

JOYCE MEYER

Lepota iz pepela

PRIMANJE EMOCIONALNOG ISCELJENJA

LEPOTA UMESTO PEPELA
Primanje emocionalnog isceljenja
JOYCE MEYER

LEPOTA UMESTO PEPELA

Primanje emocionalnog isceljenja

JOYCE MEYER

syloam

Copyright© 2003 by Joyce Meyer
Naslov originala: BEAUTY FOR ASHES,
Receiving Emotional Healing by Joyce Meyer
Copyright© Syloam, 2008

Izdaje: Syloam
www.press.syloam.org
Za izdavača: Miroslav Fic
Urednik: Miroslav Čobrda
Prevod: Branko Erceg
Lektura i korektura: Daniela Erceg
Štampa: Printazur
Tiraž: 5000
ISBN 978-80-969825-5-4

Autor je u ovoj knjizi uglavnom koristio *Amplified Bible*, engleski prevod koji u zagradama sadrži dodatna objašnjenja izvornog teksta.

Prilikom prevođenja je korišteno više različitih prevoda Biblije (DK, KS, Sinod, Šarić, DS, EĆ, Savremeni srpski prevod), u skladu sa time koji je najviše odgovarao. Tekst koji se nalazi u zagradama, prevođen je direktno sa engleskog, tako da se ne menja smisao biblijskih stihova, već se proširuje i dopunjava značenje, kao i u *Amplified Bible*.

Ukoliko nije drugačije naznačeno, korišten je prevod DK (Daničić - Karadžić).

Kopiranje ove knjige u celosti, kao i njenih delova, nije dozvoljeno bez saglasnosti izdavača.

Ovu knjigu želim da posvetim svom suprugu Dejvu, koji mi je za vreme ozdravljanja, pokazivao Isusovu ljubav.

Dejv, hvala ti što si mi dozvolio da budem svoja, čak i kada to nije bilo prijatno. Hvala što si uvek bio strpljiv i pozitivan, i što si verovao Bogu da će me promeniti, čak i kada je to izgledalo kao nemoguće.

Verujem da je ovo tvoja zasluga koliko i moja, i zahvaljujem Bogu jer te je izabrao i doveo u moj život. Uvek si istinski bio moj „vitez u sjajnom oklopu“.

Sadržaj

Uvod	8
Prvi deo: NEKADA SAM BILA SVEZANA (ZAROBLJENA)	11
1 Trofeji blagodatni	13
2 Pepeo zlostavljanja	17
3 Zajednica straha	22
4 Navike u ponašanju uzrokovane zlostavljanjem	33
5 Spašena ljubavlju	44
6 Sledi Svetog Duha	54
7 Dve vrste boli	60
8 Jedini izlaz je „proći kroz to“	69
9 Ostavi prošlost iza sebe	75
10 Iskupljeni i opravdani	86
11 Samoodbacivanje i samoprihvatanje	98
12 Posledice odbacivanja na odnose	108
13 Samopouzdanje da mogu da budem to što jesam	114
14 Oproštenje te oslobađa da ponovo živiš	124
Drugi deo: SADA SAM SLOBODNA	131
15 Opraštanje zlostavljaču	133
16 Blagosiljanje svojih neprijatelja	139
17 Osveta je Gospodnja	149
18 Slobodna da se radujem sa drugima	155
19 Emocionalna stabilnost	164
20 Intimnost i poverenje	169
21 Traži i primi	177
22 Osnažena iznutra	186
23 Konačno slobodna	193
24 Gradi mostove a ne zidove	201
25 Ništa neće biti protraćeno	206
26 Dvostruki dobitak za sve tvoje probleme	214
27 „Otresi to“ sa sebe	222
28 Čudesna nagrada	232
Beleške	237
Bibliografija	238

Uvod

Ako je tvoja radost umanjena zbog emocionalne boli, ako si bio zlostavljan ili patio zbog osećaja odbačenosti, ohrabrujem te da pročitaš ovu knjigu. Ako si ikada ranije slušao moje radio programe ili gledao TV emisije, verovatno si me čuo kako govorim o tome da sam i sama bila zlostavljana u detinjstvu i tinejdžerskom dobu. Zapravo, moj život je bio kao gomila pepela, sve dok nisam srela Gospoda i primila oslobođenje kroz istinu Njegove Reči.

Ovo nije priča o svim neprijatnim detaljima iz moje prošlosti, ali sam otkrila dovoljno iz mog ranijeg života, da bih pokazala da razumem šta znači osećati se bespomoćno i nevoljeno. Pre mnogo godina, Gospod me je inspirisao da podelim ove istine, kako bih pomogla drugim ljudima koji su u sličnim situacijama, da i sami dožive oslobođenje. Nakon prvog objavljivanja ove knjige, čula sam od više hiljada ljudi, da im je potrebna molitva i poučavanje, kako bi pobedonosno koračali kroz život koji je Bog isplanirao za njih. Mnogi svedoče da im je ova knjiga veoma pomogla.

Nedavno me je Gospod ohrabrio da proširim knjigu, kako bih dala još više materijala ljudima koji su spremni da ostave svoju prošlost, i krenu ka predivnom životu u kojem Bog želi da uživaju. Na osnovu ličnog iskustva, kao i dubokih i opširnih proučavanja ponašanja i navika koje su uzrokovane zlostavljanjem, u ovoj knjizi želim da govorim o tome kako se uz Božiju ljubav mogu prevazići negativne posledice zlostavljanja. Takođe želim da obradim dve vrste boli sa kojima jedna zlostavljana osoba mora da se suoči; bol uzrokovana promenama i bol zbog ostajanja na istom mestu, kao i šest koraka kako da se lakše postigne emocionalno isceljenje.

Bežanje od prošlosti ne vodi ka isceljenju, i zato ukazujem na nekoliko načina na koje ljudi beže od prošlosti, tako da možeš da izbegneš zastoje u dostizanju svoje lične pobede. Objasniću kako da napreduješ kroz kapije boli koje su se isprečile na putu ka boljoj budućnosti.

Ako je potrebno da ostaviš prošlost i da primiš unutrašnje osnaženje od Boga, koje će da te osposobi da veruješ drugima, da razviješ i imaš intimna prijateljstva i da ponovo uživaš u životu, onda je ova knjiga za tebe. Kako bi mogao da dođeš do dobre vesti o nagradi ka kojoj te Bog vodi, jednom kada počneš, pročitaj knjigu do kraja.

Sama sam se uverila da Bog nagrađuje one koji Ga ustrajno i žarko traže. Možeš da naučiš kako da „otreseš“ nevolje sa sebe i da primiš duplu nadoknadu za sve ono kroz šta si već prošao.

PRVI DEO

Nekada sam bila svezana (zarobljena)

*„Sedeše u tami i u senu smrtnom, okovani u tugu i u gvožđe;
Jer ne slušaše reči Božijih, i ne mariše za volju Višnjeg.”*

PSALAM 107:10-11

Trofeji blagodati

MNOGI LJUDI spolja izgledaju kao da imaju dobre živote, ali unutra su emocionalne olupine, jer imaju traume uzrokovane zlostavljanjem. Žrtva traume je neko ko je fizički ili emotivno ranjen iznenadnim šokom, koji je izazavao ozbiljnu, tešku i dugotrajnu štetu za psihološki razvoj.

Verujem da postoje mnogi traumatizovani ljudi u svetu, koji su često bili zlostavljani u prošlosti i nesposobni su da normalno funkcionišu u svakodnevnom životu. Postoje ljudi koji su prošli kroz takve traume da je to ozbiljno konzerviralo njihove emocije; izvestan su period bili u tako bolnim situacijama, da je o tome teško i govoriti.

Preživljavanje traumatičnog zlostavljanja može da otera ljude u stanje psihološke oštećenosti, koja im onemogućava da normalno funkcionišu u odnosima sa drugima. Takve žrtve ne razumeju šta je pogrešno u njima, niti kako da se oslobode svog šablonskog, destruktivnog ponašanja, i da započnu sa normalnim životom. To je otprilike bila situacija u kojoj sam se i ja nalazila, pre nego što sam naučila kako da ostvarim pobjedu nad traumom u sopstvenom životu.

Kroz traženje Boga i čitanje Njegove Reči, otkrila sam da je Božija glavna briga naš *unutrašnji* život, jer je to mesto gde uživamo Njegovu prisutnost. Isus je rekao: „Jer gle, carstvo je Božije *unutra* u vama [u vašim srcima i okružuje vas].“ (Luka 17:21, autorov naglasak)

Ova knjiga je suština onoga čemu me je Bog naučio - kako da kroz Hrista pobedim tragediju zlostavljanja u svom životu.

Nakon što sam provela godine propovedajući Njegovu Reč, Bog mi je pokazao u 2. Korinćanima 2:14: „Ali hvala Bogu koji svagda nama daje pobjedu u Hristu Isusu [kao trofejima u

Hristovoj pobedi], i kroz nas javlja miris poznanja svog na svakom mestu.“

Jednog jutra, na Dan zahvalnosti, počela sam da shvatam šta je sve Bog uradio za mene, i duh zahvaljivanja je počeo da se budi u meni. Tog dana je govorio mom srcu: „Džoj, ti si trofej Moje blagodati i ti mi pomažeš da osvojim druge trofeje.“ Tada sam imala viziju staklenog izložbenog ormara u nebu, polica punih trofeja. Razumela sam da kada neko osvoji trofej, to je zato što je osoba šampion u onome što radi. Ako ljudi u svojim domovima imaju izložen trofej za bejzbol, golf ili kuglanje, očigledno je da su proveli mnogo vremena razvijajući svoju veštinu, posebno za tu oblast.

Bog je šampion u premeštanju ljudi sa mesta destrukcije na mesto potpune pobeđe. Kada dođu na mesto pobeđe, ljudi postaju trofeji Njegove blagodati, i bivaju izloženi kao upečatljiv podsetnik na Božiju dobrotu. Ja sam podelila svoje svedočanstvo u ovoj knjizi, kako bih pomogla onima koji su još uvek u procesu postajanja Božijih trofeja.

Kroz tragedije i trijumfe, naučila sam da je Isus moj Kralj, i da želi da bude i tvoj. Kraljevstvo nad kojim On želi da vlada je naš unutrašnji život - naš um, volja, emocije, želje i misli. Reč nas jasno uči da „carstvo Božije nije jelo [uzimanje hrane] i piće [koje neko voli], nego pravda (stanje u kome je osoba ugodna Bogu) i mir i radost u Duhu Svetom. Jer koji ovim služi Hristu, ugodan je Bogu i mio ljudima.“ (Rimljanima 14:17-18)

Drugim rečima, ako Božije kraljevstvo vlada u nama, uživaćemo pravednost, mir i radost u Duhu Svetom. Bićemo ugodni Bogu i priznati od strane ljudi. Isus je rekao da ne treba da brinemo za spoljašnje stvari, kao što su hrana i odeća, već „išтите (težite i borite se za) najpre carstvo Božije, i pravdu Njegovu (na Njegov način raditi i biti ispravan), i ovo će vam se sve dodati [nama].“ (Matej 6:33)

Pre bilo čega drugog, treba da tražimo kraljevstvo Božije, *koje je u nama*, i onda će se sve naše brige i potrebe za spoljašnjim stvarima rešiti. Kada prihvatimo Isusa kao svog Gospoda, On

vlada u našem unutrašnjem životu i donosi pravednost, mir i radost. Bez obzira kakve poteškoće ili nevolje možemo da iskusimo u našem spoljašnjem životu, kada smo unutra potpuno ispunjeni, nećemo samo preživeti, već ćemo uživati u svojim životima.

Naš unutrašnji život sa Bogom je mnogo važniji od našeg spoljašnjeg života. Zato je emocionalno isceljenje, koje ja još nazivam i *unutrašnje isceljenje*, predmet koji treba obraditi na biblijski i izbalansiran način, koji će dovesti do Božijih rezultata. Apostol Pavle je rekao da možemo biti sigurni „znajući da će Onaj koji je vaskrsao [Gospoda] Isusa, vaskrsnuti i nas sa Isusom i sa nama zajedno postaviti preda se“ (2. Korinćanima 4:14, Čarničev prevod). U stihovima 16-18, on nastavlja:

„Zato ne malaksavamo (potpuno bez duha, iscrpljeni i izmoreni strahom), nego ako se naš spoljašnji čovek [progresivno] i uništava, naš unutrašnji čovek se [progresivno] obnavlja iz dana u dan. Jer sadašnja naša laka nevolja (trenutna neznatna bol) ostvaruje nam prekomerno i neizmerno, večno izobilje slave [nemerljivo prevazilazi sve uporedivo i sve što je očekivano, bezgraničnu i večnu slavu i blagoslove koji nikada neće prestati!], jer mi ne mislimo na ono što se vidi (kratko i prolazno), nego na ono što se ne vidi; jer vidljive stvari su privremene, a nevidljive su večne.“

Svako ponekad doživljava ono što Pavle naziva „momentalna nevolja“. Neki od nas su patili zbog nečega što je u datom trenutku zadavalo nepodnošljivu emocionalnu bol. Ipak, Isus je rekao: „Duh Gospodnji je na Meni, zato Me je pomazao i poslao da objavim radosnu vest siromašnima, da javim zarobljenima da će se pustiti i slepima da će progledati, da otpustim potlačene [one koji su pod jarmom, izubijani, slomljeni i oboreni nesrećom], da najavim prijatnu godinu Gospodnju.“ (Luka 4:18-19)

U King Džejms prevodu, u stihu 18, piše da je Isus rekao da je On došao „da isceli one koji su slomljenog srca“. Prema

Strongovoj konkordanci, reč prevedena kao *slomljenog srca* u ovoj frazi je kombinacija dve grčke reči: *kardia*, što jednostavno znači „srce“¹, i *suntribo*, koja znači „*potpuno srušiti, smrskati, slomiti (u komade), raskomadati, izubijati*“². Verujem da je Isus došao da isceli one koji su slomljeni iznutra - koji imaju *unutrašnje* prelome i rane.

Ako si traumatizovan zbog zlostavljanja, ja se nadam da će ti ova knjiga poslužiti kao mapa, koja bi ti pomogla da se u svom unutrašnjem biću podigneš iz pepela uništenja u lepotu zdravlja i potpunosti. Molim se da ti ova poruka bude jednostavna, jasna i moćna, i da te Duh Sveti osposobi da Ga slediš u miru i radosti.

Moja molitva za tebe je iz Efescima 3:16 (parafrazirana):

Molim se da kroz silu Duha Svetog budeš osnažen u svom unutrašnjem čoveku, i da On uvek prebiva u tvom unutrašnjem biću i ličnosti.

Takođe te ohrabrujem da se uvek podsećaš Božijeg obećanja koje se nalazi u Jevrejima 13:5-6:

„Jer On [Bog] reče: Neću te ostaviti, *niti* ću od tebe odstupiti; [Ja te neću ni na koji način ostaviti bez pomoći, *niti* zaboraviti, *niti* ostaviti. Sigurno ne! Opusti se u Mojoj sigurnosti!] Tako da smemo govoriti: Gospod je moj pomoćnik, i neću se bojati [neću se bojati, strašiti i zaplašiti]; šta će mi učiniti čovek?“

Pepeo zlostavljanja

VERUJEM da je većina ljudi bila zlostavljana na neki način. Skoro svaka osoba može da se seti vremena kada nije bila ispravno tretirana. Zato i verujem da su mnogi ljudi ozbiljno traumatizovani zbog zlostavljanja koje su doživeli.

Neke od definicija glagola *zlostavljati* su: „pogrešno ili neprikladno korišćenje“, „PREVARA“, „upotrebiti tako da bi se povredilo ili oštetilo: MALTRETIRANJE“, „napasti rečima: VREĐATI“. Definicije imenice *zloupotreba* uključuju: „pokvarena radnja ili običaj“, „neprikladna ili problematična upotreba ili tretman: ZLOUPOTREBA“, „prevarljiv akt: PREVARA“, „jezik koji osuđuje ili omalovažava, nepravedan, netaktičan i ljut“, „fizičko maltretiranje“³.

Neki uobičajeni oblici zlostavljanja su: verbalno, mentalno, emocionalno, fizičko, i seksualno. Svaki oblik konstantnog zlostavljanja može da proizvede koren odbacivanja u pojedincu koji je loše tretiran. Odbrambeni osećaj bezvrednosti onda može da uzrokuje ozbiljne probleme u odnosima, koje taj pojedinac ima sa drugim ljudima. Danas živimo u društvu koje je puno ljudi koji ne znaju kako da se odnose prema drugim ljudima; čak i kada je zlostavljanje u njihovim životima prestalo, zaostale posledice od trauma i dalje utiču na njihovu sposobnost da imaju odnose sa drugima.

Bog nas je stvorio za ljubav i prihvatanje, ali đavo jako radi na tome da se osećamo odbačeno, jer zna da osećaj bezvrednosti i ukorenjen osećaj odbačenosti mogu da povrede, kako pojedince, tako i porodice i prijateljstva.

Prethodno pomenuti oblici zlostavljanja - prekinuti odnosi, odbačenost, razvod, lažne optužbe, neuklapanje u društvo, kao i ismevanje od strane vršnjaka ili čak učitelja kao figure od autoriteta, ili bilo koja druga od stotine akcija koje povređuju - *mogu* da stvore (i *stvaraju*) emocionalne rane, koje ometaju ljude u njihovim naporima da održe zdrave odnose koji će trajati.

DA LI SI ZLOSTAVLJAN?

Ako su vas u prošlosti pogrešno ili neprikladno tretirali, to može duboko da utiče na vaše emocionalno stanje. Da biste primili isceljenje od boli nastale zlostavljanjem, morate da *želite* da budete dobro.

Jedan od mojih omiljenih (ali i iznenađujućih) odlomaka u Pismu je Jovan 5:5, gde čitamo da je Isus ugledao čoveka koji je ležao pored bazena u Vitezdi, a bio je bolestan i nepokretan trideset osam godina. Znajući koliko je dugo ovaj siroti čovek bio u strašnom stanju, Isus ga je upitao u šestom stihu: „Hoćeš li da budeš zdrav? [Da li zaista želiš da budeš dobro?]“

Kakvo je to pitanje za nekoga ko je već dugo u bolovima? Pitanje je prikladno, jer ne želi svako dovoljno jako da bude dobro, te da uradi ono što je potrebno da bi ozdravio. Ranjene emocije mogu da postanu zatvor koji nas čuva zaključane unutra, dok druge ostavlja na distanci. Isus je došao da otvori zatvorska vrata i da oslobodi one koji su zarobljeni (pogledaj: Luka 4:18-19).

Kao što je slučaj i sa mnogim ljudima danas, ovaj čovek je imao duboko usađen poremećaj, koji nije prolazio. Sigurna sam da je nakon trideset osam godina naučio kako da funkcioniše bez obzira na problem. Ljudi koji su u zatvoru žive i funkcionišu, ali oni nisu slobodni. Ponekad se zatvorenici toliko naviknu na svoje okove, i sažive sa problemom koji nose, da im to postane „normalan“ način života.

Da li si ti „emocionalni zatvorenik“? Ako jesi, koliko dugo si u takvom stanju? Da li je tvoj problem duboko usađen i ne prolazi? Da li želiš da budeš slobodan? Da li zaista želiš da budeš dobro? Isus hoće da te isceli. On je voljan, da li si i ti?

DA LI ŽELIŠ DA BUDEŠ SLOBODAN I DA BUDEŠ DOBRO?

Osloboditi se emocionalnih okova nije lako. Biću od početka iskrena sa tobom i reći ti direktno, da za mnoge ljude, oslobođenje od boli iz prošlosti neće biti lako. Ova diskusija može da isprovocira osećanja i emocije koje bi ljudi radije sakrivali nego li se suočavali sa njima. Ti si možda poput ovih ljudi (tj. jedan od ovih ljudi).

Možda si u prošlosti iskusio osećanja i emocije koji su bili previše bolni da bi se nosio sa njima, tako da svaki put kada „izbiju na površinu“ tvog sećanja, ti kažeš Bogu: „Gospode, nisam još spreman! Suočiću se sa tim problemom kasnije!“ Ova knjiga će se baviti emocionalnom boli, uzrokovanom nečim što su vam drugi ljudi učinili, kao i vašom odgovornošću pred Bogom, te kako prevazići traume da biste postali slobodni i da bi vam bilo dobro.

Neki ljudi (zapravo reč je velikom broju ljudi) ne prihvataju odgovornost za sopstveno emocionalno zdravlje. Na ovim stranicama ćemo se na praktičan način baviti opraštanjem, potisnutim besom, samosažaljenjem, kompleksom niže vrednosti, stavom: „ti mi duguješ“, i mnogim drugim otrovnim stavovima kojih treba da se rešimo. Sve je ovo neophodno, ako želiš da se ikada osećaš sasvim dobro.

Možda razmišljaš: „*Ali ko će da se pozabavi osobom koja me je povredila?*“ Pozabavićemo se i time. Možda se pitaš: „*Zbog čega ova žena misli da je ona tako veliki autoritet kada su u pitanju emocije - posebno moje?*“ Možda ćeš imati pitanja koja bi voleo da mi postaviš, kao na primer: „Da li imaš diplomu iz

psihologije? Gde si studirala? Da li si prošla išta od stvari kroz koje ja sada prolazim? Da li znaš kako je to kada si uhvaćen i zarobljen u emocionalnom zatvoru?“

Ja imam odgovor na sva ta pitanja, pa ako si dovoljno hrabar da se suočiš sa svojom situacijom, i da odlučiš da zaista želiš da budeš dobro, onda nastavi da čitaš.

BILA SAM ZLOSTAVLJANA

Moje školovanje, diplome, umeće i kvalifikacije da poučavam na ovu temu, stekla sam iz ličnog iskustva. Uvek kažem: „Diplomirala sam u školi života.“ Prilažem reči proroka Isaije kao svoju diplomu:

„Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza da javljam dobre glasove krotkima, posla me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim [fizički i psihički] zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica. Da oglasim godinu milosti Gospodnje [godinu Njegove naklonosti] i dan osвете Boga našeg, da utešim sve žalosne; da učinim [utehu i radost] žalosnima u Sionu i da im dam *nakit (tijaru ili dijademu) umesto pepela*, ulje radosti umesto žalosti, odelo [izražajno] za pohvalu umesto duha tužnog, da se prozovu hrastovi pravde [visok, snažan, veličanstven, odvojen za poštenje, pravdu i ispravnost pred Bogom], sadnice Gospodnje za slavu Njegovu.“ (Isaija 61:1-3, autorov naglasak)

Bog je zamenio moj pepeo lepotom, i pozvao me da naučim druge kako da Mu dozvole da isto uradi i za njih.

Sećam se da sam uvek bila zlostavljana seksualno, verbalno, psihički i emocionalno, sve dok konačno nisam napustila roditeljski dom, u dobi od osamnaest godina. Zapravo, nekoliko muškaraca me je zlostavljalo u detinjstvu. Bila sam odbačena,

napuštena, izdana i razvedena. Znam šta znači biti „emocionalni zatvorenik“.

Svrha ove knjige nije da otkrijem moje celokupno i detaljno svedočanstvo, već da podelim dovoljno iz svog iskustva, kako bi mi verovao da znam šta znači biti povređen. Mogu da ti pokažem kako da se oporaviš od boli i traume, nastalih zbog zlostavljanja. Želim da ti pomognem, a to mogu bolje i više ako mi zaista veruješ da ja razumem kroz šta prolaziš⁴.

Pre nego što počnem da obrađujem detalje iz svog detinjstva, i pre nego što podelim sa tobom neka lična iskustva, želim da pomenem da ni na koji način ne mislim, da bilo koja od ovih stvari degradira moje roditelje. Od prvog objavljivanja ove knjige, Bog je bio veran i obnovio je moj odnos sa njima.

Naučila sam da povređeni ljudi povređuju druge; većina ljudi koji povređuju druge su i sami bili povređeni. Bog me je svojom blagodaću osposobio da mogu da kažem: „Oče, oprosti im, jer zaista nisu znali šta čine.“

Otkrivam ovu priču samo iz razloga da pomognem drugima, koji su kao i ja bili zlostavljani.

Zajednica straha

ZBOG seksualnog i emocionalnog zlostavljanja koje sam doživela u kući, moje celokupno detinjstvo je bilo ispunjeno strahom. Moj otac me je kontrolisao svojom ljutnjom i zastrašivanjem. Nikada me nije fizički prisiljavao da mu se podredim, ali sam bila toliko uplašena zbog njegove ljutnje da sam radila šta god mi je rekao. Terao me je da se pretvaram da mi se dopada to što mi čini, te da sam zapravo ja to i želela.

Nekoliko puta sam bojažljivo pokušala da iskreno razgovaram o svojoj situaciji, ali su moji pokušaji propali. Nasilničke reakcije moga oca (njegovo busanje i bes) su za mene bile veoma zastrašujuće. Za kratko vreme sam naučila da uradim sve što bi tražio od mene, bez ikakvih primedbi. Verujem da me je moja nesposobnost da izrazim svoja istinska osećanja o tome šta mi se dešavalo, i situacija u kojoj sam bila prisiljena da se ponašam kao da uživam u perverzним stvarima koje mi je otac radio, ostavila mnoge ukorenjene emocionalne rane.

Moj otac je radio u večernjim satima, a kući bi dolazio u jedanaest ili dvanaest časova uveče. Sećam se da čim bih čula njegov ključ u bravi, moje telo se ispunjavalo strahom. Naježila bih se po celom telu, jer nisam nikada znala da li će da dođe u moju sobu i pokuša da stavi svoje ruke na mene, ili će da pobesni zbog nečega što mu se nije dopalo.

Jedna od najtežih stvari za mene, bila je nedostatak izvesnosti, tako da nikada nisam znala šta mogu da očekujem; živela sam u strahu i nikada nisam znala šta smem a šta ne smem da uradim. Jednog dana bih smela nešto da uradim, i za moga oca

je tada to bilo u redu, ali mogla bih da uradim potpuno istu stvar samo nekoliko dana kasnije, i da dobijem šamar.

Strah je bio moj stalni saputnik: strah od moga oca, strah od njegove ljutnje, strah da ne budem otkrivena, strah od moje majke i toga da bi mogla da otkrije šta se događa, i strah da imam prijatelje.

Moj strah da imam prijatelje, postojao je iz dva razloga: ako bi one bile ženskog roda, plašila sam se da bi moj otac pokušao i njih da uvuče u svoju zamku; ako bi moji prijatelji bili muškog roda, bojala sam se da bi moj otac mogao da povredi njih ili mene. Grubo me je optuživao da sam bila seksualno aktivna sa poznanicima iz škole. Nije nikome dozvoljavao da mi se približi jer sam „pripadala“ njemu.

Dok sam išla u srednju školu, nije mi bilo dozvoljeno da idem na utakmice američkog fudbala, bejzbola ili na košarkaške utakmice. Pokušavala sam da razvijem poznanstva u školi, ali nikada nisam dopuštala započetim odnosima da se razviju do te mere, da pozivam svoje nove prijatelje kući - nikome nisam dozvolila da se oseti dovoljno slobodno da me kontaktira kod kuće. Ako bi telefon zazvonio i ako bi poziv bio za mene, ja bih se uspaničila razmišljajući: „Šta ako je neko iz škole?“

Sve vreme sam se mučila u strahu da imam prijatelje, sa jedne strane, i u strahu od usamljenosti sa druge, jer još nisam bila voljna da nekog drugog uvučem u potencijalnu katastrofu, te da doživim još veću sramotu i stid.

STRAH! STRAH! STRAH!

Moj otac je vikendom pio dosta alkohola, i često me je vodio sa sobom na pijanke, gde me je fizički iskorištavao kako god mu se htelo. Mnogo puta bi ljut došao kući i pretukao moju majku. Jednom ju je pretukao i rekao da je to zato što joj je nos veliki. Mene nije udarao često, ali verujem da je samo gledanje

besmislenog prebijanja moje majke, na mene delovalo jednako štetno.

Moj otac je kontrolisao sve oko sebe. Odlučivao bi kada moramo da ustajemo ujutru, i kada naveče da odlazimo u krevet; šta ćemo jesti, šta ćemo oblačiti, na šta ćemo trošiti novac; sa kime ćemo se družiti; šta ćemo gledati na televiziji, i ukratko, odlučivao je o svemu u našim životima. Vređao je moju majku i mene, ponekad i mog jedinog brata koji se rodio kada sam ja imala devet godina. Sećam se da sam očajno želela da nova beba bude devojčica. Mislila sam da ako bude još jedno žensko dete u porodici, možda ću ja biti ostavljena na miru, pa makar i na kratko.

Moj otac je skoro uvek psovao, koristeći ekstremno vulgarne i nepristojne reči. Bio je kritičan prema svemu i svakome. Njegovo je mišljenje bilo da niko od nas, nikada nije uradio nešto kako treba, niti da ćemo ikada išta vredeti. Većinu vremena nas je podsećao da jednostavno „nismo dobri“.

Ponekad bi moj otac bio potpuno drugačiji od opisanog. Davao bi nam novac i govorio da idemo da kupimo sebi nešto; ponekad bi nam čak i sam kupovao poklone. Bio je manipulativan i navalentan. Radio je sve što je bilo potrebno da bi dobio ono što je želeo. Drugi ljudi, po njegovom mišljenju, nisu imali nikakvih vrednosti, osim da posluže za njegove sebične ciljeve.

U mom domu nije bilo mira. Ja zapravo nisam ni znala šta je pravi mir, sve dok nisam odrasla i počela da čitam Reč Božiju.

Kada sam imala devet godina, otišli smo u posetu rođacima van grada. Tamo sam doživela nanovo rođenje. Jedne večeri sam sa domaćinima otišla u crkvu, sa čežnjom da nađem spasenje. Čak i ne znam kako sam znala da je trebalo da budem spasena, osim što je Bog stavio tu želju u moje srce. Iste večeri sam prihvatila Isusa Hrista kao svog Spasitelja, i doživela veličanstven osećaj pročišćenja. Pre tog momenta sam se uvek osećala prljavo zbog incesta. Tada sam se po prvi put osetila čisto, kao da se dogodilo neko „unutrašnje kupanje“. Moj problem se nastavio kada sam se vratila kući, i moja stara osećanja su se vratila. Mislila sam da

sam izgubila Isusa, tako da nikada nisam imala pravi unutrašnji mir i radost.

IZDAJA

Šta je sa mojom majkom? Gde se ona uklapa u sve ovo? Zašto mi nije pomogla? Imala sam osam ili devet godina kada sam rekla majci šta se dešavalo između oca i mene. Pregledala me je i suočila se sa mojim ocem, ali on je tvrdio da sam lagala; majka je izabrala da veruje ocu, a ne meni. Koja žena ne bi želela da veruje svom mužu u takvoj situaciji? Ja mislim da je moja majka negde duboko u sebi znala istinu. Ona se samo nadala da njene slutnje nisu opravdane.

Kada sam imala četrnaest godina, jednog dana se ranije vratila kući iz kupovine, i zatekla moga oca kako me seksualno zlostavlja. Pogledala je, izašla napolje, i vratila se nakon dva sata, ponašajući se kao da ništa nije videla.

Moja majka me je izdala.

Nije mi pomogla a trebalo je.

Mnogo godina kasnije (tačnije trideset godina kasnije), priznala mi je da jednostavno nije mogla da se suoči sa skandalom. Nikada to nije pomenula za trideset godina! Tokom pomenutog perioda, doživela je nervni slom. Svako ko ju je poznavao, za njenu je bolest krivio „promenu života“.

Dve godine je primala terapije elektrošokovima, što je privremeno izbrisalo delove njene memorije. Niko od doktora nije ni znao šta joj zapravo pomažu da zaboravi, ali su se svi složili oko toga, da je postojalo nešto što je trebalo da zaboravi. Bilo je očigledno, da je u njenom umu nešto izjedalo i narušavalo njeno mentalno zdravlje.

Moja majka je tvrdila da su problemi bili uzrokovani njenim fizičkim stanjem. Ona je imala velike poteškoće u tom periodu života, a sve zbog ozbiljnih „ženskih“ problema koji su tome prethodili. Nakon što je u trideset šestoj godini imala operaciju

odstranjivanja organa za reprodukciju, ona je preuranjeno ušla u menopauzu. U to vreme, većina doktora nije verovala u davanje hormona ženama u svrhu lečenja, tako da je taj period za nju bio veoma težak. Izgledalo je kao da je u njenom životu sve bilo teže nego što je ona mogla da podnese.

Ja verujem da je emocionalni kolaps moje majke uzrokovan dugogodišnjim zlostavljanjem kome je bila izložena, kao i činjenicom da je odbila da se suoči i obračuna sa time. „I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.“ (Jovan 8:32)

Božija Reč je istina, i kada se primeni ima nezaustavljivu moć u sebi da oslobodi zarobljene. Božija Reč nas takođe suočava sa problemima u našim životima. Ako izaberemo da se okrenemo i pobegnemo onda kada Gospod kaže da stanemo i suočimo se, ostaćemo u ropstvu.

ODLAZAK OD KUĆE

Kada sam imala osamnaest godina, dok je moj otac bio na poslu, ja sam otišla od kuće. Ubrzo nakon toga, udala sam se za prvog mladića koji je pokazao interes za mene.

Kao i ja, moj suprug je imao mnogo problema. Bio je manipulator, lopov, muljator i kriminalu sklon čovek. Većinu vremena nije čak ni radio. Često smo se selili, sve dok me jednom prilikom nije ostavio u Kaliforniji. Imala sam samo jedan novčić i karton gaziranog pića. Bila sam uplašena, ali budući da sam bila naviknuta na strah i traumu, nisam bila previše zatečena, kako bi možda bio neko drugi sa manje „iskustva“ te vrste.

Moj suprug me je napuštao nekoliko puta. On bi jednostavno odlazio, dok sam ja bila na poslu. Svaki put kada bi me napustio, ne bi ga bilo po nekoliko sedmica ili nekoliko meseci. Onda bi se iznenada ponovo pojavljivao, a ja bih slušala njegova slatkorečiva objašnjenja i izvinjenja, i primala bih ga nazad - dovodeći sebe u situaciju u kojoj mi se ista stvar mogla ponoviti. Kada je bio sa

mnom, stalno je konzumirao alkohol i redovno je imao odnose sa drugim ženama.

Pet godina smo se igrali nečega što smo zvali brak. Oboje smo bili veoma mladi, tek osamnaest godina stari, i nijedno od nas nije imalo normalne roditelje. Bili smo veoma loše opremljeni za pomoć jedno drugom. Moji problemi su se još više komplikovali kada sam u dvadeset prvoj godini imala spontani pobačaj, a zatim kada sam rodila mog najstarijeg sina u dvadeset drugoj godini. Ovo se desilo u poslednjoj godini našeg braka. Moj suprug me je napustio i uselio se kod druge žene, koja je živela dva bloka od našeg doma, govoreći pritom svima koje je poznao, da dete koje sam nosila nije bilo njegovo.

Sećam se kako sam tokom leta 1965. godine bila na samoj granici da izgubim zdrav razum. Za vreme trudnoće sam smršala, jer nisam mogla da jedem. Bez prijatelja, novca, zdravstvenog osiguranja, prošla sam kroz bolnički tretman, imajući svaki put drugog doktora koji bi me pregledao, jer su zapravo svi bili stažisti na obuci. Nisam mogla da spavam, pa sam počela da koristim pilule za spavanje, kupljene „na crno“. Hvala Bogu da nisu naudile mom nerođenom detetu ili meni.

Temperatura je tog leta bila preko četrdeset stepeni, a u mom stanu u potkrovlju, nije bilo ni ventilatora ni klime. Moja jedina materijalna imovina je bio jedan *Studebaker* automobil, koji bi se zbog vreline zaključavao sam.

Kako je moj otac uvek tvrdio da ću jedog dana trebati njegovu pomoć, i puzeći mu se vratiti, ja sam bila odlučna da uradim sve drugo, samo to ne - iako nisam znala šta me sve može snaći.

Sećam se da sam bila u takvom mentalnom stanju, da bih satima samo sedela i zurila u zid ili kroz prozor, bez da sam bila svesna šta radim. Bila sam zaposlena do samog porođaja. Kada sam morala da prestanem da radim, moja frizerka i njena majka su me primile k sebi.

Moj sin se rodio sa zakašnjenjem od četiri i po sedmice. Nisam imala nikakvu predstavu o tome šta mogu da očekujem,

niti sam znala kako da se brinem o bebi nakon rođenja. Kada sam se porodila, moj se suprug pojavio u bolnici. Dečak je veoma ličio na njega, i nije bilo „prostora“ da negira dete. Još jednom je rekao kako mu je žao i kako će da se promeni.

Kada je došlo vreme da izađem iz bolnice, nismo imali gde da živimo, pa je moj suprug kontaktirao bivšu ženu njegovog brata. Ona je bila jedna predivna hrišćanka, i dozvolila nam je da živimo kod nje dok ja ne budem sposobna da se ponovo zaposlim.

Mislim da na osnovu ovih detalja možete da zamislite kako je izgledao moj život. Bio je besmislen! U mom životu ništa nije bilo izvesno, a očajnički sam žudela za sigurnošću. Sigurnost mi je tako bila potrebna.

Konačno sam u leto 1966. godine došla do momenta kada više nisam mogla da izdržim sve što mi se dešavalo. Nisam mogla da podnesem više ni pomisao da ostanem u braku. Nisam imala poštovanja prema tom čoveku, posebno otkad je povrh svega, došao u sukob i sa zakonom. Uzela sam svog sina i ono što sam mogla da ponesem i izašla. Otišla sam do telefonske govornice na uglu, odakle sam nazvala svoga oca, i pitala ga da li bih mogla da se vratim kući. On je naravno bio presrećan zbog toga!

Nakon nekoliko meseci života u roditeljskom domu, saznala sam da mi je odobren razvod. Bilo je to u septembru 1966. godine. U to vreme, psihičko zdravlje moje majke se svakodnevno pogoršavalo. Počela je sa nasilnim ispadima, optuživala je trgovce da su je pljačkali, pretila je radnim kolegama zbog besmislenih stvari. Počela je da nosi nož u svojoj torbi. Galamila je i vrištala zbog bilo čega, ili bolje reći zbog svega. Jasno se sećam jedne noći kada me je istukla drškom od metle, jer nisam očistila pod u kupatilu! Dok se sve ovo dešavalo, ja sam nastojala da ostanem podalje od svog oca. Koliko je to bilo moguće, izbegavala sam da ostajem nasamo sa njim.

Ukratko, moj život je bio pakao.

Iz „zabave“ sam počela vikendima da odlazim u barove. Verovatno sam tragala za nekim ko bi me voleo. Popila bih nekoliko pića, ali retko bih se napijala. Zaista, alkohol me nikada

nije preterano zanimao. Odbijala sam da spavam sa različitim muškarcima koje sam sretala. Iako je moj život bio u totalnom haosu, u meni je ipak postojala snažna želja da budem dobra i čista.

Zbunjena, uplašena, usamljena, obeshrabrena i depresivna, često sam se molila: „Dragi Bože, molim te učini me srećnom... jednog dana. Daj mi nekoga ko će me zaista voleti - i daj mi nekoga ko će me odvesti u crkvu.“

MOJ VITEZ U SJAJNOM OKLOPU

Moji roditelji su bili vlasnici kuće u kojoj smo živeli. Kuća je bila dovoljno velika za dve porodice. Imali smo podstanara koji je radio sa čovekom koji se zvao Dejv Mejer. Jedne večeri, Dejv je došao po svog prijatelja da zajedno idu na kuglanje. Ja sam ispred kuće prala auto svoje majke. On me je video i pokušao da mi se udvara, ali ja sam bila u svom uobičajenom sarkastičnom raspoloženju. Upitao me je da li bih želela da operem njegov auto kada završim sa pranjem svoga, a ja sam odgovorila: „Ako želiš da ti auto bude čist, operi ga sam!“ Zbog mog iskustva sa ocem i bivšim mužem, moram posebno da naglasim da uopšte nisam verovala muškarcima.

Dejv je bio vođen Duhom Božijim. Bio je nanovo rođen i kršten u Duhu Svetom, voleo je Boga svim svojim srcem. U svojoj dvadeset šestoj godini, on je takođe bio spreman za ženidbu, a u to vreme se već šest meseci molio da ga Bog odvede do prave žene. Čak je i zamolio Gospoda da to bude žena kojoj je potrebna pomoć!

Pošto je Dejv bio vođen od Gospoda, moj sarkazam mu je poslužio samo kao ohrabrenje a ne uvreda, te je kasnije rekao svom prijatelju sa posla, da bi voleo da izađe sa mnom. U početku sam odbijala, ali sam se na kraju predomislila. Izašli smo pet puta, a onda me je Dejv zaprosio. Rekao mi je da je već prve noći kada smo izašli, znao da želi da budem njegova žena, ali je odlučio da

sačeka nekoliko sedmica pre nego što me zaprosi, da me ne bi uplašio.

Što se mene tiče, ja definitivno nisam znala šta je ljubav, i nisam baš čeznula da se još jednom udam. Međutim, kako su stvari u mom roditeljskom domu bivale sve gore, i kako sam stalno živela u panici, odlučila sam da je bolje bilo šta drugo od onoga što sam imala.

Dejv me je pozvao da sa njim idem u crkvu, na šta sam pristala. Setite se da je jedan od mojih molitvenih zahteva bio i taj da mi Gospod da nekoga ko će da me voli, i da to bude čovek koji će me voditi u crkvu. Veoma sam želela da živim hrišćanskim životom, ali sam znala da mi je potreban neko snažan da me vodi. Dejv je obećao da će biti dobar prema mom malom sinu, koji je imao deset meseci kada smo se sreli. Svom detetu sam dala ime David, kao što se zvao i moj brat. To je bilo moje omiljeno ime za dečaka. Još uvek sam začuđena kako je Gospod za mene sve izveo na dobro, a bila sam u sred svog najmračnijeg očaja.

Dejv i ja smo se venčali 7. januara 1967. godine, ali nismo živeli „srećno do kraja života“! Brak nije rešio moje probleme, kao što to nije učinilo ni odlaženje u crkvu. Moji problemi nisu bili u roditeljskom domu ili u braku, već u meni, u mojim ranjenim i obogaljenim emocijama.

Zlostavljanje čini osobu emocionalno hendikepiranom, nesposobnom da ima i očuva zdrave odnose, bez neke vrste intervencije. Želela sam da dam i da primim ljubav, ali nisam to mogla. Kao i moj otac, ja sam kontrolisala, manipulisala, ljutila se, bila sam kritična, nepodnošljiva i osuđivala sam druge. Našla sam se u svim lošim stvarima sa kojima sam odrastala. Ispunjena samosažaljenjem, bila sam verbalno napadna, depresivna i ogorčena. Mogu da nastavim sa opisivanjem svoje ličnosti, ali sam sigurna da već imate dobru predstavu o svemu.

Dobro sam se snalazila u društvu. Radila sam. Dejv je radio. Zajedno smo išli u crkvu. Jedno vreme bismo se dobro slagali, i to samo onda kada je sa Dejvom bilo lako, i kada nije bio zahtevan.

Obično mi je popuštao. Kada to nije činio, ja bih žestoko reagovala. Bila sam ubeđena da sam ja u svemu bila u pravu. Izgledalo mi je kao da nisam imala nikakav problem, te da svako drugi jeste.

Setite se da sam bila nanovo rođena. Volela sam Isusa. Verovala sam da su moji gresi oprošteni, i da ću ići u nebo kada umrem. Ipak, nisam znala šta je pobeda, mir i radost u mom svakodnevnom životu. Iako sam verovala da hrišćani treba da budu srećni, ja to sigurno nisam bila! Nisam čak ni znala šta je pravednost koja je data kroz Isusovu krv. Stalno sam osećala greh u sebi. Nisam imala kontrolu. Nisam mrzela samu sebe jedino kada sam radila na ostvarenju nekog ličnog cilja, za koji sam mislila da će mi obezbediti osećaj vrednosti.

Nastavila sam da mislim da ako se *stvari* promene, ako se *drugi ljudi* promene, tada ću i ja biti dobro. Ako se promeni moj muž, moja deca, moje finansije, moje zdravlje; ako samo uspem da odem na odmor, imam novi auto, kupim novu haljinu; ako mogu da izađem iz kuće, nađem posao, zaradim više novca, onda ću biti srećna i ispunjena. Uvek sam radila ono što je zapisano u Jeremiji 2:13 - kopala sam bunare u kojima nije bilo vode.

Pravila sam frustrirajuću, tragičnu grešku, pokušavajući da u stvarima i drugim ljudima pronađem kraljevstvo Božije, koje je pravednost, mir i radost (pogledaj: Rimljanima 14:17). Ono što nisam shvatala je da je kraljevstvo Božije u nama, kao što je to apostol Pavle objasnio: „Što je Hristos u vama, nada [dolazeće] slave“ (Kološanima 1:27). Isus je rekao: „*Jer gle, carstvo je Božije unutra u vama* [u vašim srcima i oko vas]“ (Luka 17:21, autorov naglasak). Svoju sreću sam morala da pronađem u Hristu. Nažalost, prošle su godine dok to nisam otkrila.

Pokušavala sam da zaradim pravednost tako što sam bila dobra, kroz dela tela. Bila sam u komitetu za evangelizaciju i u crkvenom odboru. Moj muž je bio starešina u crkvi. Naša deca su išla u crkvenu školu. Pokušavala sam da radim ispravne stvari. Pokušavala sam i pokušavala i pokušavala, ali i dalje je izgledalo

kao da jednostavno ne moguda sačuvam sebe od pravljenja grešaka. Bila sam premorena, iscrpljena, frustrirana i jadna!

ISKRENO SAM IGNORISALA PROBLEM

Nikada mi nije palo na pamet da sam patila zbog dugogodišnjeg zlostavljanja i odbacivanja kroz koje sam prošla. Mislila sam da je sve to iza mene. Činjenica je bila da mi se to više nije fizički dešavalo, ali je bilo urezano u moje emocije i u moj um. I dalje sam osećala posledice svega, i dalje sam se ponašala u skladu sa njima.

Bilo mi je potrebno emocionalno isceljenje!

Zvanično sam bila novo stvorenje u Hristu. Reč kaže: „Zato, ako je ko u Hristu (Mesiji), nova je tvar (novo stvorenje): staro [prethodni moral i duhovno stanje] prođe, gle, sve novo postade“ (2. Korinćanima 5:17). U stvarnosti, ja i dalje nisam bila novo stvorenje. Živela sam od sopstvenih misli, volje i emocija, koji su bili oštećeni. Isus je platio cenu za moje potpuno oslobođenje, ali ja nisam znala kako da primim Njegov blagodatni dar.

Navike u ponašanju uzrokovane zlostavljanjem

PRVA STVAR koju treba da razumemo, jeste da plod u našem životu (u našem ponašanju) dolazi odnekud. Osoba koja je nasilna, takva je sa razlogom; loše ponašanje je kao loš plod, sa lošeg drveta, koje ima loš koren. *Gorak plod dolazi od gorkog korena; dobar plod dolazi od dobrog korena.*

Treba da pažljivo sagledamo svoje korene. Ako su tvoji neprijatni, povređeni ili zlostavljački, dobra vest je da možeš da budeš „presaden sa lošeg zemljišta“, u dobro zemljište Hrista Isusa. Možeš da budeš ukorenjen i utemeljen u Njemu i Njegovoj ljubavi: „Da se Hristos [istinski] useli (smesti se tamo i prebiva kao u svom trajnom domu) verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; da biste mogli razumeti sa svima svetima [Božijim posvećenim ljudima, iskustvo te ljubavi] šta je širina i dužina i dubina i visina [te ljubavi].“ (Efescima 3:17-18)

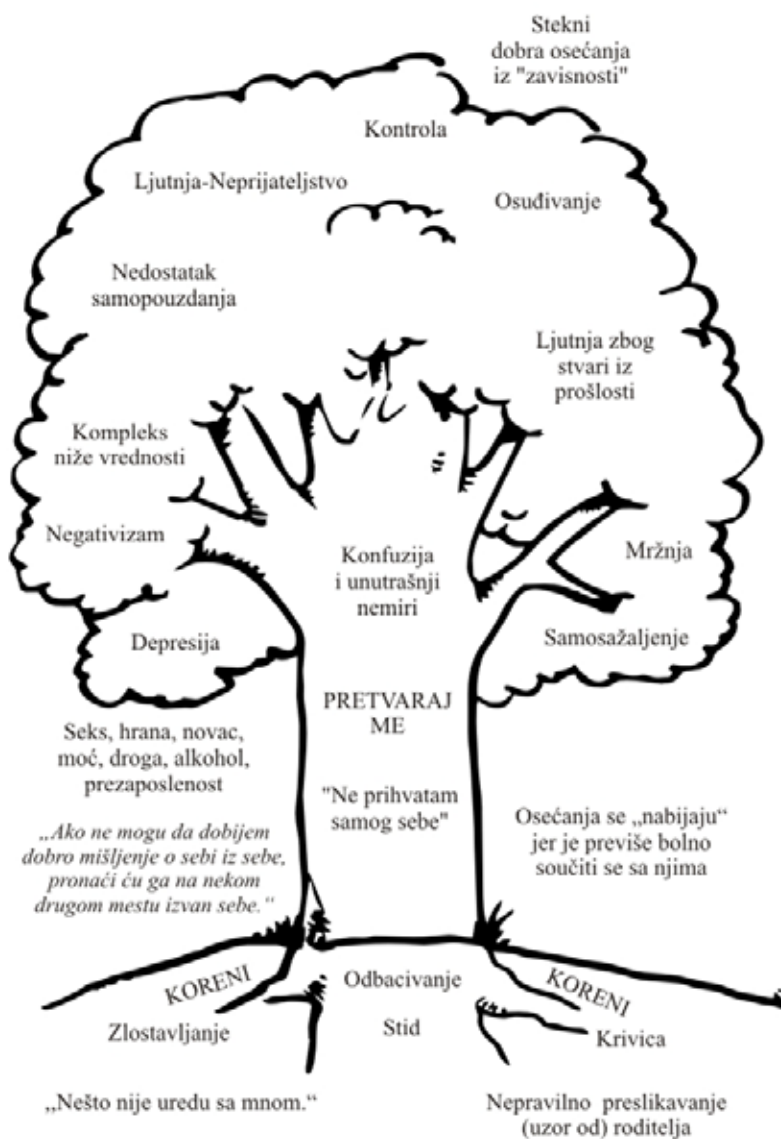
Čitamo u Reči Božijoj: „Ukorenjeni [svojim bićem] i nazidani [postavljeni i utemeljeni] u Njemu i utvrđeni verom kao što naučiste, izobilujući u njoj zahvalnošću.“ (Kološanima 2:7)

Isus će vas nakalemiti na sebe. Kada ste kao grana nakalemljeni na Njega, koji je loza (pogledaj: Jovan 15:5), počecete da primete sav „sok“ (bogatstva - *stoji množina u originalu* - Njegove ljubavi i blagodati), koji teče kroz Njega. Drugim rečima, ako za vreme odrastanja niste primili šta vam je potrebno da biste postali normalni i zdravi, Isus će vam to rado sada dati.

U mom životu je bilo mnogo loših plodova koje sam ja sama zadržavala, a navodno sam se „trudila“ da ih se rešim. Naporno sam radila na tome da se ponašam ispravno. Izgledalo je da bez

obzira koju sam vrstu lošeg ponašanja htela da odbacim, dve ili tri nove ružne stvari bi se pojavile. Bio je to pokušaj da se rešim „maslačkovog korova“. Nastavila sam da čupam vidljivi deo, ali nisam dopirala do korena problema koji je sakriven. Koren je bio živ, i nastavljao je da proizvodi novi rod problema.

Kao što sledeće ilustracije otkrivaju, gorak koren uzrokuje i rađa gorak plod, ali dobar plod dolazi iz dobrog korena.

Gospod mi je dao ovaj primer kao ilustraciju. Da li ste ikada osetili neprijatan miris kada otvorite vrata frižidera? Istog trenutka znate da je unutra nešto pokvareno, ali da biste otkrili šta je uzrok, morate sve da izvadite iz frižidera.

Isti princip može da se primeni u vašem ličnom životu. Ako imate emocionalnih problema, moguće je da su oni i nastali jer je nešto duboko u vama „pokvareno“. Možda će biti potrebno da malo istražujete, iznesete neke stvari napolje, a neke čak i da rastavite, da biste došli do izvora problema, tj. da biste mogli da ga odstranite, kako bi sve ponovo bilo sveže i novo.

Zapamtite da iskopavanje korena može da bude traumatično i bolno. Biti presađen, (ukorenjivanje, usađivanje i primanje u zemlji) je proces za koji je potrebno vreme. Verom i strpljenjem mi nasleđujemo Božija obećanja (pogledaj: Jevrejima 6:12). Zato budite strpljivi.

Bog osmišljava i završava stvari (pogledaj: Jevrejima 12:2). On će da završi ono što je i započeo u vama: „Uzdajući se baš u to, da će onaj koji je započeo dobro delo u vama dovršiti to do dana Hrista Isusa [do Njegovog povratka, razvijajući, usavršavajući i kompletirajući to dobro delo u vama].“ (Filipljanima 1: 6)

LOŠ PLOD

Imala sam mnogo loših plodova u svom životu; redovno sam padala u depresije, negativizam, samosažaljenje, plahovitost i kompleks niže vrednosti. Imala sam u sebi duh kontrole i dominacije. Bila sam legalista, gruba i teška kao osoba, rigidna, osuđivala sam druge. Zadržavala sam neraspoloženje i strahove - posebno strah od odbačenosti.

Bila sam jedna osoba unutra, a druga spolja. Pretvarala sam se da sam samopouzdana, mada sam u nekim stvarima to zaista i bila. Ipak, imala sam nisko mišljenje o sebi. Moje, nazovi samopouzdanje, nije bilo bazirano na tome ko sam ja u Hristu,

već na odobravanju od drugih, na mom izgledu, uspesima, kao i na drugim spoljašnjim faktorima. Mnogi ljudi misle da su samopouzdana, ali ako se ukloni njihova veštačka spoljašnjost, oni su zapravo uplašeni i usiljeni! Ja sam bila zbunjena, i prepuna unutrašnjih nemira.

Beskrajno sam blagoslovena da nikada nisam postala ovisna o drogama i alkoholu. Pušila sam cigarete, ali nisam bila zavisna od nekih hemijskih supstanci. Alkohol nisam volela. Popila bih nekoliko pića u društvu, ali čim bih počela da se osećam pripito, prestajala bih da pijem.

Uvek sam se dobro kontrolisala. Deo moje ličnosti je bio takav da nikome nisam dozvoljavala da me kontroliše, i tako sam ostajala podalje od droga. Mislim da je činjenica da je moj otac kontrolisao moj život tako dugo, doprinela većoj odlučnosti u meni, da nikome i ničemu to više ne dozvolim. Iako nisam mogla da kontrolišem svoje unutrašnje probleme, izgleda da sam ipak bila dovoljno mudra da se klonim raznih droga.

Jednog dana sam odlučila da započnem dijetu, i počela sam da koristim pilule za mršavljenje. Uvek sam imala oko desetak kilograma viška. Iako mi je doktor prepisao pilule, one su me „podizale“ (uticale su na mene kao droga). Bile su to pilule amfetamina, ali ja nisam imala pojma da su štetne. Dopadalo mi se kako su na mene uticale, jer bi to stanje trajalo celi dan. Kada sam ih koristila, mogla sam da radim kao mašina: da čistim kuću, da budem kreativna i prijateljski raspoložena; bila sam ushićena, ushićena, ushićena! Kada bi prestalo njihovo dejstvo, osećala bih se veoma istrošeno.

Iako nisam izgubila na težini, pilule bi se pobrinule za moj apetit - sve dok ne bi prestale da deluju. Ne bih jela tokom celog dana, ali bih se zato noću osećala izduvano i veoma loše, te bih unosila u sebe hranu da nadoknadim što sam propustila tog dana. Sećam se da sam se premišljala oko toga da li treba da nastavim sa uzimanjem pilula. Znala sam u sebi da ako nastavim, postaću ovisna, i zato sam samo prestala.

Sada shvatam da je sposobnost da izbegavam stvari koje su mogle da me unište, došla kao rezultat toga što sam prihvatila Isusa kada sam imala devet godina. Iako nisam znala kako da razvijem stvaran odnos sa Gospodom, On je uvek bio sa mnom i pomagao mi na načine koje nisam mogla da prepoznam. Nakon puno godina, ovi blagoslovi su mi postali jasni i očigledni.

Znam da su me Božija blagodat i milost sačuvala od ozbiljnih problema kao što su kriminal, droga, alkoholizam i prostitucija. Zahvalna sam Gospodu, ali i dalje ne razumem kako me je sačuvaao. Iako nisam imala te vrste problema, imala sam mnogo drugih. Loši koreni su uzrokovali moj loš plod.

PRETVARANJE

Bila sam veoma jadna i nesrećna. Međutim, kao i mnogi drugi ljudi, i ja sam se pretvarala da je sve u redu. Mi, ljudska bića, se pretvaramo da bismo imali koristi od drugih, ne želeći da oni znaju za našu patnju, ali se takođe pretvaramo zbog samih sebe, da ne bismo morali da se suočimo i pozabavimo teškim stvarima.

Mislim da nikada ne bih shvatila koliko sam zaista bila jadna, da nisam provela neko vreme u Reči Božijoj, i da nisam doživela emocionalno isceljenje. Ako neka osoba nikada nije poznavala pravu sreću, kako onda može da zna šta propušta? Ne sećam se da sam ikada bila potpuno opuštena, i istinski srećna kao dete. Ne verujem da iko može da uživa u životu, dok zapravo živi u konstantnom strahu.

Sećam se Dejva, kako je jedne večeri nakon što smo se venčali, govorio o svom detinjstvu. On je odrastao sa sedmoro braće i sestara. U njihovom domu su imali puno ljubavi, i kao deca su se dosta zabavljali. Leta su provodili u prirodi na izletima, igrali se loptom sa prijateljima, i imali su majku koja je bila hrišćanka, koja se igrala sa njima i koja ih je učila o Isusu. Nisu imali mnogo novca, jer je Dejvov otac umro zbog bolesti jetre, kao alkoholičar. Ipak, uticaj molitve i hrišćanski primer Dejvove

majke su sačuvali porodicu od problema. Oni su imali puno ljubavi, što svakome od nas treba.

Kada je Dejev te večeri pričao o svim lepim trenucima koje su njegova porodica i on imali, i koliko je uživao u godinama svoje mladosti, odjednom sam shvatila kako ja nisam volela svoje detinjstvo i mladost. Nisam mogla da se setim da sam ikada bila srećna kao dete! Nešto mi je bilo ukradeno, nešto što više nikada neću moći da vratim. Osećala sam se strašno prevarenom. Možda se i ti osećaš isto. Ako je to slučaj sa tobom, onda će Bog da uradi za tebe ono što je uradio i za mene. On će ti nadoknaditi uskraćeno. On će biti tvoja nagrada, i nadomestiće ti sve što si izgubio.

Shvatila sam da moram da prestanem da se pretvaram i da se suočim sa istinom. Iz svoje prošlosti sam ponela neke loše navike u ponašanju. Prošlost nije bila Dejvova greška, niti greška moje dece. Bilo je besmisleno da nastavim da doprinosim njihovoj patnji, a uopšte nisu bili krivi ili odgovorni.

OVISNIČKA PONAŠANJA

Ovisnička ponašanja koja mogu da nastanu zbog zlostavljanja su bezbrojna, ali ovde je jedna delimična lista:

- ❖ Osnovne ovisnosti
  - Alkohol
  - Droge (ilegalne i dobijene na recept)
- ❖ Opsednutost novcem
  - Nekontrolisano trošenje
  - Preterano nagomilavanje
- ❖ Poremaćaji u ishrani
  - Bulimija
  - Anoreksija (samoizgladnjivanje)
  - Zavisnost od glutena

Primedba: Neki ljudi koji su bili promiskuitetni, sa razlogom ostaju puniji da bi избегли da budu privlačni. Boje se da ponovo ne upadnu u iskušenje. Oni kojima je bila uskraćena ljubav, mogu da jedu više, da bi na taj način sebi nadoknadili ono što su propustili.

- ❖ Ovisnosti od osećanja
  - Bes
  - Tuga
  - Strah
  - Preterano uzbuđenje
  - Religiozna pravednost
  - Odglumljena radost (postojan, tj. stalno zamrznuti osmeh; ne pokazivanje ljutnje; smejanje u neprimerenim momentima; pričanje samo o srećnim stvarima)
- ❖ Misaone ovisnosti
  - Preterano detaljisanje
  - Brige
  - Konstantno pričanje
  - Požudne misli
  - Nesređene misli (nikada se ne odmarati; uvek razmišljati o tome šta reći i uraditi, kako reagovati, itd...)
- ❖ Ovisnosti od aktivnosti
  - Rad
  - Sportovi
  - Čitanje
  - Kockanje
  - Fizičko vežbanje
  - Gledanje televizije
  - Posedovanje i briga za preteranim brojem kućnih ljubimaca
- ❖ Zavisnosti u sferi volje
  - Kontrola - ljudi koji su skloni kontroli imaju osećaj da moraju da imaju mišljenje o svakoj situaciji. Ne

mogu da podrede svoje emocije logici ili razlogu. Osećaju se sigurno samo ako sve imaju pod kontrolom.

- Biti kontrolisan - ljudi koji su ovisni o tome da budu kontrolisani, postaju toliko pasivni da podređuju svoju volju drugim ljudima, te čine šta god im se kaže. Mogu da postanu opsednuti ili ozbiljno pritisnuti time što će svoju volju podrediti samom đavolu. Veoma su sramežljivi i osećaju da ne zaslužuju ništa - kao i da nemaju mogućnost izbora.
- Zavisnici ponavljači - ovi zavisnici ponavljaju sopstveno zlostavljanje na svojoj deci. Slične scene dovode do prisećanja, te oni sami uzimaju ulogu zlostavljača, da ne bi imali bolna sećanja o zlostavljanju. Na primer, čovek koga je otac tukao u detinjstvu, može fizički da zlostavlja svoju decu. To čini kao rezultat sećanja na neke stare scene. On tada preuzima ulogu zlostavljača, pre nego da doživi da sam bude zlostavljan. Žena koja je fizički, seksualno, ili verbalno zlostavljana od strane svoga oca, može da se uda za čoveka, ili čak više muškaraca uzastopno, koji će je tretirati na isti način. Ona može da se oseća kao da nije vredna ničeg drugog, ili pak da zaslužuje da bude tako tretirana. Može da teži i tome da bude loše tretirana, čak provocirajući onoga koji će je zlostavljati.
- Brižni - neki ljudi pronadu svoju vrednost u brizi za druge, koji ih trebaju. Oni se osećaju toliko bezvredno, te postaju zavisni od toga da vode brigu o drugima, pomažu, udovoljavaju ljudima, i da budu prijatni. Čineći tako, sami se osećaju dobro.

STVORENI DA SE OSEĆAMO DOBRO

Bog nas je stvorio kao ljudska bića, da budemo srećni, i da imamo dobra, tj. ispravna osećanja o sebi. Zapravo, moramo da imamo dobra i ispravna osećanja o sebi, ili ćemo kad tad razviti neku vrstu nekontrolisanog ponašanja, koje će nam dati kratkotrajna „dobra osećanja“.

Razmislite o ovome: osoba koja se drogira, to čini jer oseća veliku bol ili prazninu, a želi da se oseća dobro. Mислеći da će droga pomoći, pa makar i privremeno, odlučuje se na ovaj korak. Isti slučaj je i sa konzumiranjem alkohola.

Mnogi ljudi koriste hranu kao utehu. Uzimanje hrane pričinjava uživanje; čini da se ljudi osećaju dobro, sve dok unose hranu u sebe. Mnogi ljudi koji imaju poremećaj u ishrani, zapravo su gladni ljubavi. Oni žele da se osećaju dobro. Ako nemaju dobra osećanja unutar sebe, oni će ih pronaći na drugom mestu.

Ako imaš neku vrstu zavisničkog ponašanja, ovo poglavlje bi moglo da ti pomogne da razumeš šta je koren tvog problema. Možeš da provedeš celi život pokušavajući da obuzdaš spoljašnje ponašanje (loš plod), ali će se ipak ponoviti ako koren nije iščupan.

Spašena ljubavlj

AKO si osoba koja je doživela zlostavljanje, do sada si verovatno mogao da prepoznaš neke problematične oblasti u svom životu. Ukazati na probleme, bez davanja nekog rešenja, bilo bi katastrofalno. Ako bih to učinila, ti bi bio još uznemireniji nego kada si počeo da čitaš ovu knjigu.

Nameravam da istaknem glavne istine koje su donele isceljenje u moj život. Dok to budem činila, želim da te podsetim da Bog nema miljenike (pogledaj: Dela 10:34). Kada je u pitanju neko obećanje iz Reči Božije, ono važi za sve podjednako.

PROCES ISCELJENJA

Moj prvi suprug nije znao kako da me voli, tako da od njega uopšte nisam dobijala ljubav u našem odnosu. Iako me je Dejv, moj predivni drugi suprug, istinski voleo, ja sam znala samo ono od pre. Nisam znala kako da prihvatim ljubav. Bila sam rastrzana između:

1. odbijanja njegove ljubavi, i toga da ga isključim iz svog života, podižući zidove oko sebe; tako bih se osigurala od ponovnog povređivanja (bar sam tako mislila).
2. pokušaja da postignem da me voli savršenom i kompletnom ljubavlju, kakvu on kao čovek nije mogao da mi pruži.

U 1. Jovanovoj 4:18, čitamo da savršena ljubav isteruje strah. Samo Bog može da voli savršeno i bez greške. Bez obzira na to koliko neko može da voli drugu osobu, on je i dalje samo ljudsko biće. Kao što naš Gospod kaže: „Jer je duh srčan, ali je telo slabo“

(Matej 26:41). Ljudi razočaravaju druge ljude jer i kada vole, nesavršeno vole. Tako je u ljudskoj prirodi.

Pokušavala sam da od Dejva dobijem nešto što mi je samo Bog mogao dati, a to je bio osećaj sopstvene vrednosti i značaja. Htela sam da me moj muž potpuno voli, i da me savršeno tretira, da bih se ja konačno mogla dobro osećati. Kad god on to nije uspeo, kad bi me razočarao ili povredio, ja bih podigla zidove između nas, i ne bih ga puštala unutra danima, čak sedmicama.

Mnogi ljudi koji imaju disfunkcionalnu pozadinu, i koji su zlostavljani, ne moguda imaju zdrave odnose koji traju, jer ili ne znaju kako da prihvate ljubav, ili imaju nerealne zahteve od svojih bračnih partnera. Žele da im partner pruži ono što im samo Bog može dati. Rezultirajuća frustracija često uništava brak.

Ovaj isti princip može da se primeni i na prijateljstva. Jednom prilikom, u redu za molitvu, prišla mi je neka žena i rekla: „Džoj, pomoz mi. Ja sam tako usamljena. Kad god nađem prijateljicu, ja je ugnjavim pričom i tako odbijem od sebe.“ Ova žena je bila toliko gladna pažnje, da ako bi, i kada bi našla nekoga ko bi uopšte obratio pažnju na nju, ona pokušala da sve svoje emocionalne praznine iz prošlosti, popuni sa tom osobom. Njena nova prijateljica bi obično pobešla isprepadana.

BOŽIJA BEZGRANIČNA, BEZUSLOVNA, SAVRŠENA LJUBAV

Jednog dana sam čitala Bibliju i primetila sam ovu izjavu u 2. Korinćanima 5:7: „Jer po veri živimo [mi živimo svoje živote upravljajući se ubeđenjem i verom poštujući čovekov odnos prema Bogu i božanskim stvarima, sa verom i svetim zanosom; tako mi živimo], a ne po gledanju.“

Duh Sveti me je zaustavio i upitao: „Džoj, šta ti veruješ o svom odnosu sa Bogom? Da li veruješ da te On voli?“

Kada sam iskreno počela da ispitujem svoje srce i da proučavam Reč Božiju na ovu temu, došla sam do zaključka da sam verovala da me Bog voli, ali uslovljeno.

Biblija nas uči da nas Bog voli savršeno, tj. bezuslovno. Njegova savršena ljubav prema nama nije zasnovana na našoj savršenosti. Nije zasnovana ni na čemu drugom, osim na Njemu samom. Bog je ljubav (vidi: 1. Jovanova 4:8). Ljubav nije Njegovo zanimanje; ljubav je ko On jeste. Bog nas uvek voli, ali često mi prestanemo da primamo Njegovu ljubav, posebno ako naše ponašanje nije dobro.

Želela bih da zastanem ovde, i da vam predstavim nekoliko odlomaka iz Pisma, koji su meni mnogo značili. Molim vas odvojite vreme da ih polako pročitate. Svarite ih, i dozvolite da postanu deo vas:

„I mi poznasmo (razumemo, prepoznamo, svesni smo je na osnovu posmatranja i iskustva) i verovismo (prijanjamo uz nju, stavljamo veru i oslanjamo se na nju) u ljubav koju Bog ima k nama. Bog je ljubav, i koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji, i Bog u njemu stoji. Tim [jedinštvom i zajedništvom sa Njim] se ljubav u nama usavršava, da imamo slobodu na dan sudnji [sigurnost i hrabrost da se suočimo sa Njim]; jer kao što je On i mi smo na svetu ovom. U ljubavi nema straha [strah ne postoji], nego savršena (kompletna, potpuno zrela) ljubav izgoni strah napolje; jer strah ima muku. A ko se boji nije savršen u ljubavi [nije još uzrastao u potpuno savršenstvo ljubavi]. Da imamo mi ljubav *k Njemu*, jer On najpre pokaza ljubav k nama.“

(1. Jovanova 4:16-19)

„Po tom se pokaza (prikaza) ljubav Božija k nama, što Bog Sina svog Jedinorodnog posla na svet, da živimo kroza Nj. U ovome je ljubav, ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da On pokaza ljubav k nama, i posla Sina svog da očisti (pokrivajući svojom žrtvom) grehe naše. Ljubazni! Kad je

ovako [mnogo] Bog pokazao ljubav prema nama, i mi smo dužni ljubiti jedan drugog.“
(1. Jovanova 4:9-11)

„Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? Nevolja li ili tuga? Ili gonjenje? Ili glad? Ili golotinja? Ili strah? Ili mač?“
(Rimljanima 8:35)

„Jer znam jamačno (bez sumnje, sigurno) da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće; ni visina, ni dubina, ni druga kakva tvar može nas rastaviti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu, Gospodu našem.“
(Rimljanima 8:38-39)

„Da se Hristos [stvarno] useli (smesti se tamo i prebiva kao u svom trajnom domu) verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; da biste mogli razumeti sa svima svetima [Božijim posvećenim ljudima, iskustvo te ljubavi] šta je širina i dužina i dubina i visina [te ljubavi]. [Da možete zaista] poznati [praktično kroz svoje iskustvo] pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se ispunite [u celom svom biću] svakom puninom Božijom [možete da imate najveću meru božanske prisutnosti i da postanete telo koje će u potpunosti biti ispunjeno i natopljeno samim Bogom!].“
(Efescima 3:17-19)

„A nadanje se neće osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom Svetim, koji je dat nama.“
(Rimljanima 5:5)

„Gle, na dlanovima sam te izrezao (istetovirao).“
(Isaija 49:16)

1. Jovanova 4:16 je ključni stih za mene, jer kaže da *treba da budemo svesni Božije ljubavi i da stavimo veru u nju*. Ja nisam

bila svesna i upoznata sa Božijom ljubavlju, tako da nisam ni stavljala svoju veru u Njegovu ljubav za mene.

Kada me je đavo osuđivao, nisam znala kako da kažem: „Da, pogrešila sam“, i da onda odem Bogu, zamolim Ga za oprostjenje, primim Njegovu ljubav i nastavim dalje. Umesto toga sam provodila sate, čak i dane, u osećanju krivice za svaku situaciju u kojoj sam pogrešila. Doslovno sam bila izmučena! Jovan nam kaže da strah donosi muku, ali da savršena ljubav Božija isteruje strah (pogledaj: 1. Jovanova 4:18). Božija ljubav prema meni je bila savršena, jer nije bila bazirana na meni, već na Njemu. Kada sam ja grešila, On je nastavljao da me voli.

Božija ljubav prema tebi je savršena i bezuslovna. Kada pogrešiš, da li prestaješ da primaš Božiju ljubav, i počinješ da se kažnjavaš osećajem krivice? Ja sam se osećala krivom i lošom prvih četrdeset godina svog života. Gde god bih išla, verno bih na svojim leđima nosila vreću krivice. To je bio težak teret, a uvek je bio prisutan. Redovno sam pravila pogreške i osećala sam krivicu za svaku od njih.

U Rimljanima 8:33-35 apostol Pavle kaže:

„Ko će optužiti izabrane Božije? Bog koji pravda? [On koji nas dovodi u pravi odnos sa sobom? Ko će istupiti i optužiti ili osuditi one koje je Bog izabrao? Da li možda Bog koji nas opravdava?] Ko će [nas] osuditi? Hristos Isus (Mesija) koji umre, pa još i vaskrse, koji je sa desne strane Bogu, i moli za nas? Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije?“

Đavo ima za cilj da nas odvoji od Božije ljubavi, jer je ona glavni faktor u našem emocionalnom isceljenju.

Mi smo stvoreni za ljubav. U Efescima 2:4-6 Pavle kaže da je Bog toliko bogat u milosti, da nas je spasio, i dao nam što ne zaslužujemo, da bi zadovoljio zahteve Njegove silne ljubavi prema nama. Razmislite o tome. Bog nas silno ljubi. On mora da nas voli - On je ljubav!

Ti i ja smo stvoreni za ljubav! Greh nas odvaja od Boga, ali On nas je toliko voleo, da je poslao svog jedinog Sina Isusa, da umre za nas, da nas otkupi, da nas uzme sebi, da bi mogao da izlije svoju veliku ljubav na nas. Sve što nam je potrebno je da verujemo šta Biblija kaže o našem odnosu sa Bogom. Jednom kada to učinimo, počinje proces našeg isceljenja.

Moj muž Dejv i ja smo započeli službu koja se zove „Život u Reči“ (*Life in The Word*). U prvoj godini naše službe, Duh Sveti je radio na meni, kako bi me poučio o Božijoj ljubavi. Sačuvala sam knjigu u koju sam upisivala posebne stvari koje mi je Gospod učinio za vreme tog perioda. To su bile uglavnom male i lične stvari, ali one su mi pokazivale da je Bog brinuo za mene. Koristeći ovaj metod, postala sam svesnija Njegove bezuslovne ljubavi, i to mi je pomagalo da se setim da me Bog voli.

Ako možeš da veruješ da te savršeni Bog voli, onda možeš da veruješ da si dostojan ljubavi.

Jednom kada poveruješ da si prihvaćen i voljen od Boga, onda možeš da počneš da voliš i sebe. Tada ćeš početi da voliš ne samo Boga, već i druge ljude.

NE MOŽEŠ DA DAŠ ONO ŠTO NEMAŠ!

Mnogi ljudi prihvate Isusa i odmah pokušavaju da vole svakoga. Prečesto se javlja jak osećaj krivice, jer ubrzo uvide da to ne mogu da postignu. Nemoguće je istinski voleti druge, bez da se prihvati Božija ljubav, jer ona je jedini pravi izvor ljubavi.

U 1. Korinćanima 13 tzv. „poglavlju o ljubavi“, Pavle jasno naglašava ovu istinu. U prvom stihu definiše *ljubav* kao „puno razumevanja, namerno, duhovno posvećenje, koje je kao takvo inspirisano Božijom ljubavlju za nas i u nama“. Fokus celog ovog poglavlja je na tome, da nas nauči kako da hodamo u ljubavi, iako jasno piše da ljubav prvo mora da bude *u* nama.

Većina ljudi veruje da ih Bog voli, onda kada osećaju da to zaslužuju. Problem nastaje kada oni osećaju da ne zaslužuju Božiju ljubav, iako im je neopisivo potrebna.

Sledeće tabele ilustruju tekuće efekte primanja i neprimanja Božije ljubavi. Verovanje da Božija ljubav prema nama zavisi od toga koliko smo vredni i zaslužni, jeste čista zabluda koja izaziva mnoge probleme u našim životima. Verovanje da nas Bog bezuslovno voli nam donosi mnogo radosti i blagoslova.

PRIMANJE BOŽIJE LJUBAVI

Odluči u svom srcu da ćeš primiti Božiju ljubav. Ovde su neki praktični predlozi koji mogu da ti pomognu. Sve su ovo stvari za koje verujem da me je Bog vodio da ih učinim, i verujem da će i tebi biti od pomoći. U svakom slučaju, seti se da smo svi posebni i jedinstveni, i da Bog ima prilagođen lični plan za svakoga od nas. *Nemoj da se izgubiš u metodama.*

Teorija bezuslovne ljubavi

Znam da me Isus voli.

On me voli bezuslovno.

ZATO: Njegova ljubav prema meni je bazirana na tome ko je ON.

ZATO: Ja nisam zaradila Njegovu ljubav, niti je mogu zaraditi.

ZATO: Ja ne mogu da budem odvojena od Njegove ljubavi.

Kada sam Mu poslušna, On će me blagosloviti.

Kada sam Mu neposlušna, moje ponašanje će imati određene posledice.

Njemu se možda neće dopadati moje ponašanje, ali neće prestati da me voli.

ZATO: Iskusiła sam Božju ljubav, i znam da me je moguće voleti.

ZATO, nakon što sam saznala da me Bog voli, u stanju sam da verujem da postoje i ljudi koji mogu da me vole.

ZATO, u stanju sam da verujem ljudima koji me iskreno vole.

ZATO, u stanju sam da prihvatim ljubav koju mi ti ljudi pružaju.

ZATO, ne treba mi potvrda od drugih ljudi, jer je moja osnovna potreba za ljubavlju ispunjena, i jer mi je Bog pružio osećaj da vredim.

ZATO, iako imam potrebe za koje očekujem da će ih drugi ljudi ispuniti (npr.

prijateljstvo, naklonost, zabava), verujem da su te potrebe uravnotežene i Bogom dane.

Pokušavam da budem iskrena u prosuđivanju tih potreba, i realna u traženju onoga što mi je potrebno.

ZATO, očekujem da su i drugi ljudi iskreni sa mnom. Mogu da se nosim sa kritikom ili konfrontacijom, ako je upućena u ljubavi.

ZATO jer znam da sam Božije posebno i jedinstveno stvorenje, znam da je ljubav koju imam da dam drugima dragocena.

ZATO ne osećam da treba da se pretvaram pred drugim ljudima. Ili će me voleti zbog toga ko sam, ili me neće voleti. Za mene je važno da budem voljena zbog toga ko ja jesam.

ZATO sam u stanju da ne mislim o tome šta drugi misle O MENI, već da se fokusiram na druge ljude i NJIHOVE POTREBE.

ZATO sam u stanju da održim zdrav odnos koji traje, i koji je pun ljubavi.

Teorija uslovljene ljubavi

Isus me voli, ali...

On me voli pod određenim uslovima.

ZATO: Njegova ljubav se zasniva na tome kako se ja ponašam.

ZATO: Moram da zaradim Njegovu ljubav, tako što ću Mu udovoljavati.

ZATO: Kada Mu udovoljim, osećam se voljeno.

Kada Mu ne udovoljim, osećam se odbačeno.

ZATO: Ako Bog, koji je ljubav i voli sve, ne voli mene, ne prihvata me i ne cení me uvek, kako da verujem da vredim i da me je moguće voleti?

ZATO: Ja zapravo ne verujem da sam osoba koju je moguće voleti, i koja nešto vredi.

ZATO, nisam u stanju da verujem drugim ljudima koji kažu da me vole. Sumnjam u njihove motive ili mislim da me oni istinski još ne poznaju.

ZATO ne mogu da prihvatim ljubav drugih ljudi. Odbijam je. Pokušavam da dokažem da sam u pravu, da me nije moguće voleti, i da će me drugi na kraju odbaciti.

ZATO, oni to obično i učine.

ZATO koristim svetovne standarde (novac, status,

odeća, itd...) da bih dokazala drugima i sebi da

VREDIM. Potrebno mi je da osetim tapšanje po

ramenu i potvrđivanje od ljudi, kako bih dokazala sebi

i drugima da me je lako VOLETI.

ZATO mi je svaki dan potrebna doza (svjež fiks) tapšanja po ramenu, da preživim i da se osećam dobro.

ZATO gledam na druge, očekujući da će mi pružiti nešto što samo Bog može da mi da - osećaj VREDNOSTI.

ZATO postavljam nemoguće zahteve ljudima koji me vole. Ja ih frustriram. Nikada nisam zadovoljna onim što mi pružaju. Ne dozvoljavam drugima da budu iskreni sa mnom, niti da mi se suprotstavljaju. Fokusrana sam na sebe, i od svih takođe očekujem da budu fokusirani na mene.

ZATO što ne volim ko sam JA, ne očekujem ni od drugih da će me voleti. Zašto bi iko želeo nešto bez stvarne vrednosti?

ZATO pokušavam da zaradim njihovu ljubav onim što RADIM. Ja ne odustajem od želje da volim, već da BUDEM VOLJENA. Većina onoga što radim se tiče mene, tako da ljudi prema kojima se pretvaram da ih volim, ne osećaju da su zaista voljeni. Osećaju se izmanipulisano. Rađe pokušavam da izbegnem odbacivanje, nego da izgradim odnos ljubavi.

ZATO nisam u stanju da održim zdrav odnos koji traje, i koji je pun ljubavi.

Ovo su stvari koje ti predlažem da uradiš, i koje mogu da ti pomognu da primiš otkrivenje o Božijoj ljubavi prema tebi:

- Kaži sebi, u sebi, i naglas: „Bog me voli“. Reci, i dozvoli sebi da to upiješ. Često ponavljaj ove reči: kada si budan, ujutru, kada naveče odeš u krevet i u toku celog dana. Pogledaj se u ogledalo, pokaži prema sebi, i reci: „_____, Bog te voli“.
- Vodi dnevnik, knjigu sećanja na posebne stvari koje Bog čini za tebe. Pored velikih i značajnih stvari, uvrsti i male. Pročitaj svoju listu jednom sedmično, i bićeš ohrabren. Neka to bude projekat Svetog Duha. Mislim da ćeš se zabavljati kao što sam i ja.
- Nauči napamet, ako možeš, nekoliko stihova o Božijoj ljubavi prema tebi.
- Pročitaj neke dobre knjige o Božijoj ljubavi. Predlažem da počneš sa knjigom koju sam ja napisala: *Reci im da ih volim*, i još *Reduce Me to Love*⁵, dostupna na engleskom jeziku.
- Moli se za Duha Svetog, koji je Učitelj, kako bi ti dao otkrivenje o ljubavi Božijoj.

Sledi Svetog Duha

AKO DOĐEŠ do zaključka da ti je potrebno emocionalno isceljenje, i da su mnogi od problema sa kojima se suočavaš uzrokovani lošim korenima u prošlosti, možda ćeš postati nestrpljiv da se otarasiš korena problema i opet budeš dobro. To je razumljivo, ali važno je da dozvoliš Svetom Duhu da te vodi, upućuje i usmerava u procesu tvog isceljenja.

Bog je već poslao Isusa Hrista da dođe na zemlju, i da ti pribavi potpuno isceljenje. Jednom kada je to završeno, poslao je Svetog Duha da upravlja onim što je Isus kupio svojom krvlju.

Isus je rekao svojim učenicima da je za njih bolje da On ode i bude sa Ocem, jer ako On ne bi otišao, Utešitelj ne bi mogao da dođe (pogledaj: Jovan 16:7). Utešitelj je Duh Sveti. U *Amplified* engleskom prevodu Biblije, u ovom stihu Isus kaže da je Duh Sveti naš Savetnik, Pomoćnik, Advokat, Zastupnik, O snažitelj i Onaj koji ostaje uz nas. Tokom procesa tvog oporavka, treba da iskusiš svaki aspekt službe Duha Svetog.

TRAŽI SAMO BOŽIJI SAVET

Nemoj da ideš okolo, tražeći savet od bilo koga. Prvo se moli, i pitaj Gospoda da li je Njegova volja da odeš kod druge osobe po savet, ili On sam želi da te savetuje.

U svom životu sam imala mnogo problema, ali ipak nikada nisam otišla kod nekog drugog po savet, osim u jednom slučaju. Tom prilikom sam posetila ženu u službi koja je i sama bila zlostavljana. Ne želim da je diskreditujem, ali ona zaista nije

mogla da mi pomogne. To nije bila njena greška, ona jednostavno tada nije imala pomazanje od Gospoda.

Bog nije obavezan da pomaže ono što On nije započeo i inicirao. Ljudi često „trče“ kod drugih, bez da slede smernice i vođstvo Svetog Duha, i to nikada ne urodi dobrim i trajnim plodom. Kada si u nevolji, idi pred tron, pre nego što uzmeš telefon.

Ne želim da kažem da je pogrešno tražiti savet od drugih. Samo predlažem da moliš i dozvoliš Gospodu da te vodi i usmerava po Svetom Duhu. Dozvoli da On izabere pravog savetnika za tebe. Samo zato što je neko prošao kroz ono kroz šta ti prolaziš, ili samo zato što je blizak porodični prijatelj, ne znači nužno da je i pravi savetnik za tebe. Zato ponavljam, moli se!

Definitivno ne kažem da ne treba da tražiš savet od ljudi, samo zato što ja to nisam činila. Svi imamo različite ličnosti. Desilo se da ja imam snažnu, odlučnu i samodisciplinovanu ličnost, fokusiranu na cilj. Ove osobine su mi pomogle da nastavim da se krećem prema cilju, koji je bio moja emocionalna potpunost. Nekima su potrebni drugi, kako bi im asistirali u postavljanju ciljeva, i u tome da nastave da teže ispunjenju istih.

Neophodno je slediti vođstvo Duha Svetog. On je najbolji Savetnik. On će ti pomoći direktno, ili će te usmeriti prema nekome kroz koga će ti poslužiti. U oba slučaja, treba da tražiš pomoć od Njega. Savet koji ti drugi ljudi mogu ponuditi neće postati *rhema* (lično otkrivenje od Boga) za tebe, bez pomoći Svetog Duha.

Takođe je važno razumeti da Bog ima različite pozive za naše živote. S obzirom na to da me je pozvao da poučavam o Njegovoj Reči, za mene je bolje da direktno od Njega primim istinu koja mi je potrebna. Ipak, ovo nije pravilo za svakoga.

SLUŽBA SVETOG DUHA

Drugi razlog zašto je služba Svetog Duha tako važna, nalazi se u Jovanu 16:8 gde Isus kaže da je Duh Sveti taj koji *ubeđuje i presvedočava* o grehu i o pravednosti.

Mnogi ljudi koji su bili zlostavljani su stidljive osobe (stid će kasnije biti detaljno obrađen). Oni imaju loše misli i osećanja o sebi samima. Ne dopadaju se sebi, i zato osećaju krivicu i osuđivanje.

Đavo je taj koji donosi osudu; Duh Sveti donosi presvedočenje. Postoji razlika. Ja rado prihvatam presvedočenje, ali odbacujem osuđivanje. Tako bi trebalo i ti da činiš. Samo Duh Sveti kroz Reč Božiju, i silu koja može da menja, može da presvedoči stidljivu osobu, da je postala pravedna kroz prolivenu krv Isusa Hrista: „Jer Onog koji [zapravo] ne znaše greha, nas radi učini grehom, da mi budemo [obučeni, prebivamo u pravdi, primer pravednosti] pravda Božija u Njemu [ono što treba da budemo, priznati, prihvaćeni, i u ispravnom odnosu sa Njim, zbog Njegove dobrote].“ (2. Korinćanima 5:21)

Isus poredi Duha Svetog sa Duhom Istine, i uverava nas da će nas On uvesti u svu Istinu - celu i potpunu Istinu (vidi: Jovan 16:13). Isus je takođe rekao da će Sveti Duh pobuditi naše pamćenje: „A utešitelj (savetnik, pomoćnik, zastupnik, advokat, osnažitelj i onaj koji ostaje uz nas), Duh Sveti, kog će Otac poslati u ime Moje [umesto Mene, da Me predstavlja i da radi za Mene], On će vas naučiti svemu i napomenuće vam (podsetiće) sve što vam rekoh“ (Jovan 14:26). Oba ova aspekta službe Duha, su glavne oblasti za pomoć onima koji se oporavljaju od zlostavljanja. Takvi ljudi moraju da prestanu sa poricanjem i suoče se sa istinom. Možda će biti stvari koje su zaboravili, jer su suviše bolne za sećanje - stvari kojih će morati da se prisete i da se suoče sa njima tokom procesa isceljenja.

Ako osoba koja vodi proces isceljenja nije vođena Duhom Svetim, može se desiti da zlostavljanu osobu provede kroz taj proces previše brzo. Previše ubrzan, taj proces može da postane

bolniji nego što osoba kojoj je potrebno isceljenje može to da podnese.

Sećam se jedne devojke koja mi je prišla u redu za molitvu. Bila je veoma uznemirena i krajnje uzbuđena, gotovo uspaničena. Počela je da mi govori o svojim sedmičnim odlascima kod svog savetnika, i koliko je to za nju bilo bolno i nepodnošljivo. U njenoj usplahirenosti sam je čula kako nekoliko puta kaže: „Jednostavno je previše; silno me boli, ne mogu da podnesem!“

Dok je govorila, ja sam se molila i pitala Gospoda da mi pomogne, da bih ja mogla da pomognem njoj. Zapravo, bila sam zabrinuta da bi ova devojka mogla da dobije napad histerije, upravo tamo kod oltara. Odjednom sam dobila odgovor od Gospoda. Osetila sam da je njena savetnica verovatno bila neosetljiva za Duha, i da je ovu devojku suočavala sa određenim stvarima prebrzo. Um, i emocionalni sistem mlade devojke, nisu bili sposobni da to podnesu.

Kada sam joj rekla: „Slušaj me, mislim da znam šta je problem“, ona se odmah utišala kako bih joj mogla reći šta je Bog govorio. Još dok je slušala, počela je da oseća olakšanje. Složila se da je to što sam opisivala, upravo ono što se događalo.

Rekla sam joj da me je Duh Sveti, tokom mog procesa isceljenja, vodio ka mnogim različitim izvorima pomoći. Prvo je to bila knjiga koju mi je predložio moj suprug. Bilo je to svedočanstvo žene koja je bila zlostavljana kao dete. Do tog trenutka, nisam mislila da je bilo koji od mojih problema bio rezultat moje prošlosti.

Za mene je bilo veoma teško da čitam knjigu na ovu temu. Kada sam došla do dela u kojem je žena počela detaljno da opisuje kako ju je očuh seksualno zlostavljao, bol, ljutnja i bes su počeli da naviru u meni... Bacila sam knjigu na pod i glasno uzviknula: „Neću ovo da čitam!“

Onda sam čula Duha Svetog kako ponavlja: „Sada je vreme.“

U trenutku kada se ovo desilo, ja sam već nekoliko godina pokušavala da hodam sa Gospodom. Zašto me nije vodio ka nečemu drugom, što mi je moglo biti od pomoći mnogo ranije?

Odgovor je da još nije bilo vreme! Sveti Duh zna tačno koje je pravo vreme u našim životima. Uvek kažem: „Samo Duh zna kada si spreman za nešto.“ Drugim rečima, Duh Gospodnji je jedini koji zna kako treba da ti pomogne, kao i kada si spreman da prihvatiš tu pomoć.

Pomoć može da bude u formi neke knjige, određenog govornika ili prijatelja koji kaže ono što treba da čuješ u datom trenutku. Može da dođe kroz lično svedočanstvo, ili kroz direktnu intervenciju samog Gospoda. Danas je možda Božije zakazano vreme za tebe, upravo dok čitaš ovu knjigu. Ako je tako, Bog će je koristiti u nekoj oblasti u kojoj danas patiš. To može da bude početak tvog oporavka, sledeći korak u tom procesu ili čak završni dodir u tvojoj dugoj borbi za ostvarivanje potpunosti.

Mnogi ljudi koji su došli do mene i zatražili molitvu za emocionalno isceljenje su opterećeni, neki čak izbezumljeni, jer više nikada ne mogu da vrate određene periode svog detinjstva. Oni su bili na, kako ja to zovem, „ekspediciji iskopavanja“, pokušavajući da iskopaju zaboravljena sećanja, kako bi mogli da se suoče sa njima, da ih reše i izbace iz svog sistema. Ja kažem takvim ljudima da i sama imam neke delove prošlosti, kojih ne mogu da se setim. Zapravo, mnogi delovi mog detinjstva izgledaju kao prazne stranice.

Ljude podsećam na to da nas Duh Sveti uvodi u svaku istinu, i da može da nas podseti na mnogo toga. Moramo da Mu dozvolimo da nas vodi u takva osetljiva područja. Ja sam Mu dozvolila da upravlja mojim sećanjima i pamćenjem. Smatram da ako će mi prisećanje nečega pomoći, onda treba da se prisetim. Ako mi to neće pomoći, onda se i ne prisećam, jer određena sećanja me mogu čak i povrediti. Tada sam zahvalna zbog toga što nekih stvari ne mogu da se setim. Verujem da ponekad ono što ne znamo, ne može ni da nas povredi.

Očigledno, to nije uvek slučaj. Često ljudi iskuse veliko olakšanje kada se prisete traumatičnog događaja, suoče se sa njim, reše ga, i onda nastave sa svojim životima. Kad ljudi isključe svoje emocije, a ponekad se dešava da ih potisnu u duboku

skrivenost uma, one mogu da zatruju celi sistem. U tom slučaju, sećanja moraju da se otkriju, da bi se mogla uspostaviti potpunost. Važno je da još jednom pomenem, da ako ovaj proces nije vođen Duhom Svetim, može da bude veoma bolan, te da nanese još više štete već povređenim emocijama.

Duh Sveti je pažljiv, nežan, brižan, ljubazan, pun ljubavi i strpljiv. Ipak, On je takođe silan, moćan, i sposoban da učini ono što ljudi sami nikada ne bi mogli. Psalmista kaže: „Ako Gospod neće graditi dom, uzalud se muče koji ga grade; ako neće Gospod čuvati grad, uzalud ne spava stražar“ (Psalam 127:1). Mnogo godina u svom životu sam bdela i mučila se uzalud. Ohrabrujem te da ne protraćiš najdragocenije godine u svom životu, pokušavajući da to „uradiš sam“. Traži Gospoda i Njegov plan za tvoj oporavak. Vodiće te korak po korak, i bićeš preobražen „iz slave u slavu.“ (2. Korinćanima 3:18)

Dve vrste boli

KADA i dozvolimo Svetom Duhu da nas vodi, emocionalno isceljenje je i dalje bolno. Ja verujem da postoje dve vrste boli: bol zbog promene, i bol zbog nedostatka promena, te uvek ostajanja na istom. Ako dozvoliš Duhu Gospodnjem da usmerava tvoj oporavak, On će uvek biti tu da ti obezbedi potrebnu snagu, i to u svakoj fazi; bez obzira na to sa kakvim se poteškoćama suočavaš, moći ćeš da ih izdržiš.

Gospod je obećao da nas nikada neće ostaviti ili napustiti. Obećanje u Jevrejima 13:5 je tako moćno: „Ne budite srebroljupci [uključujući pohlepu, škrtost, požudu i žudnju za zemaljskim stvarima]; budite zadovoljni onim što imate [okolnostima i imovinom]. Jer On [Bog] reče: Neću te ostaviti, niti ću od tebe odstupiti. [Ja te neću ni na koji način ostaviti bez pomoći, *niti* zaboraviti, *niti* ostaviti] (opusti se u sigurnosti Mog zagrljaja).“

Kada smo u iskušenju da se udaljimo od Boga, treba da se uhvatimo za ovo obećanje. Počnemo li da „radimo po svome“, na opasnoj smo teritoriji. Naš nebeski Otac nema obavezu da nas podupire kada prolazimo kroz poteškoće, koje nikada nisu ni bile deo Njegovog plana za nas. I dalje možemo preživeti, ali ćemo potrošiti mnogo više truda nego što je potrebno.

Bol koja je rezultat emocionalnog ranjavanja i isceljenja, može da bude snažnija i teža nego li neka fizička bol. Kada slediš plan koji je Bog pokazao, i dođeš u bolne periode, seti se da je Duh Sveti O snažitelj. Ponekad će možda da izgleda kao da nećeš uspeti da prebrodiš sve. U takvim trenucima zamoli Gospoda da te osnaži.

Izvrstan stih koji možeš da upamtiš za tako teške situacije i periode je u 1. Korinćanima 10:13, u kome nas apostol Pavle podseća:

„Drugo iskušenje (kušnja koja bi zavela na greh, bez obzira odakle dolazi i gde vodi) ne dođe na vas osim čovečijeg [nijedno iskušenje niti ispit koji su veći od ljudskih sposobnosti, koji nisu primereni i prilagođeni ljudskom iskustvu, koje čovek može da podnese]; ali je veran Bog [možemo Mu verovati] koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će [uvek] učiniti s iskušenjem i kraj (neki izlaz iz toga, sigurno mesto), da možete podneti.“

U teškim vremenima dolaze i mnoga iskušenja. Među njima su iskušenja da se predaš i vratiš starim mislima i putevima, da postaneš negativan, depresivan i ljut na Boga, jer ne razumeš zašto izgleda da ti On ne pomaže da izađeš iz boli sa kojom moraš da se nosiš. Ovaj deo Pisma govori kako će Bog uvek da interveniše za nas, i kako će Njegova pomoć uvek da stigne na vreme. Fokusiraj svoje srce na to obećanje i ne puštaj ga!

Drugi koristan odlomak se nalazi u 2. Korinćanima 12:7-9 gde Pavle govori o sopstvenim patnjama koje naziva „trn u telu“ (7. stih). Sada nije važno o čemu se tu radilo i šta je bio taj trn, ali znamo da ga je iritirao i da je želeo da ga se oslobodi. Šta god da je bio taj trn, Pavle je tri puta od Gospoda tražio da on bude uklonjen. Ipak, Gospodnji odgovor je bio: „Dosta ti je moja blagodat (naklonost, ljubav, dobrota i milost) [dovoljna u bilo kakvoj opasnosti i čini te kadrim da podneseš nevolje muški]; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvim (ispunjena i kompletna, *najefikasnija u tvojim slabostima*)“.

Ne bivamo uvek oslobođeni nevolja u trenutku kada zazovemo ime Gospodnje. Ponekad moramo da izdržimo određeno vreme, da budemo strpljivi i nastavimo u veri. Hvala Bogu koji tokom takvih perioda, u kojima iz nekog razloga odluči da nam ne odgovori, i ne pomogne odmah, ipak uvek daje snagu i

blagodat, koje su nam potrebne da nastavimo prema konačnoj pobjedi.

Da li si se ikada pitao zašto nas Bog momentalno ne oslobodi od okova i problema? Razlog je taj, da jedino Gospod zna sve što je potrebno u životima Njegove dece, kao i pravo vreme za to.

Iz ličnog iskustva znam da je bolje da Mu verujem, nego da sumnjam i dovodim sve u pitanje. Nije pogrešno pitati Boga: „zašto”, osim ako takvo zapitkivanje ne proizvodi konfuziju. U tom slučaju, bolje je jednostavno samo verovati Gospodu, znajući da On nikada ne greši i da nikada ne kasni! Često mi razumemo zašto se nešto desilo i razumemo neku situaciju, tek kada sve prođe i kada možemo da je sagledamo iz druge perspektive - sagledavajući stvari i situacije unazad. Imam mnogo iskustava u svom životu, koja definitivno nisam razumela dok sam kroz njih prolazila. Sada sam, nakon svega, shvatila značenje i svrhu poteškoća.

Prolaziti kroz poteškoće je bolno. U radu sa ljudima, često govorim da u knjizi Otkrivenja piše da smo pobedili đavola krvlju Jagnjetovom, i rečima našeg svedočanstva (vidi: Otkrivenje 12:11). Veoma je važno da možemo da posvedočimo da smo pobednici u svakoj oblasti života. Da bismo imali pozitivno svedočanstvo, neophodno je da uspešno prevaziđemo poteškoće i opoziciju.

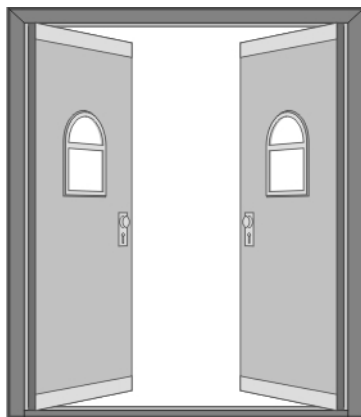
Bolnije je da prolazimo kroz teškoće dok smo kušani i testirani; slavni, lepši deo dolazi nakon što prođemo kroz testove, kada možemo da posvedočimo o pobjedi i velikoj Božijoj vernosti. *Nema svedočanstva bez testova.*

VRATA BOLI

Zato što sam lično iskusila mnogo emocionalne boli, kao što je možda slučaj i sa tobom, odrasla sam umorna od povređivanja. Pokušavala sam da postignem isceljenje, sledeći vođstvo Duha Svetog. Ipak, nisam mogla da razumem zašto je taj proces bio

toliko bolan. Osetila sam da ako želim da izdržim bol, potrebni su mi neki odgovori od Gospoda. Ja sam zapravo napredovala, bivalo mi je bolje, osvajala sam po koju pobjedu... Činilo se da kada god bih napredovala, Gospod bi me doveo u novu fazu oporavka, koja bi uvek donosila još boli i emocionalne uznemirenosti.

Dok sam molila za svoju situaciju, Bog mi je dao viziju. U svom srcu sam videla niz vrata, jedna iza drugih. Svaka su predstavljala jedan traumatičan događaj iz moje prošlosti, koji je donosio bol sa sobom. Gospod mi je pokazao da svaki put kada

Vrata boli

sam prošla kroz neki bolni događaj ili situaciju (seksualno zlostavljanje u roditeljskom domu, ismejavanje u školi zbog gojaznosti, nesposobnost da imam bliske prijatelje, stalna izloženost strahu, napuštanja mog prvog supruga, izdaja grupe prijatelja iz crkve, itd...), to bi bila nova vrata boli, kroz koja bih bila prinuđena da prođem.

Jasno mogu da se setim svojih muka zbog straha, odbacivanja, napuštanja i izdaje, kao što verovatno i ti možeš, ako si bio žrtva nekih pomenutih stvari, koje stavljaju ljude u okove.

Kada sam konačno dozvolila Gospodu da radi u mom životu, otkrio mi je da sam se ja sakrivala iza mnogo takvih „vrata boli“. Bila sam duboko zaključana u okovima, tražeći utehu od pogrešnih osoba, smišljajući razne izgovore. Jednostavno, bila sam nesposobna da shvatim kako da se oslobodim. Kada je Gospod počeo da me oslobađa okova, počelo je i da me boli.

Sada razumem; da bismo se oslobodili ropstva, moramo da prođemo kroz ista ili slična „vrata“, kako bismo mogli da se nađemo sa njihove druge strane. Budući da smo prošli kroz vrata boli i ušli u ropstvo, moramo da prođemo kroz ista vrata da bismo izašli iz zarobljeništva. Oba prolaska su bolna; prvi put zbog zlostavljanja koje traje, a drugi put zbog prisećanja.

Da bi nas Gospod oslobodio i iscelio, prvo mora da nas vodi ka suočavanju sa problemima, ljudima, i istinama koje su za nas teške i bolne, pa čak i nemoguće. Dozvolite mi da dam nekoliko primera:

Prvi primer

Uvek sam se strašno bojala oca. Čak i kao odrasla žena sa četvoro dece, u svojim četrdesetim, i dalje sam ga se bojala. Mnogobrojni bolni događaji su doveli taj strah u moj život.

Prošlo je četrdeset sedam godina pre nego što me je Gospod konačno doveo do momenta konfrontacije sa mojim ocem. Morala sam da pogledam svog oca pravo u oči, i da mu kažem: „Više te se ne bojim!“ (više o tom suočenju, otkriću kasnije u knjizi).

Kada sam ocu govorila o načinu na koji me je zlostavljao, činila sam to u poslušnosti i veri, ali ne bez „straha i drhtanja“ (vidi: Filipljanima 2:12). Morala sam da se nađem licem u lice sa jednim od mojih „vrata“. Znala sam da moram da se vratim nazad

kroz ista, kako bih konačno postala slobodna. Druga opcija je bila da ostanem u ropstvu iza vrata, krijući se i ostajući zauvek u strahu od mog oca.

Važno je primetiti da sam se ja *suočila sa svojim ocem, koji je bio glavni uzrok moje boli, jedino zbog toga što me je Duh Sveti vodio. Nemoj da se suočavaš sa svojim zlostavljačem samo zato što sam ja to uradila.* Ti moraš da se moliš i slušaš Božije vođstvo po pitanju ispravnih koraka, koje treba da preduzmeš da bi doživeo oslobođenje.

Drugi primer

Ponekad su ljudi u crkvi povređeni od strane drugih hrišćana. Izgleda da mi mislimo da vernici ne treba da povređuju druge vernike. Oni zaista ne treba to da rade, ali stvari su retko onakve kakve bi trebalo da budu, čak i u životima Božijih ljudi. U crkvi, mi povređujemo jedni druge, i to uzrokuje bol.

Kada se ovako nešto desi, često se povređena strana povuče iz svake povezanosti sa onim ko joj je uzrokovao bol. Sakrivajući se iza vrata boli, ranjena osoba može da odluči: „Povređen sam u crkvi, i nastaviću da idem na službe (možda), ali nikada više ne želim da budem u kontaktu sa istim ljudima.“ Ovo je oblik ropstva, jer osoba dozvoljava svojoj prošlosti da je kontroliše.

Bog će da nas dovede u poziciju gde ćemo morati da prestanemo da se krijemo, i gde ćemo se izložiti riziku da ponovo budemo povređeni. Kada prestanemo sa skrivanjima, vraćamo se nazad kroz ista vrata boli, kroz koja smo i ušli u ropstvo.

Treći primer

Učenje da se podložimo autoritetu može biti teško za neke ljude. Za mene je bilo ekstremno bolno. Kako sam bila zlostavljana od strane svakog autoriteta koji sam poznavala, moj stav je bio:

„Zašto da dozvolim nekom drugom da kaže šta ja treba da radim?“ Nikome nisam verovala, posebno muškarcima.

Kada me je Sveti Duh doveo u fazu oporavka u kojoj sam morala da se podredim svom suprugu, bitka je bila izvojevana! Doživljavala sam strahovit osećaj buntovništva. Htela sam da budem podložna, jer sam istinski verovala da je to biblijski, ali bol podređivanja je bila veća nego što sam ja mogla da podnesem.

Nisam znala šta je pogrešno sa mnom. Shvatila sam da je podređivanje nekom drugom, i dozvoljavanje drugoj osobi da odlučuje za mene, vratilo sve stare strahove i sećanja na to kako sam bivala izmanipulisana i iskorištavana. Moj otac (figura od autoriteta), mi je govorio da su bolne odluke koje je on pravio za mene, zapravo bile za *moje* dobro, a ja sam sve vreme mrzela sve što mi je radio. U kombinaciji sa mojom frustracijom (jer sam bila nesposobna da bilo šta uradim u vezi sa tim), ja nisam bila raspoložena da se nekome podređujem.

Da bih bila slobodna i da bih postala potpuna osoba, kako je Bog želeo da budem, morala sam da naučim da se podredim svom suprugu. Kao i mnogi hrišćani, verovala sam da Pismo uči da je Božiji plan za porodice da žena i deca budu podređeni mužu i ocu, kao glavi kuće. Bila sam ubeđena da je ovaj princip postavljen u Njegovoj Reči. Zbog toga nisam imala izbora, već da se i sama podredim, jer nisam želela da se bunim protiv volje Božije. Definitino je bilo bolno! Sada sam slobodna, i mogu da vidim zaštićenost i sigurnost u podložnosti božanskom.

Mnogi ljudi su zbunjeni po pitanju podložnosti. Misle da to znači da moraju da čine sve što im „autoritet“ kaže, bez obzira šta je u pitanju. Biblija uči da moramo da budemo podložni samo „kao što priliči u Gospodu.“ (Kološanima 3:18, Čarničev prevod)

Verujem da će ti ovi primeri pomoći da razumeš „vrata boli“, kao i kako se sa njima suočiti. Nemoj da na njih gledaš kao na ulaze u patnju, već kao na mogućnost oporavka. Dok prolaziš kroz ova vrata, ka svojoj potpunosti, Isus će uvek da bude sa tobom, da te vodi, i da te osnažuje.

Seti se da je *bol uvek deo procesa isceljenja*. Ako osoba padne na beton i jako izguli kolena, to će sigurno da boli. Sledećeg dana ta bol može da bude čak i jača, nego kada je rana bila sveža. Vremenom se oko rane formira krasta, kao pokazatelj da je telo uključeno u proces isceljenja. Iako je rana pokrivena zaštitnom krastom, ona se i dalje zateže, gori i pulsira zbog povećanog dotoka krvi, koja žuri da tom delu donese isceljenje.

Početna rana donosi bol, ali često isceljenje donese još više boli. Ipak, ove dve vrste boli se razlikuju, i nemaju isti efekat. Emocionalne rane kod nekih ljudi su toliko dugo ignorisane, da su postale inficirane. Ta vrsta boli je potpuno drugačija od one koja se javlja prilikom isceljenja. Jednu treba izbegavati, a drugu treba iskusiti.

BEZ BOLI NEMA DOBITKA!

Kroz lično iskustvo sam došla do izvrsnog i mudrog zaključka: ne boj se boli! Može da zvuči čudno, ali što se više užasavaš i opireš boli isceljenja, više se uvećava efekat koji sama bol ima na tebe.

Daću vam opet primer. Pre više godina sam po prvi put u životu postila. Bog me je pozvao da postim dvadeset osam dana, pijući samo sokove. U početku sam imala veoma težak period. Bila sam jako gladna. Bila sam zapravo toliko izglednala da sam osećala bol zbog toga. Dok sam plakala pred Gospodom, žaleći Mu se da jednostavno ne mogu više da izdržim, On mi je odgovorio. Duboko u sebi sam čula „mali tihi glas“ (vidi: 1. Carevima 19:12) Gospodnji kako mi govori: „Prestani da se boriš sa, dozvoli boli koju osećaš, da odradi svoj posao.“ Od tog trenutka, post mi je postao mnogo lakši. Mislim da sam čak i uživala, jer sam znala da svaki put kada osetim nelagodnost, to je bio i znak napretka.

Pravilo je da što se više opireš boli, ona postaje snažnija. Kada trudnica dolazi na porođaj, prisutni je savetuju da se opusti.

Zna se, da što se više otima i paniči, bol postaje snažnija i sam porođaj duže traje.

Kada prolaziš kroz težak period, kada bol postaje toliko ozbiljna da izgleda veća nego što možeš da izdržiš, seti se Jevrejima 12:2: „Gledajući [bez obzira na sve drugo što može da odvuče pažnju] na Načelnika vere [koji je začeo našu veru] i Svršitelja Isusa [koji će je dovesti do zrelosti i savršenstva], koji mesto određene sebi radosti [zbog zadobijanja nagrade] pretrpe krst, ne mareći za sramotu, i sede s desne strane prestola Božijeg.”

IZDRŽLJIVOST PROIZVODI RADOST

Kada osećaš bol, nemoj se protiviti. Dozvoli joj da ispuni svoju svrhu u tvom životu. Seti se ovog obećanja: „Koji su sa suzama sejali, neka žanju s pevanjem” (Psalam 126:5). Nauči da izdržiš sve što je potrebno, znajući da je sa druge strane radost!

Isceljenje može da bude bolno, ali nemaš šta da izgubiš. Ionako si već povređen; zapravo, iz svoje patnje možeš da požanješ potpunu korist. Sve dok dozvoljavaš da te prošlost zlostavljanja drži u ropstvu, živećeš u boli koja ne prestaje. Bol isceljenja daje pozitivne rezultate - radost umesto muke.

Dozvoli da te tvoja bol izvede iz okova, a ne da te odvede dublje u ropstvo. Učini pravu stvar, iako je možda teško. Budi poslušan Bogu, i dozvoli da te Sveti Duh vodi, znajući da „večerom dolazi plač, a jutrom radost.” (Psalam 30:5)

Jedini izlaz je „proći kroz to“

NA JEDNOM od naših sastanaka, došla je žena i zatražila molitvu da se u njenom životu slome neki okovi. Čim sam počela da se molim za nju, počela je da plače. Gotovo momentalno sam dobila viziju u kojoj sam je prepoznala kako stoji na trkališu i čeka da trka počne. Dok sam to gledala, videla sam da kad god bi trka počela, ona bi krenula ka cilju. Ipak, negde na pola puta bi se okretala, i vraćala na startnu liniju.

Nakon izvesnog vremena, ona bi ponavljala isti proces. I tako u nedogled... Opisala sam joj šta sam videla, i rekla da verujem da joj Bog govori: „Ovaj put treba da ideš do kraja“. Čim sam ovo podelila sa njom, složila se da njoj Bog isto govori. Njen problem je bio taj što je često ostvarivala napredak ka emocionalnom isceljenju, ali bi uvek odustajala zbog pritiska. Sada je bila odlučna da proces dovede do potpune pobeđe.

Uvek je mnogo teže završiti nego započeti. Ne postoje „popravi brzo“ recepti za emocionalno isceljenje. U 2. Korinćanima 3:18 apostol Pavle govori o hrišćanima koji su preobraženi „iz slave u slavu“. Ako prolaziš kroz težak period emocionalnog isceljenja, ohrabrujem te da izdržiš poteškoće, jer one će uskoro biti samo prošlost.

Mnogi ljudi od svog emocionalnog isceljenja i oporavka naprave sebi muku, i ne dozvoljavaju sebi da uživaju u bilo kom aspektu. Ne dozvoli i ti sebi da dođeš u iskušenje da gledaš koliko još treba da postigneš. Radije gledaj na to koliki si put već prešao!

Dok si u procesu isceljenja, seti se da imaš život koji treba da živiš! Usvoji ovo kao stav: ja nisam tamo gde treba da budem, ali

hvala Bogu, nisam ni tamo gde sam ranije bio. U redu je, ja sam na svom putu!

PROLAZEĆI KROZ...

U nekim svojim aspektima, duhovni rast može da se uporedi sa fizičkim rastom. Postoje određene stvari kroz koje treba da prođemo, kako bismo postali zreliji. Mislim da se može reći da mnogi ljudi ne uživaju u svojoj deci dok ih podižu. U svakom periodu odrastanja, roditelji žele da su njihova deca na nekom sledećem nivou. Ako dete puzi, oni žele da hoda, prestane da koristi pelene, da je u školi, da maturira, stupi u brak, da im da unuke i tako dalje...

Treba da naučimo da uživamo u svakom periodu života, jer svaki od njih ima svoje jedinstvene radosti i poteškoće. Kao hrišćani, mi rastemo celog života. Nikada ne prestajemo da napredujemo. Odluči sada da ćeš da uživaš u životu, nastojeći da dosegneš nove nivoe pobede.

U 4. Mojsijevoj 7:22, Mojsije govori Izraelcima da će Gospod pred njima, *malo po malo* da istrebi njihove neprijatelje. Između različitih pobeda u našem životu, postoji i vreme čekanja. U to vreme, Duh Sveti se bavi nama; daje nam nova otkrivenja, pomaže nam da spoznamo i primimo veće istine od onih koje smo do tada iskusili. Čekanje je za većinu nas veoma teško. Nestrpljenje je uvek prisutno, i ono izaziva nezadovoljstvo. Mi sve želimo odmah!

STRPLJENJE NAS DOVODI DO ISPUNJENJA OBEĆANJA

Mnogi ljudi žele blagoslove, ali ne žele da se pripreme za njih. Jovan Krstitelj je došao iz pustinje objavljujući: „Pripravite put

Gospodu” (Matej 3:3). On je želeo da ljudi znaju za Isusov dolazak i da pripreme svoje živote.

Biblija kaže: „Nego kao što je napisano: što oko ne vide, i uho ne ču, i u srce čoveku ne dođe, [sve] ono ugotovi (pripremio je i čuva za nas) onima koji Ga ljube.” (1. Korinćanima 2:9)

Da bismo mogli da hodamo kroz život pun poteškoća, te da imamo veru da Bog ima nešto dobro isplanirano za nas, potrebna je duhovna zrelost. Potrebno je da razumemo, da je često jedini izlaz, zapravo proći kroz poteškoće. Da bismo izdržali do kraja, i primili sve što nam je Bog obećao, potrebna je vera, strpljenje i izdržljivost. U Jevrejima poslanici čitamo:

„Ne odbacujte, dakle, slobodu svoju, koja ima veliku platu. Jer vam je trpljenje od potrebe da volju Božiju svršivši, primiti [u potpunosti uživajte] obećanje. Jer još malo, vrlo malo, pa će doći Onaj koji treba da dođe i neće odocniti.” (Jevrejima 10:35-37)

„Ali [snažno i žarko] želimo da svaki od vas pokaže [stalno] to isto staranje da se [vaša] nada održi tvrdo do samog kraja.” (Jevrejima 6:11)

U knjizi proroka Isaije 43:1-2, Gospod podseća svoj narod govoreći:

„Ne boj se, jer te otkupih [oslobodio sam te, plativši cenu da ne bi ostao u ropstvu], pozvah te po imenu tvom; Moj si. Kad pođeš *preko* vode, Ja ću biti s tobom, ili *preko* reka, neće te potopiti; kad pođeš *kroz* oganj, nećeš izgoreti i neće te plamen opaliti.” (autorov naglasak)

David je rekao Gospodu: „Da pođem i [dubokom, mračnom] dolinom sena smrtnoga, neću se bojati zla; jer si Ti sa mnom; štap Tvoj [da zaštititi] i palica Tvoja [da vodi] teši me.” (Psalam 23:4)

Osoba koja je dugo bila zlostavljana, obično završi sa utvrdama u svome umu i telu, te mora da prođe kroz „dolinu sena smrtnoga”, da bi te utvrde bile uklonjene i uništene.

Pavle objašnjava da smo u ratu sa neprijateljem, tako što zarobljavamo misli koje nisu u skladu sa onim što je Hrist rekao, dovodeći ih u podložnost onome što nas Reč uči da radimo i verujemo:

„Jer ako i živimo (hodamo) po telu, ne borimo se po telu. Jer oružje našeg vojevanja nije telesno [za ratovanje protiv tela i krvi], nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli i svaku visinu koja se podiže na [istinito] poznanje Božije, i zarobljavamo svaki razum za pokornost Hristu (Mesiji, Pomazaniku).” (2. Korinćanima 10:3-5)

Na primer, zbog toga što sam dugo bila zlostavljana, formirala sam se kao nezavisna ličnost. Nikome nisam verovala. Davno sam došla do zaključka, da ako se sama pobrinem za sebe, i nikome se nikada ne obratim za pomoć, manje ću biti povređena u životu. Kako mi je Gospod pokazivao da takva moja nezavisnost nije biblijska, morala sam da prolazim „dolinom sena smrtnoga”. Drugim rečima, morala sam da svoju staru prirodu (deo stare Džojse) razapnem na krst, kako bi umrla.

U iskušenju smo da pobegnemo od svojih problema, ali Gospod kaže da moramo da prođemo kroz njih. Dobra vest je da je On obećao da nećemo morati sami da prolazimo kroz probleme. On će uvek biti uz nas i pomagati nam na sve načine. On nam je rekao: „Ne boj se, jer sam Ja sa tobom.”

Prolazeći kroz poteškoće sa Gospodom, izgrađuje se naša vera u Njega. Dopada mi se deo iz knjige proroka Danila (3. poglavlje) o Sedrahu, Misahu i Avdenagu. Kralj ih je upozorio da će ih baciti u užarenu peć, ako mu se ne poklone i ne daju mu slavu.

Oni su mu odgovorili: „Bog nas može izbaviti i On će to učiniti, ali čak i da nas ne oslobodi, nećemo ti se pokloniti i slaviti

te.” Znali su da je Bog bio kadar da ih oslobodi, ali čak da to i nije bio deo Njegovog plana, oni bi i dalje sačuvali svoj integritet pred Gospodom. Da bismo služili Bogu, svi treba da imamo takvu odlučnost i predanje.

Ova tri čoveka su bačena u peć, a kralj je naredio da se ona zažari, tj. da bude sedam puta toplija nego što je to inače bila. Ovo me podseća na periode kada pravimo ispravne odluke, a izgleda kao da se naše nevolje samo umnožavaju.

Volim ovaj odlomak u kome se pominje da su Sedrah, Misah i Avdenago bili vezani i bačeni u vatru, ali kada je kralj pogledao unutra, bili su oslobođeni. Ponekad uđemo u probleme potpuno svezani, ali dok prolazimo kroz poteškoće, bivamo odvezani i oslobođeni. Kralj je unutra video i četvrtog čoveka. Seti se da je Isus rekao: „Ne boj se, jer sam Ja sa tobom.”

Kada su Sedrah, Misah i Avdenago „izvađeni”, nisu čak ni mirisali na dim. Ja se poistovećujem sa ovim ljudima, jer je i mene đavo pokušavao da uništi. Zbog zlostavljanja sam u svom životu doživela mnogo boli. Kada bih pokušala da se oslobodim, doživljavala sam još više boli, što nisam mogla da razumem.

Bog mi je pokazao kako prolazimo kroz stvari koje nas zarobljavaju, i kako moramo na Njegov način da prođemo kroz iste te stvari da bismo se oslobodili.

Kada započnemo svoje putovanje sa Gospodom prema kompletnosti, obično smo svi vezani strahom. Strah je neprijatelj pouzdanja. Ljudi mogu da se boje mnogih stvari: vožnje automobilom, usamljenosti, kao i da poseduju duboko usađene fobije.

Strah vidim kao nešto što lažne činjenice predstavlja tako da izgledaju stvarno. Kada dozvolimo đavolu da nas uplaši, tada mi zapravo više verujemo u ono što on kaže, nego u ono što kaže Bog. Jedna stvar je osećati strah; potpuno drugačija je stvar da nas strah kontroliše, a to se dešava kada ne zauzmemo dovoljno čvrst položaj, i ne suočimo se sa strahovima.

Jedna žena je govorila o strahu koji joj nije dozvoljavao da uradi ono što je trebalo da uradi. Njena prijateljica joj je rekla:

„Ipak to uradi, makar i sa strahom.” Ovo je bio savet koji je promenio moj život. Ponekad moramo da se suočimo sa svojim strahovima i da jednostavno uradimo ono što treba da uradimo: „makar i sa strahom”.

Bog tada počinje da osnažuje naše živote, razvezujući jedan po jedan „čvor straha”. On nam pomaže da prođemo kroz teške stvari, i da otkrijemo da su Njegova obećanja istinita. Ne možemo da provedemo svoje živote bežeći od svih onih stvari, kojih se bojimo.

Neki ljudi se toliko plaše lifta, da će odbiti radno mesto koje je na višim spratovima zgrade. Ako žele posao, treba da uđu u lift, pomole se, krenu gore nekoliko spratova, izađu, udahnu, i ponove proces sve dok potpuno ne savladaju strah. Treba da pobedimo strahove koji nas sprečavaju da ostvarimo savršenu Božiju volju.

Biblija je puna stihova koji nam poručuju. „Ne boj se”, jer je Bog znao da će đavo pokušavati da koristi strah, ne bi li sprečio Njegov narod da ispuni svoju sudbinu. Hrist je naša sudbina.

Isus je nekima od svojih prvih učenika rekao: „Ja sam Put, sledi Me.“ Kada odlučiš da slediš Isusa, ubrzo ćeš otkriti da On nikada ne beži uplašen. Njegova putanja kretanja je uvek ka cilju. Nemoj da budeš kao žena koja se jednom našla u mom redu za molitvu, i koja se uvek predavala na pola puta. Bez obzira koliko teško može da bude, odluči da ćeš ostati u trci, i da ćeš izdržati!

Ostavi prošlost iza sebe

OHRABRUJEM ljude da ostave prošlost iza sebe, ali nikada da beže od nje. Jedini način da pobedimo bol iz prošlosti je da dozvolimo Bogu da nas vrati kroz vrata boli, kroz koja ćemo sa Njim, ući u pobjedu. Niko drugi ne može da pobedi za nas, sami moramo da radimo na tome. Pavle je objasnio ovu istinu u svom pismu crkvi u Filipima:

„Tako, ljubazni moji... gradite (razvijajte, idite ka cilju i kompletiranju) spasenje svoje sa strahom i drhtanjem (sa ozbiljnošću, osetljivom savešću, oprezni sa iskušenjima, uklanjajte se od svega što može da uvredi Boga i ukalja ime Hristovo).

[Ne u svojoj snazi] Jer Bog čini u vama [ojačavajući vas i stvarajući u vama snagu i želju] da hoćete da učinite kao što Mu je ugodno.” (Filipljanima 2:12-13)

Moramo da dozvolimo Gospodu da nas provede kroz teške situacije, i da naučimo da iz sopstvenih grešaka izvučemo pouku. Poteškoće koje smo izdržali u prošlosti nas pripremaju za Božije blagoslove u budućnosti.

Isus je takođe imao vreme treninga i priprema za budućnost. U Jevrejima 5:8-9 je napisano: „Iako je bio Sin, naučio se [aktivno, na poseban način kroz iskustvo] poslušnosti iz onoga što je pretrpeo. A kad je postigao savršenstvo [kada se potpuno opremio], postao je izvor večnog spasenja svima koji su Mu poslušni.”

Postoji period u Isusovom životu o kome nije ništa napisano. Znamo samo da je za vreme ovog perioda On *rastao*. Svi mi imamo periode rasta u svojim životima, ali o njima ne pričamo nikome. Postoji vreme rasta koje je lična stvar, i koju jednostavno treba da izdržimo. To mogu da budu stvari koje se dešavaju u nama, a koje ni sami ne razumemo. Međutim, kada konačno stignemo do mesta gde nas Bog želi, videćemo kako su nas sve vreme, stvari iz prošlosti zapravo pripremale za ono što je Bog imao za nas.

Volim priču o paru koji je jednom ušao u antikvarnicu i na polici pronašao prelepu šoljicu za čaj. Uzeli su je sa police da bi je pogledali malo bolje, i pritom rekli: „Zaista želimo da kupimo ovu predivnu šolju.”

Odjednom, šolja im se obratila govoreći: „Nisam uvek bila ovakva. Bila sam samo hladna, tvrda, bezbojna grudva gline. Jednog dana, moj gospodar me je uzeo i rekao: „Mogao bih nešto da uradim sa ovim.” Tada je počeo da me oblikuje, gnječi i menja moj izgled. Ja sam rekla: „Šta to radiš? Boli me. Nisam sigurna da želim da izgledam tako! Prestani!” On je odgovorio: „Ne još.” Onda me je stavio na lončarski točak i počeo da me vrti i vrti i vrti, dok nisam uzviknula: „Pusti me, vrti mi se!” On je rekao: „Ne još.”

Nakon toga me je oblikovao kao šolju i stavio me u vrelu peć. Ja sam plakala: „Pusti me napolje! Ovde unutra je vrelo, gušim se.” On me je samo pogledao kroz stakleni otvor, nasmejao se i rekao: „Ne još.”

Kada me je izvadio, mislila sam da je završio posao sa mnom, ali onda je počeo da me boji. Nisam mogla da verujem šta je usledilo. Ponovo me je stavio u peć, na šta sam rekla: „Moraš da mi veruješ, ne mogu više da podnesem! Molim te izvuci me napolje!” On je ponovo rekao: „Ne još.”

Konačno me je izvadio iz peći i stavio na policu. Mislila sam da me je zaboravio. Onda me je jednog dana skinuo sa police i stavio ispred ogledala. Nisam mogla da verujem svojim očima - postala sam predivna šolja za čaj koju je svako želeo da kupi.”

PREPUSTI SE GRNČAREVIM RUKAMA

Bog ima jedan predivan plan za naše živote. Ponekad On počne tako brzo da menja stvari, da osećamo vrtoglavicu i dezorijentisanost, baš kao glinena masa koja se nalazi na grnčarevom točku. Ipak, moramo da Mu verujemo da radi ono što je najbolje za nas (vidi: Rimljanima 8:28). Treba samo da se prepustimo i da Mu dozvolimo da od nas napravi nešto predivno. Isaija je razumeo ovaj proces kada je napisao: „Jer si sakrio lice svoje od nas... Ali sada, Gospode, Ti si naš Otac; mi smo kal, a Ti si naš lončar, i svi smo delo ruku Tvojih.” (Isaija 64:7-8)

Da bismo živeli pobedonosnim hrišćanskim životom, treba da budemo voljni da ostavimo prošlost, da umremo sebi, da oprostimo onima koji su nas povredili, i da dozvolimo Bogu da nas odvede do obećanih blagoslova koje je pripremio za nas. Niko ne može da obeća, da će sve stvari koje želimo da promenimo u našem životu, biti baš onakve kakve mi želimo da budu. Neke stvari se možda nikada neće promeniti, ali Bog može da promeni *nas*, i učini da nam te iste stvari ne budu više važne.

Naša sigurnost treba da bude u Hristu. Treba da zaboravimo šta drugi misle o nama, ili šta su nam ljudi učinili u prošlosti. Treba da se usmeravamo ka onome što Bog želi sada da uradi u nama, sa nama i za nas. Pavle je napisao: „Jer kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo.” (Dela 17:28)

Ostaviti prošlost, podrazumeva gledanje u budućnost na novi način. U Galatima 2:20, Pavle piše o obećanju da mi, kojima je potrebno da ostavimo boli iz prošlosti, možemo sada da izjavimo: „S Hristom se razapeh [u Njemu ja sudelujem u raspeću]. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos (Mesija). A što sad živim u telu, živim verom (prijanjanjem, oslanjanjem i potpunim poverenjem u) Sina Božijeg, kome omiljeh, i predade sebe za mene.”

Treba da naučimo da budemo zadovoljni time što smo u Božijoj volji. Što se više fokusiramo na to ko smo mi u Hristu,

sve je manje važno ko smo bili u prošlosti, ili šta nam se dešavalo. Pavle je rekao: „Jer sve držim za štetu prema prevažnom (neodoljivo dragocenom, najvrednijem i najvažnijem) poznanju Hrista Isusa Gospoda svog, koga radi sve ostavih, i držim da su sve trice, samo da Hrista dobijem [da Ga prihvatim, prepoznam i razumem, dublje i jasnije].” (Filipljanima 3:8)

On je još dodao: „[Moja svrha je] Da poznam Njega [da mogu progresivno da postajem dublje i intimnije povezan sa Njim, prihvatajući, prepoznavajući i razumevajući Njegovu čudesnu prirodu sve snažnije i sve jasnije] i silu vaskrsenja Njegovog [koja se izliva na vernike] i zajednicu Njegovih muka, da budem nalik [u duhu na Njega] na smrt Njegovu, da bih [u nadi], dostigao [duhovno i moralno] vaskrsenje mrtvih [čak dok sam još u telu].” (Filipljanima 3:10-11)

Postoje dubine koje možemo da otkrijemo u Bogu, i postoje duboka mesta u nama koja samo Bog može da ispuni. Treba da razumemo da je sila Božijeg vaskrsenja ta koja može da nas podigne iz mrtvih dok smo još u telu. Kao što orao odmara svoja krila prepušten vazдушnim strujama, pripremajući se da se podigne iznad oblaka, tako će Hrist i nas da podigne iznad oluja u našim životima.

Možda imamo za cilj da se približavamo savršenstvu; nikada nećemo stići do tog stanja, sve dok se Isus ponovo ne vrati. Treba da prihvatimo sebe, da volimo sebe, i da uživamo u životu znajući da Bog sve vreme radi na našoj budućnosti.

PREPUSTI SE ONOME ŠTO JE ISPRED TEBE

Pavle je napisao:

„Ne kao da već dostigoh [ovaj ideal] ili se već usavrših, nego teram dalje (čvrsto se držim) ne bih li dostigao kao što dostiže Hristos Isus (Mesija). Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim [to je moja lična težnja]: *Šta je iza,*

zaboravljam, a za onim što je napred sežem se, i trčim ka [vrhovnom i nebeskom] daru gornjeg zvanja Božijeg u Hristu Isusu.” (Filipljanima 3:12-14, autorov naglasak)

Ako se osećaš jadno zbog stvari koje su ti se dogodile u prošlosti, ohrabrujem te da uradiš ono što sam ja uradila, i da kreneš u suprotnom pravcu. Oluči da ćeš da budeš ono što Bog želi da budeš, i da primiš ono što Isus želi da ti da i zbog čega je umro.

Kada si spreman za promenu, reci sledeće: „Neću više da živim u okovima. Neću više da živim u kutiji, poredeći se sa drugima i pokušavajući da budem ono što kažu da trebam biti. Ništa ne mogu da učinim da promenim svoju prošlost, ali mogu da uradim nešto po pitanju svoje budućnosti. Uživacu u svome životu, i imacu ono što Isus želi da imam, i zbog čega je umro. Ostaviću prošlost i od danas pa nadalje, nastavitiću da težim ka Bogu.”

Da bi se ostavila prošlost, potrebna je zrelost, a zreo hrišćanin prima puninu Božijih blagoslova. Možeš da zaboraviš stare pogreške, razočaranja i stare veze koje nisu uspele. Umesto toga, možeš da otkriješ nove uspehe koje je Gospod spreman da ti pruži svakodnevno, zbog zaveta koji je sklopio sa tobom kada si stavio svoju veru u Njegovog Sina Isusa Hrista.

Car David je tražio rođake svog prethodnika Saula, jer je želeo da ih blagoslovi, jednostavno zbog toga što je imao zavet i dobar odnos sa Saulovim sinom Jonatanom. U 2. Samuilovoj 9, zapisano je kako je David pronašao Jonatanovog sina Mefivosteja, koji je bio hrom, i doveo ga u carsku palatu gde je mogao da se brine o njemu. Mefivostej nije ništa *uradio* da bi zaslužio ovakvu zaštitu i brigu, osim što je imao vezu sa nekim ko je imao zavet sa Davidom.

Ovo je slika Božije brige o nama. On nas blagosilja kao vernike, jer imamo vezu i odnos sa Njegovim Sinom. Mi ne zaslužujemo da budemo blagosloveni. Mi nismo zaradili blagoslove. Možda smo i mi emocionalno obogaljeni u nekom

incidentu u prošlosti, ali Bog nas uzima, i postavlja na pravo mesto u Njegovom carstvu mira.

Bog ne čeka na nas da počnemo da činimo samo ispravne stvari, da bi nas onda blagoslovio. Zapravo, najpomazanija molitva koju ikada možemo da molimo je: „Gospode pomози mi.” Mi ne možemo da dođemo do savršenstva bez Boga. Da bismo zadržali Njegova obećanja u svojim životima, moramo potpuno da ovisimo o Njemu. Mi smo pozvani da budemo „vernici”, nismo pozvani da budemo „oni koji će nešto sami postići”.

Učenici su pitali Isusa: „Šta ćemo činiti da [stalno] činimo dela Božija? [Šta da radimo da bismo ispunjavali ono što Bog očekuje?].” (Jovan 6:28)

Isus je odgovorio: „Ovo je delo (služba) Božije, *da verujete onoga koga On posla* [da ostanete verni, da verujete, da se oslonite i imate veru u Njegovog Glasnika].” (Jovan 6:29)

Prvih dvanaest stihova u 51. Psalmu su zapravo jedna moćna molitva koju treba da molimo:

„Smiluj se na mene, Bože, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj očisti bezakonja moja. Operi me dobro od bezakonja mog, i od greha mog očisti me. Jer ja znam prestupe svoje, i greh je moj jednako predamnom. Samome Tebi zgreših, i na Tvoje oči zlo učinih, a Ti si pravedan u rečima svojim, i čist u sudu svom. Gle, u bezakonju rodih se, i u grehu zatrudne mati moja sa mnom. Gle, istinu ljubiš u srcu, i iznutra mi javljaš mudrost. Pokropi me isopom, i očistiću se; umij me, i biću belji od snega. Daj mi da slušam radost i veselje, da se prenu kosti koje si potro. Odvрати lice svoje od greha mojih, i sva bezakonja moja očisti. Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni. Nemoj me odbaciti od lica svog, i Svetog Duha nemoj uzeti od mene. Vrati mi radost spasenja svog, i duh vladalački neka me potkrepi.”

Ako jednostavno zamolimo Boga, On će da nas oslobodi boli zbog grešaka iz prošlosti, i podići će u nama postojan duh. Iako mi ne možemo da *uradimo* bilo šta da bismo primili Božije

oslobođenje, mi možemo da propustimo blagoslove dok bežimo od problema, ne dozvoljavajući Bogu da nas provede kroz njih.

Nakon što je promašio pravo Božije vreme (ili Božiji trenutak), Mojsije je tražio lakši put iz svojih problema. Ubio je Egipćanina pred svedokom, pa je pobjegao u pustinju da se sakrije. Pre nego što je Bog pozvao Mojsija da ide napred u obećanu zemlju, rekao mu je da se *vрати nazad* u Egipat (vidi: Izlazak 3:1-10): „Ja dobro videh muku svog naroda koji je u Misiru, i čuh njihovo uzdisanje, i siđoh da ih izbavim; sada hodi da te pošaljem u Misir [kao Mog glasnika].” (Dela 7:34)

Bog je poslao Mojsija nazad ljudima koji su ga se odrekli, i koji su ga odbacili (Dela 7:35). Njegov narod ga je ismejao: „Ko je tebe postavio za vladara i sudiju?” (vidi: Izlazak 2:14). Mojsije verovatno nije bio presrećan zbog toga što je morao da se vrati u Egipat, i da se ponovo suoči sa svojim problemima.

Bog nas ne poziva uvek da se fizički vratimo na mesto na kome smo bili. Međutim, ako smo na primer, imali poteškoća da se podredimo šefu teške naravi, Bog može da nas pozove da nastavimo da radimo isti posao, sve dok ne počnemo da reagujemo na Božiji način. On želi da se suočavamo sa svojim strahovima i frustracijama, kako bismo pronašli mir u Njemu.

U 1. Carevima 19, Ilija je bežao kada mu je Bog rekao da se vrati i završi ono što mu je bilo naloženo da uradi. Kada je Jona bežao od svojih problema, završio je u stomaku kita. Kada ga je Bog izbavio, rekao mu je da se vrati u Ninivu i da objavi Njegovu poruku tamošnjem narodu (pogledaj: Jona 1-2).

Ako pokušavamo da rešimo svoje probleme, a ne čekamo na Boga, možemo još više da zabrljamo. Sara je ovo uradila kada je ubedila svoga muža Avrama, da začne dete sa njenom sluškinjom Agarom, rađe nego da sačeka dete koje im je Bog obećao (Postanak 16). Agara je onda pobjegla, jer ju je Sara loše tretirala. Anđeo Gospodnji je tada rekao: „Vrati se gospođi svojoj, i pokori joj se [ponizno]” (Postanak 16:9). Obećao je da će blagosloviti njenu poslušnost, tako što će umnožiti njeno potomstvo (Postanak 16:10).

Bog može da ti kaže da se vratiš na mesto gde si doživeo frustraciju i bol. Dozvoli Mu da te provede kroz ta vrata ka pobedosnom životu. Nemoj da bežiš i odustaješ kada te On vodi do emocionalnog isceljenja.

NAČINI NA KOJE LJUDI BEŽE OD SVOJIH PROBLEMA

Uobičajeno je da ljudi beže od svojih problema, jer ne žele da preuzmu odgovornost za svoje postupke. Većina ljudi traži lakši izlaz, umesto da traže pravi izbor. Neki ljudi fizički pobegnu od svojih problema, idu iz braka u brak, menjaju poslove i radna mesta. Neki ljudi mentalno pobegnu od svojih problema, tako što počnu da koriste droge i alkohol. Međutim, problemi neće nestati ako ih samo izbegavamo.

Svaki izbor i odluka koju napravimo ima svoje posledice. Ako izaberemo da nikada ne čistimo kuću, uskoro će se sve pokvariti. Ako odlučimo da ne idemo u nabavku, pre ili kasnije ćemo ostati bez hrane. Problem je što mi hoćemo da pravimo loše odluke, a da imamo dobre rezultate - to ne funkcioniše. Uvek žanjemo ono što posejemo (Galatima 6:7-8). Ako odlučimo da radimo ono što je ispravno, sigurno ćemo zaustaviti probleme koji nam se uporno vraćaju u život.

Neki ljudi beže od problema tako što se izgovaraju. Kada Bog pokuša da ih suoči sa nečim, oni imaju izgovore: „Ovako se ponašam jer sam umoran,” ili: „Ponašam se na ovaj način, jer su me čitavog života maltretirali i zlostavljali.” Izgovor je razlog pomešan sa laži. Problem sa izgovorima je da dok ih se god držimo, nećemo videti nikakvu promenu.

Isus je ispričao priču o čoveku koji je planirao veliku gozbu, na koju je pozvao mnogo gostiju (Luka 14:16-24), ali jedan za drugim su se izgovarali zašto nisu mogli da dođu. Prvi je rekao da je prezauzet oko parčeta zemlje koje je upravo kupio. Drugi je dao izgovor da je morao da pregleda volove koje je kupio, dok je treći rekao da ne može da dođe jer se upravo oženio. Tako je

domaćin pozvao sa ulica sve siromašne, sakate, slepe i hrome, i napunio svoju kuću ljudima koji su želeli da prime blagoslov. Oni koji su imali razne izgovore da ne dođu, nisu nikada okusili predivnu večeru koja je bila pripremljena za njih.

Još jedan način na koji ljudi beže od problema je taj, što optužuju druge za sve ono što je pogrešno. Adam je krivio Evu zbog kušanja zabranjenog ploda; čak je krivio i Boga jer mu je dao ženu, dok je Eva krivila zmiju koja ju je zavela (Postanak 3). Izraelci su krivili Mojsija zbog stanja u kome su se našli u pustinji, i tražili su da se vrate nazad Egipat, u ropstvo (Izlazak 14:10-12).

Sećam se da sam i sama pokušavala da krivim druge zbog svojih problema. Sve je bilo Dejvova greška, ili je bila greška mog vaspitanja. Morala sam da uvidim da sam *ja* bila jedini pravi problem.

Isus je rekao: „A zašto vidiš trun u oku brata svog, a brvna u oku svom ne osećaš?” (Matej 7:3)

Ja sada uživam veliku slobodu, ali sam to postigla tako što sam se suočila sa istinom o sebi. Bog je pokazao da sam imala loš stav, i da se moji problemi neće promeniti ni nestati, sve dok se *ja* ne promenim. Promena je bolela, ali morala sam da se suočim sa onim na šta mi je Bog ukazivao.

Bićemo slobodni samo ako slušamo ono što je istina, i činimo ono što nam Bog kaže. Na primer, ako ti Bog kaže da imaš problem sa ljubomorom, i dalje ćeš ostati bez blagoslova, sve dok se ne rešiš toga. Moraćeš da počneš da se raduješ kada se dobre stvari dešavaju drugim ljudima. Da bi mogao da ideš dalje, moraćeš da se suočiš sa bilo čime što te drži u ropstvu.

Ljudi takođe beže od svojih problema tako što postaju prezauzeti. Možemo da postanemo zauzeti crkvenim stvarima i službom, i da nikad nemamo vremena da čujemo šta nam Bog govori. Ja sam bila u punovremenoj službi, pomažući ljudima da reše svoje probleme, kada mi je Bog progovorio: „Džoj, toliko si zauzeta radeći *za Mene* da nikada ne provodiš vreme *sa mnom*.” Morala sam iskreno i otvoreno da preispitam svoje vreme, i da

prestanem da radim stvari koje nisu donosile plod. To što sam bila prezauzeta mi je pomagalo da izbegnem ono sa čime je trebalo da se suočim.

Pavle je molio, da mi kao crkva naučimo šta je od vitalne važnosti:

„I zato se molim Bogu da ljubav vaša još više i više izobiluje u razumu i svakoj volji [da vaša ljubav može još više da se očituje u većoj težnji za spoznajom i još dubljim rasuđivanjem], da kušate šta je bolje [prepoznajući šta je najuzvišenije i najbolje, ono što je moralno ispravno], da budete čisti i bez spoticanja [tako da iskrenog srca, neuprljani, možete da pristupite] na dan Hristov [bez sablazni, i da ne sablažnjavate druge].” (Filipljanima 1:9-10)

Treba da znamo šta treba da prihvatimo a šta da odbijemo. Morala sam da naučim da kažem: „ne”, jer sam želela da svaki dan života koji mi je preostao, bude vredan. Često je ono što izgleda dobro, zapravo neprijatelj još boljih stvari koje dolaze.

Na primer, Bog je rekao jednoj ženi koju poznajem, da treba da prestane da provodi toliko vremena pomažući drugim ljudima, i da počne da pomaže sopstvenoj deci. Treba da saznamo šta Bog želi od nas, provodeći vreme u molitvi. Ako ti je teško da čuješ od Boga, preporučujem ti da pročitaš moju knjigu *How to Hear from God (Kako čuti Boga, dostupna na engleskom)*. U toj knjizi pominjem mnoge načine na koje Bog komunicira sa nama, i kako se to uvek slaže sa Njegovom Rečju, te kako nas uvodi u mir.

Odlaganje rešenja je još jedan način kako se može pobeći od problema. Mi pravimo izgovore, krivimo druge, govorimo kako smo prezauzeti, i tako izbegavamo da uradimo nešto što nam Bog kaže da uradimo. Odlazemo stvari i odluke za kasnije, ali to kasnije nikada ne dođe. Mi zatvaramo uši, a baš na to Isaija upozorava neke ljude u prvoj glavi svoje knjige.

U knjizi proroka Ageja 1:2-7, je napisano šta se dešava sa ljudima koji propuštaju da urade ono što Bog od njih traži:

„Ovako veli Gospod nad vojskama govoreći: taj narod govori da još nije došlo vreme, vreme da se sazida dom Gospodnji [iako je Kir to naredio još pre osamnaest godina]. Zato dođe reč Gospodnja preko Ageja proroka govoreći: Je li je vama vreme da sedite u kućama svojim, obloženim daskama, a ovaj je dom [Gospodnji] pust? Zato sada ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um puteve svoje. Sejete mnogo, a uvozite malo; jedete, a ne bivate siti; pijete, a ne napijate se; odevate se a ni jedan ne može da se zgreje; i koji zaslužuje novce, meće ih u prodrt tobolac. Ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um puteve svoje (vaše prošlo i sadašnje ponašanje).”

Treba da budemo motivisani da činimo ono što nam Bog kaže da treba da činimo, i to samo *onda* kada nam On kaže da je vreme. Solomon je napisao: „Ko pazi na vetar [i čeka da svi vremenski uslovi budu pogodni], neće sejati, i ko gleda na oblake, neće žnjeti.” (Propovednik 11:4)

Ako stalno gledaš na svoje okolnosti, odustaješ od onoga što ti je Bog rekao da učiniš. Može da ti se učini kao da je to najgori trenutak, ali postoji posebno pomazanje kada se odmah deluje u skladu sa Božijom voljom.

Nije dobro da gubimo vreme bežeći od problema. Treba da usporimo, prepoznamo šta je zaista važno, preuzmemo odgovornost za svoje ponašanje, i da jednostavno kažemo: „Pogrešio sam i žao mi je zbog toga.” Ne smemo dozvoliti da nam odugovlačnije oduzme blagoslove koje Bog ima za nas.

Ako želimo da uživamo u najboljem što Bog ima za nas, moramo da prestanemo da pravimo izgovore, da krivimo druge ljude za svoje propuste, i da se oslobodimo prezaposlenosti, kako bismo mogli da čujemo Božiji glas. On može da nam kaže da damo, pomognemo, molimo, oprostimo, izvinimo se ili nešto drugo. Šta god da je u pitanju, treba da naučimo da budemo ljudi od akcije - spremni da svakog trenutka čujemo glas Božiji, i brzo reagujemo kada nam On govori.

Iskupljeni i opravdani

ISUS HRIST JE DAO svoj život da mi možemo da imamo pravednost, ili kako ja volim da pišem: „PRAVednost“. Pravednost za sve one koji veruju, imaju lično poverenje, pouzdanje i oslanjaju se na Isusa Hrista Mesiju (vidi: Rimljanima 3:22).

Petar je o Isusu napisao sledeće: „Koji grehe naše, na krstu, podnese na svom telu [kao na oltar na koji se sam prineo], da za grehe umremo (prestanemo da postojimo), i za pravdu živimo; čijom se ranom isceliste.“ (1. Petrova 2:24)

Mi smo stvoreni na sliku Božiju, da bismo se osećali ispravno i dobro u vezi sa nama samima. Đavo hoće da se svi mi osećamo loše po pitanju samih sebe, želi da osećamo stid, krivicu i osudu. Grešna priroda je došla na nas kroz pad ljudske vrste, i mi sami ne možemo da činimo bezgrešne stvari.

Da bismo se oduprli đavolskom iskušenju, da živimo u stalnom žaljenju umesto u konstantnoj pobedi, moramo da znamo i razumemo istine iz Reči Božije. Kada prihvatimo Isusa kao Spasitelja, On u nas usađuje - *daje nam*, dar pravednosti, te smo *po veri* učinjeni prevednima pred Bogom. Nismo opravdani pred Bogom zbog našeg savršenstva ili dobrih dela; mi smo učinjeni pravednima zbog vere u Isusa Hrista.

U 2. Korinćanima 5:21, apostol Pavle piše šta je Bog uradio za nas: „Jer Onog, koji ne znaše greha, nas radi [stvarno] učini grehom, da mi budemo [obučeni u pravdu, očigledni primeri pravednosti] pravda Božija u Njemu [ono što treba da budemo, potvrđeni, prihvaćeni u ispravnom odnosu sa Njim, kroz Njegovu dobrotu].“

Bog je poslao Isusa da nas otkupi (da nas kupi nazad sebi od đavola kome smo se sami prodali kao robovi greha), i da nas obnovi (da nas učini onakvima kakvi smo trebali biti od početka). Bog nas je stvorio i otkupio za pravednost, a ne za stid, krivicu i osudu.

NEMA OSUDE U HRISTU

Ako čitamo i razumemo Reč Božiju, možemo da postanemo slobodni od pogrešnih misli i loše slike o sebi. Pavle je u Rimljanima 8:1 napisao: „NIKAKVE dakle, sad nema [ne postoji] osude za greh, onima koji su u Hristu Isusu *i ne hode po telu, već po Duhu.*”

Kada bismo sledili Duha Svetog bez prestanka, nikada ne bismo ni uradili nešto loše. Tada, ni krivica ne bi imala prostora da se ukoreni u nama. Ipak smo samo ljudi, i niko od nas nije u stanju da ne čini greške. Zato je Gospod rekao: „Jer je duh srčan, ali je telo slabo.” (Matej 26:41)

Mi ne možemo da postignemo savršenstvo, čak iako to želimo, ali možemo da živimo slobodni od krivice - tako što ćemo hodati u Duhu. Gospod je obećao da će nas voditi kroz život, ako Ga slušamo i ako Mu se pokoravamo: „Slušajte glas Moj, i biću vam Bog, a vi ćete mi biti narod, i *idite svim putevima koje vam zapovedih*, da bi vam dobro bilo.” (Jeremija 7:23, autorov naglasak)

Mi grešimo onda kada prestanemo da sledimo Duha Svetog. Osuda i osećaj krivice dolaze kao rezultat tog greha. Đavo vidi priliku (otvorena vrata za sebe), i odmah nasilno ulazi, pokušavajući da nam ukrade pouzdanje u Božiju blagodat. Ako želimo da živimo bez krivice, moramo da prestanemo da svesno grešimo - barem onda kada postoji svesnost o nekom iskušenju.

Ako se predaš iskušenju i padneš u greh, traži od Boga da ti oprosti, i nastavi da hodaš u Duhu. Nemoj umesto toga da pokušavaš da se iskupiš kroz dobra dela - to je hodanje u telu.

Nastaviš li da hodaš u telu, samo ćeš sve dublje tonuti u nevolje i nemire. Umesto toga, dozvoli Svetom Duhu da te u svakoj situaciji vodi i ispravlja.

Duh uvek ima pravi odgovor na svaki problem, i On te neće osuđivati kada Mu se vratiš. Napisano je: „Jer nas Bog ne postavi [nije nas odredio] za gnev [nije nas izabrao da bi nas osudio], nego da [možemo da] dobijemo [Njegovo] spasenje kroz Gospoda Isusa Hrista (Mesiju).” (1. Solunjanima 5:9)

Na primer, Duh će da nas vodi ka pokajanju, koje nam obezbeđuje Božije oprostjenje: „Ako [slobodno] priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan [dosledan svojoj prirodi i obećanjima] da nam oprost i grehe naše [zaboravi naše bezakonje], i [uvek] očisti nas od svake nepravde [od svake misli, reči i svega što se ne uklapa u Njegovu volju].” (1. Jovanova 1:9)

Ako slediš telo, ono će te i odvesti do dela koja će ti uskratiti Božiju naklonost. Telo uvek pokušava da se iskupi za učinjene greške, umesto da jednostavno primi Božiji dar oprostjenja i obnove.

OBRAČUNAVANJE SA KRIVICOM

Gospod mi je jednom dao otkrivenje o krivici. Osećala sam krivicu otkad znam za sebe. Ona je bila moj stalni pratilac. Svuda smo išle zajedno! Moja grešna savest se javila u ranom detinjstvu, kad sam bila seksualno zlostavljana. Iako je moj otac govorio da to što mi radi nije pogrešno, ja sam se osećala prljavom i krivom. Kako sam postajala starija, postajala sam i svesnija kako je to bilo pogrešno, ali nisam imala mogućnost izbora. Za sve to vreme, osećaj krivice je ostajao, i stalno se povećavao.

Iz iskustva sam naučila da je osećaj krivice nepodnošljiv teret, koji vrši snažan pritisak na duh. Krivica čini da sve izgleda mračno i da se osećamo umorno i zabrinuto. Isušuje nas, i crpi snagu koja nam je potrebna da se odupremo grehu i sotoni. Krivica i osuda zapravo umnožavaju greh.

Mislim da sam ja bila ovisnik o osećaju krivice. Pre nego što sam upoznala Božiju blagodat, ne mogu ni da se setim da sam ikada bila bez osećaja krivice. Kada nisam radila loše i grešne stvari, pronašla bih nešto zbog čega bih se osećala krivom.

Sotona hoće da nas sruši i pritisne. On je tužitelj onih koji veruju u Hrista; stalno pred Boga iznosi optužbe (vidi: Otkrivenje 12:10). Psalmista David je napisao: „Ali Ti si, Gospode, štit koji me zaklanja, slava moja; Ti podižeš glavu moju.” (Psalam 3:3)

Na primer, jednog dana sam išla u kupovinu, a moj stalni pratilac - osećaj krivice, bio je sa mnom. Ne moguda se setim šta sam pogrešno uradila, ali nije toliko ni važno, jer uvek bi se našlo nešto zbog čega bih osećala krivicu. Dok sam se spremala da izađem iz svog automobila i uđem u prodavnicu, Sveti Duh mi je progovorio: „Džoj, kako planiraš da dobiješ oprostjenje za ovaj greh?”

Znala sam pravi odgovor. Rekla sam: „Prihvatiću žrtvu koju je Isus učinio za mene kada je umro na Golgoti.” Mi možemo da imamo ispravan odgovor (da imamo znanje u glavi), ali da ga i dalje ne primenjujemo na sopstvenu situaciju.

Duh Sveti je nastavio: „Tako dakle Džoj, ali *kada* planiraš da prihvatiš Isusovu žrtvu?”

Važno otkrivenje je zasjalo u meni! U tom trenutku sam znala da mogu da sačekam još dva ili tri dana, da imam dovoljno dugo osećaj krivice, pa tek onda da prihvatim Božije oprostjenje, ili sam mogla da ga prihvatim istog trenutka.

Uvek bih tražila oprostjenje za svoje grehe odmah, ali ga nikada nisam prihvatila, sve dok ne bih osetila da sam dovoljno dugo patila, i na taj način „otplatila” svoje oprostjenje. Bog mi je otkrio šta sam radila, i koliko sam nepotrebne boli uzrokovala sebi. Pokazao mi je i to, da su moji postupci zapravo vredali Isusa, i da sam na taj način ja govorila: „Gospode, to što si žrtvovao svoj život i prolio svoju krv je dobro, ali ne dovoljno dobro. Moram tome da dodam svoj osećaj krivice, pre nego što će mi biti oprosteno.”

Istog dana sam počela da postajem slobodna od osećaja krivice i osude. Ohrabrujem te da uradiš isto. Seti se da krivica ne proizvodi ništa dobro! Ništa ne postiže, osim sledećih stvari:

- Krivica isušuje tvoju energiju, a može čak da dovede do fizičkog ili mentalnog oboljenja.
- Krivica sprečava tvoje zajedništvo sa Bogom. U Jevrejima 4:15-16 je napisano: „Jer nemamo Poglavara svešteničkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je u svačemu iskušan kao i mi, osim greha. Da pristupimo dakle, slobodno prestolu blagodatni (tronu nezaslužene Božije naklonosti prema nama grešnicima), da primimo milost [za naše prestupe] i nađemo blagodat za vreme kad nam zatreba pomoć [prikladnu i pravovremenu pomoć, koja dolazi baš onda kada nam je potrebna].”
- Krivica je delo tela i zahteva da sam pokušavaš da platiš za svoje grehe.
- Krivica isušuje tvoju duhovnu energiju. Ostavlja te slabog, nesposobnog, i u nemogućnosti da se odupreš novim napadima neprijatelja. Uspešna duhovna borba zahteva „oklop pravednosti” (vidi: Efescima 6:14). Krivica utiče na to da još više grešiš.
- Krivica stavlja ogroman pritisak na tebe, i sugerise da je zajedništvo sa drugima teško. Skoro je nemoguće živeti pod teretom krivice, a i dalje funkcionisati u plodovima Duha (vidi: Galatima 5:22-23).

Sigurno iz ove liste možeš da vidiš da je krivica nešto što treba da odbaciš, jer dolazi od đavola. Njena svrha je da spreči da uživaš u svom životu, kao i u odnosu sa Gospodom.

Ako imaš ozbiljnih problema sa krivicom, možda treba da zamoliš nekoga da se moli za tebe. Ako je tvoja vera dovoljno jaka, onda moli sam za sebe. Krivica krade veru. Ako si dugo živeo zatrpan velikim teretom krivice i osude, tvoja vera možda treba da bude ojačana. Nađi pomoć koja ti je potrebna. Ne prihvataj da i dalje živiš pod pritiskom tereta krivice i osude.⁶

ŠTA UČINITI SA STIDOM?

Sada kada bolje razumemo posledice trajnog osećaja krivice, hajde da posvetimo pažnju osećaju stida.

Postoji stid koji je normalan i zdrav. Ako izgubim ili slomim nešto što pripada nekom drugom, onda osetim stid zbog svoje pogreške. Volela bih da nisam bila toliko bezbrižna i nemarna. Žao mi je, ali mogu da zatražim oprost, da ga primim, i da nastavim sa svojim životom. Zdrav stid nas podseća na to, da smo ljudska bića sa slabostima i ograničenjima.

U Postanku 2:25, čitamo da su Adam i Eva bili goli u Edemskom vrtu, i da se nisu stideli zbog toga. Pored činjenice da nisu imali nikakvu odeću, ja verujem da ovaj stih znači da su bili potpuno otvoreni i iskreni jedno prema drugom. Nisu se sakrivali iza maski, niti su igrali igre i igrice. Bili su potpuno slobodni da budu svoji, jer nisu imali osećaj stida. Jednom kada su zgrešili, pobjegli su, i sakrili se (vidi: Postanak 3:6-8).

Ljudi treba da uživaju u potpunoj slobodi jedni sa drugima, i sa Bogom, ali samo nekolicina je to i u stanju. Većina ljudi se pretvara. Proizvode lažne ličnosti i sakrivaju se iza njih; ponašaju se kao da nisu povređeni, kada zapravo jesu, ili se pretvaraju da im niko nije potreban, kada zapravo jeste.

Postoji i otrovan stid, koji može drastično da utiče na pad kvaliteta života. Ovo se javlja kada osoba koja je zlostavljana i maltretirana na neki način, počne da sakriva stid koji oseća. Time nije više samo posramljena zbog onoga što joj je učinjeno, već oseća stid od same sebe, zbog onoga čemu je bila izložena.

Takva osoba prihvata stid u sebe, gde on postaje sastavni deo ličnosti. Sve u njenom životu postaje otrovano emocijama, i osoba se razvija u ličnost koja živi u stalnom stidu.

Dugi period sam živela u stidu, ali nisam znala da sam se stidela same sebe. Primećivala sam rezultate stida u svom životu,

ali sam umesto korenom, bezuspešno pokušavala da se pozabavim njegovim plodovima.

Značenje reči koja se nalazi u Postanku 2:25, i koja je (u engleskoj *King James Version* Bibliji) prevedena kao *postidjeni*, jeste sledeće: *razočarani, zbunjeni*.⁷

Ova reč *zbunjeni* znači da su bili frustrirani ili konfuzni. Websterov rečnik (*Webster's New World Dictionary*) definiše glagol *zbuniti* kao: *izazvati konfuziju, dovesti u zabunu, osuditi*.⁸ Isti rečnik definiše reč *osuditi* kao: *osuditi na nesrećnu sudbinu, predodrediti, neprijateljski kritikovati, srušiti, oboriti*.⁹

Ako odvojiš vreme da dublje proučiš ove definicije, možda ćeš otkriti da je koren tvog problema, upravo stid.

OBRAČUN SA OSEĆAJEM STIDA

Moj život je bio prepun konfuzije, jer sam očajnički pokušavala da radim ispravne stvari (da bih se osećala dobro). Bez obzira na to koliko sam se trudila, nikada nije uspevalo. Izgledalo je kao da sam predodređena za neuspeh. Nisam u svemu bila neuspešna. Bila sam cenjena u poslovnom svetu i u još nekoliko oblasti, ali ne i u dobrom i pobožnom ponašanju. Uvek sam se osećala poraženo, jer bez obzira na to šta sam vidljivo postizala, i dalje bih se u sebi osećala veoma loše.

Stidela sam se sebe!

Nije mi se dopadalo ko sam ja bila. Nisam volela svoju ličnost. Stalno sam odbacivala svoje pravo „ja“ i pokušavala da budem neko ko zapravo nikada nisam mogla da budem (ovim ću se pozabaviti više u narednom poglavlju).

Hiljade hrišćana provode svoje živote u ovakvom jadnom stanju, živeći daleko od pozicije koja im pripada kao naslednicima Božijim. Ovo znam pouzdano, jer sam ja bila jedna od njih.

Pavle je napisao da će nas patnje koje sada podnosimo, jednog dana dovesti do našeg nasledstva i slave:

„A kad smo Njegova deca i [Njegovi] naslednici smo: naslednici dakle Božiji, a sunaslednici Hristovi [delimo nasledstvo sa Njim]: jer s Njim stradamo, da se s Njim i proslavimo. Jer mislim da stradanja sadašnjeg vremena (sadašnjeg života), nisu ništa prema slavi koja će nam se javiti.” (Rimljanima 8:17-18)

Bio je to predivan dan za mene, kada me je Sveti Duh doveo do spoznaje da je stid bio izvor mnogih mojih problema! Postoje obećanja u Reči Božijoj koja nas uveravaju da možemo da budemo oslobođeni osećaja stida. Na primer, u Isaiji 61:7 je napisano: „Za dvostruku sramotu vašu [bivšu], i što se pevaše: Rug je deo njihov, zato će u zemlji njihovoj naslediti dvojinom [ono šta su oni izgubili] i (tvoj narod) imaće večnu radost.”

Želim da ispitamo odlomak u kome se pominje dvostruka nadoknada za ono što smo prethodno izgubili. Nadoknada je nagrada ili kompenzacija za povredu. Drugim rečima, ako veruješ Bogu i radiš stvari na Njegov način, On će se pobrinuti da ti bude nadoknađena svaka nepravda koja ti je ikada učinjena. Primićeš dvostruko, za sve ono što si propustio ili izgubio, i pripašće ti večna radost! Ovo je predivno obećanje, a ja ti mogu potvrditi da je istinito. Bog je to učinio za mene i sigurno će isto uraditi i za tebe.

Jedno drugo obećanje od Gospoda pronalazimo u Isaiji 54:4, gde je napisano: „Ne boj se, jer se nećeš osramotiti, i nemoj se stideti, jer nećeš biti prekoren, nego ćeš zaboraviti sramotu mladosti svoje, i prekora udovištva svog nećeš se više [zabrinuto] sećati.”

Veoma je ohrabrujuće kada znaš da ćeš zaboraviti povrede iz svoje prošlosti, i da se nikada nećeš zabrinuto sećati teških momenata! Ovo je obećanje na kome možeš da stojiš, iako si možda još izložen zlostavljanju i maltretiranju.

Možda osećaš da ti je Gospod rekao da jedan period izdržiš verbalno i emocionalno zlostavljanje, dok se On ne pobrine za

osobu koja te povređuje. Kako možeš da se zaštitiš od toga da se razviješ u osobu koja će svoju ličnost bazirati na stidu? Molitva koju je molio psalmista, može i tebi da posluži: „Sačuvaj dušu moju i izbavi me; ne daj da se osramotim, jer se u Tebe uzdam.” (Psalam 25:20)

Bog može da te zaštiti od stida i srama. Svaki put kada si izložen verbalnom ili emocionalnom zlostavljanju, predlažem da se jednostavno moliš, i zatražiš od Boga da te sačuva od stida i srama koji pokušava da se izgradi i utvrdi u tebi. Koristi reči iz Psalma 25:20, kao dvosekli mač protiv neprijatelja (a to je u ovom slučaju stid i sram).

Sledi jedan primer koji će pokazati kako se ovakav pristup problemu isplati. Znam pastorovu ženu koja uopšte nije imala problema u seksualnom odnosu sa svojim mužem, iako su je neki rođaci seksualno zlostavljali dugi niz godina. Kao rezultat seksualnog zlostavljanja, ja sam u seksualnom odnosu sa svojim mužem imala mnogo problema sa kojima sam morala da se suočim i da ih nadvladam.

U čemu je razlika? Dok sam ispitivala moju prijateljicu, otkrila sam da je u detinjstvu imala snažnu veru u Boga. Zlostavljanje je počelo kada je imala otprilike četrnaest godina. U to vreme, ona je već imala višegodišnje zajedništvo sa hrišćanima, i aktivan molitveni život. Svaki put kada bi je zlostavljali, ona bi se molila, i tražila od Boga da joj pomogne da se sve to ne odrazi na seksualni odnos sa njenim budućim mužem. Znala je da će jednog dana da se uda za pastora, jer joj je Gospod to već otkrio. Njene molitve su je zaštitile od stida, srama, i okova različitih vrsta.

U mom slučaju, ja nisam dovoljno znala o Bogu da bih aktivirala svoju veru kroz molitvu. Zbog toga sam ja patila od stida, sve dok nisam otkrila da sam vođena njime, i dok nisam naučila o Božijem obećanju da će me osloboditi.

Ti možeš da budeš oslobođen od stida, koji je uzrok mnogih složenih unutrašnjih problema, kao što su:

- Otuđenje
- Kompulsivno ponašanje (droga/alkohol; poremećaj u ishrani; zavisnost o novcu, poslu, i o nekim drugim stvarima ili aktivnostima; seksualne perverzije; preterana potreba za kontrolom; nedostatak samokontrole i samodiscipline; ogovaranje, osuđujući duh, itd...)
- Depresija
- Snažan osećaj manje vrednosti
- Sindrom neuspeha
- Izolirajuća usamljenost
- Nedostatak pouzdanja
- Neurotična ponašanja (Neurotična osoba preuzima previše odgovornosti; u trenucima konflikta, automatski pretpostavlja da je ona pogrešila.)
- Perfekcionizam
- Bojažljivost (strahovi svih vrsta)
- Nesposobnost da se razvijaju i sačuvaju zdravi odnosi

DEPRESIJA

Ono što u svojim srcima verujemo o sebi, snažno utiče na to kako se ponašamo: „Jer on [osoba] je onakav, kako o sebi misli” (Priče Solomonove 23:7, prevod KS). Ako mislimo loše o sebi, bićemo u depresiji.

Veliki broj ljudi pati od ovog strašnog stanja, koje ima mnoge kompleksne uzroke, a jedan od njih je i stid. Ako si sklon depresiji, to može da bude znak da postoji dublji problem - koren stida i srama.

Oni koji su rukovođeni stidom, misle i govore negativno o sebi. Takav (negativan) način razmišljanja i govora, snažno opterećuje duh. Ovo je ogroman problem, jer Bog je stvorio ljudska bića za pravednost, ljubav i prihvatanje. On uvek daje vrline svojoj deci, iako mnogi ne znaju kako da ih prime.

Ako si protiv samoga sebe, ne možeš primiti ljubav i pohvale od Boga. Ako imaš ovakav problem, nemoj samo sedeti i dozvoliti da te đavo uništava. Suprotstavi se svom duhovnom neprijatelju, duhovnim oružjem. Promeni način svog razmišljanja i govora. Počni planski da misliš i govoriš samo dobre stvari o sebi. Napravi listu svojih najboljih kvaliteta i onoga što Reč Božija kaže o tebi, i izgovaraj to nekoliko puta na dan.

Meditiraj na istinama iz Reči Božije kao što su: „Jer Onog koji [zapravo] ne znaše greha, nas radi učini grehom, da mi budemo [obučeni, prebivamo u pravdi, primer pravednosti] pravda Božija u Njemu [ono što treba da budemo: priznati, prihvaćeni i u ispravnom odnosu sa Njim, zbog Njegove dobrote]” (2. Korinćanima 5:21). Onda ja kažem: „Ja sam pravednost Božija u Hristu.”

Kada pročitaš: „Jer Bogu tako omilje svet, da je [čak] i Sina Svog (posebno) Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje (pouzda se, oslanja se, čvrsto se drži Njega) ne pogine (ne dođe u stanje destrukcije, ne izgubi se), nego da ima život večni.” (Jovan 3:16), onda reci glasno: „Bog me voli!”

Pročitaj Rimljanima 12:6-8: „A imamo različite darove (sposobnosti, talente, kvalitete) po blagodati koja nam je dana: ako [je nečiji dar] proroštvo, [neka prorokuje] neka bude po meri vere; ako li službu [ako je nečiji dar da služi], neka služi; ako je učitelj, neka uči; ako je [nečiji dar] tešitelj, neka teši (ohrabruje); koji daje neka daje prosto; koji upravlja neka se brine; koji čini milost, neka to čini dobre volje.” Tada ispovedi: „Ja imam darove i talente koje mi je Gospod dao.”

Razmisli u svom srcu o Božijim rečima: „Otkako si mi postao drag, proslavio si se i ja te ljubih; i dadoh ljude za te i narode za dušu tvoju” (Isaija 43:4). Raduj se dok ispovedaš: „Ja sam dragocen i vredan Bogu.”

Traži u Reči Božijoj i druge stihove koje možeš da iskoristiš, kako bi pozitivno ispovedao o sebi.

Dobra stvar koju možeš da uradiš, jeste da se podvrgneš medicinskim ispitivanjima, da bi isključio svaku mogućnost da

možda fizičko stanje, utiče na tvoje mentalno i emocionalno stanje. Ukoliko tvoja depresija nije uzrokovana nekim zdravstvenim problemom, onda je njen uzrok uglavnom negativno razmišljanje i negativan govor. Čak i kada je depresija izazvana određenim zdravstvenim stanjem (hormonski ili hemijski disbalans, ili nešto slično), đavo će svakako iskorištavati takvu situaciju. Serviraće ti mnoge negativne misli, i ako ih prihvatiš, problem će izgledati mnogo veći nego što zaista jeste.

Želim da ponovim: kada se osećaš depresivno, proveri svoje misli. Božija volja za tebe nije da budeš depresivan. Dovedi svoje misli u sklad sa Božijom Reči. U Isaiji 61:3 je napisano da nam je Bog dao „ulje radosti umesto žalosti, odelo za pohvalu umesto duha tužnog”. Zapisano je još: „Jer je radost Gospodnja vaša sila” (Nemija 8:10). Veruj u ono što Reč kaže za tebe: ko si, i ko ćeš da postaneš. Ako veruješ u ono šta đavo kaže da jesi, onda ćeš to i da postaneš. Izbor je tvoj: „Zato izaberi život da budeš živ ti i seme tvoje.” (Ponovljeni zakon 30:19)

Samoodbacivanje i samoprihvatanje

STID UZROKUJE SAMOODBACIVANJE, a u nekim slučajevima i mržnju prema sebi. U još ekstremnijim slučajevima, može da dovede do samozlostavljanja, uključujući i samopovređivanje. U svojoj službi sam imala kontakta sa nekolicinom ljudi, koji su mi pokazivali ožiljke na svome telu, koje su sami sebi napravili rezanjem, paljenjem ili udarcima, te modrice i podlive nastale udaranjem samih sebe. Pokazivali su mi čitave pramenove kose koje su sami sebi počupali.

Neki ljudi primenjuju oblik samokažnjavanja tako što sami sebe izgledniju. Drugi se ponašaju na odvratan način, želeći da ih ljudi preziru i odbijaju. S obzirom na to da sami sebe odbacuju, ubeđeni su da će i drugi da ih odbace. Pokazuju ponašanje koje je u skladu sa onim što sami veruju o sebi. Lista potencijalnih problema je mnogo duža, ali sam sigurna da si već uvideo da bez obzira na to koliko dobrih stvari Bog može da kaže o tebi u svojoj Reči, ne možeš da napreduješ dalje, ako zadržavaš loše mišljenje o sebi samom. Svi ti predivni planovi koje Bog može da ima za tvoj život, ne moguda se ostvare bez tvoje saradnje.

Treba da veruješ u ono što Bog kaže.

PRIHVATI BOŽIJI STAV O TEBI

Ako želiš da se oporaviš od zlostavljanja, ne smeš da dozvoliš da mišljenje drugih ljudi, koji znaju o tvojoj prošlosti, određuje tvoju vrednost. Seti se da ljudi koji o sebi misle da su beznačajni, uvek

pokušavaju da pronađu nešto loše kod drugih, ne bi li se i sami osećali bolje. Znaj da je ovo njihov problem, a ne tvoj.

U Jovanu 3:18, Gospod Isus kaže da nikoga ko veruje u Njega neće odbaciti ni On, ni Njegov Otac nebeski. Ako te Bog prihvata zbog tvoje vere u Njegovog Sina, Isusa Hrista, onda i sam treba da prestaneš da odbacuješ sebe, i da dozvoliš da se nastavi proces tvog isceljenja.

Možda ti ne odbacuješ sebe u potpunosti, već samo neke stvari koje te ne zadovoljavaju. U mom slučaju, ja sam odbacivala svoju narav. Nisam razumela da sam imala božanski poziv u punovremenu službu, i da me je Bog stvorio sa takvim temperamentom, zbog onoga što je imao za mene i što je trebalo da učinim.

Moja narav je bila hirovita, a to je naravno bilo uzrokovano dugogodišnjim zlostavljanjem koje sam trpela. Imala sam potrebu da me Duh Sveti koriguje, iako je takvu prirodu Bog odabrao za mene. Kako nisam razumela ove stvari, mislila sam da moram potpuno da se promenim. Stalno sam pokušavala da budem neko drugi, što nije bila Božija volja za mene, kao što nije ni za tebe.

Seti se da će *tebi* Bog pomoći da postaneš sve ono što možeš, sve što je prvobitno isplanirano za tebe. On ti nikada neće dozvoliti da budeš uspešan, sve dok pokušavaš da budeš neko drugi.

DUHOM KONTROLISAN TEMPERAMENT

Verovatno si posmatrao nekoga, možda prijatelja ili duhovnog vođu i rekao: „Ovakav čovek *treba* da bude”, ili: „Nju svako voli i prihvata.” Možda si čak pokušavao da budeš kao taj pojedinac, iako nisi svesno radio na tome.

Drugi ljudi mogu da nam budu dobar primer. Možemo da se ugledamo na njihove dobre osobine, kvalitete, itd... Neke od lepih osobina možemo i da usvojimo, pa da one karakterišu i nas, ali uvek treba da postoji nešto što je samo naše.

Kao ličnost, ja posedujem sledeće osobine: hrabrost, otvorenost, odlučnost i odgovornost. Bog je u mene instalirao takav tip ličnosti, da bi mi pomogao da ostvarim Njegov plan i poziv za moj život. Dugi niz godina sam se mučila, i bila frustrirana, pokušavajući da budem stidljivija, blaga, nežna, tiha i umiljata. Očajnički sam pokušavala da ne budem toliko napadna i agresivna.

Ja sam zapravo, uzaludno pokušavala da oblikujem sebe prema modelu supruge mog pastora. Želela sam da se prilagodim svom mužu, te mnogim prijateljima koje sam poštovala, i kojima sam se divila. Svi moji naponi su se završili tako što se moja frustracija uvećala, što me je učinilo još nepodnošljivijom. Bilo mi je potrebno da naučim da budem kao ostali, i da jednostavno postanem „najbolja moguća ja”. Bila mi je potrebna promena. Bilo mi je potrebno više plodova Duha, posebno srdačnosti, nežnosti i blagosti, jer sam bila previše kruta, neprijatna i otrešita. Kada sam napokon naučila da prihvatim svoj osnovni temperament koji mi je Bog dao, bila sam konačno u stanju da dozvolim Svetom Duhu da me menja onako kako je želeo.

Kada prestanemo da očajnički pokušavamo da budemo kao drugi, onda je Duh u mogućnosti da iskoristi naše prednosti i dobre osobine, kao i da kontroliše naše slabosti. Tada počinjemo da razvijamo „Duhom kontrolisan temperament”. Ovaj temperament je objašnjen u Galatima 5:22-25 (Čarničev prevod):

„A plod [Svetog] Duha [ono što On ostvaruje svojom prisutnošću u nama] je ljubav, radost (sreća), mir, dugo trpljenje (uravnoteženost, uzdržljivost), čestitost, dobrotu, vera, krotost (blagost, poniznost), uzdržljivost (samokontrola, umerenost); protiv ovakvih stvari nema zakona [nema ništa što bi dovelo do osude]. A Hristovi (Mesijini) pripadnici su raspeli plot (bezbožnu ljudsku prirodu) sa svim strastima i požudama. Ako Duhom [Svetim] živimo, Duhom i da hodimo. [Ako po Duhu Svetom živimo i imamo naše živote u

Bogu, onda treba da težimo da Duh stalno kontroliše naše ponašanje.]”

Mnogo godina je prošlo, dok nisam konačno shvatila da treba da volim i prihvatim samu sebe, a ne da se mrzim i odbacujem. Moja tajna je sada u tome da razvijam temperament koji Duh kontroliše. Ključ je u tome da provodimo kvalitetno vreme sami sa Gospodom, i da od Njega redovno primamo pomoć i podršku.

OSNAŽENA U UNUTRAŠNJEM BIĆU

Ja i dalje imam slabosti u svom unutrašnjem biću. Dok god prebivam u Gospodu, prvo tražim Njega; On mi konstantno daje snagu koja mi je potrebna da pokažem svoje vrline, a ne svoje slabosti.

Apostol Pavle je molio da vernici budu ojačani u svom unutrašnjem čoveku, kako bi Sveti Duh prebivao u njihovom unutrašnjem biću i ličnosti:

„Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite [Svetim] Duhom Njegovim [koji prebiva u vašem unutrašnjem biću i ličnosti] za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos [istinski] useli (smesti se tamo i prebiva kao u svom trajnom domu) verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; da biste mogli razumeti sa svima svetima [Božijim posvećenim ljudima, iskustvo te ljubavi], šta je širina, i dužina, i dubina, i visina [te ljubavi], i poznati [da možete zaista doći do spoznaje kroz praktično lično iskustvo] pretežniju od razuma [bez iskustva] ljubav Hristovu, da se ispunite [celo vaše biće] svakom puninom Božijom [da možete da imate najveću meru Božije prisutnosti, i da budete ispunjeni i preplavljeni samim Bogom].” (Efescima 3:16-19)

Ovo je naša velika potreba - da budemo osnaženi u unutrašnjem biću kroz prisutnost samog Boga u nama. Bog je rekao Pavlu: „Dosta ti je [dovoljna za svaku opasnost i osposobljava te da muški izdržiš poteškoću] moja blagodat (naklonost, ljubav, dobrota i milost); jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvim (dovoljnom). Dakle ću se najslade hvaliti svojim slabostima.” (2. Korinćanima 12:9)

Božija snaga se pokazuje savršenom kroz naše slabosti. Ovo znači da kada smo mi slabi u nekoj oblasti, ne treba zbog toga da mrzimo ili odbacujemo sebe. Kao i Pavle, imamo privilegiju da priznamo svoje slabosti, i da zatražimo od Duha Svetog da ih kontroliše.

Ja i dalje imam telesnu tendenciju da budem oštra i neprijatna. Uz blagodat i snagu od Gospoda, kadra sam da pokažem plodove Duha, i da budem ljubazna, prijatna, puna razumevanja i dugog trpljenja.

To ne znači da nikada ne grešim. Kao i svako drugi, ja pravim greške, ali sam shvatila da ne moram da budem savršena da bi me Bog prihvatio, te da bih primila ljubav i pomoć od Gospoda. Tako je i sa tobom.

Bog je *na tvojoj strani!* On želi da i *ti budeš na svojoj strani!* Đavo je *protiv* tebe i želi da i *ti budeš protiv sebe.*

Da li si na svojoj strani ili si protiv sebe? Da li saraduješ na ostvarenju Božijeg plana za tvoj život, ili na ostvarenju plana koji đavo ima za tebe? Da li si sa Bogom, ili si sa neprijateljem?

PRIHVAĆENI I VOLJENI

Bog nas je izabrao kao Njegovu ljubljenu, prihvaćenu decu - odvojio nas je za sebe:

„Kao što nas [u Njegovoj ljubavi] izabra [zapravo nas je izabrao za sebe da budemo Njegovi] kroz Njega pre postanja sveta, da budemo sveti (posvećeni i odvojeni za Njega) i

pravedni pred Njim u ljubavi, određivši nas unapred (predodredio nas je, u ljubavi je planirao sa nama) kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo (da nas pokaže kao svoju decu), po ugodnosti volje svoje [jer Mu se tako svidelo i jer je to Njegova ljubazna namera], [da možemo da budemo] na pohvalu slavne blagodati (naklonosti i milosti) svoje kojom nas oblagodati u Ljubaznome.” (Efescima 1:4-6)

U Izlasku 19:5, Gospod govori svom narodu da su oni Njegova draga svojina i blago. Ove reči se odnose danas na nas, isto koliko su se odnosile i na Izraelce. U Jovanu 3:18, Isus je rekao Nikodimu, da niko ko veruje u Njega, neće biti osuđen i odbačen. Možda se osećaš bezvredno ili neprihvaćeno, ali istina je u Efescima 1:6, gde Pavle kaže da smo svi koji verujemo u Hrista prihvaćeni i voljeni. Ovo treba da nam da osećaj lične vrednosti.

Sećam se kako sam jednom stajala u redu za molitvu i tada sam čula ženu pored, kako govori pastoru koji se molio za nju, da ona mrzi i prezire samu sebe. Pastor je postao strog prema njoj i ukorio je rečima: „Šta ti misliš ko si? Nemaš prava da mrziš sebe. Bog je platio veliku cenu za tebe i tvoju slobodu. On te voli toliko da je poslao Svog jedinog Sina da umre za tebe, da pati umesto tebe. Nemaš prava da mrziš ili odbacuješ sebe. Ti treba samo da primiš ono što Isus želi da ti da, i zbog čega je umro!”

Žena je bila šokirana. Ja, koja sam to samo slušala sa strane, takođe sam bila šokirana. Ipak, ponekad su potrebne oštre reči da bismo razumeli zamku koju nam sotona postavlja.

Samoodbacivanje i mržnja sebe samog, mogu na neki način da izgledaju čak i pobožno. Ovi osećaji mogu da postanu način samokažnjavanja za sopstvene greške, propuste i nesposobnosti. Ne možemo da budemo savršeni, a onda da odbacujemo i preziremo sami sebe.

Želim da te zamolim da razmisliš o ovim proročkim rečima iz knjige proroka Isaije 53:3, gde je opisan naš Gospod Isus Hrist: „Prezren beše i odbačen između ljudi, bolesnik i vičan bolestima,

i kao jedan od koga svako zaklanja lice, prezren da Ga nizašta ne uzimamo.”

Da li si dovoljno svestan svoje vrednosti? Ti si vredan, jer u protivnom, tvoj Nebeski Otac ne bi platio tako visoku cenu za tvoje otkupljenje.

U Isaiji 53:4-5 je napisano za Hrista da „On bolesti naše (boli, slabosti i patnje) nosi i nemoći naše [zbog kazne] uze na se, a mi [sa ignorisanjem] mišljamo da je ranjen, da Ga Bog bije i muči [odbacuje kao nekog gubavca]. Ali On bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja; kar beše na Njemu našeg mira radi, i ranom [i ožiljcima] Njegovom, mi se iscelismo.”

„Paket isceljenja” koji je Isus platio svojom krvlju je dostupan svima koji veruju da će ga i primiti. U ovom „paketu” se nalazi isceljenje za telo i za emocije. Ako neko pogreši, pravda zahteva odbacivanje, prezir i osudu, ali Isus je sve to podneo za nas - kao što je poneo i naše grehe. Kako predivna istina!

Zato što je Isus poneo tvoje grehe na krst, zajedno sa zaslužnim prezirom, odbacivanjem i osudom, ti sada ne moraš da odbacuješ i mrziš samog sebe.

Na dan kada sam započela svoju službu, pitala sam Boga: „O čemu želiš da naučavam na prvom sastanku?”

On mi je odgovorio: „Hoću da kažeš mom narodu da ih volim.”

Požalila sam se: „O, ja bih želela da propovedam o sili.” To je bilo ono što sam rekla! Želela sam da budem silna žena Božija. Želela sam nešto što će zapanjiti ljude, neko novo otkrivenje. Rekla sam: „Svi znaju da ih voliš. Ne moguda propovedam Jovan 3:16.”

Bog mi je odgovorio: „Ne, samo nekolicina u Mom narodu zna da ih volim. Ako bi znali da ih volim, ponašali bi se potpuno drugačije.”

Biblija nam poručuje: „U ljubavi nema straha [ne postoji strah], nego (potpuno zrela) savršena ljubav izgoni strah napolje; jer strah ima muku. A ko se boji, nije savršen u ljubavi. Da imamo mi ljubav *k Njemu*, jer On najpre pokaza ljubav *k nama*”

(1. Jovanova 4:18-19). Shvatila sam da se Božiji narod ne bi bojao, ako bi zaista znao koliko ih Bog voli. Kada bi ljudi znali koliko ih Bog voli, ne bi bežali i trčali od Njega, već *ka* Njemu.

Nakon prvog propovedanja, provela sam godinu dana razmišljajući o Božijoj ljubavi. Vozila bih se u svom automobilu i govorila: „Bog me *voli*, Bog *me* voli. On voli mene - *mene*! Stvoritelj svega voli *mene*.” Prva knjiga koju sam napisala je nastala kao rezultat toga, što sam godinu dana provela fokusirajući se na Božiju ljubav. Ta knjiga se zove „*Reci im da ih volim*”.

Jednom kada shvatiš da te Bog voli, možeš voleti sebe na uravnotežen način. Pogledaj se u ogledalo i reci sebi: „Bog te voli.” Prihvati sebe; govori sebi često: „Ja te prihvatam.”

Nakon što je rekao: „Ljubi Gospoda Boga svog”, Isus je dodao: „Ljubi bližnjeg svog kao samoga sebe. Druge zapovesti veće od ovih nema” (Marko 12:30-31). Ako ne možeš da trpiš i voliš sebe, teško će ti biti da trpiš i voliš bilo kog drugog. Dozvoli da Božija isceljujuća ljubav promeni tvoj život.

Daruj sebi ponekad zagrljaj; neka to jednostavno bude podsetnik da te Bog voli i da te je moguće voleti. Obmotaj svoje ruke oko svojih ramena i reci: „Više neću odbacivati sebe! Umesto toga, prihvatam sebe u Hristu. Volim sebe, ne na sebičan, već na izbalansiran način. Nisam savršen, ali uz pomoć Gospodnju, svakog dana se usavršavam.”

ŠTA SA ODBACIVANJEM OD STRANE DRUGIH LJUDI?

Svako će pre ili kasnije iskusiti neki oblik odbacivanja. Nećeš se dopasti svakome. Nekim ljudima se nećeš dopasti, i oni će to agresivno pokazati. Veoma je važno da razviješ zreo stav po ovom pitanju.

Znamo da je Isus napredovao u rastu i mudrosti, i da je imao naklonost kod Boga i ljudi (pogledaj: Luka 2:52). U mom slučaju,

ja tražim od Boga naklonost *od Njega* kod ljudi, i verujem da mi On to daje. Predlažem da uradiš isto. Ovde je molitva koja ti može pomoći da formiraš ispravan stav:

Gospode, danas ću dati najbolje od sebe, uz Tvoju pomoć i na Tvoju slavu. Shvatam da je na svetu mnogo različitih ljudi, različitih stavova i očekivanja. Verovatno neću uvek zadovoljiti sve njih. Koncentrisaću se na to da zadovoljim Tebe, a ne sebe ili druge ljude. Ostalo predajem u Tvoje ruke. Daj mi Tvoju naklonost, i naklonost kod ljudi. Nastavi da me menjaš da sve više ličim na Tvog dragog Sina. Hvala ti Gospode.

Niko ne uživa kada je odbačen. Ako se setimo da je i sam Isus bio odbačen i prezren, možemo da naučimo kako da se nosimo sa odbačenošću, i da nastavimo dalje sa svojim životima. Isus je nadvladao odbačenost i njene negativne posledice, tako što je ostao veran Božijem planu za Njegov život.

Odbacivanje od strane drugih ljudi, ranjava naše emocije. Definitivno boli, ali za naše dobro. Ako smo nanovo rođeni, moramo da se setimo da Pomoćnik (Sveti Duh), živi u nama kako bi nas osnažio, ojačao i utešio.

Mislim da često gubimo dragocenu snagu i vreme, pokušavajući da izbegnemo mogućnost da budemo odbačeni. Tako postajemo „oni koji samo ugađaju drugim ljudima“ (pogledaj: Efescima 6:6; Kološanima 3:22). Mislimo da nas niko neće odbaciti, ako usrećimo druge.

Neki ljudi, nastojeći da izbegnu bol, oko sebe izgrade zidove, tako da niko i ne može da ih povredi. To je besmisleno. Bog mi je pokazao da je besmisleno živeti u ovom svetu, ako nismo voljni da budemo ranjivi. Ljudi nisu savršeni, zato se povređuju i razočaravaju jedni druge.

Ja imam predivnog muža, ali povremeno me povredi. Zato što imam prošlost u kojoj sam doživela mnogo povreda, kad god

se desi da me moj muž povredi na neki način, ja odmah podignem zidove oko sebe, kako bih se zaštitila. Tada razmišljam kako me *niko ne može povrediti, ako ne dozvolim da mi priđe blizu*. Naučila sam da zidovima zadržavam druge podalje, ali u isto vreme zarobljavam sebe.

Gospod mi je pokazao da On želi da bude moj Zaštitnik, ali da ne može, sve dok ja pokušavam da zaštitim samu sebe. On nije obećao da *nikada* neću biti povređena, već da će me isceliti ako dođem Njemu. Ne treba ni da pokušavam da se sama brinem za sve.

Ako zbog straha podigneš zidove oko sebe, onda verom moraš da ih srušiš. Idi kod Isusa sa svakom od svojih starih rana, i primi Njegovu isceljujuću blagodat. Kada te neko povredi, predaj novu ranu Isusu. Nemoj da čekaš da se ta rana zagnoji. Stavi je pred Gospoda, i prihvati Njegov način na koji će se pobrinuti za to. Nemoj ni isprobavati svoje načine.

Primi ovaj stih kao lično obećanje od Gospoda za tebe: „Jer ću te isceliti, i rane ću ti izlečiti, govori Gospod, jer te zvaše oteranom: Sionom, koju niko ne traži.” (Jeremija 30:17)

Ispovedi zajedno sa Psalmistom: „Kada bi me odbacili otac i mati, primio bi me Gospod [usvojio me kao Njegovo dete].” (Psalam 27:10, Šarićev prevod)

Uz Gospodnju pomoć, možeš preživeti odbacivanje i pronaći ispunjenje „u Njemu”.

Posledice odbacivanja na odnose

OSOBA u čijem je životu odbacivanje prisutno i ukorenjeno, uglavnom je hendikepirana kada su u pitanju odnosi sa drugima. Da bi imala zdrav odnos koji traje, i koji je ispunjen ljubavlju, osoba ne sme da se plaši odbacivanja. Kada ovaj strah postane motivišući faktor u nečijem životu, onda osoba provodi vreme pokušavajući da izbegne odbacivanje, pre nego li da izgrađuje zdrave odnose.

Niko ne prođe kroz život, uspevajući da potpuno izbegne momente u kojima se oseća odbačeno. Svako iskusi neku vrstu odbačenosti, koja može da ostavi „ožiljke“. Takva osoba neće moći normalno da funkcioniše u odnosu sa Bogom, ali ni sa drugima.

Doći će do uverenja da je *uslovno* voljena. Osećaj da treba da zaradi ljubav drugih ljudi, može da dovede do toga da potpuno „izgubi kompas“. Posvetiće svoj život ugađanju drugima. Stalno će se bojati da kada ne ugađa drugima, ona prestaje da bude voljena. Javlja se strah od odbačenosti.

Sećanje na bol koja se javlja u takvim situacijama, sprečava ljude da imaju slobodne i opuštene veze i odnose. Ljudi koji se boje odbacivanja, koje može da rezultira usamljenošću i napuštenošću, uglavnom završe tako što dozvole drugima da ih kontrolišu i manipulišu njima. Veruju da je prihvatanje bazirano na onome šta se radi, pa tako bivaju istrošeni, jer *činiti* neke stvari za njih je važnije nego *biti*. Jednostavno se boje da budu ono što jesu, i zbog toga provode svoje živote pretvarajući se. Pretvaraju se da vole ljude kojih se gnušaju, da uživaju da idu na mesta i da rade stvari koje mrze, ponašaju se kao da je sve uredu, kada

zapravo nije. Takvi ljudi žive u stalnoj patnji, jer se boje da budu dovoljno iskreni i suoče se sa stvarnim problemima u životu.

PRETVARANJE! PRETVARANJE! PRETVARANJE!

Da bi sebi i drugima dokazali da su vredni, ljudi koji se boje odbacivanja, ne veruju da mogu da budu voljeni, pa zato često koriste svetovne standarde vrednovanja (novac, status, odeća, prirodni talenti, itd...).

Bez obzira na to koliko javnog uspeha neka osoba može da ima, ona nije istinski srećna, sve dok ne otkrije ko je u Hristu. Stih u Filipljanima 3:3 nas savetuje: „Hvalimo se Hristom Isusom, a ne uzdajmo se u telo [na ono ko smo i šta smo, na naše fizičke prednosti i spoljašnjost].” Važno je da znamo da je spoljašnjost samo određena vrsta „fasade“, a ne ono što zaista jesmo.

Osoba koja je pod snažnim uticajem odbacivanja ili je vođena time, nije u stanju da prihvati ljubav koja joj se nudi. Ako je ikada u stanju da prihvati ljubav, onda je to kada veruje da je na neki način „zaradila“ tu ljubav svojim savršenim ponašanjem.

Sećam se žene koja je davno radila za mog supruga i mene. Ona je odrastala u atmosferi u kojoj je prihvatanje bilo uslovljeno ispravnim ponašanjem. Kada je bila dobra u školi, otac joj je pokazivao ljubav; kada nije bila tako dobra, kako je on očekivao, on svoju ljubav više ne bi pokazivao. Nije se ponašao na ovaj način samo sa svojom ćerkom, već i sa ostalim članovima porodice. Ova žena je dakle, naučila da se ljubav daje kao nagrada za savršeno ponašanje, te da se ona povlači kao kazna za pogreške.

Ova žena je, kao i većina drugih ljudi, odrastala ne shvatajući da su osećanja i sistem verovanja kod njih bili pogrešni. Pretpostavljala je da su svi drugi odnosi funkcionisali na isti način. Bila je zaposlena u našoj organizaciji, i ponekad bih je

upitala kako napreduje njen rad; da li uspeva sve da stigne, i da li je dobila neki zadatak koji ne može da obavi.

Počela sam da primećujem, da kad god bih se raspitivala o tome šta još nije uspela da završi, ova žena bi se ponašala veoma čudno. Sklanjala bi se od mene, izbegavala da razgovara sa mnom, i izgledala je zazueto - kao da radi nekom mahnitom brzinom. Kod mene je sve to izazivalo nelagodu. U stvari, ja sam se osećala *odbačenom*.

Znala sam, da kao njen poslodavac imam pravo da je pitam o njenom obavljenom poslu, a da ne moram svaki put da prolazim kroz traumatično iskustvo. Konačno sam porazgovarala sa njom o situaciji koja je otežavala i unosila konfuziju u naš odnos. Bilo je očigledno da nijedna od nas nije razumela koren problema.

Ovo je bila žena koja je istinski volela Gospoda. Bila je ozbiljna u svom odnosu sa Njim, tako da je nakon svega počela da moli, i traži od Boga objašnjenje za svoje ponašanje. Prečesto okrivljujemo loše ponašanje prema nekome, umesto da tražimo od Gospoda da nam pokaže koren problema, i da onda možemo da budemo slobodni.

Ova žena je primila otkrivenje od Boga koje je potpuno promenilo njen život. Gospod joj je pokazao da ju je otac odbacivao kada se nije ponašala savršeno, i da je počela pogrešno da veruje da je to slučaj sa svim drugim ljudima. Ako bilo koji njen zadatak nije bio u potpunosti završen, pre nego što bih se ja počela raspitivati o tome, ona je bila uverena da je ja više ne volim, i da je odbacujem. Ona se zbog toga sklanjala od mene. *Ja nisam prestala da je volim, već je ona prestala da prihvata moju ljubav*, tako da smo se obe našle u situaciji u kojoj smo se osećale odbačeno.

Mi se često tako ponašamo sa Gospodom. Njegova ljubav prema nama se ne zasniva na onome što mi radimo ili što ne radimo. U Rimljanima 5:8, Pavle govori da nas je Bog voleo još dok smo bili grešnici, što znači da nas je voleo i onda kada Ga uopšte nismo poznavali.

Božija ljubav *uvek* teče ka onima koji će je prihvatiti. Nažalost, mi često odbijamo Božiju ljubav kada osećamo da je ne zaslužujemo, jer naše ponašanje nije savršeno - baš kao što ova žena nije mogla da prihvati moju ljubav.

STRAH OD ODBACIVANJA UZROKUJE OSEĆAJ ODBAČENOSTI I KOD DRUGIH LJUDI

Ako sam ne možeš da veruješ da možeš da budeš voljen, i da si vredna osoba, nećeš moći ni drugima da veruješ kada ti kažu da te vole. Ako misliš i veruješ da moraš da budeš savršen da bi bio dostojan ljubavi i prihvatanja, onda si dobar kandidat za jadan i mizeran život, jer dok si god u zemaljskom telu, nikada nećeš biti savršen.

Možda imaš savršeno srce u kome je želja da u svemu ugodiš Bogu, ali tvoje ponašanje neće moći da prati želju tvog srca, sve dok ne stigneš u nebo. Možeš da posvetiš sve svoje vreme tome da dostigneš savršenstvo, ali *dokle god si na zemlji, uvek će ti biti potreban Isus*. Nikada nećeš doći u situaciju u kojoj ti neće biti potrebno Njegovo oprostjenje, i Njegova krv koja čisti.

Ako verom ne prihvatiš svoju vrednost koju imaš u Hristu, uvek ćeš biti nesiguran i nećeš moći da veruješ onima koji te vole. Ljudi koji nemaju kapacitet da veruju, sumnjaju i u motive drugih. Znam da je ovo istina, jer sam i sama imala ovakav problem. Kada su mi drugi ljudi govorili da me vole, ja sam uvek očekivala da će me povrediti, razočarati, izdati ili zlostavljati. Mislila sam da ima nešto iza toga, jer zašto bi inače bili fini prema meni. Jednostavno, nisam mogla da verujem da bi me iko želeo zbog mene same. Morao je da postoji neki drugi razlog!

Imala sam veoma loše mišljenje o sebi, bila sam puna stida, osuđivanja, mrzela sam i odbacivala sebe. Kada bi neko pokušao da mi pokaže ljubav i prihvatanje, ja sam mislila u sebi: „Ako me ova osoba zaista voli, onda me sigurno neće voleti kada me bolje upozna.” Tako nisam *primala* ljubav od drugih ljudi, a ni od

Boga. Uklanjala sam je od sebe svojim ponašanjem, koje je postajalo sve odvratnije. Odlučila sam da dokažem svima ono što sam i sama verovala o sebi - da me nije moguće voleti.

Šta god da veruješ o sebi, manifestovaće se i spolja. Ako se osećaš nevoljeno, i misliš da ne možeš da budeš voljen, tako ćeš se i ponašati. Ja sam verovala da me je nemoguće voleti, pa sam se tako i ponašala. Bila sam veoma teška osoba za društvo. Verovala sam da će me pre ili kasnije drugi ljudi odbaciti, što su oni obično i činili. Kako se moj stav potvrđivao kroz moje ponašanje, nisam ni mogla da izgradim zdrave i trajne odnose u kojima je bilo ljubavi.

SINDROM „DOKAŽI MI DA ME VOLIŠ”

Kad god bi neko pokušao da me voli, izlagala bih tu osobu velikim pritiscima da mi stalno dokazuje svoju ljubav! Da bih se osećala dobro, i sačuvala lepo mišljenje o sebi, dokazivanje mi je bilo potrebno svakog dana. Bili su mi stalno potrebni komplimenti, o svemu što bih radila, jer u protivnom sam se osećala odbačenom. Ako ne bih dobila takvu vrstu ohrabivanja i ojačavanja, osećala bih se nevoljenom.

Morala sam uvek, i u svemu da imam svoj način. Dokle god su se drugi ljudi slagali sa mnom, i ispunjavali moje želje, ja sam se osećala dobro. Ako se neko ne bi složio sa mnom, ili ako bi odbio moje zahteve, to bi izazvalo emocionalnu reakciju, i dovelo do toga da se osećam odbačeno i nevoljeno.

Stavljala sam nemoguće zahteve pred ljude koji su me voleli. Frustrirala sam ih. Nikada nisam bila zadovoljna onim što su mi pružali. Nisam mogla da im dozvolim da budu iskreni, otvoreni, i da me konfrontiraju. Moja celokupna pažnja je bila usmerena upravo ka meni samoj, i od svih drugih sam isto očekivala. Ja sam od ljudi tražila potvrđivanje kako nešto vredim, iako je samo Bog mogao to da mi pruži.

Naučila sam da je moje dostojanstvo i vrednost u Hristu, a ne u drugim stvarima ili ljudima. Dok nisam naučila ovu istinu, bila sam nesrećna i potpuno nesposobna da imam zdrave odnose.

Kao što sam već pominjala u prethodnom poglavlju, primanje Božije ljubavi je ključni faktor pri emocionalnom isceljenju. Jednom kada osoba počne iskreno da veruje da Bog koji je savršen, voli baš nju, bez obzira na nesavršenosti, onda može takođe da veruje da je i drugi mogu voleti. Kako se ova istina ukorenjuje i razvija, osoba je u stanju da prihvati ljubav koju joj drugi ljudi pružaju.

Zato što sam poverovala i prihvatila Božiju ljubav, moje osnovne potrebe za ljubavlju i osećanjem vrednosti su bile zadovoljene. Nije mi više bilo potrebno da mi drugi ljudi stalno daju potvrdu da me prihvataju, kako bih se osećala sigurno i samopouzđano. Bilo je to kao neka vrsta drogiranja. Kao i svako drugi, i ja imam potrebu za drugim ljudima - da od njih dobijem ohrabrenje, savet i pouku. Ipak, sada više nemam potrebu da od drugih dobijam potvrđenje svojih vrednosti.

Ako moj suprug propusti da mi da kompliment za nešto što sam uradila, ja mogu da budem razočarana, ali neću biti slomljena zbog toga, jer sada znam da sam vredna, bez obzira na to šta radim. Svako želi da od drugih dobija pohvale, ali je veoma dobro ako smo u stanju da ne očajavamo kada pohvale izostanu!

Jednom kada sam naučila da moje dostojanstvo, i moja vrednost nisu u onome šta ja radim, već u tome ko sam ja u Hristu, nisam više imala osećaj da treba da ugađam i glumim pred drugim ljudima. Odlučila sam da bez obzira na to da li će me voleti ili ne, ja ću ostati sigurna u saznanju da me Bog voli.

Važno je da smo voljeni zbog onoga ko smo, a ne zbog onoga šta radimo. Kada znamo da imamo vrednost u našem identitetu, a ne u onome kako izgledamo ili kako se ponašamo, onda smo u stanju da živimo bez stalnog obaziranja na to šta drugi misle o nama. Možemo da se fokusiramo na druge ljude i na njihove potrebe, umesto na nas same i naše potrebe. Ovo je osnova zdravog i trajnog odnosa koji je zasnovan na ljubavi.

Samopouzdanje da mogu da budem to što jesam

SAMOPOUZDANJE je definisano kao uverenje koje pomaže da se nešto postigne; vera da smo sposobni i prihvaćeni; sigurnost koja nam pomaže da smo hrabri, otvoreni, iskreni i opuštteni. Ako malo razmislite o ovoj trodelnoj definiciji, uvidećete zašto đavo napada svakoga ko pokaže imalo samopouzdanja.

Ljudima koji su zlostavljani, odbačeni ili ostavljeni, uglavnom nedostaje samopouzdanja. Kao što je već pomenuto u prethodnim poglavljima, takve su osobe vođene stidom i osećajem krivice, i imaju veoma lošu sliku o sebi.

Đavo napada samopouzdanje kad god, i gde god može, a posebno tokom osetljivog i ranjivog perioda detinjstva. Još dok je dete u majčinoj utrobi, đavo radi na svom cilju da potpuno uništi tu osobu. Razlog je jednostavan: osoba bez samopouzdanja nikada neće uraditi nešto dobro za carstvo Božije, niti bilo šta štetno za sotonino kraljevstvo; zato nikada neće ni ispuniti Božiji plan za svoj život.

**OČEKIVANI NEUSPEH + STRAH OD NEUSPEHA =
NEUSPEH**

Đavo ne želi da ostvariš Božiji plan za svoj život jer zna da si ti deo njegovog neminovnog i bezuslovnog poraza. Ako može da utiče na tebe da misliš i veruješ da nisi sposoban, onda čak nećeš ni probati da postigneš išta vredno. Čak i kada pokušaš da uradiš nešto, strah od nesupeha će zapečatiti tvoj poraz, koji ćeš

verovatno i sam da očekuješ od početka, a sve zbog nedostatka samopouzdanja. Ovo se naziva „sindrom neuspjeha”.

Bez obzira na to, koliko predivan plan Bog ima za tebe, postoji jedna stvar koju moraš da znaš: *Božija sposobnost da realizuje Njegovu volju u tvom životu je određena tvojom verom u Njega i Njegovu Reč.* Ako zaista želiš da budeš srećan i uspješan, moraš početi da veruješ da Bog ima plan za tvoj život. Ako staviš svoju veru u Njega, daće ti samo dobre stvari.

Đavo želi da ti i ja mislimo loše o sebi, i da nemamo samopouzdanja... Evo dobre vesti: *nije nam potrebno pouzdanje u sebe, već pouzdanje u Isusa!*

Ja imam samopouzdanja, samo zbog toga što znam da je Hrist u meni uvek prisutan, i spreman je da mi pomogne u svemu što pokušavam da učinim za Njega. Vernik bez samopouzdanja je kao džambo džet avion, koji je parkiran na aerodromu bez goriva; spolja izgleda dobro, ali u sebi nema sile. Sa Isusom u nama, imamo moć da uradimo sve što inače sami ne bismo mogli.

Isus je umro za naše slabosti i nemoći, i ako mi svoje pouzdanje i svoju veru stavimo u Njega, voljan je da nam da snagu i sposobnosti. U Jovanu 15:5 nas uči o ovom važnom principu: „Bez mene [odsećeni od vitalne zajednice sa mnom] ne možete činiti ništa.”

Jednom kada naučiš ovu istinu, ako đavo i dođe sa svojim lažima i kaže: „Ništa ne možeš da uradiš kako treba,” tvoj odgovor će da bude: „Možda ja i ne mogu, ali Isus u meni može; i On će to učiniti, jer se ja oslanjam na Njega, a ne na sebe. On će mi pomoći da uspem u svemu što započnem!” (pogledaj: Isus Navin 1:7)

Možda će neprijatelj da ti kaže: „Nisi kadar da to uradiš i zato nemoj ni da pokušavaš, jer kao što se dešavalo i ranije, nećeš uspeti.” Tvoj odgovor treba da bude: „Istina je da bez Isusa nisam u stanju bilo šta da uradim, ali sa Njim i u Njemu mogu sve!” (pogledaj: Filipljanima 4:13)

Kad god te đavo podseti na tvoju prošlost, ti ga podseti na njegovu budućnost. Ako čitaš Bibliju od početka do kraja, videćeš

šta je njegova budućnost. Zapravo, on je već poražen. U Kološanima 2:15 (Čarničev prevod) je napisano: „On [Bog] je razoružao poglavarstva i vlasti, javno ih osramotio i pobedio ih [u Hristu] na njemu [na krstu].”

Možeš da se odupreš đavoljim iskušenjima da živiš u strahu i žaljenju, zato što je Isus trijumfovao nad njim i njegovim planovima, i u duhovnoj stvarnosti ga javno izvrgao ruglu. Sotona ima malo vremena na raspolaganju, i on to zna bolje nego iko drugi (pogledaj: Otkrivenje 12:12). Jedina moć koju ima, i koju može da iskoristi protiv nas, jeste ona koju mu mi damo, verujući u njegove laži.

Uvek se seti: đavo je lažov!

Govoreći o sotoni, Isus je rekao sledeće: „On je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je [on sam] laža i otac laži.” (Jovan 8:44)

LAŽ O SAMOPOUZDANJU

Mnogi ljudi govore o samopouzdanju. Postoje različiti seminari na ovu temu, kako u svetovnim, tako i u crkvenim krugovima. Samopouzdanje se često predstavlja kao sigurnost i vera u sebe, jer svi znamo da ako želimo da bilo šta postignemo u životu, neophodno je dobro mišljenje o sebi. Naučeni smo da svi ljudi imaju osnovnu potrebu da veruju u sebe. Ipak, ovaj koncept nije baš ispravan.

Mi zapravo ne treba da verujemo u sebe - treba da verujemo u Isusa u nama. Ne treba ni da se usudimo da zamislimo dobro u sebi, a bez Njega. Kada nas apostol Pavle poučava da se ne uzdamo u telo (pogledaj: Filipljanima 3:3), on misli upravo to što i kaže - da se ne pouzdajemo u sebe, niti u bilo šta što možemo da uradimo bez Isusa.

Nije nam potrebno samopouzdanje koje dolazi od nas; potrebno nam je samopouzdanje koje dolazi od Njega!

Mnogi ljudi provedu svoje živote pokušavajući da se popnu na merdevine uspeha, da bi kad dođu do vrha, otkrili da su te merdevine naslonjene na pogrešnu zgradu. Drugi se muče, pokušavajući da se ponašaju dovoljno dobro, ne bi li razvili određenu meru samopouzdanja, i tako prebrodili neuspehe koji se ponavljaju. Obe stvari dovode do istog rezultata: praznine i očaja.

Otkrila sam da većina ljudi spada u jednu od dve naredne kategorije:

(1) Ljudi koji nikada ne postižu bilo šta, nebitno koliko se trude, i završe mrzeći sebe zbog neefikasnosti.

(2) Ljudi koji imaju dovoljno talenta da postignu velike stvari, ali uzimaju sve zasluge za sebe, i to ih ispunjava ponosom.

Obe su grupe neuspeh u Božijim očima.

Osoba koja je istinski uspešna u Božijim očima je ona koja zna da sama po sebi nije niko i ništa, ali da je puno toga u Hristu. Naš ponos i hvalisanje treba da budu samo u Isusu, i Njemu pripada sva slava (zasluge) za ono što postižemo.

U stvarnosti, svaka osoba ima pouzdanje (veru). Biblija potvrđuje ovu činjenicu u Rimljanima 12:3. Mi smo svi rođeni sa određenom količinom vere, a važno pitanje je *u šta* mi verujemo. Neki veruju u sebe, neki u druge ljude, neki u stvari, dok neki svoju veru stavljaju u Boga.

Nemoj da se brineš za sebe, za svoje slabosti, niti za svoje jače strane. Nemoj da se fokusiraš na sebe, već na Boga. Ako si slab, On može da te osnaži. Ako imaš snagu, onda je to zato što ti je Bog dao. U svakom slučaju, tvoj fokus treba da bude na Njemu, a ne na tebi.

Bez pravog samopouzdanja (u Isusu), doći ćeš u mnoge komplikovane situacije. Ovde je delimična lista:

- Nikada nećeš dostići svoj pun potencijal u Hristu (već smo o tome detaljno govorili).
- Tvoj život će biti prepun mučenja, i njime će da upravlja strah.

- Nikada nećeš upoznati pravu radost, ispunjenost i zadovoljstvo.
- Ožalostićeš Svetog Duha, koji je poslan da bi realizovao Božiji plan u tvom životu, ali koji nikada neće moći to da ostvari bez tvoje saradnje.
- Otvorićeš vrata mnogim beskrajnim mučenjima, da mogu da uđu u tvoj život: mržnji prema sebi, osudi, strahu od odbacivanja, strahu od neuspeha, strahu od ljudi, perfekcionizmu, ugađanju ljudima (što eliminiše mogućnost da se ugađa Bogu), kontroli i manipulaciji od strane drugih, itd...
- Izgubićeš uvid u svoja prava - posebno u pravo da budeš ono što jesi.

Želela bih sada da se osvrnem na ovu poslednju opasnost. U prvom delu knjige smo se na određen način bavili drugim ljudima, ali ova poslednja opasnost je veoma važna, i zaslužuje veću pažnju.

SAMOPOUZDANJE DA BUDEŠ ONO ŠTO JESI

U 1. Korinćanima 3:16-17, kao i u Rimljanima 12:4-6, Pavle nas uči da svi činimo jedno telo, ali da je svako od nas pojedinačno, deo tog tela. Ovo je veoma važna istina koju treba da razumemo. Ako pokušavamo da budemo neko drugi, ili radimo nešto za šta nismo stvoreni, onda će naši životi da budu jadni, i zagušiće silu Božiju u nama.

Svi smo već čuli reči da smo napravljeni od različite vrste gline, što znači da niko nije jednak drugome. Nema ništa loše u tome što smo različiti! Bog je imao razlog zašto nas je sve stvorio različite. Da je želeo da svi budemo isti, lako je mogao da nas takvima i napravi. Umesto toga, naša posebnost Mu je bila veoma važna - čak je toliko daleko otišao, da je svakome od nas dao različite otiske prstiju!

Biti različit nije loša stvar, to je Božiji plan!

Svi smo deo jednog plana, Božijeg plana. Ipak, svako od nas ima drugačiju funkciju, jer je svako od nas poseban.

Ja pod *poseban* mislim odvojen, drugačiji, određen specifičnim atributima, ili identifikujućim znacima, različit ili jedinstven.

Godinama sam mislila da sam uvrnuta, ali sada znam da sam ja jedinstvena! Postoji velika razlika. Ako sam uvrnuta, to onda znači da se nešto u meni poremetilo, i da nisam postala onakva kakva je trebalo da budem; to što sam jedinstvena znači da ne postoji niko kao ja, i zbog toga ja imam posebnu vrednost. Treba da veruješ da si neuporediv, poseban i vredan.

NE POKUŠAVAJ DA BUDEŠ NEKO DRUGI

Jedna od mojih posebnosti po kojoj me drugi mogu prepoznati, jeste moj glas. Većina žena ima mekan, sladak glas, dok je moj dubok i snažan. Veoma često se dešava da neko ko me ne poznaje nazove naš dom, i misli da je muškarac odgovorio na telefonski poziv. Nisam se uvek osećala prijatno zbog ove moje jedinstvene osobine; zapravo, bila sam veoma nesigurna. Mislila sam da je moj glas bio čudan!

Kada me je Bog pozvao da poučavam Njegovu Reč, i kada sam shvatila da ću jednog dana imati javne govore, koristiti ozvučenje, da ću čak imati radio i televizijski program, bila sam prestrašena! Mislila sam da ću zasigurno biti odbačena, jer sam zvučala tako drugačije od onoga kako sam *mislila* da žena treba da zvuči. Poredila sam se sa onim što sam smatrala normalnim.

Da li si se ikada poredio sa nekim drugim? Kako si se osećao?

Ne treba da se poredimo sa drugima, već da dozvolimo Isusu da bude naš primer, i da naučimo da reflektujemo prisutnost i prirodu Boga, koji prebiva u nama.

Dijamanti imaju mnogo ravnih strana. Bog je kao beskrajni dijamant, a svako od nas predstavlja različitu ravnu stranu na Njemu. On je postavio izraz svoje prirode u svakome od nas, i mi zajedno činimo Njegovo telo. Šta bi bilo ako bi naša tela bila sačinjena samo od usta ili ušiju, ruku ili nogu? Ne bismo imali problema da govorimo ili slušamo, nosimo ili hodamo, ali šta bi bilo sa drugim funkcijama? Kakva bi zbrka samo nastala da je Bog imao nameru da nas napravi potpuno iste.

Zašto se toliko mučimo, pokušavajući da budemo kao drugi, umesto da jednostavno uživamo u onome ko mi jesmo? Zato što verujemo u đavolje laži. Verujemo njemu, a ne čujemo istinu Reči Božije, i onda nas istina u koju verujemo oslobađa.

Božija blagodati ti nikada neće biti na raspolaganju kako bi postao druga osoba. Stvorio te je da budeš ti - najbolji „ti” koji možeš da budeš! Prestani da pokušavaš da budeš neko drugi. To je uvek pogrešno, zato što uglavnom osoba koju izabereš, jeste osoba za koju misliš da „ima sve”. Daću ti neke primere:

Prvi primer

U jednom periodu mog života, za mene je žena moga pastora bila „idealna žena”. Ona je bila (još uvek je) divna dama: sitna, ljupka, plava, nežnog glasa, pažljiva, blaga, obdarena darom milosti. Sa druge strane, ja sa svojim dubokim glasom i direktnom, grubom prirodom, nisam izgledala slatko, nežno, blago i milostivo. Pokušavala sam da budem takva, ali bez mnogo uspeha. Pokušavala sam da povisim nivo svog glasa, da promenim kako zvučim, i da to bude više ženstveno. Na kraju bih zvučala izveštačeno.

Dama iz ovog primera i ja nismo nikako išle jedna uz drugu. Iako smo želele i pokušavale da budemo prijateljice, jednostavno nije funkcionisalo. Konačno, otvorenim razgovorom smo otkrile da ja nisam baš uživala u njenom društvu, jer sam osećala pritisak da budem kao ona. Veoma zanimljiva stvar koju smo obe otkrile

je da je sotona i njoj „prodao” iste laži kao i meni: ona je pokušavala da bude kao ja! Pokušavala je da bude manje osetljiva i nežna, a da bude više snažna, da se nosi sa ljudima i stvarima sa više otvorenosti i više hrabrosti. Bez sumnje je da nismo mogle da imamo uspešno prijateljstvo, jer smo obe doživljavale pritisak od one druge!

Seti se ovoga: *Bog je rekao da ne treba da želimo tuđe* (pogledaj: Izlazak 20:17), *a to uključuje i nečije karakteristike i osobine.*

Drugi primer

Moja prva komšinica je bila jedna slatka devojka, koja je bila obdarena na različite načine. Znala je da šije, imala je uređen vrt, pravila je zimmicu, svirala gitaru i pevala, imala je dara za različite umetnosti, rukotvorine, ručne radove, znala je da lepi tapete, da slika, piše pesme; ukratko, znala je mnoge stvari koje ja nisam. Kako sam već mislila za sebe da sam uvrnuta, nisam cenila talente koje sam ja imala. Razmišljala sam samo o veštinama koje nisam imala, i o stvarima koje nisam znala ili mogla da radim.

Zato što me je Bog pozvao da propovedam Njegovu Reč, moje želje su bile različite od onih koje su imale druge žene koje sam ja poznavala. Dok su one posećivale zabave o unutrašnjem dekoru i uređenju stana, ja sam bila kod kuće i molila se. Ja sam bila veoma ozbiljna u svemu. Izgledalo je kao da se nešto veliko dešava u meni. Dok su se druge žene odmarale i uživale, ja sam se stalno poredila sa njima, i uvek sam osećala kao da nešto nije u redu sa mnom. Ovakva vrsta osećanja se javlja kad su ljudi vođeni stidom, i nesigurni su u svoj identitet u Hristu.

Bilo mi je potrebno da naučim da se malo razvedrim i da uživam, ali Bog je u meni radio na nečemu što je trebalo da se menja. Učinio je da mogu da vidim zbrku koju su neki ljudi imali u svojim životima, i pozvao me je da im pomažem, propovedajući

Njegove Reči. Trebalo je da me pogode težina i ozbiljnost problema koje su drugi ljudi imali.

Bila sam u „periodu čekanja”, i Bog me nije upotrebljavao. Bilo je to vreme pripreme, rastezanja i rasta, koje je trajalo skoro celu godinu, i te godine, ja sam odlučila da je vreme da postanem „normalna žena”. Kupila sam šivaću mašinu, i upisala kurs šivenja. Mrzela sam to, ali sam se terala da nastavim. Šivenje nije bilo nešto što mi je išlo od ruke. Kada osoba nije nadarena za nešto, onda jednostavno nije dobra u tome.

Šivenje je kod mene iziskivalo mnogo napora! Stalno sam grešila, što je uticalo na to da se osećam još gore. Konačno sam uspela da prođem dovoljno lekcija o šivenju, da sam sašila nekoliko odevnih predmeta za moju porodicu; oni jesu nosili tu garderobu, ali samo iz osećaja obaveze, i da me ne bi povredili.

Nakon toga sam odlučila da ću uzgajati paradajz i praviti zimnicu. Baš kad bi plodovi paradajza počeli da izgledaju dobro, skoro spremni da budu ubrani, roj buba bi ih napao preko noći i na svim plodovima ostavio ogromne crne rupe! Ja sam ipak i dalje bila veoma odlučna da napravim tu zimnicu, pa sam kupila sve što mi je bilo potrebno za rad. Otišla sam na pijacu i kupila tridesetak kilograma paradajza! Radila sam naporno i znojila se, sve dok konačno nisam stavila zimnicu u tegle! Da pomenem još jednom, mrzela sam svaki sekund tog posla, ali sam ipak dokazivala da sam „normalna žena”.

Kroz ova veoma bolna iskustva sam naučila šta znači biti jadan. Bog mi nije pomagao da radim nešto, što nije odredio za mene. Ne treba da budem neko drugi; treba da budem ono što jesam, da budem svoja, baš kao što i ti treba da budeš svoj.

BUDI SVOJ!

Imaš pravo da budeš svoj! Ne dozvoli da đavo ukrade to pravo od tebe!

Ako je neko koga poznaješ dobar hrišćanin, primer u pokazivanju Gospodnjeg karaktera, ili plodova Svetog Duha, ti ćeš možda poželeti da slediš njegov primer. Apostol Pavle je rekao: „UGLEDAJTE SE na mene [sledite moj primer], kao i ja na Hrista (Mesiju)” (1. Korinćanima 11:1). Slediti primer neke osobe je potpuno drugačije od pokušaja da se postane neko drugi.

Preporučujem ti da dobro razmisliš o sledećem: da li prihvataš činjenicu da nisi stvoren kao i drugi, već da si jedinstvena individua? Da li uživaš u svojoj posebnosti, ili si u ratu sa sobom, kao što sam i ja bila?

Mnogi ljudi vode lični, unutrašnji rat, poredeći se sa svakim ko im se nađe u blizini. To dovodi do situacije da stalno osuđuju sebe ili već nekog drugog. Zaključak koji se nameće je taj, da ili oni treba da budu kao drugi ljudi, ili da drugi ljudi treba da budu kao oni.

Laži! Niko od nas ne treba da postane druga osoba. Svako treba da bude jedna od ravnina na dijamantu (Gospodu), baš onakva kakvu je On želeo da ima - jedinstvena individua - tako da zajedno možemo da ispunimo Božiji plan i donesemo Mu slavu.

Oproštenje te oslobađa da ponovo živiš

PRIMANJE OPROŠTENJA za prošle pogreške i grehe, i opraštanje drugima za njihove pogreške i grehe, su dva najvažnija faktora pri emocionalnom isceljenju.

Oproštenje je dar, dat onima koji ga ne zaslužuju.

Bog želi da započne proces u svakome od nas, kada ćemo prvi ponuditi opraštanje, i zaista oprostiti onima koji su nas povređivali. Kada Njemu priznamo svoje grehe, On nam ih prašta i stavlja ih daleko od sebe, kao što je istok daleko od zapada, i više ih se nikada ne seća.

Kada si u iskušenju da posustaneš ili padneš, seti se obećanja iz ovih stihova:

„Ako [svojevoljno] priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan [dosledan svojoj prirodi i obećanjima] da nam oprostí grehe naše [zaboravi naše bezakonje], i [uvek] očisti nas od svake nepravde [od svake misli, reči i svega što se ne uklapa u Njegovu volju].” (1. Jovanova 1:9)

„Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša. Kako otac žali sinove, tako Gospod žali one koji Ga se boje [sa dubokom naklonošću, obožavanjem i strahopoštovanjem]. Jer zna građu našu, opominje se [ozbiljno] da smo prah.” (Psalam 103:12-14)

„A On [Hrist] prinesavši jedinu žrtvu za grehe, koja je važeća, sedi svagda s desne strane Bogu; čekajući dalje dok se polože neprijatelji Njegovi pod noge Njegove. Jer jednim

prinosom je vavek svršio one koji bivaju osvećeni. A svedoči nam i Duh Sveti [kao potvrđenje ovoga]; jer kao što je napred kazano: Ovo je zavet (savez, testament) koji ću načiniti s njima posle onih dana, govori Gospod: daću zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovim napisaću ih (u njihove najdublje misli); *I grehe njihove i bezakonja njihova neću više spominjati.*” (Jevrejima 10:12-17, autorov naglasak)

Da bismo imali koristi od Božijeg obećanog oprostjenja, moramo u potpunosti da ga prihvatimo verom.

Mnogo godina ranije, kada sam tek razvijala svoj odnos sa Gospodom, svake noći bih molila za Njegov oprostaj, za moje prošle grehe. Dok sam jedne večeri klečala pored kreveta, čula sam kako mi Gospod govori: „Džoj, oprostio sam ti još prvi put kada si me zamolila, ali ti nisi *primila* moj dar oprostjenja, jer nisi sama oprostila sebi.”

Da li si primio Božiji dar oprostjenja? Ako nisi, a spreman si da to učiniš, zamoli Gospoda da ti oprostí sve tvoje grehe upravo sada. Moli naglas ovako:

Gospode, prihvatam Tvoje oprostjenje za greh
_____ *(imenuj greh).*

Može da bude teško da verbalizuješ neke od svojih pogreški i grehova iz prošlosti, ali njihovo ispovedanje pomaže da doživiš olakšanje koje ti je potrebno.

Jednom prilikom sam molila i pitala sam Boga da mi oprostí što sam propustila... nešto (tako sam formulisala).

Bog me je upitao: „Propustila si šta?”

Odgovorila sam: „Pa znaš Gospode... Znaš šta sam uradila.”

On je znao, ali za moje dobro je trebalo da verbalizujem svoj greh. Gospod mi je pokazao da je jezik kao neki buldožer, koji silazi u našu dubinu, kopa i podiže, te iznosi napolje sve što se nalazi „dole”.

Jednom kada jasno zatražiš oprostjenje, prihvati ga, i naglas ponovi:

Gospode, ja primam oprostjenje za _____ (imenuj greh), u Hristu Isusu. Opraštam sebi, i prihvatom tvoj dar oprostjenja kao svoj. Verujem da si potpuno odstranio moje grehe, ostavljajući ih tamo gde nikada ne mogubiti ponovo pronađeni, baš kao što je daleko istok od zapada. Isto tako, verujem da ih se ni ti Gospode nećeš sećati više.

Otkrićeš da ti je glasno ispovedanje često korisno, jer na taj način proklamiraš da stojiš na Reči Božijoj. Đavo ne može da čita tvoje misli, ali razume tvoje reči. Objavi pred svim poglavarstvima, silama i vladarima tame (pogledaj: Efescima 6:12), da te je Hrist oslobodio, i da nameravaš da hodaš u toj slobodi.

Kada govoriš, neka bude tako kao da to i misliš!

Ako đavo pokuša ponovo da prizove greh u tvoje sećanje u obliku krivice i osude, ponovi svoju izjavu i reci mu: „Meni je taj greh oprostjen! Sređeno je, pa se zato ni ja više ne brinem za to.” Đavo je legalista, tako da čak možeš da mu citiraš i datum kada si zatražio i primio Božije obećano oprostjenje za taj greh.

Nemoj samo da sediš i slušaš đavolje laži i optuživanja; nauči kako da mu odgovoriš!

PRIZNAJTE SVOJE GREHE JEDNI DRUGIMA

U Jakovu 5, dat je veoma jasan recept za isceljenje i obnovu.

„Muči li se ko među vama (zbog bolesti ili podnosi neko drugo zlo), neka se moli Bogu; je li ko veseo, neka hvali Boga. Boluje li ko među vama, neka dozove starešine crkvene (duhovne vođe), te neka čitaju molitvu nad njim, i

neka ga pomažu uljem, u ime Gospodnje. I molitva vere pomoći će bolesniku, i podignuće ga Gospod; i ako je grehe učinio, oprostite mu se. Ispovedajte, dakle, jedan drugom grehe (padove, pogrešne korake, uvrede, prestupe), i molite se [takođe] Bogu jedan za drugog, da ozdravljate; jer uporna (srčana, neprekidna) molitva pravednog, mnogo može pomoći.” (Jakov 5:13-16)

Treba da priznajemo svoje grehe jedni drugima. Ovo ne znači da svaki put kada pogrešimo, treba da priznamo nekoj drugoj osobi. Znamo da je Isus naš Veliki Sveštenik. Da bismo primili oprostjenje od Boga, ne treba da idemo kod ljudi. To jeste bio slučaj u Starom savezu, ali sada smo u Novom savezu.

Šta je praktična primena Jakova 5:16? Ja verujem da nije dovoljno samo da poznajemo Reč Božiju, već je neophodno i da znamo kako da je primenjujemo u našem svakodnevnom životu. Osoba može da krvari i da zna da ima zavoj, ali ako ne zna kako da upotrebi zavoj, može da iskrvari na smrt. Mnogi ljudi imaju Reč Božiju, ali ipak „iskrvare na smrt” (živeći u mučenju i patnji), zato što ne znaju kako da primene Reč Božiju u svakodnevnim situacijama.

Verujem da Jakov 5:16 treba da bude primenjen na sledeći način. Prvo, znaj da čovek ne može da oprost greh, to je Božiji posao. Ipak, čovek može da izgovori i objavi da ti je Bog oprostio. Čovek može da se složi sa tobom po pitanju tvog oprostjenja. Neko čak može i da se moli sa tobom da bi ti bilo oprosteno (vidi: 1. Jovanova 5:16), baš kao što je Isus na krstu molio, da bude oprosteno onima koji su Ga razapeli.

Kada treba da primeniš ovaj odlomak? Ja verujem da stih u Jakovu 5:16, treba da primeniš kada te muče gresi iz prošlosti. Ako si otrovan iznutra, to te sprečava da budeš dobro fizički, mentalno, duhovno i emocionalno.

Kada se na svetlost iznesu stvari koje su bile sakrivene u tami, one gube svoju moć. Ljudi kriju stvari zbog straha. Sotona bombarduje um mislima kao što su: „Šta će ljudi da kažu ako

saznaju da si bio zlostavljan? Svi će misliti da si užasan! Odbaciće te, itd...”

Na mojim sastancima, mnogi ljudi dolaze da bih se molila za njih, i pri tome me uveravaju: „Nikada nikome ovo nisam rekao, ali osećam da moram to da izbacim iz svog sistema: bio sam zlostavljan.” Često nekontrolisano plaču. Kroz to plakanje dolazi i olakšanje, koje im je očajnički potrebno. Povređeni ljudi se osećaju sigurno uz mene, jer znaju da sam i sama bila zlostavljana.

Molim te da razumeš da ja ne pokušavam da kažem da svako treba da prizna da je bio zlostavljan, te da zatraži molitvu za isceljenje. Ako patiš od posledica zlostavljanja, budi vođen Svetim Duhom, ne samo oko toga da li treba da priznaš nekome, već i kome ćeš to priznati. Osoba mora da bude pažljivo odabrana. Predlažem da to bude neko ko je zreo hrišćanin, i za koga znaš da mu možeš verovati. Ako si u braku, i tvoj bračni drug zadovoljava ovaj kriterijum, onda uzmi njega u obzir na prvom mestu.

Treba da znaš da se često dešava, da kada bračni drug sazna za zlostavljanje, njegova ili njena reakcija obično bude bes prema zlostavljaču. Pre nego što se ispovediš svom bračnom drugu, budi siguran da je on ili ona vođen/a Duhom Božijim, i da ima voljnost da sledi Božije vođstvo, a ne lične osećaje.

Tvoj bračni drug može da ti postavi neka pitanja koja je lako pogrešno razumeti, ako nisi potpuno spreman za njih. Na primer, kada sam rekla svom suprugu da me je otac seksualno zlostavljao sve te godine, on me je upitao: „Da li si ikada pokušala da ga zaustaviš?”, ili: „Zašto nikome nisi rekla?” Imaj na umu da tvoj bračni drug možda neće potpuno razumeti tvoju situaciju i osećanja, i da će mu biti potrebni neki odgovori. Nakon što sam svom suprugu objasnila da sam bila svezana i kontrolisana strahom, on je mogao da razume sve...

Praksa ispovedanja naših pogreški i grehova, i prihvatanje molitve je moćno oruđe koje pomaže da se slome okovi. Neko vreme sam imala poteškoća sa ljubomorom, u određenim

oblastima, i nisam želela da bilo ko zna za to, tako da sam odbijala da tražim molitvu. Izabrala sam da se sama borim, i kao rezultat, nije bilo nikakvog pomaka. Kad mi je Bog dao otkrivenje o stihu u Jakovu 5:16: „Ispovedajte dakle, jedan drugom grehe,” došla sam do spoznaje da je bilo više oblasti u mom životu; imale su moć nadamnom, jednostavno zbog toga što sam ih sakrivala, a bila sam i previše ponosna da bih to iznela na svetlo.

Strah može da nas natera da skrivamo stvari, kao što i ponos može to isto da uzrokuje. Ja sam se ponizila i priznala svoje probleme svom suprugu, i on se molio za mene. Nakon toga sam doživela veliku slobodu.

REČ UPOZORENJA

Ponekad se ljudi olakšaju tako što priđu nekom drugom, i „prebace“ svoj problem. Jedna žena je posećivala naše sastanke. Čula me je kako naučavam o važnosti istine, i kako sakrivanje stvari može da uzrokuje probleme. Nakon toga je došla i priznala mi da joj se nikada nisam dopadala, i da je to bilo veoma snažno osećanje. Priznala je i da me ogovara. Onda me je zamolila da joj oprostim, što sam ja bila voljna da učinim. Otišla je kući srećna što se rešila problema, ali ja sam počela da se borim sa negativnim mislima o njoj. Pitala sam se šta je ona govorila o meni, kome je to govorila, da li su joj poverovali, i koliko dugo je to trajalo.

Balans, mudrost i ljubav su ključne reči u Bibliji. Primenjujući ove kvalitete, ubrzaćeš svoj napredak. Osoba koja je ispunjena mudrošću i ljubavlju, razmišljaće o rešenju, tražiti i primiti uputstvo od Gospoda, te rešiti situaciju na uravnotežen način.

DRUGI DEO

Sada sam slobodna

*„Ako vas dakle, Sin oslobodi, [učini vas slobodnim ljudima],
bićete stvarno slobodni.”*

JOVAN 8:36 (Čarničev prevod)

Opraštanje zlostavljaču

ZA MNOGE je opraštanje zlostavljaču najteži deo emocionalnog isceljenja. Može da bude i najveća prepreka na putu ka isceljenju. Oni koji su bili teško ranjeni, znaju da je mnogo lakše reći *opraštam*, nego to zaista i učiniti.

Provela sam puno vremena proučavajući i moleći se za ovaj problem. Tražila sam od Boga praktične odgovore. Molim se da ono što imam da ti kažem na ovu temu, bude sveže i relevantno u kontekstu važnosti opraštanja, koje se jednostavno mora obaviti.

Kao prvo, dozvoli mi da istaknem da nije moguće imati dobro emocionalno zdravlje, a u isto vreme skrivati gorčinu, ljutnju i neopraštanje. *Skrivanje neopraštanja je kao kada piješ otrov, i nadaš se da će tvoj neprijatelj da umre!* Neopraštanje truje svakoga ko ga zadržava, i vodi ka još većoj gorčini. *Nemoguće je biti ogorčen, i napredovati u isto vreme!*

Ako si žrtva zlostavljanja, ipak imaš mogućnost izbora. Možeš dozvoliti svojim bolima i problemima da od tebe naprave ogorčenu osobu, ili možeš postati još bolja osoba. Odluka je na tebi.

Kako bol ili problem može od tebe da napravi bolju osobu? Bog ne donosi boli i rane, ali jednom kada dođu u život, On je kadar da ih okrene u tvoju korist, samo ako Mu veruješ.

Bog od naših pogreški može da napravi čuda!

Davo ima nameru da te uništi, ali Bog je taj koji sve izvodi na dobro. Ili ćeš verovati u ovo ili ćeš biti očajan. Psalmista je davno napisao: „Verujem da ću videti dobrotu Gospodnju na zemlji živih.” (Psalam 27:13)

Nedavno sam primila pismo od žene koja je napisala sledeće: „Znam da Bog nije uzrokovao tvoje zlostavljanje, ali da ti se nije desilo, ne bi mogla da pomogneš meni. Molim te, nemoj pogrešno da me shvatiš. Bog koristi tvoju bol kako bi oslobodio druge.”

Pre mnogo godina sam imala mogućnost da biram. Mogla sam da izaberem da ostanem ogorčena, puna mržnje i samosažaljenja. Mogla sam da ostanem ljuta na one koji su me povredili, i na one koji su mogli da uživaju u lepom i normalnom životu, tj. nikada nisu bili povređeni kao ja. Druga mogućnost je bila da izaberem Božiji put, i da Mu dopustim da od mene napravi bolju osobu. Zahvalna sam što mi je Bog dao blagodat da mogu da izaberem Njegov put, a ne sotonin.

Božiji put je opraštanje.

Sećam se kada sam tek počinjala da hodam sa Bogom. Jedno veče sam shvatila da ne mogu da budem ispunjena ljubavlju i mržnjom u isto vreme. Zato sam zamolila Gospoda da konačno ukloni mržnju iz mene, koja je tako dugo bila prisutna. Činilo mi se kao da je dosegao dno mog unutrašnjeg bića, i „lopatom” sve izbacio napolje. Više nikada nisam mrzela svog oca, mada sam i dalje bila ljuta na njega; nisam ga volela, i nisam se osećala prijatno u njegovom društvu. Htela sam da se oslobodim svih loših osećanja i loših stavova koje sam imala u sebi, ali nisam znala kako.

Nastavila sam da proučavam Reč Božiju. Kroz zajedništvo sa Svetim Duhom, Gospod me je naučio mnogim stvarima. Proces mog isceljenja je trajao godinama, i želim da podelim sa tobom ono što sam naučila.

KORACI KA EMOCIONALNOM ISCELJENJU

Prvo moraš da se odlučiš za Božiji način opraštanja. On te neće forsirati. Ako hoćeš da imaš pobjednički život i uživaš u potpunom emocionalnom zdravlju, moraš da veruješ da je Božiji način najbolji. Čak iako ga ne razumeš, odluči da ćeš ga slediti. Deluje!

Sledeća neophodna stvar jeste da naučiš više o Božijoj blagodati. Blagodat je sila Svetog Duha koja nam dolazi u pomoć, kako bismo mogli da ispunimo Božiju volju. Jakov je napisao o Bogu: „A On daje veću blagodat (silu Duha Svetoga, da bi u potpunosti sprečio sve zle tendencije). Jer govori: Gospod se suprotstavlja ponositima, a poniženima (onima koji su dovoljno ponizni da bi je primili) daje [stalno] blagodat.”¹⁰ (Jakov 4:6)

Možda si izabrao oprostjenje, ali i dalje si frustriran jer pokušavaš da oprostiš u svojoj snazi. Potrebna ti je Gospodnja snaga. U Zahariji 4:6 čitamo: „Ne silom, ni krepošću, nego Duhom mojim, govori Gospod nad vojskama.”

Nije neophodno da se licem u lice, suočiš sa onim ko te je zlostavljao, da bi mogao da mu oprostiš u svom srcu. Ako odlučiš da oprostiš i onima koji su te zlostavljali, a nisu više među živima, uživaćeš u velikoj slobodi.

Nakon što odlučiš da oprostiš, a znaš da to ne možeš bez Božije pomoći, moli se i oprosti svakoj osobi koja te je povredila. Glasno ponovi ovu molitvu:

Opraštam _____ (ime) za _____ (šta god ti je ta osoba učinila). Odlučujem da ću hodati Tvojim putevima Gospode. Volim Te, i ovu situaciju predajem Tebi. Prebacujem Ti svoje brige, i verujem da ćeš me potpuno obnoviti. Pomozi mi Gospode, isceli me od svih rana koje sam zadobio.

Postoje mnogi stihovi koji nam govore da nas Bog štiti (pogledaj: Isaija 54:17). Gospod je onaj koji nas preobličava, On je naša nagrada (pogledaj: Isaija 35:4). Bog je jedini kadar da se pozabavi tvojim ljudskim neprijateljima, i da ti pruži nadoknadu za pretrpljenu bol.

Biblija ohrabuje vernike da žive u miru sa svima, verujući Bogu da će se pobrinuti za njih:

„Ne osvećujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mesto [Božijem] gnevu, jer stoji napisano: Moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospod.” (Rimljanima 12:19)

„Jer znamo Onog koji reče: Moja je osveta [odmazda i potpuno zadovoljenje pravde prema meni], ja ću vratiti, *govori Gospod* [ja ću zahtevati kompenzaciju]; i opet: Gospod će suditi narodu svom. Strašno (grozno i užasno) je upasti u ruke Boga Živoga.” (Jevrejima 10:30-31)

Jedna od glavnih istina o kojima mi je Bog govorio dok sam se mučila da oprostim, bila je: „Povređeni ljudi povređuju druge ljude!”

Većina onih koji zlostavljaju, na neki način su i sami bili zlostavljani. Osobe koje su odrastale u disfunkcionalnim domovima, i same kreiraju disfunkcionalnu atmosferu u sopstvenim porodicama.

Kada sam preispitala svoj život, videla sam šablon. Odrastala sam u disfunkcionalnom domu, tako da sam istu atmosferu stvarala u sopstvenoj porodici. Nisam znala kako da se drugačije ponašam. Ova spoznaja mi je bila od velike pomoći.

POVREĐENI LJUDI POVREĐUJU DRUGE LJUDE!

Ja ne verujem da je moj otac shvatao da mi je stvarao problem kojim ću se baviti većinu svog života. Ne mislim ni da je znao koliko me je to koštalo u emotivnom smislu. Kada sam se prvi put suprotstavila svom ocu zbog stvari koje mi je činio, on se ponašao kao da su njegova dela normalna. Moj otac je i sam bio zlostavljan kao dete, i duh incesta ga je motivisao da radi ono što je video da su radili drugi članovi njegove porodice.

Imala sam skoro pedeset godina kada me je Bog uputio da razgovaram sa svojim roditeljima o zlostavljanju koje sam trpela. Zaista nisam želela da razgovaram sa njima o tome, ali Bog mi je

rekao da je vreme. Prilikom naše prve konfrontacije, moj otac nije pokazivao žaljenje, i meni je bilo jasno da je on radio isto ono što rade mnogi ljudi koji nisu nanovo rođeni: žive sebično, zadovoljavaju svoje perverzne želje koje kontrolišu demoni, a sve to bez obaziranja na posledice koje će imati njihova dela. Moj otac je jednostavno bio odlučan da dobije ono što želi, bez obzira na to koliko je ugrožavao mene, ili bilo koga drugog.

Razgovarajući tada sa mojim roditeljima, shvatila sam da nije važno što moj otac nije žalio zbog onoga što mi je uradio, ali je za mene bilo veoma važno da mu kažem da mu opraštam. To što sam mu oprostila, omogućilo mi je da nastavim dalje.

Treba da se setimo reči koje je Isus izgovorio kada je visio na krstu, dok je patio zbog stvari koje nisu bile Njegova greška, već greška drugih ljudi - uključujući i one koji su direktno bili odgovorni za Njegovo mučenje i razapinjanje. On je tada rekao: „Oče! Oprosti im, jer ne znaju šta čine.” (Luka 23:34)

Lako je osuđivati, ali Biblija nas uči da „milost slavi pobeđu nad sudom” (Jakov 2:13, Čarničev prevod). Ne mislim da zlostavljači nisu odgovorni za svoje grehe, jer svi mi moramo biti spremni da preuzmemo odgovornost za svoje pogreške. Gospod mi je otkrio da milost vidi „zašto”, a ne samo „šta”. Milost i saosećanje ne gledaju samo na pogreške - gledaju preko toga. Gledaju na osobu i njene greške iz detinjstva, temperament i celokupan život pojednica. Moramo da razumemo da Bog mrzi greh, ali voli grešnika.

Imala sam puno problema sa svojom ličnošću, i zato su me mnogi ljudi osuđivali i odbacivali. Isus me nikada nije odbacio niti osudio. Moj greh je bio osuđen sam za sebe, ali Bog je poznavao moje srce. Greh je greh, i moja dela su bila pogrešna, bez obzira na to čime su uzrokovana. Ipak, Bog je znao da sam se ponašala odvratno, jer sam bila puna povreda i gorčine. Bio je milostiv prema meni.

Isaija je prorokovao za dolazećeg Mesiju: „Neće suditi po viđenju svojih očiju, niti će po čuvenju svojih ušiju karati.” (Isaija 11:3)

Često u mojim naučavanjima, ljudima pokazujem sliku geode (jedna vrste stene). Ova stena je čvrsta, ružna i hrapava spolja, ali je iznutra prošarana predivnom plavom bojom, ametist kristala.

Hrapava spoljašnjost stene

Predivna unutrašnjost stene

Posmatrajući samo spoljašnjost, niko ne bi pomislio da ispod površine leži sva ta zadivljujuća lepota. Takvi su i ljudi. Bog vidi našu unutrašnjost. On vidi za šta smo sve sposobni, vidi naš duh. Drugi vide samo spoljašnjeg čoveka. Ako nas Bog ne nauči kako da vidimo ono što je nevidljivo fizičkom oku, uvek ćemo osuđivati u svojim srcima.

Zapamti, povređeni ljudi povređuju druge ljude!

Blagosiljanje svojih neprijatelja

ISUS JE BIO veoma jasan po pitanju toga kako treba da se ponašamo prema ljudima koji su nas povredili:

„A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze, i molite se Bogu za one koji vas gone.“ (Matej 5:44)

„Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu [za Njegovu naklonost] za one koji vas vređaju [koji vas vređaju, ponižavaju, potcenjuju, i tretiraju na pogrešan način]. Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi; i koji hoće da ti uzme kabanicu, podaj mu i košulju.“ (Luka 6:28-29)

Pavle je takođe opominjao vernike da oprostite drugima: „Blagosiljajte one koji vas gone [koji su okrutni prema vama]: blagosiljajte, a ne kunite.“ (Rimljanima 12:14)

Služeći ljudima, primetila sam da bi oni često izražavali iskrenu želju da oprostite svojim neprijateljima, ali bi na kraju priznavali da jednostavno nisu mogli. Išla sam pred Boga, i u molitvi tražila odgovor. Bog mi je dao poruku: „Moj narod želi da oprostite, ali nisu poslušni stihovima koji govore o opraštanju.“ Gospod me je uputio na nekoliko odlomaka o molitvi i blagosiljanju naših neprijatelja.

Mnogi ljudi tvrde da su oprostili svojim neprijateljima, ali se ne mole za one koji su ih povredili. Molitva za one koji su se ogrešili o nas, može da dovede do njihovog pokajanja, i istinskog

razumevanja o tome koliko su bola naneli drugima. Bez takve molitve, oni i dalje mogu da ostanu u prevari.

Moli se da Bog blagoslovi tvoje neprijatelje, one koji su te zlostavljali, ismejavali ili se loše ponašali prema tebi. Nemoj da se moliš za blagoslov njihovih dela, već da oni kao pojedinci budu blagosloveni.

Niko ne može istinski da bude blagosloven, ako ne poznaje Isusa. Ako si žrtva zlostavljanja i ako želiš da moliš za one koji su te zlostavljali, primeni Rimaljanima 12:21: „Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrim.”

Moli da Bog pokaže milost, a ne sud onima koji su te zlostavljali. Seti se da ako seješ milost, požnjećeš milost (pogledaj: Galatima 6:7). Blagosiljanje tvojih neprijatelja je veoma važan deo u procesu opraštanja. Jedna definicija reči *blagosloviti* je „govoriti dobro”, a reč *prokleti* znači „govoriti loše”.

JEZIK OPRAŠTANJA

Kada se neko loše ponaša prema tebi, javlja se veliko iskušenje da govoriš drugim ljudima o tome što ti je učinjeno. Da bi dobio savet od nekoga koga je Bog postavio za to, neophodno je da razgovaraš o tim stvarima. Da bi primio isceljenje, i da bi se drugi molili za tebe, neophodno je da otkriješ drugima svoju patnju. Širenje priča o lošim stvarima, i uništavanje nečije reputacije je protiv Reči Božije. Biblija nas uči da ne ogovaramo, ne spletkarimo, i ne širimo besmislene priče. U Pričama Solomonovim 17:9 piše sledeće: „Ko pokriva prestup, traži ljubav; a ko ponavlja stvar, rastavlja glavne prijatelje.”

Veoma često praktikujemo veru, kako bismo primili isceljenje od povreda, ali u isto vreme se ne pokoravamo kraljevskom zakonu ljubavi. U Galatima 5:6, apostol Pavle poručuje da vera deluje kroz ljubav. Još je napisano „...jer ljubav pokriva mnoštvo greha.” (1. Petrova 4:8)

Možemo da porazgovaramo sa Gospodom o onome što nam je učinjeno. Ako želimo da oprostimo i oporavimo se od povreda i rana, ne smemo da govorimo loše o problemu ili osobi koja ga je uzrokovala. Biblija nas upozorava da se klonimo beskorisnih razgovora (pogledaj: Matej 12:36). Ako otkrivanje našeg problema nema neku višu svrhu, onda moramo da se disciplinujemo, i da ga tiho nosimo, verujući Bogu da će nas javno nagraditi za poštovanje Njegove Reči.

Sećam se slučaja jedne žene, čiji je muž bio više od trideset godina u ljubavnoj aferi, i to sa njenom najboljom prijateljicom. Jednog dana je nestao, zajedno sa drugom ženom i porodičnom ušteđevinom. Ovo je bila hrišćanska porodica, i preljuba i neverstvo su bili neočekivan šok za sve.

Slomljena žena je upala u zamku da govori o tome šta su joj njen suprug i prijateljica uradili. To joj je u početku izgledalo sasvim prirodno. Nakon tri godine, i nakon što je konačno dobila razvod od muža koji se oženio njenom prijateljicom, ova žena i dalje nije prevazišla bol koju je iskusila. Nakon izvesnog vremena, ona se udala za predivnog čoveka koji je bio veoma dobar prema njoj. Rekla je da želi da zaboravi prošlost i da nastavi sa svojim životom, ali nije mogla da oprost.

Slušajući kasete sa mojim predavanjima, na kojima sam poučavala o ustima i sili reči, shvatila je da ona zapravo i nije bolje, jer je stalno i svakome ko bi bio voljan da je sluša, govorila o tome šta joj se desilo. Prolazeći iznova i iznova kroz detalje, uvek bi se vraćala na bolne uspomene.

Bog mi je pokazao da neki ljudi mole za isceljenje i kažu: „Opraštam onima koji su me povredili.” Tada Bog počne da radi na procesu isceljenja, ali oni Mu nikada ne dozvole da završi taj posao, već stalno otvaraju iste rane.

Kada fizička rana počne da zaceljuje, formira se krasta, ali ako se ona stalno otkida, rana neće nikada da zaceli. Može i da se inficira, ili da ostavi ožiljak. Isto se dešava sa emocionalnim ranama. Stalno govoriti o boli, i o osobi koja ju je izazvala,

identično je otkidanju kraste. Takvo ponašanje stalno otvara ranu, i dovodi do njenog ponovnog krvarenja.

Jedna od stvari koja mi je najviše pomogla, a koju mi je Bog otkrio, jeste da oproštenje zahteva disciplinu jezika. Telo uvek želi da se ponavlja, ali pokrivanje uvreda će doneti dobre plodove.

Ako je potrebno da razgovaraš o svom problemu za vreme savetovanja, molitve, ili drugih razloga, možeš to da učiniš na pozitivan način.

Primer: Šta zvuči ispravnije i Bogu ugodnije?

„Moj otac me je konstantno seksualno zlostavljao petnaest godina. Moja majka je znala za to, ali nije ništa učinila.”

- ili -

„Moj otac me je seksualno zlostavljao petnaest godina. Ja se molim za svog oca. Shvatam da je on imao povrede u svojoj prošlosti, i da je bio kontrolisan demonskim silama. Moja majka je znala šta mi je on radio i trebalo je da mi pomogne, ali je bila paralisana strahom i veoma nesigurna. Ona verovatno nije znala kako da se nosi sa situacijom, pa se zbog toga skrivala i bežala.”

Sigurna sam da se slažeš sa mnom da drugi primer zvuči bolje, i jasno je da ima više ljubavi. Nekoliko pažljivo izabраниh reči, može potpuno da izmeni kako neki izveštaj zvuči. Seti se da ako želiš da budeš bolje, ne možeš da budeš ogorčen. Ako u tebi ima imalo gorčine, veoma je izvesno da će se ona pokazati kroz razgovor. Boja tvog glasa i izbor tvojih reči, mogu da otkriju mnogo toga o tebi, naravno ako si voljan da budeš iskren. U Mateju 12:34, Isus je rekao da „usta govore od suviška srca (ono što pretiče, čega ima u izobilju).”

Ako želiš da prevaziđeš problem, prestani da govoriš o njemu. Tvoj um utiče na tvoja usta, a ona opet, utiču na tvoj um. Teško je prestati govoriti o nekoj situaciji, ako ne prestaješ da

misliš o njoj. Takođe je teško ne razmišljati o nekoj situaciji, ako stalno govoriš o njoj.

Odluči da ćeš raditi ono što možeš da radiš, a Bog će ti pomoći da radiš ono što ne možeš. Daj najbolje od sebe, veruj Bogu, a On će učiniti ostalo.

Proći će neko vreme pre nego što u potpunosti disciplinuješ svoj jezik. Počni tako što ćeš se pokoravati onome što ti „šapuće” Sveti Duh. Ako od Njega primiš potvrdu da ne treba da govoriš, onda Ga poslušaj, i svaki put kada tako učiniš, primaćeš više slobode.

Budi svestan da će sotona pokušavati da te kuša u ovoj oblasti. On zna silu reči. Reči su nosioci sile! Usta su moćno oružje. Zato pažljivo moraš birati svoje reči. Sotona će koristiti i dobronamerne prijatelje, kako bi tvoj problem ubacio u razgovor. Budi mudar i diskretan. Nemoj ponovo da budeš uhvaćen u zamku, koja će iznova da otvori tvoju ranu i da uzrokuje ponovno krvarenje.

VERUJ BOGU DA ĆE PROMENITI TVOJA OSEĆANJA

Osećanja (emocije) su glavni faktor u procesu isceljenja, kao i prilikom opraštanja. Možeš donositi ispravne odluke, a i dalje se dugo vremena osećati loše - pre nego što si odlučio da ćeš biti poslušan Gospodu. Da bi ovo prevazišao, neophodna ti je vera.

Ti si učinio svoj deo i sada čekaš da Bog uradi svoj: da isceli tvoje emocije, da se osećaš dobro a ne ranjeno. Samo Bog ima silu da promeni tvoja osećanja prema osobi koja te je povredila. Unutrašnje isceljenje može biti postignuto samo uz Božiju pomoć. On živi u tebi kroz silu Duha Svetoga (ako si nanovo rođen), i samo On može da isceli unutrašnjeg čoveka.

Zašto Bog dozvoljava da čekamo na isceljenje?

Čekanje je težak period. Naše ponašanje prilikom čekanja, pokazuje da li imamo veru u Boga. Prema Jevrejima 6:12,

obećanja Božija se nasleđuju kroz veru i strpljenje. U Galatima 5:5 (Čarničev prevod), apostol Pavle kaže da „mi pomoću Duha, a na osnovu vere, imamo nadu da ćemo biti pravedni [usaglašeni sa Božijom voljom kada je u pitanju naša svrha, misli i dela].”

Dok funkcionišemo u telesnosti, ne treba da očekujemo pozitivne rezultate. Kad nas neko povredi, telesan način rešavanja problema nikada ne donosi dobre rezultate. Božiji način funkcionise po principu setve, i strpljivog čekanja na žetvu. Ti seješ tako što si poslušan i slediš Njegov plan, a to je da:

- *Primiš* Božije oprostjenje (i voliš samog sebe).
- *Odlučiš* da oprostiš i otpustiš grehe onima koji su te povredili.
- *Moliš* za svoje neprijatelje.
- *Blagosiljaš* one koji su te povredili.
- *Veruješ* da Bog isceljuje tvoje emocije.
- *Čekaš*.

Čekanje je mesto gde je bitka izvojevana u duhovnoj stvarnosti. Dok čekaš i držiš svoj pogled usmeren ka Bogu, demonske sile, koje su uzrokovale i započele problem, moraju da se povuku sa teritorije koju su zaposle. Dok gledaš na Boga, On prisiljava neprijatelja da se povuče sa tvoje teritorije:

„KOJI živi u zaklonu Višnjeg, u seni Svemogućeg [čiju silu nijedan neprijatelj ne može da izdrži] počiva. Govori Gospodu: Ti si utočište moje i branič moj, Bog moj, u kog se uzdam [sa sigurnošću].” (Psalam 91:1-2)

Ako pročitaš ostatak Psalma 91, videćeš da je pun obećanja da te neprijatelj neće pobediti. U *Amplified Bible* (engleski prevod Biblije) se nalazi sledeća fusnota: „Predivna obećanja koja se nalaze u ovom celokupnom poglavlju, zavise od toga koliko neko ispunjava uslove iz prva dva stiha.” Drugim rečima, dobro će biti onima koji prebivaju u zaklonu (skrovištu) Božijem, i

proklamiraju da je Gospod njihovo utočište i tvrđava; onima koji Mu veruju, i celim svojim bićem se oslanjaju na Njega.

Želim da podelim jedno iskustvo kroz koje sam prošla, i koje će pomoći da bolje objasnim poentu svega. Prijateljica koju sam volela, kojoj sam verovala i pomagala u brojnim situacijama, ozbiljno me je povredila. Bilo je tu osuđivanja i ogovaranja. Žena koja je započela svu zbrku, odlično zna šta se sve dešavalo.

Ova situacija je bila verovatno najveće emocionalno ranjavanje koje sam ikada iskusila u svojoj službi, jer je došlo od saradnice u Hristu, kojoj sam verovala i sa kojom sam radila. Znala sam da joj moram oprostiti, jer nisam želela da neopraštanje otruje moju službu i mene.

Započela sam već pomenuti „proces u šest koraka”. Prvi korak, *odlučiti da oprostiš*, nije bio toliko težak. Sledeći, takođe nije bio težak, i *molila sam molitvu oprostjenja*. Treći korak, *molitva za tu ženu*, je bio malo teži. Četvrti, *blagosiljanje i odbijanje da govorim o toj ženi*, je bio najteži korak od svih.

Izgledalo je kao da nije imala nikakvih posledica za svoje zlo ponašanje. Moja osećanja su bila promenljiva. Konačno sam napredovala do tog nivoa, da sam verovala da ju je đavo prevario, i da je zapravo verovala da je poslušna Bogu, dok me je povređivala.

Dok sam pokušavala da primenim peti korak, verujući da će moje emocije biti isceljene, moja osećanja prema toj ženi se nisu promenila. Tako je bilo narednih šest meseci. Šesti korak, *čekanje na Gospoda*, bio mi je posebno težak, jer sam sve vreme morala da budem u blizini te žene. Ona se nikada nije izvinila za svoja dela, niti je bilo čime nagovestila da je uradila nešto loše. Ponekad sam bila toliko povređena, da sam mislila da neću izdržati sledeći dan!

Rekla bih Bogu: „Učinila sam svoj deo. Verujem da ćeš promeniti moja osećanja.” Naučila sam da moram da ustrajem, ako želim da proces uspe.

Prošlo je otprilike šest meseci. Kada bih videla ovu ženu, dešavalo se da bih poželela da „eksplodiram”, i svašta joj

izgovorim. Sve što sam mogla je bilo da i dalje tražim od Gospoda da mi pomogne da se kontrolišem. Za vreme tih šest meseci, prošla sam kroz različite emocionalne faze. U nekim periodima sam više razumela šta se zapravo dešavalo, a u drugima manje.

Jednog nedeljnog jutra, sedeli smo u crkvi. Znala sam da Bog želi da odem do ove žene, da je zagrlim, i da joj kažem da je volim. Iskreno mogu da kažem da je moja telesnost počela da se izgovara pred Bogom. Pomislila sam: „*Gospode, o ne, samo ne to! Sigurno Ti ne bi očekivao od mene da odem do nje, kada ona treba da dođe do mene! Šta ako zbog mog odlaska, ona pomisli da priznajem da sam ja pogrešila?*”

Htela sam da ta žena dođe do mene i da mi se izvini, ali sam ipak i dalje osećala nežni pritisak da ja priđem prva. Sveti Duh je pokušavao da me odvede do blagoslova koje je Bog Otac pripremio za moj život. Gospod često pokušava da nam pokaže kakve blagoslove ima za nas, ali mi ih ne primamo, jer smo previše tvrdoglavi da bismo jednostavno uradili šta Bog želi.

Konačno sam krenula prema ovoj ženi. Mrzela sam svaki sekund u svojoj telesnosti, ali sam želela da budem poslušna Gospodu. Kad sam krenula prema njoj, i ona je krenula prema meni. Očigledno je Bog i njoj govorio.

Kada smo se srele, jednostavno sam je zagrlila i rekla joj: „Ja te volim.” Ona je učinila potpuno istu stvar i to je bio kraj. Nikada mi se nije izvinila, niti je pominjala šta se dogodilo. Zbog moje poslušnosti Njegovom vođstvu, Bog je slomio teret okova. Što se mene tiče, taj incident je bio završen. Ponekad bih osetila napad boli, kad bih videla ovu ženu, ili kada bi neko pomenuo njeno ime, ali od tog dana više nikada nisam doživljavala emocionalno mučenje zbog te situacije.

KOLIKO SI DALEKO VOLJAN DA ODEŠ?

Došlo je vreme kada je Bog počeo da radi u meni, na tome da mogu da poštujem i blagosiljam svoje roditelje. Ovo mi je bilo veoma teško, jer nijedno od njih, nikada nije pokazalo bilo kakvo žaljenje zbog onoga što mi se dogodilo. Zнала sam da moram da nastavim da radim ono što je ispravno u Božijim očima, iako nisam *osećala* da radim ispravnu stvar. Seti se da oprostjenje ne zavisi od toga da li ga neka osoba zaslužuje. Oprostjenje je izbor, koji je akt poslušnosti Reči Božijoj.

Jednom se moj otac razboleo i završio je u bolnici. Mislio je da će umreti. Zamolio je da Dejv i ja dođemo, i da se molimo za njega. Pitali smo ga da li želi da primi Hrista. On je rekao da želi, ali kada smo se molili sa njim, sve što je on rekao bilo je: „Osećam samo da sam mrtav unutra.”

Moj otac je još dodao: „Ništa se nije desilo.” Želeo je da bude spašen, ali i dalje mu nije bilo žao zbog onoga što je učinio. Razgovarali smo o tome šta mi je radio, i onda je izjavio nešto veoma interesantno: „Žao mi je što si bila povređena zbog onoga što sam uradio, ali ne mogu istinski da kažem da mi je žao zbog toga.“

Videla sam da se moj otac nije pokajao, i nije mogao da primi spasenje dok se istinski ne pokaje. Tada sam shvatila da je pokajanje dar. Kada se osoba oseća loše zbog nečega što je učinila, onda je to Božiji dar. Srce mog oca je bilo tako tvrdo, da jednostavno nije mogao da odbaci svoj ponos, da se ponizi, i prizna svoje grehe.

Bog nas je kasnije vodio u tome da preselimo moje roditelje u Sent Luis, da bi nam bili bliže, i da bismo se mogli brinuti o njima. Ovo je za mene bilo veoma teško, jer smo imali takav odnos da smo se viđali samo za praznike. Tada bih jedva izdržavala da budem ljubazna.

Sada više nisam imala gorčinu i ljutnju u svom srcu, ali nisam ni pravila dodatni napor, kako bih se pobrinula za njihove svakodnevne potrebe.

Ipak, njihovo preseljenje je bilo nešto što mi je Bog posebno stavio na srce da uradim. Nikome ne preporučujem da učini išta slično, samo zato što je *meni* Bog rekao da to učinim. Očigledno da nekoga ko je i dalje u opasnosti da bude zlostavljan, Bog ne bi usmerio da učini isto što i ja. Moji roditelji su starili, i bila im je potrebna pažnja koju smo samo mi mogli da im pružimo.

Kad nam je Bog rekao da im kupimo kuću, ja sam mislila da ćemo kupiti neku jeftinu kućicu za njih, ali Bog je rekao da im nađemo dobru kuću. Tako smo ih preselili u lepu kuću, koja je bila udaljena desetak minuta hoda od naše. Kupili smo im nameštaj, automobil, i sve što im je bilo potrebno.

Moram ponovo da priznam da ovo nije bilo lako za mene, ali sam bila sigurna u ono što je Bog govorio. Ne znam šta bi se desilo da nisam bila poslušna, ali znam da me je Bog posebno blagoslovio, na način na koji ja inače ne bih bila blagoslovena. Važno je razumeti da Bog ponekad od nas traži teške stvari.

Nakon što su se moji roditelji preselili u naš komšiluk, u prve tri godine nisam primećivala nikakvu promenu na mom ocu. Nije više pokušavao da me zlostavlja, ali je i dalje bio zao, pun mržnje, i ogorčen. Njegova pojava me ljutila, jer je izgledao veoma jadno. I dalje je loše tretirao moju majku, a mi smo nastavljali da mu pokazujemo ljubaznost i ljubav.

Nekoliko godina smo činili lepe stvari za moje roditelje, dok on konačno nije počeo da govori: „Hvala vam. Cenim to što radite. Zaista ste dobri prema nama.“

Osetila sam da smo za mog oca uradili sve što smo znali i mogli. Preostalo je samo da čekamo. Kada čekamo da se Bog pokrene u nečijem životu, ili u našem sopstvenom, važno je da nastavimo da radimo ono što znamo da je ispravno.

Iz iskustva sam naučila nešto što može da posluži kao dobar savet. *Budi poslušan Bogu, i radi stvari na Njegov način!* Ponekad će da bude teško, ali još teže je ostati u okovima. Uvek se seti ovoga: *Iako je bolno doći do slobode, još je bolnije ostati u ropstvu.*

Osveta je Gospodnja

KAD GOD SI povređen od strane druge osobe, uvek se javlja osećaj da ti određena osoba duguje nešto. Isto se dešava i kada ti povrediš nekoga; javlja se osećaj da treba nekome da nadoknadiš ili platiš na neki način. Loš tretman i zlostavljanje bilo koje vrste, ostavljaju „neplaćen dug“ u duhovnoj stvarnosti. Ovi dugovi ostavljaju trag u umu i emocijama. Zbog osećaja da ti drugi nešto duguju, ili da ti duguješ njima, osvetnička osećanja postaju veoma teška, ili se predugo zadržavaju u tvom srcu; tada je moguće da dođe i do zdravstvenih poremećaja u tvom telu.

Isus je svoje učenike naučio da se mole: „I oprostite nam dugove naše kao i mi što opraštamo (ostavljamo, ukidamo, ne pamtimo, ne ljutimo se zbog njih) dužnicima svojim“ (Matej 6:12). On je govorio o molitvi za opraštanje greha, i ovde ih naziva „dugovima“. Dug je nešto što jedna osoba duguje drugoj. Isus je rekao da će nam Bog oprostiti naše dugove, otpustiti ih i udaljiti; ponašaće se prema nama kao da Mu nikada ništa nismo dugovali.

Gospod nam je zapovedio da se na isti način ponašamo prema svojim dužnicima. Dozvolite mi da još jednom kažem da će ovo možda zvučati veoma teško, ali je još mnogo teže mrzeti nekoga, i provoditi život čekajući da naplatite dug, koji ta osoba zapravo nikada neće platiti.

Biblija kaže da će nam Bog nadoknaditi ono što nam pripada (pogledaj: Isaija 61:7-8). Nikada nisam obratila mnogo pažnje na taj stih, sve do pre nekoliko godina, kada sam proučavala opraštanje i otpuštanje dugova. *Nadoknaditi* je ključna reč za sve one koji su bili povređeni. Kada Biblija tvrdi da će nam Bog

nadoknaditi, to u osnovi znači da će nam sam Bog platiti i nadomestiti ono što nam neko duguje!

Zapamtite ove stihove o Božijem davanju nama, odnosno nadoknađivanju:

„Za dvostruku [prošlu] sramotu vašu, i što se [među tvojim ljudima] pevaše: Rug je deo njihov, zato će u zemlji njihovoj naslediti dvojinom [duplo od onoga što su izgubili], i imaće večnu radost. Jer Ja Gospod ljubim pravdu i mrzim na grabež sa žrtvom paljenicom, i daću im platu uistinu, i večan zavet učiniću s njima.“ (Isaija 61:7-8)

Kasnije će u ovom poglavlju ponovo biti reči o dvostrukom blagoslovu. Ima još nekoliko odlomaka u Pismu, koji o Bogu govore kao o Onome koji nadoknađuje, te da je osveta Njegova. Stih koji je Sveti Duh koristio u mom životu je Isaija 49:4 „A ja rekoh: Uzalud se trudih, uzalud i naprazno potroših silu svoju; ali opet sud je moj u Gospoda i posao moj u Boga mog.“

Tražiti osvetu znači pokušavati vratiti ljudima za povrede koju se nam naneli. Problem je što je osveta uvek uzaludna, jer niti odstranjuje bol, niti popravlja nastalu štetu. Ona zapravo dovodi do još veće boli i veće štete.

Ja sam se godinama uzaludno mučila. Reč *uzaludno* znači „beskorisno“. Ako se uzaludno mučiš, tvoji naponi su beskorisni. Ako pokušavaš da vratiš onima koji su te povredili, ili da nadoknadiš svima onima koje si ti povredio, izmorićeš se fizički, mentalno i emocionalno.

Oni koje mrziš, i kojima pokušavaš da se osvetiš, često negde sede i zabavljaju se, i uopšte se ne brinu o tome kako se ti osećaš. Dragi moj, ovo je uzaludno mučenje. Kao što Pismo kaže, potrošila sam snagu uzalud. Moji naponi su bili bez ploda, sve dok nisam naučila da gledam na Boga, i da od Njega očekujem nadoknadu.

Nadoknada je reč čije je značenje slično radnikovoj kompenzaciji. Ako se povrediš dok radiš za Boga, On će ti platiti.

Nadoknada znači i plata (nagrada). Prema Bibliji, sam Bog je naša plata (pogledaj: Postanak 15:1). On nas nagrađuje tako što nam čini posebne stvari, daruje nas „neizrecivom i proslavljenom radošću“ (1. Petrova 1:8, Čarničev prevod) i mirom „koji prevazilazi svaki um“ (Filipljanima 4:7). Bog je do te mere blagoslovio moj život, da je često teško poverovati da se osećam toliko dobro i blagosloveno.

Dugo vremena sam bila ispunjena mržnjom i besom. Bila sam ogorčena, imala sam veliki teret iz prošlosti, i žalila sam samu sebe. Istresala sam se na svakoga, posebno na one koji su pokušavali da me vole.

Ono čime si se hranio, toga si i pun. Kada si ispunjen ljutnjom, gorčinom i besom, ne samo da to truje druge odnose, već truje i tebe samog. Ono što je u tvom srcu, izaći će napolje kroz razgovor, čak i kroz govor tvog tela i boju tvog glasa.

Ako si pun otrovnih misli i stavova, oni će uticati na tvoj celokupni život. Prebaci „naplaćivanje dugova“ na Gospoda. On je jedini koji taj posao može da odradi na pravi način. Prihvati Njegov način, i On će naplatiti tvoje dugove i nadoknaditi sve tvoje prošle rane. Predivno Ga je posmatrati kako to čini.

JA JESAM VOLJAN, ALI KAKO?

Zapiši imena svih ljudi koji ti duguju, i sve njihove dugove. Pominjući dugove, ja mislim na duhovnu stvarnost, ne na finansijske dugove. Svakog od njih precrtaj i napiši: *otpisan!* Reci glasno: „Niko mi ništa ne duguje i ja nikome ništa ne dugujem. Otpisao sam sve dugove i predao ih Isusu. On se sada brine o plaćanju dugova.“

Ako si povredio nekoga, možeš toj osobi reći da ti je žao i da pitaš za oprostjenje. Molim te, nemoj da potrošiš svoj život pokušavajući da nadoknadiš drugima ono što si im učinio. To je beskorisno. Samo im Bog može to nadoknaditi. Ovde je jedan praktičan primer.

Dok sam podizala svoju decu, ja sam i dalje imala uspona i padova koji su bili uzrokovani zlostavljanjem, koje sam doživela u prošlosti. Budući da sam bila povređena, a još nisam poznavala Božiji način na koji treba raditi stvari, ja sam povređivala sopstvenu decu. Puno sam vikala i vrištala. Imala sam lošu narav, bez imalo strpljenja. Bilo je teško biti sa mnom, i bilo mi je teško udovoljiti.

Postavila sam mnoga pravila za svoju decu. Pružala sam im ljubav i prihvatanje dok su poštovali moja pravila, ali bih pobesnela kada nisu. Nisam imala milosti. Nisam uviđala da sam tretirala svoju decu na isti način, kako sam i sama kao dete bila tretirana. Ovo je ono što se dešava većini ljudi koji su bili zlostavljani.

Kao rezultat toga što sam godinama živela u ratnoj zoni, kod mog starijeg sina se razvila emocionalna nesigurnost i problemi sa ličnošću. Izgledalo je kao da je među nama uvek bio duh razdora, i nikada se nismo potpuno slagali. Nakon što sam krštena u Duhu Svetom, i nakon što sam proučavala Reč Božiju, poželeva sam da popravim štetu koju sam napravila. Želela sam da nadoknadim svom sinu za bol koju je pretrpeo, zbog načina na koji sam ga tretirala. Možda ćeš reći da sam htela da mu platim za povrede koje sam uzrokovala.

Realno, nisam znala kako da popravim štetu koju sam napravila. Izvinila sam se, ali nisam znala šta još da uradim. Na kratko sam upala u zamku da razmišljam kako treba da mu pružim sve što je želeo, jer nakon svega, ja sam mu dugovala. Moj sin ima snažnu ličnost, i u to vreme nije hodao sa Gospodom. Brzo je naučio kako da kod mene izazove osećaj krivice. Manipulisao je mojim životom, i kontrolisao me je emocionalno. Naravno, iskorištavao je moj novi odnos sa Gospodom, zarad sopstvene koristi.

Jednog dana sam pokušala da korigujem njegovo ponašanje, ali on mi je tada odgovorio: „Ja ne bih bio ovakav, da si me ispravno tretirala.“ Moja reakcija je bila uobičajena za taj period

mog života. Povukla sam se u drugu sobu i osećala sam se loše zbog svega.

Bog mi je ovaj put pokazao nešto. Rekao mi je: „Džoj, tvoj sin ima mogućnost da pobedi svoje probleme, baš kao i ti. Ti si njega povredila, jer je i tebe neko povredio. Žao ti je zbog toga, pokajala si se, i nema ništa više što bi mogla da uradiš. Ne možeš da provedeš celi svoj život pokušavajući da izbrišeš nešto što je već učinjeno. Ja ću da mu pomognem, ako on to dozvoli.“

Znala sam da treba da kažem svom sinu ono što mi je Gospod rekao. Kada sam to učinila, odlučila sam da ću prestati da pokušavam da mu nadoknađujem bilo šta. On je prošao kroz nekoliko teških godina, ali je konačno postao ozbiljniji prema Bogu, i krenuo je na sopstveni put prema isceljenju i zrelosti. Sada je on direktor Svetske misije u našoj organizaciji, i pored toga što je moj sin, on je takođe dobar prijatelj i saradnik u Hristu.

Ja te ohrabrujem da ispitaš ovu oblast u svom životu i da dozvoliš Bogu da ti sve nadoknadi. Njegova plata (nagrada) je velika. Kada su u pitanju Božije stvari, uvek postoji vreme čekanja, ali ako nastaviš da radiš ono što Bog očekuje od tebe, doći će rezultati. Pravićeš greške. Kada se to dogodi, jednostavno se pokaj i nastavi dalje.

Kada beba počinje da hoda, to nikada ne prođe bez mnogobrojnih padova. Ona ustaje i ponovo kreće ka svom cilju. Dođi Isusu kao malo dete. On pruža svoje ruke prema tebi - kreni ka Njemu. Ako i padneš više puta, ustani i nastavi dalje.

Pre nego što završim ovo poglavlje, želim da ponovim sledeće: ne samo da mi padamo u zamku da pokušavamo da se odužimo ljudima koji su nas povredili, već ponekad povređujemo druge, na isti način na koji smo i sami bili povređivani - iako te osobe nisu uzrokovale naše povrede.

Godinama sam pokušavala da naplatim moje emocionalne dugove od svog muža; jednostavno zato što je bio muškarac, a ja sam bila u braku sa njim. Ovo je veoma rasprostranjen problem. Neke žene mrze sve muškarce, samo zbog toga što ih je jedan muškarac povredio. Dečak, koga je povredila njegova majka,

može da odraste i provede ostatak svog života mrzeći i zlostavljajući žene. Ovo je način naplate dugova. Molim te, shvati da ovakvo ponašanje ne rešava problem, i nikada neće dovesti do osećaja unutrašnjeg zadovoljstva, da je dug konačno pokriven. Postoji samo jedan način da se pokrije dug, a to je Božiji način.

Slobodna da se radujem sa drugima

ISTINSKI POKAZATELJ emocionalnog isceljenja je kada osoba koja je zlostavljana, može da se raduje blagoslovima drugih. U prethodnim poglavljima sam pominjala princip o kome se govori u Rimljanima 12:14, gde piše: „Blagosiljajte one koji vas gone [koji su okrutni prema vama]: blagosiljajte, a ne kunite.” Reč Božija nas takođe uči: „Radujte se s radosnima [delite njihovu radost], i plačite s plačnima [delite njihovu tugu].” (Rimljanima 12:15)

Za ljude koji su zlostavljani, veoma je lako da zavide onima koji nikada nisu patili na isti način. Osećam da je veoma važno ohrabriti one koji su bili zlostavljani, da se oslobode zavisti i ljubomore, kako bi mogli da uživaju u potpunom emocionalnom isceljenju.

Dok sam ohrabivala nekoliko ljudi na sastanku, Gospod mi je skrenuo pažnju na ovu potrebu.

U jednom trenutku, moj muž se popeo na binu, jer je Bog snažno stavio na njegovo srce reč koju je morao da podeli. Dejav je rekao: „Bog se preko Džojns upravo obratio nekolicini ljudi, koji su primili lična uputstva, ali ova prostorija je puna ljudi koji su ljubomorni i razmišljaju: „Voleo bih da se to meni desilo.”

Onda je nastavio: „Bog mi je jasno govorio i rekao mi da vam kažem da dok ne budete mogli da budete srećni zbog drugih ljudi koji su blagosloveni, nikada vam se takve stvari neće desiti.” Na ljude je veoma uticalo kada su sami shvatili da su bili ljubomorni, čak i zbog reči ohrabrenja koje je Bog davao nekom drugom.

Možemo da zavidimo zbog duhovnih darova koje druga osoba ima. Ja sam želela da mogu da pevam, i kada sam slušala ljude predivnog glasa, ja bih razmišljala: „Želela bih da imam takav glas.”

Jednog dana mi je Bog rekao: „Ja sam taj dar dao drugim ljudima, da bi ti mogla da uživaš u njemu, a ne da budeš uvređena što ga oni imaju, i da ga poželiš za sebe. Nisam im dao taj dar zbog njih samih, već zbog tebe.”

Na isti način, Božiji darovi koji su u meni, zapravo su za druge ljude. Moji darovi meni donose odgovornost i naporan rad, ali ono što donose drugim ljudima je zadovoljstvo. Treba da uživamo u darovima koje drugi imaju, a ne da budemo ljubomorni. Bog je u mene stavio nešto za tebe, ali je takođe u tebe stavio nešto za mene, što istinski uklanja našu potrebu da budemo ljubomorni jedni na druge.

Verujem da je jedan od glavnih uzroka ljubomore nesigurnost, koja se javlja zbog nedostatka znanja o tome šta znači biti u Hristu.

Davo nam laže i govori da su drugi ljudi bolji od nas. On uspeva da nas prevari negativnim načinom razmišljanja kao što je: „*Ako bih samo imao ono što on ima; ili, ako bih samo mogla da budem kao ona; ili, ako bih samo mogao da uradim ono što oni mogu da urade...*” Ovo je pogrešan način razmišljanja koji dovodi do toga da budemo ispunjeni ljubomorom i zavideću.

Jedna od Deset zapovesti je: „Ne poželi kuću bližnjeg svog, ne poželi ženu bližnjeg svog, ni slugu njegovog, ni sluškinju njegovu, ni vola njegovog, ni magarca njegovog, niti išta što je bližnjeg tvog.” (Izlazak 20:17)

Poželeti znači „zavidno želeti”¹¹. *Zavideti* je definisano kao „bolna i gorka svesnost o prednosti koju uživa neko drugi, koja je ujedinjena sa željom da se poseduje ista ta stvar”¹². Biti *ljubomorani* znači biti „netolerantan prema suparniku”, ili „neprijateljski raspoložen prema rivalu, ili onome za koga se veruje da uživa neku prednost”¹³. Ljubomorna osoba takođe ne želi da drugi imaju ono što ona ima. Drugim rečima, biti dobar

kao drugi, nije dovoljno ljubomornoj osobi. To je ne zadovoljava, jer želi da bude bolja od drugih.

Starozavetni zakon je izjavio da osoba mora da zaradi Božiju naklonost kroz savršenost i konstantno žrtvovanje, kako bi prekrila svoju nesavršenost. Ovo je bilo nemoguće! Ako bi se ljudi dovoljno i naporno trudili, možda bi bili u stanju da ispoštuju prvih devet zapovesti. Desetu zapovest „ne poželi” ne bi mogli da ispune, jer se tiče srca i želja.

Da bi neko bio pravedan po standardu Zakona, morao je u potpunosti da ispuni Zakon. Ispuniti većinu zakona nije bilo dovoljno dobro. Svi ljudi su bili zarobljeni poslednjom zapovešću, koja je govorila da ne treba poželeti kuću bližnjega svoga, niti njegovog slugu niti bilo šta što bližnji poseduje. Ova zapovest jasno i glasno govori o tome koliko je čovečanstvu očajnički potreban Spasitelj. Nama ljudima je bila potrebna pomoć, jer nikada sami ne bismo mogli da stanemo pred Boga.

U Novom savezu, vrednost svake osobe je bazirana isključivo na Hristu, kroz potpunu veru u Njega, za sve ono što je pojedincu potrebno. Hrist je naša pravda - PRAVednost. Mi smo opravdani, ne time što smo dobili nešto što neko drugi ima, već verom u Isusa. Razumevanje ove istine donosi osećaj sigurnosti, i u potpunosti eliminiše potrebu za ljubomorom i zavišću.

DELOVI ISTOG TELA

Jedan od najboljih primera koje mi je Bog ikada pokazao, jeste primer koji sam dobila dok sam poučavala o ljubomori. Upotrebi maštu i zamisli: ja imam jedno telo, ali je sastavljeno od različitih delova. Svaki od mnogobrojnih delova mog fizičkog tela je različit. Svaki izgleda drugačije, služi drugoj svrsi, i ima različite mogućnosti. Neki delovi su istaknutiji i vidljiviji, dok su drugi sakriveni, i retko se mogu videti. U 1. Korinćanima 12, apostol Pavle koristi isti primer, upoređujući telo Hristovo sa fizičkim telom.

Mom prstu je dodeljeno da nosi prsten, dok je mom oku dodeljeno zadovoljstvo da vidi prst koji nosi taj prsten. Oko nikada ne nosi prsten. Ako bi oko postalo ljubomorno, i počelo da se žali, želeći da i ono nosi prsten; i ako bi Bog odlučio da udovolji ljubomornom oku, te zadovolji njegov zahtev, zamisli u kakvoj zbrci bi bilo moje telo!

Ako bi uzeo prsten sa svoga prsta i pokušao da ga staviš na oko, ubrzo bi razumeo o čemu govorim. Ako bi oko počelo da nosi prsten, glava bi morala da bude zabačena unazad tako da oko više ne bi moglo da vodi ostatak tela, jer uopšte ne bi moglo da vidi ispred sebe.

Prvi zaključak je da kada pokušavamo da budemo nešto što Bog nije planirao da budemo, to nas sprečava da ispunimo svoju, Bogom danu funkciju u telu Hristovom. Ako bi oko pokušalo da nosi prsten, ne bi više bilo u mogućnosti da vidi prsten na prstu, iako je upravo to zadovoljstvo bilo namenjeno oku. Seti se da je prstu dodeljeno da nosi prsten, a da je oku dodeljeno da vidi prsten. Oko je stvoreno da bi uživalo u onome što je ostatku tela dato.

Drugi zaključak je očigledan; kada osoba pokušava da bude nešto što ne treba da bude, to je udaljavanje od uživanja koje bi imala ako bi bila na pravom mestu. Lično verujem da je ovo razlog zbog koga mnogi ljudi koji idu u nebo, ne uživaju na tom putovanju.

Kao što sam pomenula, Bog mi je dao ovaj primer dok sam poučavala. Koristeći ruke i noge kao ilustraciju, Bog mi je neke stvari dodatno objasnio. Razmisli o ovome: kada moja stopala dobiju nove cipele, moje ruke su veoma srećne, tako da ako moja stopala nisu u stanju da bez pomoći obuju nove cipele, moje ruke će im rado pomoći da se obuju!

Ovo je način na koji telo treba da funkcioniše - da nema delova koji su ljubomorni, i koji zavide drugima. Svaki deo zna da ga je Gospod stvorio jedinstvenim, i to sa posebnom svrhom. Svaki deo uživa u funkciji koja mu je dodeljena u telu, znajući da u Božijim očima nijedan deo nije bolji i važniji od drugih.

Činjenica da delovi imaju različite funkcije u telu, ne znači da su neki od njih manje važni od drugih. Svaki deo ima slobodu da uživa u svom mestu i svojoj ulozi, kao i da bez ustručavanja pomogne drugim delovima kada im je pomoć potrebna. Ruka ne kaže stopalima: „Varate se ako mislite da ću vam pomoći da obujete nove cipele! Zapravo, ja mislim da i ja treba da imam cipele. Umorna sam od nošenja rukavica i prstenja. Želim da imam svoje cipele i da budem kao i vi.”

Ne, ovo nije način na koji ruka reaguje kada stopala dobiju nove cipele i kada im je potrebna pomoć da ih obuju. Ovo nije način na koji mi treba da reagujemo kada je nekome koga znamo potrebna pomoć. Treba da budemo spremni da drugima pomognemo koliko god možemo, kako bi mogli da postanu ono što treba da budu i da uživaju u svim blagoslovima koje Bog želi da izlije na njih.

Upitaj sebe: „Da li nosim prsten na svom oku, ili možda cipele na svojim rukama?” Ako je odgovor da, onda si bez sumnje jadan i nedostaje ti radost.

U Jovanu 3, čitamo da su učenici Jovana Krstitelja došli kod njega, i izvestili ga da je Isus počeo da krštava, kao što je to i Jovan Krstitelj činio, te da sada više ljudi odlazi kod Isusa, nego kod Jovana. Ova poruka je prenesena Jovanu Krstitelju u pogrešnom duhu; trebalo je da ga učini ljubomornim. Učenici koji su ga izvestili, očigledno su bili nesigurni, i đavo ih je upotrebio pokušavajući da kod Jovana Krstitelja izazove pogrešna osećanja prema Isusu.

Jovan je odgovorio: „Ne može čovek ništa primiti [ne može polagati pravo ni na šta, ne može ništa prisvojiti] ako mu ne bude dano s neba. [Čovek mora da bude zadovoljan, da bi primio dar sa neba; nema drugog izvora].” (Jovan 3:27)

Jovan je govorio svojim učenicima, da je Isus radio samo što Mu je naloženo sa neba. Jovan je znao na šta je njega Bog pozvao, i znao je šta je Isus pozvan da čini. On je takođe znao da osoba ne može da ide preko svog poziva i pomazanja. Jovan je govorio svojim sledbenicima: „Budite zadovoljni!” Znao je da ga

je Bog pozvao da bude prethodnik Isusu, te da Mu pripremi put. Kada bude vreme da se Isus pojavi, Jovan treba da postaje sve manje primetan.

Ovde su Jovanove reči upućene njegovim učenicima, kao odgovor na njihovu primedbu da ljudi odlaze kod Isusa: „Onaj treba da raste, a ja da se umanjujem. [On mora da postaje sve poznatiji; ja moram da se povlačim]” (Jovan 3:30). Kakvu je samo uzvišenu slobodu Jovan imao! Predivno je imati osećaj takve sigurnosti u Hristu, pa da ne moramo da se takmičimo ni sa kim.

SLOBODA OD TAKMIČENJA

Apostol Pavle je napisao: „Da ne tražimo lažne slave, razdražujući jedan drugog, i zavideći jedan drugom.” (Galatima 5:26)

Pavle nas uči kako da rastemo u Gospodu, i kako da dođemo do momenta kada ćemo moći „da budemo zadovoljni samim sobom [lično zadovoljstvo i radost], a ne tražiti zadovoljstvo u poređenju sa drugima [ne pribegavati poređenju s drugima].” (Galatima 6:4)

Hvala Bogu da kada spoznamo ko smo u Hristu, možemo da budemo slobodni od poređenja i takmičenja. Znamo da smo vredni i značajni, bez obzira na naša dela i dostignuća. Kao takvi, možemo da pružimo najbolje od sebe, u cilju proslavljanja Boga.

Često ljudi pitaju kako je Dejvu biti oženjen ženom, koja radi šta ja radim. Moj glas se čuje na radiju, moje lice se pojavljuje na televiziji, ja stojim ispred ljudi na platormi, ja sam ta koja je najčešće viđena, i o kojoj se najviše govori. Drugim rečima, ja sam u žiži naše službe. Dejv obavlja jednu drugu, veoma važnu funkciju, ali u pozadini. Njegov rad je iza scene, a ne na samoj sceni, kao što je moj.

Naša situacija je jedinstvena, jer u timskom radu obično je muškarac taj koji je u žiži, dok njegova supruga radi u pozadini,

pomažući mu. Moj muž je siguran da vredi, i na to ne utiče ono što on radi ili ne radi. On je zapravo toliko siguran (u svojoj poslušnosti Gospodu), da je mogao meni da pomogne da postanem sve što mogu da budem u Hristu. On je zadovoljan da mi pomaže da ispunim Božiji poziv u mom životu, i da ispuni ono što Bog ima za njegov život.

Dejvov poziv, kao i njegova pozicija, su definitivno važni kao što su i moji. Oni samo nisu toliko primećeni od strane javnosti. Kao administrativni radnik moje službe, on nadgleda finansije, traga za radio i televizijskim stanicama koje su zainteresovane da prenose program *Život u Reči (Life In The Word)*, pravi ugovore sa njima, pažljivo prati sve stanice koje već prenose naš program, i ocenjuje da li to donosi dobar plod. On organizuje *sva* naša putovanja.

Na našim sastancima, Dejv voli da radi za stolom gde su izloženi materijali sa našim poučavanjima, da razgovara sa ljudima i da im služi. Mnogo puta sam ga pitala da bude sa mnom na bini, ali je njegov odgovor uvek bio isti: „To nije mesto gde ja treba da budem. Ja znam svoje mesto i ostaću na njemu.” Ovo je izjava zrelog i sigurnog čoveka.

Ljudi imaju tendenciju da pitaju Dejva: „Da li si ti Džojzin muž?” On obično odgovara: „Ne, Džojns je moja žena.”

Dejv obavlja mnogo važnih funkcija u našoj službi, ali kada sumira svoju ulogu, obično kaže: „Bog me je pozvao da budem Džojšina zaštita, i da je vodim gde god je Bog želi. Brinem se da ne bude povređena, i da ne upadne u nevolju.”

Ponekad ima stvari koje bih ja želela da uradim, ali mi Dejv ne dozvoljava, jer oseća da nije mudro ili da nije pravi trenutak. Ne kažem da je uvek lako podrediti se njegovim željama kada se razlikuju od mojih, ali sam naučila da njegovi darovi balansiraju naše živote, i našu zajedničku službu.

U prvih nekoliko godina naše službe, Dejv se iskreno mučio. On zapravo uopšte nije hteo da bude u službi. Bog mu je pokazao da je meni dao dar da poučavam Njegovu Reč. Dejv je rekao: „Bog me nije pozvao da se podredim mojoj ženi, ali me je pozvao

da se podredim daru koji je On stavio u nju.” Rekao je da mu je Bog pokazao da je u pitanju Njegov dar, i da će se podređujući tom daru, i dozvoljavajući mi da radim ono za šta me je Bog odredio, podrediti samom Gospodu.

Ne samo da mi je Dejv dozvolio da radim ono na šta me je Bog pozvao, već mi je i pomogao da to radim. Smatram da je velika čast što sam udata za Dejva Mejera. Što se mene tiče, on je najbolji čovek koga poznajem. On je takođe najsrećnija i najzadovoljnija osoba koju poznajem.

Kada kažem da je Dejv uvek srećan, onda to bukvalno mislim. On do kraja uživa u životu. Ja verujem, a i Dejv takođe, da je njegova radost rezultat potpunog podređenja Bogu. On se ne takmiči ni sa kim. On nikome ništa ne pokušava da dokaže.

SIGURNO UKORENJENI I USAĐENI

Od početka ove knjige, moja molitva je da postanete i „da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; da biste mogli razumeti sa svima svetima [Božijim posvećenim ljudima, iskustvo te ljubavi] šta je širina i dužina i dubina i visina [te ljubavi].“ (Efescima 3:17-18)

Kada smo slobodni od potrebe da se takmičimo sa drugim ljudima, onda možemo da im pomognemo da uspeju. Kada zaista znamo ko smo, ne moramo da potrošimo svoje živote pokušavajući da dokažemo sebi ili drugima svoju vrednost i značaj.

Dejv zna da je važan Gospodu, tako da ga se uopšte ne tiče šta svet misli o njegovoj poziciji kada je porede sa mojom. Verujem da Dejvova odluka i život, mogu da budu svedočanstvo mnogima. Mnogo toga još treba da se uradi u carstvu Božijem, i najbolje bi bilo kada bismo svi zajedno radili, svako u onom kapacitetu koji mu je Bog dodelio.

Hajde da svi odbacimo ljubomoru, zavist, takmičenje i poređenje. Seti se da su ovi problemi ukorenjeni u nesigurnosti.

Dobra vest je da možemo biti oslobođeni od nesigurnosti i time slobodni od problema koje ona uzrokuje. U Isaiji 54:17 je zapisano: „To [mir, pravednost, sigurnost, pobjeda nad neprijateljem] je nasljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od mene, veli Gospod.“ To znači da je sigurnost deo našeg nasleđa, kao sinova i kćeri Božijih. Počni već sada da koristiš svoje nasljedstvo.

Raduj se zbog drugih i uživaj u zadovoljstvu, ispunjenju, miru i radosti, koje stičeš kroz poznavanje Boga. On te voli i na tebe gleda kao na nekoga ko je pravedan i vredan kroz veru u Njegovog Sina Isusa Hrista. Budi čvrsto ukorenjen i sigurno usađen u Njegovoj ljubavi za tebe.

Emocionalna stabilnost

RANIJE U KNJIZI sam spomenula izraz „zavisnička ponašanja“, kako bih opisala tipove ponašanja koji mogu da se razviju kod osobe koja je zlostavljana, i čija je narav bazirana na stidu. U ovom delu, htela bih posebno da se pozabavim onim što ja nazivam „emocionalne zavisnosti“, i kako ih slomiti da bi se moglo uživati u emocionalnoj stabilnosti.

U tom kontekstu, *zavisnost* može da se definiše kao kompulsivno (neizbežno) ponašanje, često reakcija na neki stimulans, bez svesnosti o tome. Kod ljudi koji su bili povređeni, postoji tendencija da umesto akcije, imaju reakciju. Ono što mislim pod tim, jeste da oni reaguju na osnovu svojih ranjenih emocija, pre nego da deluju u skladu sa mudrošću i Rečju Božijom.

Dugi niz godina sam reagovala veoma emotivno, kada god bih se našla u situaciji, ili se suočila sa osobom koja me je podsećala na prošlost. Moje reakcije su bile uzrokovane strahom, a ne verom. Ovakvi incidenti mogu da izazovu zbunjenost kod osobe koja je žrtva i koja je ranjena, jer se sve dešava tako brzo, da osoba uopšte ne stigne da shvati zašto se tako ponaša.

Na primer, osoba koja je mene zlostavljala je imala snažnu i dominantnu ličnost. Tokom mog detinjstva sam u velikoj meri bila izložena manipulaciji i kontroli. Odlučila sam i obećala sama sebi, na šta sam se iznova podsećala, da ću kad dovoljno odrastem napustiti roditelje i početi svoj život, i da me niko više nikada neće kontrolisati.

U godinama koje su sledile, ja sam imala iskrivljeno mišljenje o autoritetu. Sve ličnosti od autoriteta sam doživljavala

kao svoje neprijatelje. Toliko sam se bojala da budem kontrolisana i izmanipulisana, da kad god je neka osoba u mom životu želela da nešto uradim, ja to nisam htela. Reagovala bih besom ili povlačenjem. Često su ovi incidenti zapravo bili beznačajni. Čak bi i nečiji predlog, koji se nije slagao sa mojim željama, uzrokovao da se čudno ponašam. Drugi nisu razumeli moje reakcije, ali ih ni ja sama nisam razumela. Znala sam da se loše ponašam; nisam to htela, ali je izgledalo kao da nisam kadra da se promenim.

Bog je počeo da me uči o emocionalnim zavisnostima, pokazujući mi da kao što ljudi - njihova fizička tela, mogu da postanu zavisni od određenih hemijskih supstanci (droga, alkohol, nikotin, kafein, šećer), oni takođe mogu da razviju mentalne i emocionalne zavisnosti. Seti se da je *zavisnost* kompulsivno (neizbežno) ponašanje, koje nije svesno praćeno. Moje agresivne reakcije su u osnovi bile način na koji sam drugima govorila: „Nećeš me kontrolisati!“

Toliko sam se bojala tuđe kontrole, da sam preterano reagovala u svakoj situaciji, pokušavajući da se zaštitim, iako nije bilo stvarnog problema. Bes iz mene je govorio: „Neću ti dozvoliti da me kontrolišeš!“ Povlačenje iz mene je govorilo: „Odbijam da budem sa tobom!“ Osoba koja odbija da bude sa drugima, ne može ni biti povređena. Tako sam se ja, kad god bi se javilo nešto bolno u odnosu sa nekim, ponašala napadno, ili bih odbijala da se time pozabavim. Ova dva tipa ponašanja nisu izbalansirana i nisu biblijska, već samo povećavaju problem zavisnosti.

Ako je osoba zavisna od droge, što više droge konzumira, sve više izgleda da joj je ona potrebna. Što duže dozvoljava zavisnosti da je kontroliše, zahtevi i zavisnost postaju veći. Na kraju će droga ovisnika u potpunosti „progutati“. Zavisnost mora da bude slomljena. Ovo znači uskratiti telu supstancu na koju je naviklo, i onda proći kroz bolan period njenog izbegavanja. Isti princip se odnosi na mentalne ili emocionalne zavisnosti.

OVISNIK U TOJ MERI, DA NE MOŽE DA NE BRINE I NE RAZMIŠLJA

Jedna od mojih mentalnih zavisnosti je bila da previše brinem. Stalno sam se brinula, i brinula, i brinula... Čak i kada ne bilo nečega za šta bih se brinula, ja bih pronašla nešto. Razvila sam lažni osećaj odgovornosti, uvek pokušavajući da pronađem probleme za koje nisam imala odgovornost ili rešenje. Stalno sam brinula, živeći u nekoj konfuziji.

Kao rezultat tog stanja, moj um je stalno bio ispunjen brigom i razmišljanjem. Iako me je to mentalno i fizički iscrpljivalo, i kralo mi svaku radost u životu, činilo se da ne moguda se kontrolisem i da ne moguda pomognem sebi. Briga i razmišljanje su bile moje automatske reakcije na bilo koji problem. Iako je moje ponašanje očigledno bilo nenormalno, za mene je sve bilo normalno - to je bio način na koji sam uvek reagovala na probleme.

Reč Božija kaže: „Uzdaj se u Gospoda [osloni se i imaj poverenje]“ (Psalam 37:3). Međutim, nije lako imati poverenje ako si bio zlostavljan. Ljudi kojima si verovao da će se pobrinuti za tebe nisu to učinili; umesto toga su te zloupotrebili. Gadno su te povredili, pa si obećao sebi da više nikada nikome nećeš dozvoliti da te povredi. Više ne čekaš da te drugi povrede; jednostavno podižeš zaštitne zidove oko sebe, kako bi izbegao da budeš povređen.

Jedan od načina da zaštitiš sebe, jeste da pokušaš da sve shvatiš i razumeš. Ako možeš ovo da postigneš, da sve imaš pod kontrolom, onda neće biti iznenađenja koja će te uznemiriti.

Kada je Bog počeo da radi u mom životu, jasno mi je pokazao da sam bila ovisna o brigama i razmišljanju, i da treba da prestanem. Ako je postojao neki problem u mom životu, i ako ja ne bih pokušavala da ga rešim, osećala bih se kao da sam potpuno van kontrole. Seti se da sam ja htela da imam potpunu kontrolu

nad svim što se dešavalo oko mene, jer sam mislila da tako nikada neću biti povređena.

Verovala sam da ću se dobro brinuti sama o sebi, ali nisam verovala da će se bilo ko drugi dobro brinuti o meni.

ODRECI SE SEBE

Isus je rekao: „Ko hoće da ide zamnom neka se odrekne sebe [zaboravi, ignoriše, odbaci i prestane da misli o sebi i svojim interesima] i uzme krst svoj, i ide za mnom [konstantno, stalno mi ostajući veran].“ (Marko 8:34)

Bog je strpljivo nastavio da radi na meni. Naučio me je da Mu verujem, i da mogu da Mu verujem da On radi na mojim problemima, kada ja ne radim. Moj deo je bio da iskoračim u veri, i da odbacim brige i razmišljanja. Morala sam da uskratim svom umu zavisničko ponašanje na koje sam navikla. Kada sam učinila tako, odjednom sam doživela oslobođenje.

Imala sam neke simptome povlačenja - osećala sam se uplašeno, bez kontrole, čak sam se ponekad osećala glupo (đavo će pokušati sve da bi osobu zadržao u ropstvu, čineći čak da se oseća apsurdno).

U Marku 8:34, Isus nas uči da moramo da se odreknemo sebe i svojih načina, i da prihvatimo Njegov način. Moj način je bio da se sama pobrinem za sebe. Njegov način je da se prepustimo Njemu, i da naučimo iz iskustva da On nikada neće da nas izneveri, niti da nas zaboravi (pogledaj: Jevrejima 13:5). Da bih naučila ovu istinu, morala sam odustati od svog načina.

KAO DOJENČE

Kada je napisao sledeće reči, psalmista je morao biti svestan istih stvari koje smo već pominjali u ovom poglavlju. Govorim o slamanju zavisnosti. „Ne, ja sam se smirio i upokojio dušu svoju;

kao dojenče na grudima majke, kao dojenče duša je moja u meni [spokojna]“ (Psalam 131:2, KS prevod). On čak pominje da je njegova duša kao dojenče.

Duša se veoma često definiše kao um, volja i emocije. Čitamo da svako od ovih područja može da postane zavisno od određenih tipova ponašanja, baš kao što i telo može da postane zavisno od određenih supstanci.

Uskraćujući svom umu mogućnost da se brine i razmišlja, ja sam odbijena od svojih mentalnih zavisnosti, baš kao što se i beba odbija od flašice ili cucle. Kao što beba ima napade plakanja, i na druge načine pokušava ponovo da dobije flašicu ili cuclu, ja takođe imam nastupe ljutnje, plakanja i samosažaljenja. Ponekad imam i napade straha, ali nastavljam da se pridržavam Božijeg puta i načina, sve dok u potpunosti ne budem slobodna od svog puta i načina.

Isus je rekao da je došao da oslobodi zarobljene (pogledaj: Luka 4:18), i da su oni koje Sin oslobodi, zaista slobodni (pogledaj: Jovan 8:36).

Intimnost i poverenje

ZA OSOBU koja je bila zlostavljana, intimnost je veoma teška. Ona zahteva poverenje, a jednom kada je poverenje uništeno, dok se ne obnovi, nije moguće ponovo uživati u intimnosti.

S obzirom na to da ljudi uvek povređuju jedni druge, ne možemo da zavisimo od drugih, nadajući se da nas nikada neće povrediti. Ne mogu da kažem: „Samo veruj ljudima, neće te povrediti.“ Možda neće nameravati da te povrede, ali ćeš se sigurno suočiti sa realnošću da ljudi povređuju jedni druge.

Kao što sam ranije pomenula, moj muž je predivan, ljubazan i jednostavan čovek; ipak ponekad me povredi, baš kao što i ja njega nekada povredim. Čak i ljudi koji se veoma vole, ponekad povrede i razočaraju jedni druge.

Bilo je potrebno da prođe mnogo godina, dok nisam počela da uživam u intimnosti sa svojim mužem, kao i u našem seksualnom životu. Toliko sam se bojala da ne budem povređena i iskorištena, da nisam mogla da se opustim. Moj osnovni stav je bio: „Ako moramo ovo da radimo, hajde da to onda obavimo, da mogu da zaboravim i nastavim dalje.“ Moj muž je mogao da oseti moj stav, iako sam ja glumila da sam uživala u našem seksualnom odnosu i pokušavala da sakrijem svoja prava osećanja.

Moj stav je doveo do toga da se Dejv osećao odbačeno. Da nije bio zreo hrišćanin, koji je od Gospoda imao dar da prepozna šta se dešavalo u meni, moj stav bi izazvao ozbiljnu štetu kod njega, narušio njegovo samopouzdanje, i verovatno ga doveo do izolacije i usamljenosti u našem braku. Jednom prilikom mi je rekao: „Ako bih zavisio od tebe da mi kažeš kakav sam ja muškarac, bio bih u ozbiljnoj nevolji.“

Zahvalna sam Gospodu da mi je dao zrelog hrišćanina za muža. Zahvalna sam što ga nisam uništila dok sam prolazila kroz proces isceljenja. Često se venčavaju ljudi koji imaju probleme. Nakon što se međusobno unište, njihovi problemi pređu na decu, koja onda postanu nova generacija izmučenih ljudi sa problemima.

Mnogo godina sam izbegavala ovaj problem. Duboko u sebi sam znala da je trebalo da rešim problem svog stava o seksu i intimnosti. Ipak sam odlagala, mesec za mesecom, godinu za godinom. Da li ti imaš tendenciju da odlažeš stvari za koje Bog želi da se pobrineš? Mi to činimo jer su neke stvari veoma bolne, čak i kada samo mislimo o njima, a kamoli kada rešimo da se pozabavimo njima.

Konačno sam odlučila da prestanem sa odugovlačenjem, i suočim se sa istinom. U toj situaciji, istina je bila sledeća:

- (1) Ja sam imala problem, ali sam Dejva kažnjavala zbog toga.
- (2) On je bio veoma strpljiv sa mnom, ali je bilo vreme da rešim svoj problem.
- (3) Dok sam se god ponašala na pogrešan način, đavo je nastavljao da me pobeđuje, jer sam dozvoljavala da moja prošlost utiče na moju sadašnjost i budućnost.
- (4) Odlaganje rešavanja problema može da bude direktna neposlušnost Svetom Duhu.

Bila sam veoma uplašena. Nisam uopšte znala kako i odakle da počnem. Sećam se da sam plakala pred Bogom: „Kako možeš da očekuješ da verujem Dejvu? Šta ako me iskoristi? Šta ako...?“

Posebno se sećam da mi je Gospod rekao: „Ne tražim od tebe da veruješ Dejvu; tražim da veruješ *Meni!*“ Ovo mi je dalo potpuno drugačiju perspektivu. Meni je bilo lakše da verujem Bogu nego ljudima, tako da sam počela sa tim.

Jednostavno sam se posvetila tome da promenim sve ono što mi je Bog pokazao da ne valja u meni, i da Mu pri tome verujem da će se pobrinuti za moja osećanja. Na primer: uvek sam želela da su svetla ugašena dok smo Dejv i ja vodili ljubav. Setila sam se toga, i shvatila da treba da ih ostavim upaljena. Tako sam i

učinila. Bilo mi je teško, ali nakon što sam to uradila nekoliko puta, postajalo je sve lakše. Sada je za mene nebitno da li su svetla upaljana ili ugašena; nije mi važno jer se više ne sakrivam od bilo čega.

Drugi primer: nikada ne bih prišla Dejvu i pokazala da želim da vodimo ljubav. Bilo je prilika kada sam ga želela, moje fizičko telo je imalo potrebu, ali mu ipak ne bih prišla. Počela sam da shvatam da kada osetim da ga želim, treba da učinim nešto, kako bih mu to stavila do znanja. Ovo je posebno bilo teško za mene, jer sam uvek osećala da je seks nešto pogrešno i prljavo. Tako mi je prvobitno seks bio predstavljen u detinjstvu.

Moje prvo seksualno iskustvo je bilo izopačeno, tako da je i moj stav prema seksu bio isti. U svojoj glavi sam znala da je seks bio Božija ideja, ali nisam mogla da pređem preko svojih prošlih osećanja. Da kažem još jednom, da akt poslušnosti slama okove, i ja sam sada slobodna kada je u pitanju ova oblast u mom životu.

Molim te shvati, da kada Duh Sveti traži od tebe da nešto uradiš, On to radi da bi ti pomogao, da bi te blagoslovio, i da bi te oslobodio. *Duh Sveti je Pomoćnik i čini samo ono što je za tvoje dobro.* Ljudi mogu da te povrede, ali Bog neće. Neke stvari kroz koje te On vodi mogu da bole za kratko, ali će ih Bog zasigurno izvesti na dobro.

Kako sam nastavila da činim ono što mi je Gospod pokazivao da učinim, uživala sam progresivnu slobodu. Tako će da bude i sa tobom. Postoji još mnogo toga što bih ovde mogla da pomenem, ali mislim da već razumeš o čemu govorim. Imaćeš situacija sa kojima ćeš morati da se suočiš, a kada su u pitanju intimnost i poverenje, Duh Sveti će te provesti kroz proces isceljenja.

Odbij da ostatak života provedeš u zatvoru sumnje i straha!

VERUJ GOSPODU

Znam da sam ovo pominjala na drugim mestima u knjizi, ali osećam da treba još jednom da ponovim. Ono što mi je bilo od

najveće pomoći kada je u pitanju poverenje, ali i u drugim oblastima, bila je jednostavna činjenica, da shvatim da Bog ne traži da verujemo ljudima, već Njemu.

Možemo da naučimo da verujemo ljudima na izbalansiran način. Ako izađemo iz balansa, bićemo povređeni. Često Bog koristi ovakve situacije da bi nas naučio kako da budemo mudri i da sačuvamo odnose u ispravnom balansu.

Baveći se ovim, često sam čitala deo u knjizi proroka Jeremije:

„Ovako veli Gospod: da je proklet [velikim zlom] čovek koji se uzda u čoveka i koji stavlja [ljudsko] telo sebi za mišicu, a od Gospoda odstupa srce njegovo. Jer će biti kao vres u pustinji, koji ne oseća kad dođe dobro, nego stoji u pustinji, na suvim mestima u zemlji slanoj i u kojoj se ne živi.“ (Jeremija 17:5-6)

Razmisli o ovim stihovima. Oni jasno govore o tome da će nas zadesiti prokletstvo (nevolje), ako svoje poverenje damo čoveku umesto Gospodu. Pouzdanje u čoveka, i u telo koje se ovde spominje, može da se odnosi i na veru u sebe, ne samo u druge ljude.

Kada sam pokušavala sama da se pobrinem za svoje potrebe, izneverila bih sebe. Kada sam računala na druge ljude, oni su me izneverili. Gospod traži da Mu dopustimo da se On pobrine za naše potrebe. Kada gledamo na Gospoda, On često koristi druge ljude da ispuni naše potrebe. Ipak, mi treba da gledamo na Njega, i zavisimo od Njega, a ne od ljudi kroz koje On deluje. Ovo je balans koji se zahteva od nas.

I sada dobra vest: „Blago čoveku koji se uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica.“ (Jeremija 17:7)

Bilo je momenata u prošlosti kada sam se osećala obeshrabreno, i kada sam bila ljuta na ljude oko sebe koji mi nisu pružali ohrabrenje koje mi je bilo potrebno. Kao rezultat takvog stanja, imala sam uvredljiv stav samosažaljenja, koji moja

porodica i drugi ljudi nisu mogli da razumeju. Ovo definitivno nije rezultiralo time da su moje potrebe bile ispunjene, jer sam gledala na ljude onda kada je trebalo da gledam na Boga.

Gospod me je naučio da kada trebam ohrabrenje, treba da tražim od Njega. Kada sam ovo naučila, otkrila sam da On izabira različite kanale i izvore preko kojih pruža ohrabrenje. Naučila sam da nije potrebno da odnose sa ljudima izlažem pritisku, pokušavajući da od ljudi dobijem ono što samo Bog može da mi da. Sledeći stih najavljuje nadu koju možemo da imamo, ako stavimo svoje poverenje u Boga:

„Jer će biti kao drvo usađeno kraj vode i koje niz potok pušta žile svoje, koje ne oseća kad dođe pripeka, nego mu se list zeleni, i sušne godine ne brine se, i ne prestaje rađati rod.“
(Jeremija 17:8)

Ovaj nam stih garantuje da kada stavimo svoje poverenje u Boga, umesto u čoveka i telo, postaćemo *postojani (stabilni)*. Naglašavam ovu reč, jer je veoma važna za ovo o čemu govorimo. Nemoguće je imati istinsko uživanje u životu bez osećaja stabilnosti.

Neka te ovi stihovi ohrabre da staviš svoje poverenje u Boga, a ne u ljude. *Ne gledaj na druge očekujući da ispune tvoje potrebe; gledaj na Boga. Sve loše što ljudi mogu da ti urade, Bog može da popravi.*

Ovde je jedna završna misao o intimnosti. Bog nas je sve stvorio da bismo u potpunosti uživali jedni sa drugima. Biblija kaže da muž i žena treba da uživaju jedno sa drugim, baš kao što je napisano u Pričama Solomonovim 5:18: „Blagosloven [zadovoljstvom i vernošću] da je izvor [ljudskog života] tvoj, i veseli se ženom mladosti svoje.“

Da bi mogao da uživaš u svom braku, kao i u svom bračnom drugu, moraš da uživaš u vašoj intimnosti. Napravi korak vere, i shvati da te strah od toga da ćeš biti povređen, zapravo povređuje više nego suočavanje sa tim strahom, i pronalaženje slobode.

Veruj Bogu za ljude koji su u tvom životu. Ti možda nećeš biti u stanju da se nosiš sa njima, ali On hoće.

VAŽNOST BALANSA U ODNOSIMA SA DRUGIM LJUDIMA

Upitaj sebe, da li si u nekom odnosu sa drugima koji nije izbalansiran. Da li ima nekog u tvom životu od koga previše zavisiš? Kada imaš problem, da li trčiš pred tron ili na telefon? Da li od ljudi očekuješ da te učine srećnim, ili to očekuješ od Gospoda?

Sećam se perioda kada sam imala napade straha da se nešto može desiti mom suprugu. Počela sam da razmišljam: „Šta ću ja ako Dejv umre?“ Bio je to panikom ispunjen način razmišljanja, što je bilo neobično za mene. Nikada nisam razmišljala o tome šta bih ja radila ako Dejv zaista mora da umre pre mene. Kao i mnoge žene koje imaju dobre brakove, ja sam bila veoma ovisna o svom mužu. Dejv je dobar prema meni, i što sam više razmišljala o svim stvarima koje on čini za mene, bila sam sve više uspaničena.

Gospod mi je onda progovorio u dubini mog srca: „Džoj, ako Dejv umre, ti ćeš nastaviti da radiš isto ono što i sada. Nije Dejv taj koji te podigao, koji te drži, i koji je zaslužan za to što radiš. Ja sam. Stavi svoje poverenje u Mene, tamo gde i pripada. Veruj Dejvu, ali nemoj da izlaziš iz balansa.“

Završni primer koji bih želela da podelim sa tobom jeste o prijateljstvu i odnosu sa radnim kolegama u mom životu. Seksualna intimnost nije jedina vrsta intimnosti koja treba da bude obnovljena kod ljudi koji su ranjeni. Oni koji su bili zlostavljani, često iskuse poteškoće u očuvanju bilo koje vrste odnosa sa drugim ljudima. Njihov bračni odnos je ugrožen, a đavo pokušava da iskoristi rane i razočaranja, kako bi uništio *svaki* blizak odnos sa drugim ljudima.

Kao i mnogi drugi ljudi u svetu, ni ja nisam bila zlostavljana samo u ranim godinama, u svom roditeljskom domu, već i nakon što sam se izvukla iz te situacije. Veoma lako bih bila povređena od svakoga sa kime sam bila povezana. Kada sam se udala i počela da idem u crkvu, mislila sam da me ljudi iz crkve sigurno neće povrediti. Uskoro sam se uverila da bol nije prestala ni kada sam ja postala član crkve. Bol je zapravo, na nekim nivoima postala još ozbiljnija. Rezultat je bio taj, da nisam verovala muškarcima zato što me je jedan muškarac povredio, i to je uticalo na moju bračnu intimu. Takođe sam, u različitim prilikama bivala povređivana od strane prijatelja i rođaka, tako da sam se bojala verovati bilo kome.

Kako su godine prolazile, Dejv i ja smo se uključili u punovremenu službu. Jedan bračni par je došao da radi za nas. Definitivno ih je Gospod poslao. Oni su se redovno molili za nas; radili su rame uz rame sa nama, i bili su spremni da urade sve što je bilo potrebno, kada je to bilo potrebno. Bili su veoma dobri prema nama i značajno su nam olakšali život.

Naša služba bi bila sigurno drugačija da nismo imali ovaj predivan bračni par, ili nekoga poput njih, ko bi nam pomagao. Zbog dugogodišnjih povreda koje sam iskusila, ja svoje srce nisam tako lako otvarala. Ipak, kako je vreme prolazilo, počela sam mnogo da verujem ovim ljudima, i da se dosta oslanjam na njih.

Jednog dana sam pročitala stih u kome psalmista kaže: „I čovek mira mog, u kog se uzdah (na koga sam se oslanjao i u koga sam imao poverenje), koji jeđeše hleb moj, podiže na me petu“ (Psalam 41:9). Znala sam da se taj stih odnosi na mene i počela sam da razmišljam na koga me je Gospod upozoravao. Znala sam da pokušava da mi nešto pokaže, jer sam se na neuobičajen način ponovo sretala sa tim stihom. Bila sam presvedočena da mi je Bog nešto govorio. Počela sam brinim da li me Bog upozorava da će ovaj bračni par da me povredi.

Konačno mi je Gospod objasnio tako da sam mogla da razumem, da me je On zapravo upozoravao da ne dozvolim da

naš odnos izađe iz balansa. Naučio me je da možemo da imamo blizak odnos, da uživamo u godinama vernog i odanog služenja, kao i da proizvedemo mnogo dobrih plodova za Njegovo carstvo. Ipak, ja sam bila posebno upozorena da u ovaj bračni par ne stavljam poverenje koje pripada samo Bogu. Pokazao mi je da je On doveo te ljude u moj život, i da isto tako može da ih ukloni iz mog života. Bog bi to i uradio ako bih ja usmerila svoj pogled na njih kao na izvor moje pomoći, umesto da sačuvam svoju veru u Njega.

Intimnost u dobrom prijateljstvu je biblijska, ali ne sme nikada da izađe iz ravnoteže. Razmisli o Davidu i Jonatanu. Biblija kaže: „Duša Jonatanova prionu za dušu Davidovu, i Jonatan ga zapazi kao svoju dušu“ (1. Samuilova 18:1). Oni su pomagali jedan drugome, i imali su odan i veran odnos jedan sa drugim. Dobro prijateljstvo je veoma važno, ali i balans.

Ističem važnost balansa, jer apostol Petar je napisao: „Budite trezveni [oprezni, izbalansirani], bdijte. Vaš protivnik, đavo, ide okolo kao lav koji riče [strašno gladan] tražeći koga da proždere.“ (1. Petrova 5:8). Ostani u balansu i đavo neće moći da ugrozi tebe, kao ni tvoj odnos sa drugim ljudima.

Traži i primi

BIBLIJA u Jakovu 4:2 govori sledeće: „Nemate, jer ne molite“ (Savremeni srpski prevod). Sećam se kada je ovo bilo veliko otkrivenje u mom životu, jer sam pokušavala da se u skladu sa mojim planovima, i kao rezultat mojih dela, događaju određene stvari. Pokušavala sam da promenim sebe, pokušavala sam da promenim svog supruga. Htela sam da promenim okolnosti, da se otarasim svih stvari iz moje prošlosti koje su me povređivale. Jedino od Boga nisam tražila pomoć.

Kada mi je Bog otkrio da nisam imala dobre stvari jer ih nisam tražila od Njega, počela sam da tražim sve što sam želela i što mi je bilo potrebno.

Reč kaže sledeće: „Teši se Gospodom, i učiniće ti šta ti srce želi“ (Psalam 37:4). Kao rezultat mog traženja, Bog je počeo više da čini za mene, dokazujući mi da želi da se brine o meni. Pokazao mi je da ako Mu nešto zatražim, jednostavno dođem Njemu kao malo dete, *On* će to i uraditi za mene. Pobrinuće se za mene i ispuniti moje potrebe.

Možda čitaš ovu knjigu jer se nadaš isceljenju od rana iz prošlosti. Možda ti je Bog potreban da bi iscelio tvoje slomljeno srce. Možda si umoran od toga da si zbunjen i isfrustriran, kao što sam i ja sama bila. Možda je potrebno da se obratiš Bogu za pomoć. Ako je to u pitanju, onda jednostavno moli ovako:

„Gospode isceli me. Molim te za proboj i promene. Daj mi odgovor. Pokaži mi put kojim treba da idem. Pomozi mi Gospode.“

TRAŽI U ISUSOVO IME

Pre nego što počneš da veruješ da će Bog ispuniti sve tvoje potrebe, postoji jedna stvar koja mora da se utvrdi u tvom srcu. Jedan veoma važan ključ za proboj i promene, možemo da pronađemo u Jovanu 16:24. Isus je neposredno pre raspeća, govorio svojim učenicima: „Do sada niste ništa [nijednu stvar] tražili u Moje ime [pokazujući time da JA JESAM]; tražite i dobićete, da vaša radost (sreća, zadovoljstvo) bude potpuna.“ (Čarničev prevod)

Amplified Bible (engleski prevod Biblije) nam govori šta znači tražiti u ime Isusa. Ako možeš da razumeš šta znači tražiti u Isusovo ime, to će te približiti čudu koje ti je potrebno.

Tražiti u Isusovo ime znači predočiti Ocu sve ono što Isus jeste. Kada dolazimo pred tron, mi ne predstavljamo sebe - ko smo mi, već Isusov autoritet koji On ima zbog svog saveza sa Ocem.

Mi ne predstavljamo svoju biografiju, niti naša dobra dela. Nemamo ništa dovoljno vredno da pokažemo. Mi dolazimo pred Oca i govorimo: „Gospode, dolazim u Isusovo ime.“ Kada to kažemo, mi zapravo govorimo Ocu: „Ja Ti predstavljam ko je Isus.“

Kada ideš negde u nečije ime, ideš pod autoritetom te osobe. Na primer, ja sam veoma bliska sa našim pastorom u Sent Luisu. Smatram ga našim dobrim prijateljem. Mogu da odem u njegovu kancelariju, i da kažem njegovom osoblju: „Veoma je važno da se odmah vidim sa pastorom.“ Oni me poznaju i veruju mi dovoljno, i zato ja mogu odmah da uđem.

Ako ja ne bih bila u mogućnosti lično da odem, mogu da pošaljem nekoga ko nije poznat osoblju iz pastrovo kancelarije. Ako ta osoba samo kaže: „Ja *odmah* moram da vidim pastora,“ pastrovo osoblje joj ne bi dozvolilo ulazak. Međutim, ako kaže: „Džoj's Mejer me je poslala,“ osoblje bi primilo tu osobu u moje ime i zbog odnosa koji *ja* imam sa pastorom.

Treba jasno da razumemo šta znači moliti u Isusovo ime. *Zato* možeš da očekuješ da će tvoje potrebe biti ispunjene kada dolaziš pred Boga Oca u ime Njegovog Sina, a *ne zato* što zaslužuješ. Ako ima išta što možeš da naučiš od mene, čitajući ove stranice, onda je to da ne zaslužujemo bilo šta od Boga, osim da umremo i da večno budemo kažnjeni. On je sa nama načinio Novi savez, kako bi nam dao ono što Isus zaslužuje. Taj nezasluzeni blagoslov koji dolazi kroz Novi savez je slava poruke o blagodati.

Mi ništa ne zaslužujemo, ali dobijamo ono što je Isus zaradio i zaslužio - besplatno! *Besplatno* je predivna reč. Mi ne moramo da pokušavamo da zaradimo blagoslov dobrim delima ili lepim ponašanjem. U Jovanu 16:24, Isus je rekao: „Do sada niste ništa [nijednu stvar] tražili u Moje ime (pokazujući time da JA JESAM).“ U istom stihu, On nam je dao novo uputstvo. Rekao je: „Tražite i *dobićete*, da vaša radost bude potpuna“. Isus je ovde pomenuo dve stvari: „Nemojte samo tražiti, već tražite i dobićete.“

PRIMI BOŽIJE BLAGOSLOVE

Mnogi ljudi jednostavno ne znaju kako da prime od Boga. Na primer, oni provedu pola života moleći da im Bog oprostí neki greh, ali nikada ne *prime* oprosténje. Oni su stalno u moljenju. Ja sam svake večeri, godinama tražila oprosténje.

Kada smo se Dejv i ja venčali, nisam puno poznavala Reč Božiju. Išli smo u crkvu, volela sam Boga, bila sam nanovo rođena, ali definitivno nisam znala ko sam u Hristu. Zato sam i dalje imala slomljeno srce. Verujem da je jedna od stvari koja ukazuje na slomljeno srce, upravo slomljena ličnost.

Kada je naša ličnost slomljena i uništena, mi ne možemo da funkcionišemo onako kako je Bog to isplanirao. Svaki pojedinac treba da bude kompletna i uravnotežena osoba. Đavo želi da svi mi budemo slomljene ličnosti.

Kao što sam pomenula ranije, svake noći sam klečala pored svog kreveta i molila: „O Bože, oprosti mi. Bože, oprosti mi. Bože, oprosti mi.“ Ja sam i dalje govorila o teretu krivice koji sam nosila još od tinejdžerskih dana, tj. od rane mladosti.

Ovo je trajalao nekoliko godina, sve dok nisam čula da mi Gospod govori: „Džoj, oprostio sam ti već prvi put kada si me molila. Sada ti treba da oprostiš samoj sebi.“ U to vreme, nisam bila naviknuta na to da čujem Božiji glas, ali sam razumela da mi je On govorio da je potrebno da *prihvatim* Njegovo oprostjenje.

Ako od nekoga zatražiš čašu vode i ta osoba ti je da, a ti odbiješ da je popiješ, šta druga osoba može da učini? Onda je besmisleno da kažeš: „Ja sam žedan, neka mi neko donese čašu vode,“ a onda samo držiš čašu vode koja ti je data. Ako ne popiješ vodu, tvoja žeđ neće biti ugašena.

Možda ti je bila data Reč o oprostjenju, ali si ipak odlučio da ne veruješ. Možda prvo čekaš da *osetiš* oprostjenje. Nikada nećeš *osetiti* da ti je oprosteno, sve dok ne *odlučiš* da ti je oprosteno. Moraš u veri da kažeš: „Meni je oprosteno.“ Možda ćeš morati ovo da ponavljaš sedmicama ili čak mesecima, sve dok tvoja osećanja ne počnu da se slažu sa tvojom verom.

Kroz Bibliju smo mnogo puta upućeni na to da treba da *primamo* od Boga. Ipak, izgleda da hrišćani uvek pokušavaju da *zadobiju* nešto. Pavle nije pitao učenike u Korintu: „Da li ste dobili Duha Svetoga?“ On ih je pitao: „Jeste li *primili* Duha Svetog, kad ste poverovali [u Isusa kao Hrista/Mesiju]?“ (Dela 19:2, Čarničev prevod)

Biblija ne kaže: „Onima koji *zadobiše* Isusa u svoje živote, dade moć da budu sinovi Božiji.“ Ona govori nešto sasvim drugačije: „A svima, koji ga *primiše*, dade moć da postanu deca Božija, onima što veruju u Njegovo ime.“ (Jovan 1:12, Čarničev prevod)

Isus je kao reka koja donosi vodu i daje život, a mi smo pozvani da prihvatimo i primimo. Isus je rekao:

„Ko veruje u mene [ko ostaje veran, veruje i oslanja se na Mene] - kao što reče Pismo - iz njegova tela će poteći [stalno] reke žive vode. Ovo je pak rekao za Duha, koga su imali da prime oni što veruju (oni koji imaju veru) u Njega; jer [Sveti] Duh još ne beše sišao, pošto Isus još nije bio proslavljen (podignut u slavi).“ (Jovan 7:38-39, Čarničev prevod)

Ja sam često poučavala na temu kako primiti od Boga. To i dalje činim, zato što sam duboko ubeđena da ljudi ne primaju blagoslove koje Bog želi da im da. Čeznem da vidim da svi u telu Hristovom postanu zreli, pa da mogu da kažu: „Da, Božije obećanje je i za mene, i ja ga primam tako da ne moram više da živim sa krivicom i osudom.“

BOG TE SAVRŠENO VOLI

Ja mogu satima, pa i danima da govorim o Božijoj ljubavi. Mogu da demonstriram različite načine na koje je Bog dokazao da nas voli, ali nikoga ne mogu da prisilim da prihvati Njegovu ljubav. To je lični izbor koji svaki pojedinac mora da napravi. Da bismo mogli da uživamo u punini onoga što Bog želi da imamo, čak i kada napravimo greške, i kada znamo da ne zaslužujemo Božiju ljubav, mi i dalje moramo da *prihvatimo* Njegovu ljubav.

Ohrabrujem te da svakodnevno otvoriš svoja usta i da se moliš ovako:

Bože, ja znam da me Ti voliš i ja prihvatam tu ljubav. Danas ću da hodam u toj ljubavi. Želim da se ogrejem, osunčam i uživam u Tvojoj ljubavi, jer znam da me Ti voliš iako ja to ne zaslužujem. Bože, Tvoja ljubav čini da je sve u mom životu bolje.

Najpotrebnija poruka u telu Hristovom danas je poruka o Božijoj ljubavi. Božija ljubav je velika stvar o kojoj ljudi treba da imaju otkrivenje. Nije im potrebno naučavanje o Božijoj ljubavi, koliko im je potrebno lično iskustvo i razumevanje o tome da ih Bog voli.

Božija ljubav će te dovesti do pobeđe čak i onda kada bude izgledalo da su se sve sile i poglavarstva pakla podigli protiv tebe. Božija ljubav će te provesti kroz oluje života do mirnog i sigurnog mesta. Nikada nećeš biti pobednik (pogledaj: Rimljanima 8:37), ako nemaš otkrivenje o tome koliko te Bog voli.

Moramo da znamo da nas Bog voli, čak i u periodima kada pravimo greške i padamo. Njegova ljubav nije rezervisana samo za dane kada mi mislimo da smo dobri. Treba da imamo sigurnost u Njegovu ljubav, posebno kada imamo poteškoće i kada nam se đavo ruga i optužuje nas govoreći: „Sigurno si nešto pogrešio.“

Kada dođe tužitelj, moramo da znamo da nas Bog voli.

Čak iako smo učinili nešto pogrešno; ako smo nesvesno otvorili vrata da đavo može da uđe, Bog nas i dalje voli. Bog je na našoj strani (pogledaj: Rimljanima 8:28), i On će nam pokazati šta da uradimo da bismo izašli iz zbrke u koju smo sami sebe doveli. Sotona želi da nas odvoji od Božije ljubavi, tako da nikada više ne nađemo put ka Božijoj blagodati; ne želi da ponovo živimo kao Božiji PRAVEDNI sinovi i kćeri.

ISUS ŠALJE SVOJU REČ

Bog u svojoj Reči obećava da će nas izbaviti kada smo u nevolji. U Psalmu 107:20 je zapisano: „Posla reč svoju i isceli ih, i izbavi ih iz groba njihovog.“ Isus je poslao svog Svetog Duha da nas nauči sve što treba da znamo. On je rekao svojim učenicima:

„Još vam mnogo imam za kazati; ali sada ne možete nositi. Kad dođe On, Duh istine (Duh koji donosi istinu), uputiće

vas na svaku istinu (celu, potpunu istinu); jer neće od sebe govoriti [u sopstvenom autoritetu], nego će govoriti šta čuje [od Oca, On će preneti poruku koja Mu je data], i javiće vam šta će biti unapred [stvari koje će se dogoditi u budućnosti]. On će Me proslaviti, jer će od Mog uzeti, i javiće vam (otkriti, preneti, izložiti). Sve što ima Otac Moje je; zato rekoh da će [Duh] od Mog uzeti, i javiti vam (otkriti, preneti, izložiti).“ (Jovan 16:12-15)

Ja sam veoma srećna jer je Isus obećao da će nas Sveti Duh *voditi*. Neće nas silom *gurati*, već će da nas vodi ka istini. Đavo želi da vrši pritisak na nas i da manipuliše nama, ali Duh Sveti želi nežno da nas vodi. Ovo je jedan od načina, na koji možemo da prepoznamo da li smo nešto čuli od Boga, ili od neprijatelja.

Ako osećaš pritisak, konfuziju, kontrolu i uznemirenost u vezi sa nečim, onda to nije od Boga. On ne radi na takav način. Duh Sveti će ti nežno „javiti (otkriti, preneti, izložiti)” istinu.

Nećeš imati koristi od otkrivenja ako ga ne primiš. Mi primamo i preko televizije, ali moramo da uključimo svoj televizor, da bismo mogli da *primimo* poruku ili program koji nam je poslat. Na isti način moramo da primimo istinu koju nam Bog govori kroz svoju Reč.

Isus je zadobio sve što će nam ikada biti potrebno za uspešan, pobednički život ispunjen silom. Kada je Isus uznesen na nebo, Duh Sveti je uzeo ono što je Isus „zaradio” (zadobio), i zapravo nam je poručio: „Sada ću otići ka vernicima i raditi sa njima, pružajući im sve što je Isus „zaradio” (zadobio), za njih. Ja ću ih voditi ka potpunoj istini.”

Interesantno je da je Isus rekao da ima još puno toga što nam je želeo reći, ali je znao da nećemo biti u stanju da sve podnesemo odjednom. Zato je obećao da će Duh Sveti uzeti od onoga što je Njegovo, i da će nas *voditi* u potpunu istinu.

PRIMI SVETOG DUHA

Bila sam nanovo rođena, mnogo pre nego što sam počela da uživam u prisutnosti Svetog Duha. Volela sam Boga, i da sam tada umrla - otišla bih u nebo, ali bih tamo dospela kao olupina. Bez zajednice sa Svetim Duhom, nikada ne bih bila hrišćanka koja proizvodi plodove u svome životu.

Moj život nikada ne bi proslavio Boga ovde na zemlji. Nikada nikome ne bih svedočila. Zapravo, da nisam *primila* Svetog Duha, tvrdnja da sam hrišćanka bi štetila Božijem delu u mom životu, jer se nisam ponašala kao hrišćanka.

Gubila sam kontrolu i nisam mogla sebi da pomognem. Radila sam sve ono što sam mislila da dobar hrišćanin treba da radi, ali nisam imala pobedu jer nisam imala nikakvo znanje o Reči Božijoj. Nisam imala ni silu Svetog Duha da me vodi u potpunu istinu, niti da mi otkrije kako da Reč deluje u mom životu.

Bio je to predivan dan kada sam izgovorila: „Ja sam Božija pravednost u Isusu Hristu“ (pogledaj: 1. Korinćanima 1:30). Osetila sam blag udarac u svom duhu; bukvalno sam osetila da je život poskočio u meni. Sećam se da sam se pitala šta se dogodilo. Bio je to osećaj koji imaju majke kada se beba pokrene u stomaku po prvi put, osim što je u mom slučaju to bio Sveti Duh!

Pre nego što sam primila Svetog Duha, nisam znala da sam pravedna. Mislila sam da sam pokvarena, loša i rasturena za celi život. Osećala sam da nema nade za mene, ali to je samo laž u koju đavo želi da svi mi verujemo.

Ako želiš da naučiš više o zajednici sa Svetim Duhom, ohrabrujem te da pročitaš moju knjigu „Poznavati Boga intimno“ (*Knowing God Intimately*). U njoj objašnjavam kako možeš biti blizu Boga onoliko koliko ti želiš, i kako možeš da primiš puninu Svetog Duha. Jednostavno je kao i molitva: „*Gospode, ja primam Tvoj Svetog Duha u moj život. Ispuni me svojim prisustvom i*

nauči me kako da jasno čujem Tvoj glas, tako da ga mogu slediti u sve dane svoga života.“

TI SI DRAGOCEN BOGU

Ti si dragocen i vredan, i Bog ima plan da pokaže svoju dobrotu i ljubaznost kroz ono što želi da uradi za tebe. Nije važno šta si činio ili šta ti je učinjeno - prošlost ostaje u prošlosti. Bog ima predivnu budućnost za tebe. Možeš da imaš predivan život, ali moraš da ga primiš. Moraš da se složiš sa ovim i da kažeš: „Ovo je za mene.“

Isus je glasno plakao i vikao, kako bi nam rekao da ima ono što nam je potrebno: „A u poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: ko je žedan neka dođe k Meni i pije“ (Jovan 7:37). Ono što ne možeš sam da postigneš i uradiš za sebe, Bog je već uradio za tebe. Sada te poziva da dođeš i primiš, piješ, uneseš u sebe. Samo poveruj da je ovo za tebe.

Glagol *piti* je definisan kao „uneti u sebe, ili primiti lakomo“, zatim: „primiti u nečiju savest“¹⁴. Seti se da je Isus rekao: „Dosad ne iskaste ništa u ime moje; ištite i primićete, da radost vaša (zadovoljstvo i uživanje) bude ispunjena“ (Jovan 16:24). *Kada* tražiš i primiš, *onda* će tvoja radost biti potpuna.

Kako ćemo da impresioniramo svet koji je u depresiji, ako smo mi, koji znamo Hrista u depresiji? Bog želi da Njegov narod pokaže kako je nad njim slava Gospodnje dobrote. Kada nam Bog pruži ono što tražimo, naša radost će biti potpuna. Tako crkva treba da izgleda.

Ponašaj se kao da si skladište Božijih blagoslova. Uzmi i unesi unutra ono što je Isus obezbedio za tebe, tako što je dao svoj život. Proučavaj Reč da bi bio siguran u Njegova obećanja. Moli se govoreći:

Ovde sam Gospode. Izlij na mene; ja ću da primim sve što Sveti Duh ima za mene.

Oснаžена iznutra

SVRHA ove knjige je da ti pomogne da primiš oslobođenje od prošlosti. Bilo da se radi o nečemu što se dogodilo pre pet minuta, ili pre pedeset godina, uvek će ti biti potrebna ova poruka - uvek. Ne moraš da imaš neku veoma strašnu prošlost, da bi ti bilo potrebno oslobođenje od stvari iz prošlosti. Ako se sutra probudiš sa namerom da budeš pobožan, a onda „izgubiš živce“ pre doručka, biće ti potrebno oslobođenje od prošlosti.

Đavo želi da te zadrži u ropstvu, koristeći grešku koju si napravio, komentar koji nisi izgovorio, neki greh koji si učinio, ili greh koji je neko drugi učinio tebi. Bog želi da te oslobodi i od onoga što si ti učinio, i od onoga što je učinjeno tebi - važno Mu je sve u vezi sa tobom.

Već smo videli iz Biblije, da je Isus došao da isceli slomljene u srcu, da zavije naše rane, da isceli naše povrede. Došao je da nam da ulje radosti umesto tuge, odeću pravednosti umesto klonulosti, lepotu umesto pepela. Došao je da nas učini hrastovima pravde, nasadom Gospodnjim da On može da bude proslavljen (pogledaj: Isaija 61:1-3).

Isus je rekao: „Duh je Gospodnji na Meni; zato Me pomaza [Pomazanik, Mesija] da javim evanđelje (radosnu vest) siromasima; posla Me da iscelim skrušene u srcu; da propovedam zarobljenima da će se otpustiti, i slepima da će progledati; da otpustim sužnje [podjarmljene, ranjene, slomljene, unesrećene].“ (Luka 4:18)

Verujem da je Bog upravo sada sa tobom. On te je doveo do ovog trenutka, kako bi te oslobodio nečega iz tvoje prošlosti što je bolno. Verovatno ti je potrebno isceljenje od emocionalnih

povreda koje su se odavno inficirale. Možda te je neko nedavno uvredio, a neopraštanje te sprečava da imaš ono što Bog ima za tebe. Isus je došao da oslobodi sve koji su zarobljeni. Znao je da će tebi i meni, On biti potreban svakog dana.

Svaki put kada propovedam o oslobođenju od slomljenog srca, ja još više poželim da krenem napred, i da postanem sve ono što Bog želi da budem. Želim da i ti postaneš odlučan da ćeš biti sve što On želi da budeš, ne samo polovina, ili tri četvrtine onoga što Bog želi da budeš.

U Efescima 3:16, apostol Pavle je molio: „Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, *da se utvrdite [Svetim] Duhom Njegovim [Njim samim koji prebiva u tvom unutrašnjem biću i ličnosti] za unutrašnjeg čoveka*“ (autorov naglasak).

Tamo gde nam treba emocionalno isceljenje, jeste i naše unutrašnje biće. Naše emocije su deo naše duše. Mi smo duh i duša, i imamo telo. Naša duša se sastoji od našeg uma, volje i emocija. Naš um nam govori šta da mislimo, naša volja nam govori šta da želimo, i naše emocije nam govore kako da se osećamo.

Nakon što te drugi ljudi povrede, sotona radi na tome da tvoje emocije ostanu ranjene. U Pričama Solomonovim 18:14 je zapisano: „Duh čovečiji snosi bol svoj; a duh oboren ko će podignuti?“ Đavo želi da ostaneš slomljen iznutra, tako da ne možeš da se nosiš sa problemima koji dolaze u tvoj život.

Sveti Duh se pokreće u tvom unutrašnjem čoveku i prebiva u tebi, kako bi te ojačao i osnažio svojom silom. On te podseća na Božiju Reč: „Stavi na Gospoda breme svoje [olakšaj se], i On će te potkrepiti. Neće dati doveka pravedniku da posrne (da se oklizne, padne, propadne).“ (Psalam 55:22)

Ako imamo unutrašnju snagu, onda možemo da se nosimo sa životnim problemima. Bez unutrašnje snage ne možemo da se nosimo ni sa gužvom u saobraćaju! Ja sam bila veoma zbunjena iznutra, i teško sam mogla da se nosim sa svakodnevnim problemima.

Naše emocionalne rane nam onemogućavaju da se nosimo sa svakodnevnim problemima. Da bismo mogli da se nosimo sa nervoznim prodavcem, detetom koje neće da sluša, ili bračnim drugom koji nije duhovno zreo, potrebno nam je isceljenje od ranjenih emocija.

Kada imamo unutrašnjih problema, oni vremenom postaju spoljašnji, vidljivi problemi. Kada smo jaki unutra, osnaženi i ojačani silom Svetog Duha, onda možemo da se suočimo i nosimo sa svim stvarima koje dođu u naš život.

BUDI TRANSFORMISAN U BOŽIJI LIK

Svako ima svoje jake i svoje slabe tačke. Isto je sa tobom, kao i sa mnom. Bog želi da nas oslobodi od stvari koje nas drže u ropstvu. On će nas osnažiti silom Svetog Duha, i oblikovati naše ličnosti na takav način, da ćemo imati Duhom kontrolisanu narav.

Ako ne primimo Božiju pomoć, možemo postati „zbrkani“ u mnogim oblastima u životu. Naše prirodne želje se protive Svetom Duhu (pogledaj: Galatima 5:17). Prepušteni svojoj sebičnosti, živimo kako je opisano u Galatima 5:19-20, što uključuje stvari kao što su razdor, ljubomora i ljutnja. Tako možemo da uđemo u odnos sa drugim ljudima koji su takođe „zbrkani“, i da jedni druge još više unesrećujemo. Odnosi sa drugim ljudima su glavni deo života - ne možemo da ih izbegnemo.

Sve što je potrebno da znamo, vezano za odnos sa Bogom, sa sobom ili sa drugim ljudima, nalazi se u Bibliji. Kako sam ranije pomenula, ako ne volimo sebe, onda se nikada nećemo približiti nekom drugom. Mnoge bitke koje vodimo sa drugima su rezultat toga što smo u ratu sami sa sobom.

Sveti Duh je tu, i želi da nam pomogne da budemo preoblikovani u Hristov lik. U Rimljanima 8:29 je zapisano o Bogu: „Jer koje napred pozna [za koje je znao i koje je voleo] one i odredi [unapred predodredi] da budu jednaki obličju Sina

njegovog [i da *unutra* budu kao što je On], da bi On bio prvorodeni među mnogom braćom.“

Ako se iskreno suočimo sa činjenicom da nam je potrebno oslobođenje od rana iz prošlosti, onda možemo da primimo Božiju silu koja će nas preobraziti da budemo kao Hrist, poboljšati naš odnos sa Bogom, sa sobom i sa drugim ljudima. Bez obzira na naše unutrašnje konflikte, mi možemo primiti isceljenje od lošeg stava o sebi.

Možda još uvek sebe optužuješ za zlostavljanje, kome nisi ničim doprineo. Đavo ti možda govori da sa tobom sigurno nešto nije u redu, jer te ljudi u protivnom ne bi zlostavljali. Ako si zlostavljan seksualno, đavo ti možda govori da je nešto pogrešno sa tobom, jer da je drugačije, ne bi ni bio zloupotrebljen. Ti nisi stvoren za zloupotrebu, i nepravedno je svako zlostavljanje koje si proživeo.

Dete koje je zlostavljano, nema snagu da pogleda na onoga koji ga zlostavlja i da mu kaže: „Ti imaš problem, a ja nisam tvoj problem. Ti pokušavaš da mi daš problem, ali ja ga neću prihvatiti.“

Ako se zlostavljanje nastavlja i kada dete odraste, još je teže da se brani od đavolskih prevarnih laži. Sotona u našim mislima iznova pušta isti snimak:

„Šta je pogrešno sa mnom? Šta je pogrešno sa mnom? Mora da je nešto pogrešno sa mnom, inače mi se ovo ne bi dešavalo. Šta pogrešno radim?

Šta pogrešno radim, da moraš sa mnom razgovarati na takav način? Šta ja to radim, pa ti nikada ne želiš da me zagrliš i da me voliš?

Šta ja to radim, da kad god odem kod mame ili tate po zagrljaj, oni me odguraju? Šta sam učinio da me moji roditelji ne žele, i da su me napustili? Šta ja to radim, da želiš da me tretiraš kao svoju ljubavnicu, umesto kao svoju kćerku? Šta ja to radim? Šta je pogrešno sa mnom?

Niko koga poznajem nije tretiran na ovakav način. Mora da je nešto pogrešno sa mnom.“

Neki ljudi slušaju ovo iznova i iznova, godinu za godinom, sve dok odjednom ne shvate da su odrasli, a da i dalje tragaju za nekim ko će da ih voli. Oni nikada nisu ni imali ljubav koja im je bila potrebna i koju su zaslužili. Zatim, toliko su gladni ljubavi, da nisu u stanju da vole bilo koga na način na koji je Bog to odredio.

Govorim iz ličnog iskustva kada kažem da ako i dalje imaš ovakvu vrstu unutrašnje boli, verovatno će ti biti teško da uđeš u *normalan* odnos i da imaš *normalna* očekivanja od bilo koga. Možda ćeš od svojih prijatelja, ili bračnog druga očekivati nekakvu nadoknadu za sve godine kada si bio zlostavljan. Takva nerealna očekivanja od prijatelja, ili bračnog druga sigurno plaše ljude i teraju ih od tebe. Oni možda pokušavaju da ti pruže sve što znaju, ali dok ne budeš oslobođen od rana iz prošlosti, ništa ti neće biti dovoljno.

Sećam se perioda u kome nikada nisam bila srećna. Uvek sam želela da Dejv učini nešto drugo; uvek sam želela da uradi više. On se godinama iskreno trudio. Uradio je sve što je mogao, kako bi mi pomogao u mojim bolnim krizama.

Dejv je zaista jednostavan čovek, i jako se trudio da me usreći. Jednog dana me je pogledao i rekao: „Ženo,“ (ovako me zove samo kad mu je dosta, što je veoma retko) „slušaj me sad. Pokušavao sam da te usrećim. Znaš li šta? Shvatio sam da ne mogu to da postignem. Šta god da radim, ne usrećujem te. Pogodi šta će biti sada? Prestaću da pokušavam.“

DOPUSTI BOGU DA ISPUNI TVOJE PRAZNO SRCE

Hvala Bogu da je Sveti Duh radio u meni tokom ove krize i da me je ojačao. Tek sam počela da čitam Reč, i da uviđam da svi moji problemi, kao i moja tadašnja nesreća, nisu bili *nećija* greška. Ja sam imala problem *u sebi*. Tako sam počela da radim zajedno sa Bogom na tome da promenim svoj život.

Mnogi ljudi koji su u braku, kada uvide da ih njihov bračni drug ne čini srećnim, završe razvodom. Oni kažu: „Ako me ti ne usrećuješ, ja onda neću da ostanem više u ovoj vezi.“ Oni onda tragaju za nekim drugim ko bi ih usrećio, ali su i dalje slomljenog srca, zbog samog korena njihove odbačenosti.

Koren odbačenosti će te učiniti nesigurnim, bez samopouzdanja, i imaćeš loše mišljenje o sebi. Dok god ne doživiš oslobođenje, očekivaćeš da te neko drugi usreći. Meni su svakodnevno bile potrebne doze („fiksevi“) osećaja da vredim, baš kao što neki zavisnik treba drogu. Stalno mi je bilo potrebno potvrđivanje, i tome nikada nije bilo kraja. Ponekad se dešavalo da što sam više pažnje dobijala, više mi je i bila potrebna.

Ljudi koji imaju koren odbačenosti, osećaju se nevoljeno i nesigurno u svom životu. Njihova ličnost je slomljena, a oni su razbijeni unutra. Kao rezultat toga, oni stalno tragaju za nekim ko će im omogućiti da se osećaju dobro. Sve pokušavaju: bolji posao, unapređenje, duhovne darove, poziciju u crkvi, poželjne prijatelje, originalne etikete na svojoj odeći, dobar automobil, prava kuća za življenje, pripadnost određenom društvenom krugu, beskrajni komplimenti... Izgleda kao da iz njih uvek zrači: „Reci mi da sam dobro. Obaspi me komplimentima, da se mogu osećati dobro.“ Nesigurne ljude ne možete da ispravite, jer oni se već osećaju dovoljno loše po pitanju samih sebe.

Stvari koje se tiču nesigurnih ljudi su mi veoma poznate, jer sam imala svaki od ovih problema, sve dok me Sveti Duh, Savetnik, i Reč Božija nisu izvadili iz jame očaja, i dali lepotu umesto pepela.

Duh Sveti je jedini kadar da ostvari promenu u nama. On ispunjava naša srca samim Bogom. Ohrabrujem te da pažljivo razmotriš Pavlovu molitvu za nas da „[zaista možemo] poznati [da možete zaista doći do spoznaje kroz *praktično lično iskustvo*] pretežniju od razuma [bez iskustva] ljubav Hristovu, da se ispunite [celo vaše biće] svakom puninom Božijom [da možete da imate najveću meru Božije prisutnosti i *da budete ispunjeni i preplavljeni samim Bogom!*].“ (Efescima 3:19, autorov naglasak)

Ako u potpunosti budemo ispunjeni samim Bogom, neće nam biti potrebno potvrđivanje od drugih. „Utopićemo se“ u Božiju ljubav koja će uticati na naš odnos sa Njim, sa sobom, kao i sa drugima.

Ako Mu dozvoliš da to uradi, Bog će te osloboditi boli iz tvoje prošlosti. Primi Božije isceljenje i dozvoli Svetom Duhu da na svoj način radi u tvom srcu. On će te ispuniti svakom vrstom potvrđivanja koje ti je potrebno u životu. Pokazaće ti kako da ostaviš prošlost iza sebe. U Knjizi Propovednika 5:20 je zapisano obećanje za ljude koji se u potpunosti predaju Bogu: „Jer se neće mnogo [ozbiljno] opominjati dana života svog, jer mu [sam] Bog daje da mu je srce veselo [Božiji mir i spokojstvo će se videti u Njemu].“

Konačno slobodna

PUT ka emocionalnom isceljenju i slobodi da uživaš u svom životu, nije lagan. Međutim, pomučiti se na tom putu je sigurno bolje nego li ostati u ropstvu:

„Kad je, dakle, Hristos postradao telom, naoružajte se i vi istom tom mišlju [strpljivo patite, radije nego li da propustite da udovoljite Bogu], jer ko je postradao telom [imajući um Hristov] prestao je da [namerno] greši [namerno da udovoljava sebi i svetu, i da udovoljava Bogu], da preostalo vreme života u telu ne proživite više po [svojim] ljudskim požudama nego po Božijoj volji.“ (1. Petrova 4:1-2, Čarničev prevod)

Pažljivo proučavanje ovog odlomka iz Pisma nam otkriva da treba da se naoružamo ispravnim mislima kao što su: *Ja ću radije da patim sa Hristom i da uradim ono što je ispravno, nego da ostanem u okovima greha.*

Za pobjedu je važno imati ispravan stav. Kada sam prvi put shvatila da Isus može i da želi da me oslobodi, poželela sam tu slobodu, ali moj stav je bio: „Neću više da patim; dovoljno sam patila i neću da se podređujem nečemu što liči na emocionalnu bol.“ Sveti Duh me je vodio do nekoliko odlomaka iz Pisma, koji su mi pomogli da shvatim da sam imala pogrešan stav koji je trebalo da promenim, te da se naoružam ispravnim mislima.

Počela sam da razmišljam na sledeći način: „*Ne želim više da patim, ali ću radije proći kroz to, samo da ne ostanem dalje u ropstvu. Dokle god sam u okovima, i dalje ću svakako patiti, ali je*

to patnja koja nema kraj. Ako dozvolim Isusu da me provede kroz sve kroz šta moram da prođem, kako bih bila slobodna, možda će me boleti kratko, ali će to barem biti patnja koja vodi ka pobjedi i novom životu bez emocionalne boli.“

Dobar primer je fitness. Ako moje telo ne izgleda dobro, i ako nije u formi zbog loših navika u ishrani i nedostaka vežbanja, ja ću da patim jer ću biti umorna i stalno ću se osećati loše. Dokle god ne uradim nešto u vezi sa svojom kondicijom, patnja će se nastavljati iz dana u dan. Ako odlučim da se vratim u formu, počecu da vežbam i izabraću pravu hranu.

Jedno vreme ću patiti zbog upale mišića. Moje telo može da dobije napade, jer mu ne pružam onu vrstu hrane na koju je naviklo. Ovo je jedna vrsta patnje. Biće potrebno da reorganizujem svoje vreme da bih mogla da vežbam, što će izazvati određenu vrstu muke, jer ću morati da pravim mudre izbore, umesto izbora baziranih na tome kako se osećam.

Iz ovog primera vidimo da ako neko želi da bude slobodan od besmislene patnje, koja je izazvana fizičkom debljinom, onda ta osoba mora da pati na drugačiji način. To je vrsta patnje koja vodi ka pobjedi, i ka okončanju patnje.

ISPRAVNA PATNJA I POGREŠNA PATNJA

Sledeći stihovi otkrivaju da dok prolazimo kroz teške promene, treba da se radujemo u veri, znajući da nas Bog voli, i da će naše „ispravne patnje“ dovesti do dobrog završetka, koji je u ovom slučaju zreo karakter:

„I ne samo to, [budimo sada puni radosti] nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja gradi strpljivost (izdržljivost) pak prekaljenost (dokazanu veru i prokušan integritet), a prekaljenost (ovakve vrste) nadu; nada ne sramoti, jer se Božija ljubav već izlila u naša srca Duhom Svetim koji nam je dat.“ (Rimljanima 5:3-5, Čarničev prevod)

Zbog pogrešnog razmišljanja, mnogi ljudi nikada ne dođu do zrelosti koja im donosi radost u životu. Zrelost uvek podrazumeva stabilnost. Bez stabilnosti, mi nikada istinski ne možemo daiskusimo mir i radost.

Postoji „ispravna patnja“ i „pogrešna patnja“. Apostol Petar ohrabruje vernike da budu sigurni da ne pate zbog činjenja loših stvari, ali ako već pate, da to bude zbog činjenja dobrih stvari. U 1. Petrovoj 3:14 je zapisano: „Nego ako i stradate pravde radi, blaženi ste.“

U 16. stihu on nam govori da živimo na takav način da budemo sigurni da je naša savest potpuno čista, dok u 17. stihu piše sledeće: „Jer je bolje, ako hoće volja Božija, da stradate [nepravedno] dobro čineći, negoli [da stradate pravedno] zlo čineći.“

Ovo je veoma važna oblast. Mnogi ljudi nikada ne iskuse radost slobode, samo zato što pogrešno razmišljaju o patnji. U jednom trenutku tvog hrišćanskog života si možda čuo da Isus hoće da te oslobodi patnje. Ovo je istina, On to želi. Ipak, postoji i period tranzicije, a on nikada nije lagan.

Tokom porođaja postoji deo procesa koji je najteži, i koji se naziva „tranzicija“. Trideset i tri godine sam živela u velikoj boli. Kada sam konačno saznala da Isus želi da me oslobodi od patnje, ušla sam u fazu tranzicije. Bila sam promenjena i transformisana u originalni lik, koji je On zamislio za mene još pre nego što sam bila pokvarena svetom. Zatim sam patila još nekoliko godina, ali na drugačiji način. Ova patnja nije bila beznadežna, već je proizvela nadu, jer sam mogla da vidim promene tokom tranzicije.

Ovo nisu uvek bile velike promene, ali me je Gospod uvek čuvao od odustajanja. Baš kada bih pomislila da više ne mogu da podnesem bol, On bi doneo neki poseban blagoslov da me podseti da je stalno sa mnom, i da me posmatra.

BOŽIJA VATRA KOJA PROČIŠĆAVA

Ako razumeš da ispravna patnja deluje kao pročišćavajuća vatra, onda će za tebe sledeći stihovi imati posebno značenje, i doneće ti veliku utehu:

„Ali ko će podneti dan dolaska Njegovog? I ko će se održati kad se pokaže? Jer je On kao oganj livčev i kao milo beljarsko. I sešće kao Onaj koji lije i čisti srebro, očistiće sinove Levijeve, i pretopiće ih kao zlato i srebro, i oni će prinostiti Gospodu prinose u pravdi.“ (Malahija 3:2-3)

Htela bih da podelim sa tobom priču koja sam čula, i koja „baca“ dodatno svetlo na ove stihove. U Evropi je jedan čovek ušao u zlatarsku radnju i pronašao neke stvari koje je pozeleo da kupi. Za sve vreme koje je proveo u radnji, nije primetio čuvara. Da bi završio svoju kupovinu, počeo je da traži vlasnika, a onda je primetio vrata u zadnjem delu radnje, koja su vodila izvan prodavnice. Dok je stajao na pragu tih vrata, ugledao je čuvara, koji je sedeo pored vatre, nad kojom je bila velika posuda. On nije skrenuo pogled sa posude u kojoj je nešto ključalo, iako je zainteresovani kupac pokušavao da razgovara o kupovini nekih artikala.

Kupac ga je upitao da li bi mogao na kratko da ostavi posao koji je radio, kako bi došao unutra i kako bi završili sa plaćanjem. Čovek koji je radio je odgovorio: „Ne.“ Rekao je da ne može da ostavi metal u posudi čak ni na minut. Objasnio je to na sledeći način: „Veoma je važno da metal, u ovom slučaju zlato, ne očvrsne dok sve nečistoće nisu izvađene. Nameravam da ovo bude čisto zlato. Ako je vatra prejaka, može da ga ošteti, ako je preslaba, zlato može da očvrsne dok su nečistoće još unutra.“

Objasnio je da ne može da ga ostavi, niti da odvoji svoje oči od njega. Kupac je pitao kada će to biti, a čovek mu je odvratio:

„Znaću da je gotovo, kada budem mogao da pogledam u metal i da veoma jasno vidim svoj odraz.“

Za mene je ovo predivna priča, jer me podseća da Bog uvek posmatra nevolje koje dolaze u moj život, pazeći da ne postanu prejake. On takođe vodi računa o tome da ima dovoljno pritisaka koji će odraditi pravi posao u meni.

U 1. Korinćanima 10:13 Pavle nam kaže da Bog nikada neće dozvoliti više nego što možemo da podnesemo, već će sa svakim iskušenjem obezbediti izlaz. Možemo pouzdano da verujemo da Bog od nas neće očekivati da izdržimo više nego što možemo.

Veruj mi da Bog bolje od tebe zna koliko si u stanju da izdržiš i podneseš. Veruj Mu, i On će te provesti kroz proces pročišćenja, a ti ćeš postati „čist kao zlato“.

USTRAJ PREMA CILJU

Lakše je izdržati ispravnu patnju, kada shvatiš da je vatra pročišćenja nešto kroz šta ćemo prolaziti celog života. Shvativši ovu istinu, apostol Pavle je napisao: „Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego teram, ne bih li dostigao (prigrlio) kao što me dostiže Hristos Isus.“ (Filipljanima 3:12)

U svojim pismima, Pavle često poredi hrišćanski život sa trkom:

„Ne znate li da na trkalištu trče svi trkači, ali samo jedan dobija nagradu; tako i vi trčite [svoju trku] - da je osvojite [nagradu]. A svaki borac uzdržava se od svega; oni - da bi dobili propadljiv venac, a mi - nepropadljiv [radite to da biste dobili krunu večnog blagoslova]. Stoga ja trčim tako, kao trkač koji ne trči u neizvesnost (bez konačnog cilja), tako se borim pesnicom, kao borac [boksar] koji ne bije vetar, nego mučim svoje telo i potčinjavam ga [disciplinujem ga], da ne

bih ja, koji sam drugima propovedao, postao nevaljao [da ne ispunim test, da se ne dokažem i da ne budem odbačen].“
(1. Korinćanima 9:24-27, Čarničev prevod)

Veruj Gospodu i On će te prevesti preko ciljne linije. Budi odlučan, i ustraj ka cilju da dosegneš ono zbog čega je tebe dosegnuo Hrist. Dosegnuo te je da bi te spasio.

Tvoje spasenje uključuje mnoge prednosti u ovom životu, a ne samo dom u nebu kada umreš. Tvoje večno spasenje počinje onog dana kada si nanovo rođen, i nikada ne prestaje. Bog te je dosegnuo da bi obnovio ono što je neprijatelj ukrao od tebe, ali moraćeš da budeš odlučan da to vratiš.

Nemoj da budeš pasivan i da očekuješ da će pobjeda tek tako da ti se dogodi. Ona dolazi kroz Božiju blagodat, a ne kroz naša dela. Mi onda moramo aktivno da saradujemo sa Svetim Duhom, na svakom koraku tog puta.

U svojoj knjizi „Manifest velikog ljubavnika“ (*The Great Lover's Manifesto*), Dejv Grant (*Dave Grant*) govori da mi nikada ne rastemo kada su stvari u životu lake. Na gubitku smo ako nema napora. Mi, ljudska bića smo lenji i uvek tražimo lakši put. U stvarnosti nam je potrebna neka tenzija, kako bismo se protegli i rasli. Nećemo rasti ako ne shvatimo da su nam poteškoće korisne, jer nas drže u pokretu i drže nas živima. Pavle je rekao da on trči i hita napred. Ova izjava ukazuje na neku tenziju i napor; govori da hrišćanski život nije lagan.

U svojoj knjizi, Grant predstavlja priču: „Jedan broj pčela je uzet u svemirski brod da bi se videlo kako će da izdrže bez zemljine sile teže. U bestežinskom stanju, one su mogle da lebde bez imalo napora. Izveštaj o ovom eksperimentu je bio sumiran u sledećim rečima: 'Uživale su u vožnji, ali su uginule.'“¹⁵ Ja se 100% slažem sa Grantom, koji nam govori da mi retko idemo ka cilju koji je vredan truda.

OSTANI ODLUČAN I MIRAN U TEŠKIM TRENUCIMA!

U sledećim stihovima iz knjige proroka Avakuma, govori se o teškim vremenima, koje on naziva „visokim mestima“ i piše da mu je Bog dao noge košute kako bi ostao stabilan tokom tih vremena:

„Jer smokva neće cvasti, niti će biti roda na lozi vinovoj; rod će maslinov prevariti, i njive neće dati hrane, ovaca će nestati iz tora, i goveda neće biti u oboru. Ali ću se ja [pobednički] radovati u Gospodu, veseliću se u Bogu spasenja svog. Gospod je Gospod sila moja, i daće mi noge kao u košute [da se ne ukopam već da hodam], i vodiće me po [duhovnim] visinama mojim [nevolja, patnje ili odgovornosti].“
(Avakum 3:17-19)

Reč *košuta* se odnosi na posebnu vrstu jelena, koji je vičan penjanju po planinama. Može bez ikakvih poteškoća da se popne uz okomitu liticu, skačući lagano sa grebena na greben. Božija volja za nas je da budemo stabilni, tako da kad nevolja dođe, mi nismo uznemireni i uplašeni.

Da bismo bili istinski pobednici, moramo da rastemo do nivoa kada se nećemo plašiti teških vremena, već ćemo zapravo biti izazvani i inspirisani njima. U ovim stihovima, *Amplified Bible* govori o „visinama“ kao nevoljama, patnjama ili odgovornostima. U ovakvim vremenima mi rastemo.

Ako pogledaš unazad u svoj život, videćeš da nikada nisi porastao za vreme lagodnog života; rasteš kada su teška vremena. Tokom lagodnih perioda koji dođu, budi u stanju da uživaš u onome što si dobio za vreme teških perioda. Ovo je životni princip, način na koji se stvari dešavaju. Radiš cele sedmice, onda primiš svoju platu i uživaš vikendom. Vežbaš, ispravno se hraniš, dobro se brineš o sebi, i na kraju uživaš u zdravom telu. Čistiš

svoju kuću, podrum, garažu, i nakon toga uživaš u prijatnom i čistom okruženju, svaki put kada prođeš kroz pomenute prostorije.

Setila sam se Jevrejima 12:11: „Jer svako karanje kad biva ne čini se da je radost, nego žalost; ali posle daće miran rod pravde onima koji su naučeni njime.“

Osoba koja služi Bogu, iz ljubavi čini ono što je ispravno. Ona to ne čini da bi nasledila neko dobro, iako je na posletku neće zaobići blagoslov. Gledaj da u potpunosti daješ slavu Gospodu, i na kraju kad budeš proslavljen, uživaj.

Gradi mostove a ne zidove

ZIDOVI PREDSTAVLJAJU ZAŠTITU. Svi mi imamo tendenciju ka tome da podignemo zidove kako bismo se zaštitili od ponovnog povređivanja. Već sam nekoliko puta pomenula: iako imam veoma ljubaznog i predivnog muža, on me ipak ponekad povredi. Konačno sam shvatila, da kad god mi on nanese bol, ja u duhovnom smislu podignem zid iza kojeg se krijem, i ne dozvoljavam mu da me ponovo povredi. Sveti Duh mi je pokazao da kada je podignem zidove da druge zadržim napolju, ja takođe zatvorim i sebe u izolaciju.

Mnogi ljudi žive u izolaciji jer su sami podigli zidove da bi se zaštitili. Vremenom, ti zidovi postanu zatvori, a ljudi se zaglave u gorčini i usamljenosti. Oni podižu zaštitne zidove da bi sprečili emocionalnu bol, ali nisu u stanju da vole, niti da budu voljeni, sve dok ne postanu voljni da budu povređeni.

Provesti celi život izbegavajući bol je bolnije, nego normalno živeti i baviti se svakim problemom koji naiđe. Isus je Iscelitelj, i uvek je na raspolaganju da ti pruži utehu u bolnim situacijama.

Verujem da Gospod želi da te ohrabrim upravo sada, da napraviš korak vere i da porušiš zidove koje si podigao. Sama ideja ti je možda strašna, posebno ako si godinama živeo okružen njima. Bog može da obori te emocionalne zidove koji te odvajaju od drugih, baš kao što je srušio zidove Jerihona (pogledaj: Isus Navin 2:1-21; 6:1-27). U engleskom *King James* prevodu Biblije, u Jevrejima 11:30 se pominje da su zidovi srušeni verom.

Moram da napravim korak vere svaki put kada mi Isus pokaže da sam podigla zidove koji zadržavaju druge napolju.

Moram da izaberem da ću Mu verovati da je On moj Zaštitnik, radije nego da pokušavam da sama zaštitim sebe.

Postoji nekoliko stihova u Bibliji koji obećavaju Božiju zaštitu. Isaija 60:18 je jedan od onih koji meni pomaže: „Neće se više čuti nasilje u tvojoj zemlji ni pustošenje i potiranje na međama tvojim; nego ćeš zvati zidove svoje spasenjem i vrata svoja hvalom.“

Ono što meni govori ovaj stih jeste da je spasenje kroz Isusa Hrista, zid zaštite oko mene. Od trenutka kada sam postala Njegova, On je preuzeo obavezu da će me štiti. Da bih aktivirala blagoslove u svom životu, moram da verujem da Bog pazi na mene. Dokle god odbijam Gospodnju zaštitu, pokušavajući da se sama pobrinem za sebe, živeću u okovima i očaju.

Drugi predivan stih koji govori o Božijoj zaštiti je u Isaiji 30:18: „A zato [ozbiljno] čeka [očekuje, čezne] Gospod da se smiluje na vas, i zato će se uzvisiti da vas pomiluje; jer je Gospod pravedan Bog; blago svima (srećni su svi oni) koji Ga [ozbiljno] čekaju [Njegovu pobjedu, naklonost, ljubav, mir, radost i Njegovo nenadmašivo i nesalomivo prijateljstvo].“

Pažljivo proučavanje ovog stiha otkriva da je Bog Onaj koji doslovno čeka na priliku da bude dobar prema nama i da donese pravdu u naš život. Ipak, On ovo može da učini samo za pojedince koji veruju u Njega. Prekini sa naporima da se sam zaštitiš, i počni da očekuješ od Boga da te zaštiti.

Dozvoli Bogu da bude Bog.

Ne mogu da ti obećam, da kada verom uđeš u ovu novu stvarnost, nikada nećeš biti povređen, ali mogu da ti obećam da je Bog pravedan. Ovo znači da će On doneti balans, i nagraditi te zato što si izabrao Njegov način.

Svaka osoba koja izabere Božiji način rešavanja problema i bolnih situacija je predodređena za velike stvari: „Za Tebe nas ubijaju vazda, drže nas kao ovce koje su za klanje. Ali u svemu ovome pobeđujemo Onog radi koji nas je ljubio.“ (Rimljanima 8:36-37, autorov naglasak)

Kako možemo u svemu tome pobeđivati i u isto vreme izgledati kao ovce koje vode na klanje? Odgovor je jednostavan. Iako izgleda da smo iskorišteni, da nas Bog neće spasiti, mi smo ipak više nego pobeđnici. Usred svega, mi imamo unutrašnju sigurnost da nas Bog nikada neće ostaviti ni zaboraviti, već da će u pravom trenutku doći naše izbavljenje i nagrada.

GRADITI MOSTOVE

Dok sam se molila, Sveti Duh mi je pokazao da je moj život postao most za druge ljude, kako bi i sami pronašli svoje mesto u Bogu. Mnogo godina sam podizala samo zidove u svom životu, ali sada su na mestu tih zidova mostovi. Sve teške i nepravedne stvari koje su mi se dogodile, preokrenute su u puteve kojima i drugi mogu da idu, pronalazeći slobodu koju sam i ja pronašla.

Naučila sam da izgrađujem mostove umesto zidova.

Kako sam već pomenula u petom poglavlju ove knjige, Bog nema miljenike (pogledaj: Dela 10:34). Ono što učini za jednu osobu, uradiće i za drugu, sve dok se slede Njegove instrukcije. Ako budeš sledio ono što je pomenuto na ovim stranicama, doživećeš istu slobodu koju sam i ja pronašla. Onda možeš da postaneš most preko koga će drugi prelaziti, umesto zida koji će ih blokirati.

U Jevrejima 5:9 Isus je nazvan „začetnikom večnog spasenja“. On je pripremio put ka Bogu za nas. On je za nas postao put kojim možemo da idemo. To je kao da se suočio sa velikom šumom i prošao kroz nju pre nas, tako da kada mi dođemo, možemo da prođemo bez da se borimo sa preprekama i gustinom šume. Žrtvovao se za nas, i sada kada mi imamo korist od Njegove žrtve, daje nam šansu da se žrtvujemo za druge, kako bi i oni mogli da požanju blagoslove u kojima mi sada uživamo.

U Jevrejima 12:2 je zapisano, da je Isus pretrpeo krst zbog radosti koja je došla kao rezultat dobijanja nagrade, koja je bila postavljena pred Njega. Kada mi je veoma teško, volim da se

podsetim na ovo. Tada kažem sebi: „Nastavi napred Džoj, ispred tebe je radost.“

Oduči da ćeš srušiti svoje zidove i izgraditi mostove. Postoje mnogi ljudi koji su izgubljeni u svojim problemima, i potreban im je neko ko će da ide ispred njih i da im pokaže put. Zašto ti ne bi bio osoba za njih?

Zidovi ili mostovi? Izbor je na tebi.

LEPOTA UMEMSTO PEPELA

Ne samo da Gospod želi da tvoje zidove pretvori u mostove, već je i obećao da će ti dati lepotu umesto pepela:

„Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza da javljam dobre glasove krotkima, posla me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim [fizički i psihički] zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica. Da oglasim godinu milosti Gospodnje [godinu Njegove naklonosti] i dan osvete Boga našeg, da utešim sve žalosne; da učinim [utehu i radost] žalosnima u Sionu i da im dam nakit (tijaru ili dijademu) mesto pepela, ulje radosti umesto žalosti, odelo [izražajno] za pohvalu umesto duha tužnog, da se prozovu hrastovi pravde [visok, snažan, veličanstven, odvojen za poštenje, pravdu i ispravnost pred Bogom], sadnice Gospodnje za slavu Njegovu.“ (Isaija 61:1-3)

Ova obećanja u Isaiji 61 su bogata i brojna. Pročitaj ih i napravi čvrstu odluku da nećeš propustiti nijedno od njih. Ja ću biti složna sa tobom, moleći da svaka osoba koja pročitava ovu knjigu, nasledi pomenuta obećanja.

Bog je uradio svoj deo kada nam je dao Isusa. Ja sam uradila svoj deo, jer sam delovala u skladu sa Rečju Božijom i postigla slobodu, zatim napisala ovu knjigu da bih ti pomogla da ostvariš

istu stvar. Sada ti moraš da uradiš svoj deo tako što ćeš napraviti čvrstu odluku, da se nikada nećeš predati dok Mu ne dozvoliš da:

zavije tvoje rane;
isceli tvoje slomljeno srce;
da ti slobodu u svakoj oblasti tvog života;
otvori vrata tvog zatvora;
da ti radost umesto žalosti,
odeću slavljenja umesto opterećenog, potištenog i
slabog duha;
i
da lepotu umesto pepela.

Ništa neće biti protraćeno

NIJEDNO ISKUSTVO u tvom životu nije izgubljeno, niti uzaludno, kada sve svoje brige prebaciš na Gospoda. Iako tvoj život izgleda kao da je razbijen u parčice, ili kao da je na napuštenom bojnopolju, Isus može ponovo da sastavi sve deliće tvoje prošlosti u nešto predivno.

Nakon što je Isus nahranio pet hiljada ljudi sa samo nekoliko hlebova i dve male ribe, čitamo: „I kad se nasitiše, reče učenicima svojim: skupite komade [sve delove koji su preostali] što pretekoše da ništa ne propadne“ (Jovan 6:12). Učenici su pokupili dvanaest korpi sa ostacima hrane, što je i dalje bilo više nego na početku.

Bog me je oslobodio straha, nesigurnosti, emocionalnih zavisnosti, i duboko ukorenjenog osećaja odbačenosti. Onda je preoblikovao moj razbijeni život i dao mi je slavnu privilegiju da poučavam Njegov narod, kako da imaju plodonosne, srećne živote i službe, i kako da uživaju u zdravim odnosima punim ljubavi.

Naučila sam da primim bezuslovnu ljubav od Boga, od Dejva, pa čak i od sebe same. Moj muž ne radi sve ono što želim, onako kao ja želim, i kada to želim; to je sada u redu, jer sam naučila kako da ga bezuslovno volim.

Kada smo se tek venčali, nisam znala ništa o bezuslovnoj ljubavi. Moja porodica je morala sve da radi na moj način, ili bih u protivnom ja mislila da me ne vole.

Kada sam patila zbog slomljenog srca, svako ko je bio u nekom odnosu sa mnom, morao je jako da se potrudi da pokuša da me održi srećnom. Tako su svi oko mene patili, jer nisu mogli

da budu opušteni u mojoj blizini. Nikada nisu mogli da mi iskreno kažu mišljenje o bilo čemu. Ako su želeli da imaju bilo kakav mir, morali su da kažu ono što sam ja želela da čujem.

Kada bih rekla Dejvu: „Hajdemo na kafu,“ on ne bi mogao da mi kaže: „Radije ne bih,“ jer bih se nadurila. To je bio moj način kontrolisanja stvari. Bila sam slomljena: razbijena, polomljena, izlomljena i neupotrebljiva. Bila sam zlostavljana, i svakome bih naplaćivala zbog svoje boli.

Ako si bio zlostavljan, tvoja prava kao ljudskog bića su bila pogazena, što može dovesti do toga da se osećaš savladano. Mnoge žrtve zlostavljanja u jednom trenutku dođu do momenta kada kažu: „Ne mogu više da se borim sa ovim.“ Oni nisu pritisnuti problemima u svakodnevnom životu; oni su savladani problemima i slomljenog su srca. Osobe koje su odrastale u disfunkcionalnim domovima su često nesigurne, te i same kreiraju disfunkcionalne porodice.

Potrebna je unutrašnja snaga koja će nas sačuvati od toga da budemo savladani spoljašnjim okolnostima. Moramo da dozvolimo Bogu da sakupi deliće naših slomljenih snova, i da nas preoblikuje u Hristov lik. Da bi to učinio, On će možda morati da ostatke smrvi u fini prah, da nas umoči u svoju Reč, preoblikuje gomilu naših ostataka, te da nas ponovo stavi na svoj lončarski točak. On je više nego kadar da napravi nešto čudesno od onoga što je ostalo od nas.

Isus je rekao da ćemo u svetu imati patnju: „Ovo vam kazah, da u Meni [savršen] mir imate. U svetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se [budite hrabri i sigurni, ne sumnjajte], jer Ja nadvladah svet [oduzeo sam mu silu da vas povredi i pobedio ga za vas].“ (Jovan 16:33)

Niko ne može zaobići nevolje u ovom životu, ali oni koji stavljaju svoju veru u Isusa mogu da se oraspolože: „Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja GOSPOD“ (Psalam 34:19). Međutim, Reč ne kaže da nas Bog izbavlja odmah. Možda ćemo morati prvo da prođemo kroz neke stvari.

Život uvek pobeđuje smrt, i svetlo uvek nadvladava tamu. Bez Božije Reči, budućnost će možda izgledati tamna, ali Isus je rekao da je došao da nas oslobodi od tame.

„Ja sam došao na svet kao svetlost, da nijedan - koji veruje u Mene [ko se god pouzdaje i oslanja na Mene] - ne ostane u mraku“ (Jovan 12:46, Čarničev prevod). Umesto života u mraku i očaju, treba da *nastavimo* da sledimo Isusa i Njegov primer življenja (pogledaj: Jovan 12:26). Ne možeš da *nastaviš* ako si slomljen, nadvladan ili oslabljen. Ako si primio dovoljno Božije Reči kroz svedočanstva u ovoj knjizi, i ako nastaviš da slediš Isusa, onda znaš da više nisi vezan za prošlost.

„Tada Isus govoraše onim Jevrejima koji Mu verovalaše: ako vi ostanete na Mojoj besedi [prihvatite Moja poučavanja i živite u skladu sa njima], zaista ćete biti učenici Moji, i poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.“ (Jovan 8:31-32)

NASTAVI DA SLEDIŠ GOSPODA

Bog stavlja snove u ljudska srca. Mnogi ljudi ne nastave da Ga slede do kraja i ne ostvare taj san. Mnogi krenu, pa odustanu. Oni ne nastavljaju, jer njihovo slomljeno srce nadvlada njihovu nadu. Oni nemaju nikakvu unutrašnju snagu koja bi ih vodila do kraja.

Isus će previti tvoje rane i isceliti tvoje povrede. Njegova Reč je lek za tvoju dušu (pogledaj: Priče Solomonove 4:20-22). Čitaj Božiju Reč svaki dan, makar to bio samo jedan stih dnevno. Ohrabrujem te da čitaš stihove za dnevnu pobožnost, koje sam priredila i nazvala „Započni ispravno svoj dan“ (*Starting Your Day Right*), i onda pre nego što zaspis, imaj Bogom inspirisane misli kao što su: *Ja sam pravednost Božija u Isusu Hristu. Bog me voli. On ima dobar plan za moju budućnost. Onda moli, verom ispunjene molitve, poput ove:*

Gospode, verujem da me voliš i da možeš da sakupiš sve polomljene deliće mog života, i od njih napraviš nešto novo za moje dobro. U Rimljanima 8:28 Tvoja Reč kaže: „A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro [uklapa se u plan], koji su pozvani po [Njegovom] namerenju.” Volim Te Gospode. Verujem da si mi oprostio. Oče, ja primam Tvoje isceljenje za moje slomljeno srce.

Nemoj da ideš naveče u krevet misleći kako si strašno zbrkan, i kako to nikada nećeš prevazići; kako nikada neće biti bolje, ili kako se nikada ništa neće promeniti. Uzmi Reč kao svoj lek. Ona je lek za tvoje telo, tvoju dušu i tvoj duh. Proučavaj je tako da sila Reči i Duha, mogu zajedno da deluju u tvom životu.

Kada u Bibliji čitaš stih koji želiš da prihvatiš za sebe, dodaj ga svojim molitvama. Na primer: Psalam 30:11-12 može da bude deo tvog slavljenja pred spavanje; zajedno sa Psalmistom ti možeš da obožavaš Boga moleći: „*I Ti promeni plač moj na radost, skide s mene vreću, opasa me veseljem. Zato će Tebi pevati slava moja i neće umuknuti; Gospode, Bože moj! Doveka ću Te hvaliti.*”

Bog čezne da izlije Svetog Duha u tvoj život. Samo se moli: „*Gospode, pokreni se u mom životu. Učini sve što želiš. Isceli ljude koje sam povredio i isceli mene takođe.*”

TVOJA BOL NEĆE BITI UZALUDNA

Kao dete, nikada nisam mogla da budem bezbrižna, da se probudim i da se igram. Uvek sam se samosažaljevala, jer je izgledalo kao da su moje detinjstvo i moja mladost protraćeno vreme. Onda sam ušla u loš brak koji je trajao pet godina, i osećala sam da sam protraćila još više vremena. Kao odrasla,

osećala sam da sam izgubila mnogo godina svog života. Bog je sakupio te protraćene godine, i učinio da moj haos postane poruka koju ću prenositi drugima.

On je pronašao vrednost u svakoj tužnoj situaciji koju sam proživela. Možda se pitaš: „*Kako Bog može išta dobro da napravi od ovog haosa koji sam napravio?*” Bog ima načine o kojima mi ništa ne znamo. On koristi sve moje protraćene godine da bi dosegnuo hiljade ljudi koji mi govore: „Slušam te svaki dan.”

Ponekad se čudim šta oni slušaju. Oni mogu da čuju samo mene, kako govorim o tome u kakvom sam haosu bila, i kako me je Bog obnovio, ali ta poruka im daje nadu i veru da će On isto učiniti za njih. Bog nalazi vrednost u mojoj slomljenosti, koristeći je da bi iscelio slomljenost drugih ljudi.

Možda se osećaš kao da si uzalud potršio svoj život, ali provodeći vreme samo u razmišljanju o tome, ne vodi te napred. Ako veruješ Bogu, On može da učini nešto predivno bez obzira na toliko ti je još ostalo od života, čak iako je to možda vrlo malo vremena. Bog može da uradi nešto zaista čudesno u preostalom vremenu. Sve kroz šta si prolazio će da se isplati, samo kad vidiš šta sve On može da učini u tebi.

Meni izgleda nemoguće da radim ovo čime se bavim danas. Kada me je Bog pozvao u službu, ja sam bila u takvom haosu, da ta reč zapravo ne opisuje dovoljno stanje u kome sam bila. Ipak, volela sam Boga i nisam više želela da nastavim na isti način. Nisam znala kako da se promenim, i kako da budem drugačija i bolja. Bogu su bile potrebne godine da bi me doveo do stanja u kome Me je želeo. Verujem da sada, u poslednjim danima, On radi još brže na postizanju pravednosti.

BOG ĆE URADITI ONO ŠTO IZGLEDA NEMOGUĆE

Za neke promene su potrebne dekade, ali bolje je biti na putu „ka gore“ nego „ka dole“. Moli se: „*Uredu Bože, ovde sam. Uzmi moj*

slomljeni život i pokupi njegove deliće, tako da ništa ne bude izgubljeno.“ Nemoj da ostaneš slomljen; odluči da ćeš Bogu verovati za svoju prošlost i svoju budućnost.

Možda ćeš se osećati isto kako se osećala i Marta kada je njen brat Lazar umro. Rekla je Isusu: „Gospode! Da si Ti bio ovde, moj brat ne bi umro“ (Jovan 11:21). Isus je mogao da dođe ranije, ali Biblija kaže da je sa razlogom zakasnio, sve dok Lazar nije bio mrtav i položen u grob. Čekao je da sve bude gotovo, kako bi dokazao da čudo dolazi od Njega (pogledaj: Jovan 11:1-11).

Potrebno je da znamo kada se Bog ne pokreće u našim okolnostima, ili ako se ne pomera onako brzo kako bismo mi želeli, On možda sa razlogom čeka. Baš kad pomislimo da nema izlaza iz našeg haosa i zbrke, Bog će nam dokazati koliko je jak i predivan, i koliko Mu je stalo do nas (pogledaj: 2. Dnevnika 16:9).

Godinama sam pokušavala da služim Gospodu. Zašto je toliko dugo čekao da me dotakne silom Svetog Duha? Zašto to nije uradio dve godine ranije? Četiri godine ranije? Mislim da je čekao do trenutka kada je bilo potrebno čudo koje bi potvrdilo da On radi u mom životu. Činjenica da je Bog mogao da upotrebi moj život za službu je čudo samo po sebi.

Da je Isus podvrgao svojih dvanaest učenika testu ličnosti, verovatno bi dobio rezultat koji bi pokazao da oni nisu imali kvalitete potrebne za dobar tim za službu. Analitičari bi savetovali Isusu da nastavi svoje traganje za ljudima koji bi bili prikladniji za službu. Njihovi izveštaji bi verovatno izgledali ovako: „Petar je emocionalno nestabilan i temperamentan, Toma je sumnjičav...“ Jedan za drugim, svi učenici bi verovatno na sličan način bili diskvalifikovani.

Interesantno je primetiti da pre nego što je izabrao ovih dvanaest učenika (pogledaj: Luka 6:12-16), Isus je celu noć proveo u molitvi! Pitam se koliko dugo se molio pre nego što je izabrao tebe i mene da uradimo ono na šta smo pozvani. Isus zna sve o svakome od nas, ali nas je ipak izabrao. Zašto? On želi da

isceli slomljene u srcu. On želi da prikupi sve deliće i pokaže svoju silu. Što su izabrani ljudi slabiji, više je Njegova sila vidljiva kroz njih.

Kada sam tek počela da služim Bogu, provodila sam pola svake sedmice plačući u samosažaljenju. Bez obzira na tu činjenicu, i dalje sam imala pomazanje da vodim biblijska proučavanja. Tada sam mogla propovedati jednako dobro kao što mogu i sada. Bog me je ipak godinama držao u dnevnom boravku sa dvadeset pet ljudi, pre nego što je počeo da me uvodi u službu koju imam danas, i koja je raširena po celom svetu.

Naučila sam da me Bog neće poslati u javnu službu, sve dok Mu ne dozvolim da radi u mom privatnom životu. Tokom perioda u kome je trebalo pokazati vernost u malim stvarima, ja sam polako napredovala „iz slave u slavu“. (2. Korinćanima 3:18)

Predivna stvar kada govorimo o Bogu, jeste i to da ne samo da vidi gde smo mi, već vidi i gde idemo. Za vreme našeg putovanja, On nas tretira u skladu sa našim završetkom. Bog nas voli bezuslovnom ljubavlju od početka našeg odnosa. Možemo pokušavati da zadobijemo Njegovu ljubav na svaki mogući način, ali ono što je jedino potrebno jeste samo da je *primimo*.

Ponekad pokušavamo da na sve načine dođemo u prisutnost Božiju, ali istina je da ne možemo da pobegnemo od Njega. On je u stalnoj poteri za nama.

U Psalmu 139:7-10, psalmista je napisao o Bogu sledeće:

„Kuda bih otišao od duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao? Da izađem na nebo, Ti si onde. Da siđem u pakao (mesto mrtvih), onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: I onde će me ruka Tvoja voditi, i držati me desnica Tvoja.“

U 16. stihu ovog odlomka, psalmista kaže da su svi dani našeg života „zabeleženi, kad ih još nije bilo nijednog“. U 17. i 18. stihu pominje se da Bog o nama stalno razmišlja: „Kako su mi nedokučive pomisli Tvoje, Bože! Kako im je velik broj! Da ih

brojim, više ih je nego peska. Kad se probudim, još sam s Tobom.“

Nemoj da određuješ svoju vrednost prema tome kako te drugi ljudi tretiraju. Nađi svoju vrednost i značaj u tome ko si ti u Hristu.

Ponekad možda osećaš da Gospod nije blizu, i baš zbog toga je poznavanje Božije Reči veoma važno. Prorok Isaija se žalio Gospodu, pričajući Mu da je Njegov narod govorio:

„Ostavi me Gospod, i zaboravi me Gospod.“

„[A Gospod je odgovorio] Može li žena zaboraviti porod svoj da se ne smiluje na čedo utrobe svoje? A da bi ga i zaboravila, ja neću zaboraviti tebe. Gle, na dlanovima sam te izrezao (istetovirao sliku); zidovi su tvoji jednako preda mnom.“ (Isaija 49:14-16)

Nisu roditelji izmislili ideju nošenja slika svoje dece. Bog nosi sliku svoje dece gde god da ide. Kada sledeći put posumnjaš u svoju vrednost, seti se da Bog ima tvoju sliku na svojim dlanovima.

Dvostruki dobitak za sve tvoje probleme

NEMA VEZE kroz šta si sve prošao, jer ako se priljubiš uz Boga, On će da te nagradi. Pismo kaže u Jevrejima 11:6: „A bez vere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja [neophodno] da veruje da ima Bog i da plaća onima koji Ga traže.“

Mnogi ljudi veruju da je Bog onaj koji kažnjava. Oni očigledno Boga ne poznaju intimno i nisu bliski sa Njim. Po svojoj prirodi, Bog je ljubav (pogledaj: 1. Jovanova 4:8) i On nagrađuje.

Bog želi da *očekujemo* nagradu. On želi da verujemo i čeznemo za Njegovom nagradom. Božija Reč kaže da svi koji Mu dolaze moraju da veruju da On jeste (da postoji), i da je Onaj koji nagrađuje. Ne treba da se fokusiramo na ono kroz šta prolazimo, već na ono što će Bog da uradi za nas, ako Mu ostanemo verni. Naš život treba da bude ispunjen slavljenjem i proklamiranjem: „Moja nagrada dolazi!“

Očekivanje nagrade nas ispunjava nadom. Pomaže nam da prebrodimo poteškoće. U Bibliji je zapisano da iako je bio prezren na krstu, Isus je izdržao sve, zbog radosti koju je donela nagrada koja je sledila. Treba da gledamo „na Načelnika vere i Svršitelja Isusa, koji mesto određene sebi radosti pretrpe krst, ne mareći za sramotu, i sede s desne strane prestola Božijeg.“ (Jevrejima 12:2)

Niko ne bi išao na posao ako ne bi očekivao da će za svoj rad biti plaćen. Kada postoji nagrada za izdržljivost, postoji i motivacija u nama, koja nam daje snagu da nastavimo. Mi kažemo: „U redu, mogu da prebrodim ovo, jer znam da ću na kraju dobiti nešto.“

Važno je da shvatimo da je Bog Otac koji nas voli i da će da se pobrine za nas. Mi smo Mu verni zbog Njegove dobrote prema nama. On donosi nagradu i posebne blagoslove u naše živote, ne zato jer nam nešto duguje, već zbog Njegove prirode, da bi demonstrirao svoju ljubav prema onima koji Ga uporno i vredno traže.

Ako ne tražiš uporno Boga, trebalo je da prestaneš da čitaš ovu knjigu još na prvim stranicama. Zato, drago mi je da još uvek čitaš, nadajući se da ćeš naučiti nešto novo o Bogu, što pre nisi znao. Ovo mi govori da si stao u red kod Boga, i da čekaš Njegovu nagradu.

BOG TE POSMATRA

Bog te posmatra i vidi sve što radiš. Psalmista je napisao: „Ti znaš kad sedam i kad ustanem; Ti znaš pomisli moje izdaleka“ (Psalam 139:2). Biblija još kaže: „Jer oči Gospodnje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce celo prema Njemu“ (2. Dnevnika 16:9). Bog žarko čezne za prilikama da te nagradi za tvoju veru u Njega.

Isus je rekao: „I evo ću doći skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim“ (Otkrivenje 22:12). Ovo znači da će svi ljudi da prime platu za dela koja su počinili dok su bili na zemlji. Ovo može da bude uzbudljivo na jedan način, ali i veoma zastrašujuće. Treba da shvatimo da nas Bog posmatra, i da se niko neće izvući bez posledica.

Bog ne spava niti drema (pogledaj: Psalam 121:4). On zna sve šta se dešava, čak i iza zatvorenih vrata. Treba da živimo tako da pokazujemo da zaista verujemo da Bog posmatra svaki naš pokret. Kada sedimo i razgovaramo sa nekim, treba da se setimo da je Bog nevidljivi gost koji sluša sve što govorimo.

Isus je upozorio svoje učenike:

„PAZITE da pravdu svoju ne činite pred ljudima da vas oni vide; inače platu [nagradu koju imate i koja je rezervisana za vas] nemate od Oca svog koji je na nebesima. Kad dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što čine licemeri po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaista vam kažem: primili su platu svoju.“ (Matej 6:1-2)

Ako radimo stvari da bismo privukli pažnju ljudi, onda je ta javna pažnja koju dobijemo od drugih naša plata, i neće biti druge od Boga. Nemoj da menjaš Božiju platu za ljudsku. Sačekaj ono što Bog može da ti da, jer to će biti mnogo bolja nagrada od bilo koje ljudske.

Isus je rekao: „A ti kad činiš milostinju, da ne zna levica tvoja šta čini desnica tvoja. Tako da bude milostinja tvoja tajna; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće ti *javno*.“ (Matej 6:3-4)

Drugim rečima, radi ispravne stvari iz čistog motiva, ali nemoj da se hvališ njima. Za ono što uradiš u tajnosti, Bog će te nagraditi javno. Isus nam je čak rekao da se molimo u tajnosti: „A ti kad se moliš, uđi u klet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće ti *javno*.“ (Matej 6:6)

Možda misliš da je to nezahvalan posao. Možda si deset godina čuvao decu za vreme službe u crkvi, i jedino što si dobio su prigovori nekolicine roditelja na to kako si obavljao posao. Možda si pet godina bio redar u crkvi, i niko ti nikada nije zahvalio na tvojoj vernosti. Možda si zastupnik u molitvi, a neki čak i ne znaju da se moliš za njih. Budi motivisan da činiš to isto kao da činiš Gospodu.

Nemoj da se obeshrabriš čineći dobro, jer Bog vidi sve što činiš za druge i za Njega. Nijedno dobro delo koje si učinio ispravnog motiva nije prošlo nezapaženo kod Boga. On vidi svaku osobu kojoj si pomogao, svaku osobu prema kojoj si ljubazan; On zna za svaku situaciju u kojoj si pokazao nekome milost, svaki put kada si nekome oprostio. Bog će te nagraditi za

takve stvari. Ako tražiš Božiju nagradu, onda ćeš moći da nastaviš da radiš, a da ipak sačuvaš ispravan motiv.

ŠTA RADITI KAD NEVOLJE DOĐU

Pre ili kasnije, svi mi imamo neke nevolje u životu. Svi imamo neke kušnje i muke. Svako prolazi kroz periode testiranja. Nije svaka oluja najavljena u vremenskoj prognozi. Nekada se možemo probuditi i misliti da će sve biti u redu. Pre nego što se dan završi, možemo biti kušani raznim nevoljama koje nismo očekivali.

Nevolje su deo života i jednostavno moramo biti spremni za njih. Treba da imamo isplaniranu reakciju za nevolje, jer je teže ojačati nakon nevolja.

Prva stvar koju treba da uradiš kad nevolje dođu, jeste da se moliš: „*Bože pomози mi da ostanem emocionalno stabilan.*“ Ne dozvoli da te emocije nadvladaju. Druga stvar koju treba da uradiš je da veruješ Bogu. Čim se strah pojavi, moli se.

Ostani u emocionalnoj stabilnosti, veruj Bogu i moli se. Dok čekaš odgovor od Boga, samo nastavi da činiš dobro. Nastavi sa ispunjavanjem svojih obećanja. Nemoj da prestaneš da služiš Gospodu samo zbog toga što imaš problem. Najbolje vreme da nastaviš sa ispunjavanjem svojih obećanja Bogu je u sred poteškoća i nedaća. Kada đavo vidi da te nevolje i kušnje neće zaustaviti, prestaće na kratko da te muči.

„A dobro činiti da nam se ne dosadi; jer ćemo u svoje vreme požnjeti ako se ne umorimo.“ (Galatima 6:9)

Dakle, postoje četiri stvari koje treba da radiš kada nevolje i kušnje dođu: ostani emocionalno stabilan; veruj Bogu; moli se odmah da bi izbegao da upadneš u strah; nastavi da činiš dobro. Peta stvar koju treba da radiš je da očekuješ nagradu.

Kad nevolje dođu, mi retko radimo ijednu od ovih stvari. Uzrok tome je možda nedostatak plana. Verujem da treba da

ostanemo snažni, tako što ćemo da praktikujemo ove korake čak i kada nismo u nevolji.

Da bismo se pripremili za sledeći put kada se nađemo u teškoj situaciji, treba da vežbamo i da govorimo: „Biću veran Bogu i Bog će mi nadoknaditi dvostruko za moje nevolje. Sotono, mislio si da ćeš da mi naudiš, ali ja ću primiti dvostruki blagoslov, jer verno i uporno tražim Gospoda.“

BOŽIJA VOLJA ZA TEBE

Ovo je Božija volja za tebe: dupli blagoslovi su pripremljeni za tebe jer veruješ da Bog „plaća onima koji Ga traže [žarko i vredno].“ (Jevrejima 11:6)

Kao što možeš da vidiš, postoji uslov, a to je da veruješ. Gde god da je privilegija, tamo je i odgovornost. Ako ti učiniš svoj deo, Bog nikada neće zakazati da ispuni Njegov.

Imaćeš nevolje, ali ono što je važno jeste kako ćeš da reaguješ na njih. Kad nevolje dođu nemoj da budeš obeshrabren, razočaran, depresivan, negativan ili beznadežan. Umesto toga, samo „otresi“ problem sa sebe i nastavi dalje. Postoji i druga strana nevolje: kada te zadesi muka, iskusićeš i Božiju utehu.

Isus je rekao: „Blago onima koji plaču, jer će se utešiti [imaće radost kao rezultat toga što imaju iskustvo Božije naklonosti, radost koja će doći kroz otkrivenje o neuporedivoj Božijoj blagodati].“ (Matej 5:4)

Ako zaista razumemo koliko je divna uteha Božija, onda se skoro isplati imati problem, samo da bismo iskusili Njegovu čudesnu utehu. Biblija kaže: „Slava Bogu i Ocu Gospoda našega Isusa Hrista, Ocu milosrđa (sažaljenja) i Bogu [koji je izvor] svake utehe (ohrabrenja), koji nas teši (ohrabruje) u svakoj našoj nevolji (nesreći i žalosti), da bismo mi mogli da tešimo (ohrabrimo) one koji su u svakoj nevolji - utehom (ohrabrenjem) kojom nas same Bog teši (ohrabruje).“ (2. Korinćanima 1:3-4, Čarničev prevod)

Bog nas teši da bismo mi mogli da tešimo druge.

UŽIVAJ U BOŽIJOJ NAKLONOSTI

Još jedna stvar koju treba da izjavljujemo svakog dana jeste sledeće: „Ja imam naklonost kod Boga i On mi daje naklonost kod ljudi. Ja hodam u naklonosti Božijoj.“ Kada imaš Božiju naklonost, ljudi te vole i žele da čine stvari za tebe, iako ne znaju zbog čega. Ne postoje prirodni razlozi, već su jednostavno privučeni tebi, i žele da budu dobri prema tebi; žele da te blagoslove.

Božija naklonost je predivna. Ljudi koji su bili zlostavljani, treba da nauče da „otresu“ sa sebe uvrede, i da jednostavno uživaju ovaj besplatan poklon i blagodat od Boga. Oni koji se ponize, uživaju sve više i više naklonosti u svojim životima.

Petar je bio lako uvredljiv, ali je naučio da se ponizi i uživa u Božijoj naklonosti u svom životu.

BOŽIJI BLAGOSLOVI SU VEĆI NEGO ŠTO MOŽEŠ DA ZAMISLIŠ

Da nisam naučila da prebacim svoje brige na Gospoda, i da Mu dozvolim da me ojača i učvrsti, nikada ne bih iskusila dvostruki blagoslov, zahvaljujući kome sada služim drugima. Kada nas je Bog pozvao da idemo na televiziju, Duh Božiji je jednog jutra posetio Dejva dok je nameštao svoju frizuru. Rekao mu je: „Sve ovo vreme sam pripremao tebe i Džojse za televiziju.“

Mi nismo znali da smo u periodu pripreme, svih godina kada smo bili verni, i putovali svuda da održimo sastanke za pedeset ili sto ljudi; spavali smo u automobilu, na parkingu ispred Mekdonalds restorana, jer nismo imali novca da budemo u hotelu; bili smo spremni da propovedamo za malu ili nikakvu nadoknadu; nosili smo se sa osudama i kriticizmom, sa odbacivanjem od strane naše lokalne crkve. Sve je to bila priprema za veće stvari.

Znali smo da treba da ostanemo verni, ali nikada nismo sanjali da će Božija nagrada da bude ovako velika. Sada smo u prilici da propovedamo Reč, na skupovima od po nekoliko hiljada ljudi koji su željni da Boga upoznaju još intimnije. Naš program „Život u Reči“ (*Life In The Word*) se svakodnevno emituje na preko 400 televizijskih stanica, sa potencijalom da dosegne 2,5 milijarde ljudi, u skoro dve trećine sveta. Od 1988. godine, izdali smo više od pedeset knjiga, od kojih je trideset šest prevedeno na četrdeset pet jezika, i distribuisano u preko 3 miliona primeraka. Ja se hvalim samo Gospodom; Bog je imao na umu nagradu za nas, i Njegovi blagoslovi nad nama se svake godine uvećavaju.

Nisam znala da je Bog to imao na umu kada mi je rekao: „Samo se drži Džojls, ja ću ti dvostruko nadoknaditi za sve tvoje nevolje. Ono što je đavo planirao da bi ti naneo zlo, Ja preokrećem u dobro, tako da ćeš biti u poziciji da pomogneš mnogim ljudima.“

Bog ima istu poruku za svakoga. Moramo da izdržimo period pripreme, i možemo da budemo sigurni da „onima koji ljube Boga sve ide na dobro [uklapa se u plan], koji su pozvani po [Njegovom] namerenju.“ (Rimljanima 8:28)

Kada se sledeći put suočiš sa nevoljom, „otresi“ je sa sebe. Ako voliš Boga i hodaš u Njegovoj volji najbolje što možeš, onda možeš da budeš siguran da će sve izaći na dobro. Mi služimo dobrog Boga, koji uzima loše stvari i preokreće ih na dobro.

BOŽIJA PREDIVNA ZAMENA

Bog se bavi zamenama. On uzima svo smeće koje mi ne želimo, i menja ga za dobre stvari koje već ima pripremljene za nas.

Na primer, kada sam se udala za Dejva, nisam uopšte imala novca. Nisam imala automobil, ali Dejv jeste. Udajom sam odjednom imala i novac i automobil, jer kada smo se venčali, sve što je Dejv imao, postalo je i moje.

Isto se dešava kada se predamo Isusu. On je mladoženja, a mi smo Njegova mlada. Mi ne postajemo naslednici Njegovih obećanja samo zato što se *zabavljamo* sa Njim, već zato što Mu se u potpunosti predajemo, baš kao što je to slučaj u braku. Mnogi ljudi žele samo da se zabavljaju sa Isusom, nadajući se da će ipak dobiti dvostruke blagoslove.

Silu koja se nalazi u Isusovom imenu mogu da imaju samo oni koji Mu *pripadaju*. Ja nisam dobila Dejvovo prezime, sve dok se nisam udala za njega. Dođi Gospodu i sve svoje boli i nepravde predaj Njemu, jer On je obećao da će uzeti sve što je loše i zameniti onim što je ispravno.

Isus je rekao: „Ako [zaista] imate ljubav k Meni, zapovesti Moje držite (slušajte).“ (Jovan 14:15)

Oni koji Ga vole i koji su Mu poslušni, primiće Njegovu predivnu zamenu kao što je opisano u Isaiji 61:7 „Za dvostruku [prošlu] sramotu vašu, i što se [među tvojim ljudima] pevaše: rug je deo njihov, zato će u zemlji njihovoj naslediti dvojinom [duplo od onoga što su izgubili] i imaće večnu radost.“

„Otresi to“ sa sebe

UVEK ĆE BITI novih prilika kada ćeš moći da primeniš principe o kojima je bilo reči u ovoj knjizi - kako da ostaviš prošlost iza sebe, i kako da nastaviš dalje prema nagradi koju Bog ima za tebe. Neko ko ti mnogo znači će te neizbežno nekad i povrediti. Kada se to dogodi, moraćeš ponovo da se odlučiš da primiš Božiju ljubav, da oprostiš onome ko te je povredio, da moliš za njega, da ga blagosloviš, da veruješ da će Bog preokrenuti tvoju situaciju na dobro, i onda da čekaš na Njegovu nagradu.

Da bi ohrabrio tvoju veru da nastaviš napred ka slobodi od emocionalne boli, Bog je u Bibliju stavio situacije sa ljudima koji su znali da „otresu“ sa sebe uvrede, i ostanu verni Gospodu. U stvari, Biblija je puna zapisa o onima, koji su zbog toga što su bili verni, primili dvostruke blagoslove.

Josif je iz jame došao u palatu. Danilo je iz lavovskog društva došao do unapređenja.

Ruta je počela tako što je skupljala ostatke sa polja nakon žetve, jer je bila verna svojoj svekrvi, koja bi inače bez nje ostala sama. Njihovi muževi su umrli i Ruta je mogla da se vrati u svoj narod, gde bi bila sigurna. Njena svekrva joj je čak i rekla: „Vrati se“, na šta je ona odgovorila: „Ne, ostaću sa tobom, tvoj narod je i moj narod, i tvoj Bog je i moj Bog“ (pogledaj: Ruta 1:16). Onda joj je Bog dao svoju naklonost i Ruta se udala za Voza, koji je bio najbogatiji čovek u zemlji.

Jestira je počela kao uplašena mlada, koja nije bila istinski srećna sa pozicijom koja joj je bila ponuđena. Ipak, bila je poslušna Bogu, tako da je od siročeta, postala kraljica koja je spasila svoj narod.

Tu je svakako i Jov.

Zadivljujuća stvar u vezi sa Jovom je činjenica da je Bog dozvolio da prođe kroz bolno iskustvo, znajući da će to uspešno prebroditi. Znao je da je Jov čovek kome može da veruje. Ako nikada nisi pročitao celu knjigu o Jovu, ohrabrujem te da to učiniš.

Davo je mislio da je Jov veran Bogu samo zbog toga što ga je Bog štitio. Zato je Bog rekao sotoni: „Uredu, onda ću ukloniti nešto od te zaštite i videćeš da mi je i dalje veran“ (pogledaj: Jov 1:12). Bog je sotoni dozvolio da napadne i uništi sve što je Jov imao. On mu je i uzeo *sve* osim života. Jov i dalje nije hteo da se odrekne svoje vernosti Bogu.

Kao rezultat Jovove vernosti: „Gospod vrati što beše uzeto Jovu pošto se pomoli za prijatelje svoje; i umnoži Gospod Jovu dvojinom sve što beše imao“ (Jov 42:10). Važno je primetiti da je Gospod preokrenuo Jovovu situaciju, i obnovio njegovo bogatstvo *kada* se Jov molio za svoje prijatelje. Ovo su oni isti prijatelji koji su ga ozbiljno razočarali, koji nisu bili istinski uz njega, već su ga osuđivali i kritikovali. Gospod je Jovu dao duplo više nego što je imao ranije, jer je bio veran i iako je bilo bolno, nastavio je da čini ono što je ispravno.

Gospod je Jovu dao duplo više nego što je imao pre nego što su ga zadesile sve nevolje. Gospod mu je dao dupli blagoslov za sve nevolje kroz koje je prošao. U Jovu 42:12-13 je zapisano: „I Gospod blagoslovi posledak Jovov više nego početak, te imaše četrnaest hiljada ovaca, i šest hiljada kamila, i hiljadu jarmova volova, i hiljadu magarica. I imaše sedam sinova i tri kćeri.“

Ti danas možda ne želiš ovce, kamile, volove i magarce, možda ne želiš više dece, ali Bog zna kakav dupli blagoslov da ti da za tvoju vernost. Da bi nastavio napred i poženje dupli blagoslov, moraćeš da naučiš da „otreseš“ sa sebe nevolje koje te zadese.

Jedna od mojih omiljenih priča je priča o farmeru i njegovom magarcu koji je upao u isušen bunar. Životinja je sažaljivo plakala satima, dok je farmer razmišljao šta da radi sa svojim jednim

magarcem. Na kraju, shvatio je da je bunar predubok i da svakako treba da bude zatrpan; uostalom, magarac je bio star i bilo bi preveliko mučenje pokušavati ga izvući iz bunara. Farmer je odlučio da neće pokušavati da izvuče životinju, pa je zamolio svoje komšije da mu pomognu da zatrpa bunar i sahrani magarca.

Svi su zgrabili lopate i počeli da ubacuju zemlju u bunar. Magarac je odmah shvatio šta se dešava i počeo je strašno da plače. Plakanje je naša uobičajna reakcija kada nas neko loše tretira, tako da je i ovaj magarac reagovao na isti način, da bi onda odjednom utihnuo. Još nekoliko lopata zemlje je bačeno u bunar, a onda je farmer pogledao unutra. Bio je zapanjen onim što je video. Svaku lopatu zemlje koja je pala na magarčeva leđa, on je oteresao sa sebe i stao na tu istu zemlju.

Kako su farmer i njegove komšije nastavili da lopatama ubacuju zemlju u bunar, ona je padala na leđa magarca, a on je nastavljao da je oteresa sa sebe i da staje na nju. Veoma brzo, magarac je oteresao i poslednju lopatu zemlje sa sebe, popeo se i izašao iz bunara.

Mi možemo da naučimo puno iz ove priče. Ako prestanemo da jadikujemo kada nevolje dođu, umirimo se dovoljno dugo i slušamo, Bog će nam reći šta da uradimo po pitanju svojih nevolja.

Blagodaću i milošću Božijom, ja sam bila u stanju da „otresem“ sa sebe mnoge stvari u životu, mnogo ranjenih osećanja, loš tretman od strane drugih, zlostavljanje, mnoge nefer, nepravedne i grube stvari. Zahvaljujem Bogu da sam konačno naučila da verujem u svoju nagradu.

Očekivanje Božije nagrade ti daje nadu da te Bog neće ostaviti nezaštićenim, i da će ti učiniti dobro. Sledeći put kada ljudi koje poznaješ postanu ljuti zbog nečega, reci im: „Otresi to sa sebe.“ Kada sretnješ nekoga ko je u depresiji, reci mu: „Otresi to sa sebe.“ Ako ljudi koje poznaješ jadikuju jer je neko povredio njihova osećanja, reci im: „Otresi to sa sebe.“ Dajem ti dozvolu da propovedaš ovu istu poruku svima kojima je potrebno da je čuju.

NEVOLJE ĆE DOĆI

Možda misliš da ćeš u potpunosti biti zaštićen od nevolja jer služiš Bogu, ali to nije istina. U stvari, ako te Bog pošalje da služiš drugima, onda je skoro sigurno da ćeš imati nevolje. Međutim, kao što su tri jevrejska mladića bačena u užarenu peć, i ti možeš očekivati da ćeš proći kroz vatru testiranja. Ti tada uopšte nećeš ni mirisati na dim, baš kao što je bilo sa Sedraham, Misahom i Avdenagom (pogledaj: Danilo 3:23-27).

Isus je svojim učenicima dao autoritet nad nečistim duhovima koji su pokušavali da im naude. Takođe im je rekao šta da rade ako ih odbace ljudi kojima pokušavaju da pomognu:

„I dozva dvanaesticu [apostola], i poče ih slati dva i dva [kao svoje ambasadore], i davaše im vlast nad duhovima nečistim. I zapovedi im da ništa ne uzimaju na put osim jednog štapa: ni torbe, ni hleba, ni novaca u pojasu (novčaniku); nego obučeni u opanke, i ne oblačeći dve haljine. I reče im: Gde uđete u dom onde ostanite dok ne izađete odande. I ako vas ko ne primi i ne poslušava, izlazeći odande otresite prah s nogu svojih za svedočanstvo njima. *Zaista vam kažem: lakše će biti Sodomu i Gomoru u dan strašnog suda nego gradu onom.*“ (Marko 6:7-11)

Isus je svima pokazivao da će se On pobrinuti za sve što nam je potrebno da bismo Mu služili. Učenicima nije bila potrebna dodatna odeća niti novac. Bio im je dat autoritet nad nevoljama koje će doći na njih, i ako bi ih neko odbacio, trebalo je jednostavno da „otresu to“ sa sebe. Tako su oni otišli i svuda propovedali poruku o pokajanju i spasenju.

Ako želiš da te Bog upotrebi, ili ako planiraš da hodaš sa Bogom, iskusićeš određenu količinu odbačenosti. Šta više, veoma

je izvesno da će odbacivanje doći od ljudi do kojih ti je najviše stalo. Može da dođe od porodice ili bliskih prijatelja.

Ako te Bog dotakne, i ako poželiš da ideš sa Njim dalje nego što su spremni neki tvoji prijatelji iz crkve, izvesno je da će te i oni odbaciti. Ljudi jednostavno ne vole da drugi idu tamo gde oni sami nisu spremni da odu. Ako njih zanimaju telesne stvari, a ti želiš da hodaš u Duhu, možda će te otvoreno mrzeti zbog tvog izbora.

O svojim savremenicima koji su Mu se suprotstavljali i protivili, Isus je rekao sledeće: „Omrznuše na me nizašta“ (Jovan 15:25). Jednog dana me je ovo veoma pogodilo. Zaista je bilo tužno. Isus je pokušavao da bude dobar prema ljudima, ali umesto da Ga vole i cene, oni su Ga mrzeli.

Josif je imao san i njegova braća su ga mrzela zbog toga (pogledaj: Postanak 37:5). Stefan je bio pun blagodati, sile, i činio je velike znake i čudesa među ljudima, ali religiozne vođe su ga mrzele zbog njegovog znanja, mudrosti, i zbog toga što je govorio inspirisan Svetim Duhom. Zato su ga na kraju uhapsili, te kasnije kamenovali (pogledaj: Dela 6:8-12; 7:58).

Začuđujuće je koliko je lako iz drugih izvući mržnju, ljubomoru i zavist. Ako pokušavaš da budeš dobar, neko će te mrzeti zbog toga. Ako na isti način uzvратиš na bes koji pokazuju prema tebi, uskratićeš sebi blagoslove. Ne dozvoli ljudima da te povuku dole na svoj nivo - „otresi to“ sa sebe, i izdigni se iznad svih.

Teško je „otresti“ sa sebe odbacivanje. Tako nešto boli. Međutim, još više boli živeti po osećanjima. Nauči kako da sa sebe „otreseš prah“ odbacivanja i razočaranja.

Jednom prilikom sam pokušavala nekome da pomognem i zaista sam osećala da radim ispravnu stvar. Uvek sam veoma zauzeta, i nikada ne treba da tražim šta bih mogla da radim, tako da sam žrtvovala svoje vreme i snagu pokušavajući da pomognem ovoj osobi. Bez obzira šta bih učinila, ova osoba je osećala da nije bilo dovoljno, a ja sam postajala uznemirena.

Osećala sam da Bog želi da pomognem ovoj osobi jer je to bila i moja hrišćanska dužnost. Izgledalo je da uprkos mojim najboljim naporima, ništa nije bilo dovoljno cenjeno, niti shvaćeno na pravi način. Konačno je došlo do jedne prekretnice, kada sam shvatila da je moja dužnost da *pokušam* da pomognem toj osobi, ali da nisam odgovorna i za radost te osobe.

Mnogo puta želimo da su svi srećni zbog svega što mi radimo. Treba da prestanemo da razmišljamo na taj način. Treba da radimo ono što verujemo da je ispravno, ono za šta verujemo da Bog želi da činimo, ali treba da shvatimo da je svako odgovoran za sopstvenu radost.

Isus je rekao svojim učenicima da idu i da propovedaju. Oni su učinili ono što su verovali da treba. Isus im je rekao i šta da rade ako ljudi ne prihvate njih ili njihovu poruku. Nisu smeli da dozvole da nezainteresovanost drugih ljudi, postane kamen spoticanja koji bi ih sprečio da ispune svoj poziv.

Nemoj da odustaneš od svoje službe, nemoj da sediš i žalosno plačeš satima jer te ne prihvataju i ne cene svi. „Otresi to“ sa sebe, i nastavi dalje ka drugom gradu, ili ka drugoj osobi, koja je u potrebi da čuje svedočanstvo o tome šta je Bog učinio u tvom životu.

Ako te odbacivanje zaustavi na tvome putu, onda je duh odbacivanja pobedio. Ne treba da prestaneš da radiš ispravnu stvar, samo zbog toga što se nekome ne dopada ono što ti radiš.

U stvari, usudiću se da kažem, da ćeš skoro svaki put kad se Bog sprema da te unapredi i podigne na viši nivo, iskusiti napad odbacivanja na mestu gde se trenutno nalaziš. Sotona će koristiti odbacivanje da bi te zadržao tamo gde si, a pokušaće i da te povuče dole.

Zbog toga su mnogi, kada su kršteni u Svetom Duhu, doživeli odbacivanje čak i od članova porodice. Oni bi se vratili kući uzbuđeni, govoreći svima da žive za Gospoda, a onda odjednom shvataju da su ostatku porodice postali „čudaci“. Sotona za odbacivanje koristi ljude koji nam najviše znače, pokušavajući

time da nas natera da odustanemo, i da se vratimo svojim starim putevima.

ZAKORAČI NA NOVI NIVO

Kao i magarac u bunaru, treba da otreseš sa sebe svaku lopatu koja je puna prljavštine, zlostavljanja i odbacivanja, i da nastaviš da se penješ na novi nivo; sve dok ne budeš slobodan da uživaš u životu koji je Bog isplanirao za tebe. Već si došao na viši nivo sa Bogom. Tvoja vera je jača danas nego što je bila juče. Spremniji si za sledeću priliku kada će neko zlostavljanje da ti bude nametnuto.

Od danas pa nadalje, ulazićeš u silniji nivo sa Bogom, jer si odlučan da Mu budeš veran bez obzira na sve. Kada primiš silu Svetoga Duha koji prebiva u tebi, postaješ opasniji za neprijatelja.

Zato što veruješ u Isusa, i primaš Njegovog Duha Svetog, možeš da se moliš i primiš Božije najbolje za svoj život. Slobodan si da ustraješ napred, ka nagradi koju Bog ima za tebe, a tvoje svedočanstvo će još više naštetiti đavoljem delu. On će uticati na što je više ljudi moguće, kako bi te kritikovali i kako bi ti se protivili.

Seti se magarca: ponizi se i stresi sve sa sebe. Iskoristi ono što neprijatelj planira protiv tebe, kako bi napravio korak bliže ka mestu gde Bog želi da budeš.

Na primer, kada je Bog počeo da se pokreće u našem životu, Dejv i ja smo zamoljeni da napustimo svoju crkvu. Bog nas je tada odveo do druge crkve u kojoj nas je pastor prihvatio, i podržao nas je molitvom i blagoslovom.

Biblija kaže da nismo u ratu protiv krvi i tela, već protiv poglavarstava i sila tame (pogledaj: Efescima 6:12). Sotona će nastaviti da pokušava da koristi ljude kako bi nas sprečio da napredujemo. Ako je moguće, on će čak da upotrebi i ljude koje poznajemo i volimo, tako da će rane, nastale zbog njihovog odbacivanja i neodobravanja, biti još dublje i bolnije.

Ponekad se toliko bojimo neodobravanja drugih ljudi, da ne bismo ni zakoračili na novi nivo sa Bogom, jer već unapred znamo da se to nekome neće dopasti. Začuđujuće je koliko se često klanjamo ljudima, kada zapravo treba da se klanjamo samo Bogu.

Isus je rekao: „Ko vas [učenike] sluša mene sluša; i ko se vas odriče mene se odriče; a ko se mene odriče, odriče se Onog koji je mene poslao“ (Luka 10:16). On nam je govorio da odbacivanje ne primamo lično. Ako nas ljudi odbacuju kada sledimo Gospoda, onda oni odbacuju Isusa i Oca.

Znaj da čak i pre nego što si predao svoje srce Gospodu, đavo je prepoznao Božiji plan za tebe, i učinio je sve što je mogao da bi te sprečio da ga ispuniš. Izvesno je da što je veći poziv u tvom životu, biće veće i zlostavljanje koje će doći na tebe. Ako uzmeš u obzir ratovanje u duhovnom svetu, onako kako je opisano u Reči Božijoj, razumećeš da je sotona poslao sve nevolje koje su došle na tebe, samo zato što je znao da Bog namerava da te blagoslovi.

Jehova je Gospod nad vojskama nebeskim. On se bori za tebe, i to te čini više nego pobednikom. Bitka za tebe je već izvojevana, a tebi je obećan dvostruki blagoslov za nevolje koje si proživeo.

OSTANI PUN RADOSTI GOSPODNJE

Apostol Pavle je rekao: „Zar ja sad ljude nagovaram ili Boga? Ili tražim ljudima da ugađam? Jer kad bih ja još ljudima ugađao, onda ne bih bio sluga Hristov [Mesijin].“ (Galatima 1:10)

Iz sledećeg odlomka iz Pisma možemo da vidimo da je Pavle naučio kako da sa sebe „otrese“ odbacivanje, i da radosno nastavi:

„I reč se Božija [o večnom spasenju kroz Hrista] raznošase po svoj okolini. Ali Jevreji podgovoriše pobožne i poštene žene i starešine gradske te podigoše gonjenje na Pavla i Varnavu, i isteraše ih iz svoje zemlje. A oni [apostoli]

otresavši na njih prah sa svojih nogu dođoše u Ikoniju. A učenici punjahu se [u svojim dušama] radosti i Duha Svetog.“ (Dela 13:49-52)

Ostani stalno ispunjen radošću i Svetim Duhom u svojoj duši; sačuvaj svoj um, volju, i osećanja, usmerene na radost koja je dostupna kroz Božiju prisutnost u nama. Izgubićeš svoju radost ako počneš da vodiš računa o tome šta svako misli o tebi. „Otresi“ sa sebe svoju preteranu savest, i još se ispunjavaj Duhom (pogledaj: Efescima 5:18). Ostani pun radosti, bez obzira na to kakve će te nevolje zadesiti. Daj najbolje od sebe, da bi u svakoj situaciji uradio ono što veruješ da Bog želi da uradiš.

Ako ljudi nemaju dovoljno ljubavi da ti pokažu malo milosti, samo zbog toga što ne radiš na način na koji oni žele da radiš, onda je to problem između njih i Boga. Nemoj da živiš pokušavajući da budeš popularan; živi tako da ispuniš Božiju volju.

Da bi bio poslušan Bogu, Josif je morao da „otrese“ sa sebe mnogo boli i razočaranja, kao što su: izdaja njegove braće, laži Potifarove žene, kao i zaboravljeno obećanje koje mu je dao faraonov sluga kome je pomogao. Josif je bio veran, i zato je uživao poverenje i autoritet gde god da se našao. Bog mu je dao duplu nadoknadu za njegove nevolje, i bio je veoma blagosloven (pogledaj: Postanak 37 - Izlazak 1).

Na isti način je prošao i Danilo, koga ljudi nisu voleli jer je bio Božiji čovek i koji je sa sebe „otresao“ odbacivanje. Toliko su ga mrzeli da je bio bačen u jamu sa izgladnelim lavovima. Ipak, Bog je zatvorio usta tim lavovima. Kada je kralj video šta je Bog učinio za Danila, izjavio je sledeće: „Od mene je zapovest da se u svoj državi carstva mog, svako boji i straši Boga Danilovog, jer je On Bog živi, koji ostaje dovek, i carstvo se Njegovo neće rasuti, i vlast će Njegova biti do kraja [sveta].“ (Danilo 6:26)

Danilov postojan hod sa Bogom je inspirisao celu jednu naciju da veruje da je Bog taj koji „izbavlja i spasava, i čini znake

i čudesa na nebu i na zemlji, On je izbavio Danila od sile lavovske.“ (Danilo 6:27)

U drugom Pavlovom pismu Solunjanima, on je bio zahvalan jer vernici rastu u veri, njihova međusobna ljubav raste i oni su postojani u sred progonstava i smrtonosnih pretnji.

U šestom stihu, Pavle uverava vernike da će Bog uzvratiti pretnjama i nesrećama, onima koji im prete i unesrećuju ih. Onda je pisao o Božijoj odlučnosti da ih nagradi:

„A vama koje muče [da nadoknadu obezbeđujući vam] pokoj s nama [sudrugovima u patnji] kad se pokaže Gospod Isus s neba s anđelima sile svoje u ognju plamenom, koji će dati osvetu (kaznu) onima koji ne poznaju Boga i ne slušaju jevanđelja Gospoda našeg Isusa Hrista.“

(2. Solunjanima 1:7-8)

Ako si progonjen zato što si radio ono što je ispravno u Božijim očima, raduj se! Apostol Petar je rekao: „Jer [nakon svega] kakva je hvala [ima li je] ako za krivicu muke trpite? Nego ako dobro čineći muke trpite, ovo je ugodno pred Bogom.“ (1. Petrova 2:20)

Kada patiš zbog činjenja dobra, Isus kaže da si blagosloven: „Blago (stanje u kome nanovo rođeno dete Božije uživa, i nalazi satisfakciju u Božijoj naklonosti i spasenju, bez obzira na spoljašne okolnosti) prognanima pravde radi (jer su bili ispravni i činili ispravno), jer je njihovo carstvo nebesko.“ (Matej 5:10)

Petar je morao da „otrese“ sa sebe svoje neuspehe, Pavle je morao da „otrese“ sa sebe odbacivanje. Ako želiš da te Bog upotrebi, i ti ćeš isto morati da uradiš; ne zaboravi, čeka te dupla nadoknada.

„Otresi“ sa sebe neopraštanje, jed, nevolje i samosažaljenje; odbacivanje, uvrede, izdaje, ogovaranje, osude i „Judine poljupce“. „Otresi“ sa sebe rasprave sa rođacima, bliskim prijateljima i strancima; sopstvene neuspehe i greške. „Otresi“ sa sebe razočaranja zbog sopstvene nesavršenosti.

Pređi preko svega i nastavi dalje.

Period žaljenja je okončan. Vreme je da se raduješ.

Čudesna nagrada

DOK SAM čitala i ispravljala tekst za prvo izdanje ove knjige, Bog se pokrenuo na silan način, i doneo oslobođenje i isceljenje između moga oca i mene. Ne verujem da je bilo slučajno to da je čudesan završetak moje priče, došao baš u vreme kada sam mogla da ga uključim u ovu knjigu.

Iako sam oprostila svome ocu, naš odnos je ostao zategnut i neprijatan. On nikada nije prihvatio potpunu odgovornost za svoje postupke, niti se suočio sa činjenicom koliko je pogubno bilo njegovo ponašanje za mene i moj život. Tokom godina sam pokušavala, najbolje što sam mogla i znala, da imam nekakav odnos sa svojim roditeljima, ali je za mene to bio stalan izazov.

U dva navrata sam pokušala da suočim moga oca i moju majku sa ovim stvarima, ali nijedan od ovih pokušaja nije bio uspešan. Svaki od njih je doneo mnogo ljutnje, uznemirenosti i stida, a bez bilo kakvog realnog pomaka unapred. Ipak su barem bile načete neke stvari, a Bog je nastavio da radi u tajnosti, čak i onda kada je izgledalo kao da se ništa neće promeniti.

Nakon što smo preselili moje roditelje da žive blizu nas, Bog je po pitanju biblijske zapovesti da poštujemo svoje roditelje, počeo da radi i u meni (pogledaj: Izlazak 20:12). Moram da budem iskrena, i kažem da iako sam želela da poštujem svoje roditelje, bila sam zbunjena i nisam zapravo znala kako da to ispunim. Posetila bih ih, zvala telefonom, molila se za njih, kupovala im poklone, ali Gospod mi je i dalje govorio: „Poštuj svoga oca i majku.“ Znala sam da želi nešto da mi pokaže, ali nisam mogla da shvatim šta je bilo u pitanju.

Konačno sam jedne večeri ponovo čula: „Poštuj svoga oca i majku.“ Rekla sam Gospodu da sam učinila sve što sam znala, i da ne razumem šta još želi od mene.

Onda sam Ga čula kako mi govori: „Poštuj ih u svome srcu.“ Ja sam na to odgovorila: „Zbog čega mogu da ih poštujem?“ Pokazao mi je da mogu da ih poštujem i cenim u svome srcu, jer su mi dali život, hranili, oblačili i školovali me.

Ja sam za njih radila stvari koje su bile vidljive, ali je Bog gledao na moje srce. Shvatila sam da je teško imati osećanja ljubavi i ceniti ih, kada je sve čega sam se sećala, bila samo bol. Prošlo je već godinu dana, kada sam ponovo čula istu stvar od Gospoda. Znala sam da je veoma važno, i tada sam učinila sve što je On rekao.

Molila sam se: „Hvala ti Bože za moje roditelje i činjenicu da su mi dali fizički život. Doneli su me na svet, hranili su me, oblačili, školovali i zbog toga ih poštujem.“ Zaista sam shvatila šta mi je Bog govorio, i u tom momentu sam istinski cenila ulogu svojih roditelja u mom životu.

Nakon otprilike sedmicu dana, kada smo tek počeli da emitujemo „Život u Reči“ (*Life In The Word*), primila sam vesti da su neki članovi moje familije videli program, i da su rekli mojim roditeljima da ga pogledaju. Moji otac i majka su me pitali na kom kanalu mogu da pogledaju program. Ja sam onda shvatila da treba da im kažem da će tamo biti spomenuto i zlostavljanje iz mog detinjstva, jer me je Bog pozvao da pomažem ljudima koji su bili zlostavljani i loše tretirani.

Nisam mogla da zamislim šta bi se desilo ako bi oni samo uključili svoj televizor i čuli me kako govorim: „Ja sam kao dete bila zlostavljana.“ Nisam želala da ih povredim. Osećala sam se grozno, ali šta sam drugo mogla da uradim? Znala sam da se ljudi lako poistovete sa mnom, jer otvoreno govorim o svojoj prošlosti. Počela sam još više da se molim i sazvala sam sastanak moje porodice na kome su bili Dejv i naša deca. Znali smo da obaveštavajući moje roditelje o tome šta radim, rizikujem da

prekinem novi odnos koji smo imali. Ipak, odlučili smo da moram da sledim Božiju volju za moj život.

Otišli smo da ih posetimo i ja sam im rekla istinu. Rekla sam im da nisam htela da ih povredim, ali da nisam imala izbora. Verovala sam da me je Bog pozvao da pomazem drugim ljudima, a ja sam to i želela.

Videla sam čudesnu silu Božiju na delu!

Moji otac i majka su sedeli i pažljivo me slušali. Nije bilo ljutnje, nije bilo osuđivanja, niti bežanja od istine.

Moj otac je onda rekao Dejvu i meni koliko mu je žao zbog onoga što mi je učinio. Rekao je da Bog zna koliko mu je žao, i da kad bi postojao neki način da sve vrati unazad i ispravi, on bi to i učinio. Rekao mi je kako je bio kontrolisan nečim, i kako nije mogao da spreči sebe da radi ono što je radio. Rekao mi je da je i sam kao dete bio zlostavljan, i da je radio ono što je naučio, i na šta je navikao.

Još je govorio o tome kako je nedavno gledao nekoliko emisija na televiziji o zlostavljanju, nakon čega je počeo da shvata koliko je zaista razarajuće seksualno zlostavljanje. Dao mi je dozvolu da otkrijem sve što je bilo potrebno, i rekao da se ne brinem nizašta. Rekao mi je da je hteo da izgradi sa mnom novi odnos, i da pokuša da bude moj otac i moj prijatelj. Moja majka je naravno bila u zanosu radosti, već pri samoj pomisli da može da ima pravi odnos sa svojom kćerkom, unucima i praunucima.

Od tog dana pa nadalje, počeli smo da primećujemo neke promene kod moga oca. Išao bi u crkvu na praznične službe, na Uskrs i Božić, ali nikada nije puno pričao o tome. Još nije potpuno predao svoje srce Isusu. I dalje je bilo teško biti pored njega. Jednom prilikom, moja majka mi je rekla da je osetila da se Bog pozabavio mojim ocem. Rekla je: „Našla sam ga nekoliko puta kako sedi na ivici kreveta i plače.“

Onda je jednog jutra, na Dan zahvalnosti, moja majka nazvala i rekla: „Tvoj otac je previše slab i bolestan da bi danas došao na porodičnu prazničnu večeru. Voleo bi da dođe, ali se

oseća jako loše. Želi da zna da li biste ti i Dejv svratili da ga posetite. Želi sa vama da razgovara o nečemu.“

Otišli smo kod njega, i odmah nakon što smo ušli u sobu, on je zaplakao. Rekao je: „Moram da ti kažem koliko mi je žao zbog onoga što sam ti učinio. Hteo sam da kažem nešto o tome u poslednje tri godine, ali nisam imao hrabrosti.“

Ovo su doslovno bile njegove reči. Zanimljivo je pogledati unazad, i videti da je prošlo *tri godine* otkako smo mojim roditeljima kupili kuću i preselili ih da žive blizu nas. Tako je naš početni akt poslušnosti Gospodnjem vođstvu, zapravo bio seme koje je bilo posejano, kako bi se slomila đavolja snaga u životu moga oca. On je tada plakao, istinski se kajući. Rekla sam mu: „U redu je tata, opraštam ti.“

Pitao je i Dejva da mu oprost. Dejv mu je takođe rekao: „Opraštam ti.“

Onda sam pitala svog oca: „Da li želiš da primiš Hrista kao svog Spasitelja?“

Moj otac je odgovorio: „Da.“

Zato što se iskreno pokajao, ovog puta je sve bilo drugačije. Primio je Gospoda, ali ga je još nekoliko dana mučila sumnja. Mislilo je da je previše loš, i da mu ne može biti oprošteno, sve dok konačno nije zatražio da bude kršten.

Desetak dana nakon ovog događaja, krstili smo moga oca. Mogu iskreno da vam kažem da nikada nisam videla takvu promenu u karakteru neke osobe. On je još uvek bolestan, stalno se oseća loše, ali se nikada ne žali. On je zapravo jedan od najdivnijih ljudi koje poznajem.

Da li je moj otac platio cenu za ono što je uradio? Apsolutno! Ostario je i nema puno prijatelja. Ne može baš puno da se kreće. Iskreno verujem da je zbog poslušnosti Bogu, i mog upornog pokazivanja poštovanja, zid koji je bio oko njega konačno srušen, i on je došao do pokajanja.

Moj suprug je rekao mom ocu, da je taj dan bio jedan od najznačajnijih dana u njegovom životu. Za mene takođe. Sada u potpunosti razumem Božije obećanje, izgovoreno preko proroka

Isaije: „Za dvostruku [prošlu] sramotu vašu, i što se [među tvojim ljudima] pevaše: Rug je deo njihov, zato će u zemlji njihovoj naslediti dvojinom [duplo od onoga što su izgubili] i imaće večnu radost“ (Isaija 61:7). Mi smo primili dupli blagoslov! Bog je obnovio mene, koja sam bila *zlostavljana*, i mog oca koji me je *zlostavljao*!

Bog je veran! Imaj velike snove, i nikada nemoj prestati da se nadaš!

Beleške

1. James Strong, „Greek Dictionary of the New Testament,” *Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible* (Nashville: Abingdon, 1890), str. 39, #2588, s.v. „heart(ed)”, Luka 4:18.
2. Strong, str. 69, #4937, s.v. „broken”, Luka 4:18.
3. *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, Tenth Edition*, s.v. „abuse”.
4. Da bi saznao moje kompletno svedočanstvo, piši i zatraži album sa kasetama koji nosi naziv „Trofeji Božije blagodati” (*Trophies of God’s Grace*).
5. Takođe imam seriju predavanja na kasetama koja se zove „Voleti Boga, voleti sebe i voleti druge” (*Loving God, Loving Yourself, and Loving Others*) koju možeš da naručiš.
6. Da bi naučio više o oslobođenju od krivice i osude, piši mi i zatraži četvorodelnu seriju predavanja na ovu temu: „Krivica i osuda” (*Guilt and Condemnation*).
7. Strong, „Hebrew and Chaladee Dictionary,” str. 19, #954, s.v. „ashamed”, Postanak 2:25.
8. *Webster’s New World Dictionary*, treće izdanje, s.v. „confound”.
9. *Ibid.*, s.v. „damn”.
10. Ako želiš više informacija o Božijoj blagodati, piši i zatraži moj šestodelni album sa kasetama koji se zove „Blagodat, blagodat i više blagodati” (*Grace, Grace, and More Grace*).
11. *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, Tenth Edition*, s.v. „covet”.
12. *Ibid.*, s.v. „envy”.
13. *Ibid.*, s.v. „jealousy”.
14. *Ibid.*, s.v. „rink”.
15. (Eugene, OR: Harvest House, 1986), str. 13.

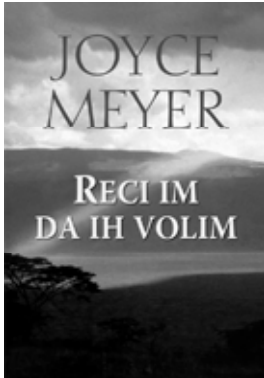
Bibliografija

- Backus, Wiliam, Ph.D. *Telling Each Other the Truth - The Art of True Communication*. Bethany House Publishers, Minneapolis, Minnesota, 1985.
- Backus, Wiliam and Chapian, Marie. *Telling Yourself the Truth*. Bethany House Publishers, Minneapolis, Minnesota, 1980.
- Beattie, Melody. *Co-dependant No More - How To Stop Controlling Others and Start Caring for Yourself*. Harper & Row, Publishers, Inc., New York, New York, by arrangement with the Hazelden Foundation, 1987.
- Carlson, David E. *Counseling and Self_Esteem*. Word, Inc., Waco, Texas, 1988.
- Carter, Les. *Putting the Past Behinde - Biblical Solutions to Your Unmet Needs*. Moody Press, Chicago, Illinois, 1989.
- Galloway, Dale E. *The Great Lover's Manifesto*. Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1986.
- Hart, Dr. Archibald D. *Healing Life's Hidden Addictions - Overcoming the Closet Compulsions That Waste Your Time and Control Your Life*. Vine Books, a division of Servant Publications, Ann Arbor, Michigan, 1990.
- Holley, Debbie. "The Trickle-Down Theory of Conditional Love" "The Trickle-Down Theory of Unconditional Love." St. Louis, Missouri.
- LaHaye, Tim. *Spirit-Controlled Temperament*. Post Inc., © LaMesa, California, for Tyndale House Publishers, Inc., Wheaton, Illinois, 1966.
- Littauer, Florence. *Discover the Real You by Uncovering the Roots of Your Personality Tree*. Word Books, Waco, Texas, 1986.
- McGinnis, Alan Loy. *Confidence - How To Succeed at Being Yourself*. Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minnesota, 1987.
- Saunders, Molly. *Bulimia! Help Me, Lord!* Destiny Image Publishers, Shippensburg, Pennsylvania, 1988.
- Solomon, Charles R., Ed.D. *The Ins and Outs of Rejection*. Heritage House Publishers, Littleton, Colorado, 1976.
- Sumrall, Lester. *Overcoming Compulsive Desires - How To Find Lasting Freedom*. Creation House, Lake Mary, Florida, 1990.
- Walters, Richard P., Ph.D. *Counseling for Problems of Self-Control*. Word, Inc. Waco, Texas, 1987.

O autoru

Džajs Mejer je jedna od vodećih učitelja proučavanja Biblije, koja održava predavanja na vrlo praktičan način. Prema *New York Times*-u, ona je najprodavaniji autor. Napisala je sedamdeset inspirativnih knjiga, uključujući i dela: ***Pouzdana žena; Izgledaj dobro, osjećaj se dobro***; zatim, celu seriju knjiga koje se bave umom kao bojnim poljem, i mnoge druge. U audio formatu je objavila hiljade svojih poučavanja, kao i mnoštvo video zapisa. Njen *Enjoying Everyday Life*® radio i televizijski programi se emituju širom sveta, a ona intenzivno putuje i održava konferencije. Džajs i njen suprug Dejv imaju četvoro odrasle dece. Žive u svom domu u Sent Luisu, u državi Misuri.

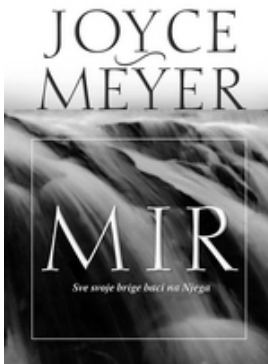

Joyce Meyer - **Reci im da ih volim**

str. 63; format B6; latinica

Bog vas voli! On želi da Mu verujete i da se oslonite na činjenicu da Njegova ljubav ne zavisi od vaših dela, već da On voli jer je ljubav. Verujem da veliki deo ljudskih problema nastaje zbog ličnog nepoznavanja Božije ljubavi. To donosi strah, zabrinutost, nesigurnost, i veliki broj nevolja od kojih nas je Isus oslobodio. Dok čitate ovu knjigu, verujte da će vama, dragocenom delu Hristovog tela, Bog otkriti svoju ljubav.

U NJEGOVIH OČIMA VI STE
DRAGOCENI!

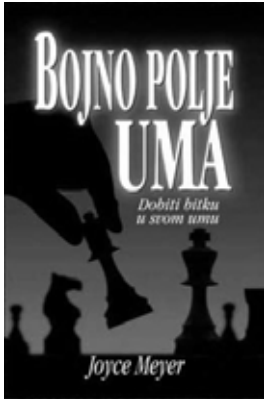

Joyce Meyer - **Mir: Sve svoje brige baci na Njega**

str. 72; format B6; latinica

Da li pokušavaš da uradiš nemoguće? Da li se previše trudiš, pokušavajući da promeniš ljude oko sebe? Da li si nesrećan zato što nisi na duhovnom nivou na kojem bi želeo da budeš? Da li gubiš svoj mir? Ako nemaš mir, ne možeš da uživaš u životu. Džojls ti sada pokazuje kako da stekneš veštine da:

- gospodariš svojim svakodnevnim životom, pronalazeći mir usred oluje;
- čekaš na Boga i Njegovo savršeno vreme;
- nadmudriš „kradljivce mira” koji ti podmeću nogu kako bi te uznemirili;
- nađeš snagu u stavu poverenja i staloženosti, i budeš fokusiran na današnju blagodat, a ne na sutrašnje brige.

Joyce Meyer - **Bojno polje uma**

str. 273; format b5; latinica

Ukoliko pripadate milionima onih koji pate zbog brige, konfuzije, sumnje, depresije, besa ili osude, treba da znate da su to sve napadi na vaš um. Ovo je knjiga koja pruža uvid u to kako je Džojls pobedila na bojnopolju svog uma, te o tome kako da i čitaoci mogu da zadobiju istu pobjedu.

Možete još saznati kako:

- Pronaći mir i prekinuti oluju u mozgu;
- Uvideti istinu, razmišljajući na pravi način;
- Delotvorno koristiti duhovno naoružanje;
- Nadjačati deset mentaliteta pustinje, koji nas sputavaju na našem putu do Obećane zemlje.

Nemojte više trpeti ni jedan dan. Saznajte već danas šta možete učiniti, kako biste bili apsolutni pobjednik na bojnopolju uma!

Više o ovim knjigama, možete da saznate na našoj web adresi:

www.press.syloam.org

Knjige možete da naručite putem e-maila:

press@syloam.org

ili na telefon: **+381 (0)64 4054744.**

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

27 - 4

МЕЈЕР, Џојс

Lepota umesto pepela : primanje emocionalnog isceljenja
/ Jojce Meyer ; [prevod Branko Erceg]. - Silbaš : Syloam,
2008 (Sombor : Printazur) . - 246 str. : ilustr. ; 21 cm

Prevod dela: Beauty for ashes. - Tiraž 5.000. - O autoru: str. 242. - Bibliografija.

ISBN 978-80-969825-5-4

COBISS. SR-ID 233051655

Spolja gledajući, čini se da neki ljudi imaju sve u životu, ali iznutra su kao olupina. Izranjavani su, a njihova prošlost je slomljena i razbijena. Oni mogu da budu isceljeni. Bog ima plan, i u knjizi proroka Isaije u 61. poglavlju, čitamo da je Isus došao da isceli slomljene u srcu. On želi da isceli žrtve zlostavljanja i emocionalnog ranjavanja.

Džois Mejer (Joyce Meyer) je bila žrtva fizičkog, mentalnog, emocionalnog i seksualnog zlostavljanja, kome je bila izložena još kao dete. Ipak, danas ima razvijenu službu u kojoj pomaže svima koji su poput nje, bili zlostavljani. U knjizi LEPOTA IZ PEPELA ističe glavne istine koje su donele isceljenje u njen život, i opisuje kako i druge žrtve zlostavljanja mogu da iskuse Božije isceljenje u svojim životima.

Naučićeš sledeće:

- KAKO DA SE REŠIŠ EMOCIONALNOG BOLA KOJI JE UZROKOVAN ZLOSTAVLJANJEM
- KAKO DA RAZUMEŠ SVOJU ODGOVORNOST PREMA BOGU PRILIKOM PROCESA ISCELJENJA OD ZLOSTAVLJANJA
- ZAŠTO ŽRTVE ZLOSTAVLJANA ČESTO PATE OD ZAVISNIČKIH OBLIKA PONAŠANJA
- KAKO DA PRIHVATIŠ BOŽIJU BEZUSLOVNU LJUBAV
- KAKO DA PREPOZNAŠ VAŽNOST PRAVOG TRENUTKA BOŽIJEG U SOUČAVANJU SA BOLNIM SEĆANJIMA.

DŽOJS MEJER (JOYCE MEYER) je 33 godine patila od razarajućih posledica zlostavljanja. Sada je Bog zamenio njen pepeo za lepotu, i pozvao je da pomogne drugima, kako bi Mu i oni dozvolili da isto uradi za njih.